

JOI 17 SEPTEMBRIE 2009

PREZIDEAZĂ: DNA DURANT

Vicepreședintă

1. Deschiderea ședinței

(Ședința a fost deschisă la ora 9)

2. Criza din sectorul produselor lactate (dezbateri)

Președinta. – Următorul punct este dezbateri privind întrebarea orală adresată Comisiei (B7-0208/2009) de dl De Castro, în numele Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală, referitoare la criza din sectorul produselor lactate (O-0085/2009).

Paolo De Castro, autor. – (IT) Dnă președintă, dnă comisar, doamnelor și domnilor, sectorul produselor lactate traversează una dintre cele mai profunde și mai grave crize din ultimele decenii: scăderea prețului laptelui și criza generală de pe piața produselor lactate au devenit în momentul de față un motiv de îngrijorare în întreaga Europă. Este vorba despre o criză cu caracter ciclic, provocată de conjunctura economică dificilă care a determinat scăderea consumului de lapte și a generat piețe stagnante, prețurile plătite producătorilor fiind în cădere liberă.

Prețurile plătite producătorilor de lapte s-au prăbușit peste tot, în Uniunea Europeană acestea atingând o medie de 24 de cenți pe litru. Numeroși operatori economici se află în situații și mai grave, având în vedere că primesc prețuri mai mici de 20-21 de cenți, pe când costurile de producție se ridică la cel puțin 40 de cenți pe litru.

Semne alarmante apar și în cazul altor piețe, precum cea a cerealelor, cea a uleiului de măsline și cea a fructelor și legumelor. Pe acest fundal, este necesar, în primul rând, să valorificăm în continuare toate măsurile de care dispunem în vederea stabilizării pieței și stimulării creșterii consumului, însă, în același timp, trebuie să fim capabili să privim spre viitor prin intermediul unor politici pe termen mediu și lung și să facem tot ce ne stă în putință pentru identificarea unor soluții satisfăcătoare și durabile, care să vizeze minimizarea riscului reprezentat de fluctuațiile prețurilor.

În acest context, propunerile Comisiei de extindere a perioadei de intervenție în cazul untului și al laptelui praf degresat au fost salutate și acceptate în cadrul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală, după cum arată votul unanim din data de 2 septembrie. Cu toate acestea, credem că aceste propuneri nu sunt suficiente pentru a limita consecințele grave ale crizei din sector. Din acest motiv, tot în contextul adoptării propunerii Comisiei Europene, Comisia pentru agricultură și dezvoltare rurală a adoptat un amendament la propunerea mea, care reintroduce, de asemenea, asistența pentru depozitarea privată a brânzeturilor, care a fost suprimată în temeiul bilanțului de sănătate al politicii agricole comune din noiembrie 2008.

Această decizie a fost unanimă, dnă președintă, dnă comisar, arătând că, în esență, membrii Comisiei pentru agricultură pe care am onoarea de a o prezida, împărtășesc opinii identice și exprimând dorința noastră de a transmite un semnal puternic către Consiliu și Comisie, într-un moment delicat pentru un sector extrem de important pentru agricultura europeană.

Este vorba de o măsură care, pe lângă faptul că reprezintă o primă manifestare importantă a contribuției pozitive pe care noi, ca Parlament European, dorim să o aducem în calitate de lider atunci când avem în vedere aplicarea codeciziei și în domeniul agricol, poate oferi, de asemenea, ajutor neîntârziat producătorilor de produse lactate, care încearcă să facă față unei piețe din ce în ce mai dificile și unei evidente și drastice scăderi a vânzărilor.

Totuși, aceste măsuri inițiale pe care le vom supune votului astăzi nu sunt suficiente pentru a sprijini producătorii aflați în plină criză și, din acest motiv, Comisia pentru agricultură solicită Comisiei Europene, prin intermediul unei întrebări orale și al unei rezoluții pe care ne pregătim să o supunem votului, introducerea unor măsuri noi și eficiente în vederea combaterii crizei și susținerii sectorului.

Dorim să încurajăm și în același timp să susținem Comisia Europeană în procesul de decizie cu privire la acțiunile care trebuie întreprinse pentru a pune capăt o dată pentru totdeauna crizei din sectorul european

al produselor lactate. În acest sens, sperăm că vom primi din partea Comisiei un răspuns detaliat la întrebările pe care i le-am adresat și că aceasta va lua în serios propunerile noastre, astfel încât cooperarea interinstituțională să dea rezultatele pe care agricultura europeană le merită și să dea dovadă de solidaritate oferind sprijin practic fermierilor europeni care se confruntă cu criza și care au nevoie de ajutorul nostru în momentul de față.

Mariann Fischer Boel, membră a Comisiei. – Dnă președintă, permiteți-mi vă rog să depășesc puțin cele trei minute alocate luării mele de cuvânt, deoarece cred că, de fapt, nu ar fi suficiente trei minute pentru abordarea unei probleme atât de importante și grave.

În primul rând, aș dori să spun că sunt foarte mulțumită de întrebările adresate de Comisia pentru agricultură, deoarece acestea îmi oferă o ocazie excelentă de a clarifica acțiunile care au fost întreprinse până acum.

De asemenea, aș dori să mulțumesc Parlamentului pentru activitatea pe care o desfășoară în acest domeniu. Ne-am luat cu toții angajamentul de a găsi soluții. Dumneavoastră vi l-ați luat, și eu, de asemenea.

Nu toată lumea este de acord cu soluțiile pe care le-am preferat, însă cred cu tărie că aceste soluții funcționează, că vor funcționa în continuare și, de asemenea, că sunt soluții pe care le putem apăra pe plan politic.

Dl Paolo De Castro a solicitat, în numele comisiei, să spunem ce facem în practică. Rezultatul final este satisfăcător: prețurile înregistrează progrese. De exemplu, în decurs de o lună, prețurile la unt au crescut cu 4% în Franța, cu 8% în Germania și chiar cu mai mult în Regatul Unit.

Prețul la lapte praf degresat a crescut, de asemenea, cu 4% în Franța și Germania și cu 23% dacă luăm în considerare media în întreaga Europă.

Prețul mediu la lapte a crescut în ultima vreme, iar Albert Deß tocmai mi-a spus azi dimineață că prețurile de pe piața la vedere (spot) au ajuns în prezent la 30 de cenți în anumite sectoare.

Putem observa că achiziționarea de intervenție a brânzeturilor a încetat aproape în întregime, deoarece prețul pieței este superior prețului de intervenție, ceea ce reprezintă un alt semnal pozitiv.

Nu am ajuns încă acolo unde ne-am fi dorit, dar suntem pe calea cea bună. Acest lucru mă face să fiu mai încrezătoare ca niciodată cu privire la faptul că abordarea strategică pe care am adoptat-o de la bun început este cea corectă.

Cunoașteți elementele cheie ale acțiunilor întreprinse până acum. Am recurs la toate măsurile de intervenție pe piață disponibile, iar în momentul de față preconizăm o cheltuială de aproximativ 600 milioane EUR pe o perioadă de 12 luni.

Am indicat că statele membre au posibilitatea de a începe plata directă către fermieri a plății unice pe exploatație de la 16 octombrie în loc de 1 decembrie și am hotărât, în temeiul reformei din 2003, să decuplăm prima pentru produsele lactate – 5 miliarde EUR în fiecare an – și să o transferăm direct în schema de plată unică.

Pachetul de redresare și deciziile adoptate în cadrul bilanțului de sănătate furnizează încă 4,2 miliarde EUR pentru a face față noilor provocări, inclusiv restructurării sectorului produselor lactate. Desigur, toate aceste măsuri vin să se alăture tuturor acțiunilor pe care le putem întreprinde în temeiul politicii de dezvoltare.

O precizare pentru dl Paolo De Castro, intervenția în cazul brânzeturilor a fost de fapt suprimată în 1994. Cred că la mijloc este o confuzie între intervenție și depozitare privată, deoarece depozitarea privată a fost suprimată prin deciziile adoptate în cadrul bilanțului de sănătate.

Așa cum am spus, abordarea adoptată în momentul de față pare să funcționeze. Așadar, sunt mai hotărâtă ca niciodată să nu revin nici în viitor la acțiuni care ar dăuna pe termen lung sectorului produselor lactate și i-ar lipsi pe fermieri de orice posibilitate de a face previziuni.

Cu alte cuvinte, o schimbare de orientare față de decizia adoptată în urma bilanțului de sănătate nu este o opțiune viabilă, iar Consiliul European, șefii de stat, mi-au cerut în mod explicit să nu fac acest lucru.

Așadar, ideea menținerii regimului cotelor după 2013 nu este în program. Înghețarea cotelor nu este în program și nici revenirea la folosirea, ca în trecut, a anumitor instrumente de piață costisitoare, dar ineficiente. Toate acestea nu sunt în program.

Cu siguranță, acest lucru nu înseamnă că ne-am îndeplinit datoria în ceea ce privește politica. Cred că este timpul să acționăm mai departe. Este necesar să existe o continuare a raportului privind produsele lactate din luna iulie, să folosim măsurile incluse în acesta și apoi să decidem asupra altor acțiuni pe termen mai lung.

Dacă se poate să încep cu raportul, voi aborda mai întâi chestiunea ajutorului de stat. Raportul a vehiculat ideea că statele membre ar putea, în mod provizoriu, să ofere fermierilor ajutoare de până la 15 000 EUR, în temeiul acestui cadru temporar pentru perioada de criză. De fapt, Comisia a lansat deja această acțiune și prevede schimbarea normelor în săptămânile următoare.

Al doilea punct este simplificarea procedurilor de răspuns la prețurile din sectorul produselor lactate. În momentul de față, laptele nu este de fapt inclus în articolul 186 din organizarea comună unică a pieței care permite Comisiei să întreprindă rapid acțiuni temporare, cu mijloace proprii, în perioade în care apar perturbări ale pieței. Propun așadar includerea sectorului produselor lactate în articolul 186, ceea ce ne va permite să trecem rapid la acțiune pe viitor în cazul în care ne confruntăm cu probleme grave în sectorul produselor lactate.

De exemplu, a fost necesar ca recenta extindere a intervenției să fie aprobată de Consiliu, iar Parlamentul și-a exprimat, de asemenea, votul asupra chestiunii; în schimb, dacă sectorul produselor lactate ar fi fost inclus în acest articol 186, am fi putut acționa imediat.

În termeni mai generali, am putea, cu efect aproape imediat, să mobilizăm măsuri de stimulare a cererii și/sau am putea limita comercializarea laptelui, iar toate acestea ar fi instituite cu caracter temporar și cu condiția de a avea la dispoziție toate finanțările necesare.

Al treilea punct care necesită atenție din acest raport se referă la programele de cumpărare de către statele membre. O modalitate de restructurare este ca statele membre să poată cumpăra cote de la fermieri și să pună aceste cote în rezerva națională.

După cum știți, rezerva națională reprezintă, într-un fel, o parte din cota totală a statelor membre, deci dacă producătorii individuali depășesc cota care le este atribuită, dar statele membre, per ansamblu, nu depășesc cota care le este atribuită, luând în calcul inclusiv rezerva națională, atunci nu este achitată nicio prelevare suplimentară.

Intenționez să propun ca acele cote cumpărate și ținute în rezerva națională să nu fie luate în calcul ca parte a cotei naționale atunci când este vorba să decidem dacă trebuie să acordăm plăți suplimentare sau dacă trebuie să cerem fermierilor să achite prelevări suplimentare sau nu.

În cazul în care prelevările suplimentare ar fi strânse oricum, atunci partea care corespunde cotelor cumpărate ar putea fi folosită în scopul restructurării. Poate părea puțin complicat, dar de fapt este vorba despre un instrument foarte eficient.

Întreprindem în prezent toate aceste acțiuni cu impact aproape imediat asupra piețelor, dar este necesar să facem ceva și pentru etapele pe termen mediu și lung. Aș dori să mulțumesc cu această ocazie Franței și Germaniei pentru ideile formulate și pentru contribuția cu privire la aceste diverse posibilități.

Prima chestiune pe termen lung se referă la utilizarea relațiilor contractuale dintre producătorii de lapte și industria produselor lactate pentru o mai bună echilibrare a ofertei și cererii de pe piața produselor lactate.

Consider că această abordare este cu mult mai potrivită decât sistemul de cote și funcționează deja în unele părți ale Uniunii Europene.

Producătorii de lapte și de produse lactate au acorduri clare care înlătură o mare parte din incertitudine. Pe de altă parte, unele state membre pur și simplu nu folosesc această posibilitate, însă acest lucru poate fi schimbat prin identificarea unui cadru legal pentru aceste relații contractuale, păstrând în același timp, în mod clar, concurența loială.

A doua chestiune pe termen lung se referă la echilibrul de putere și știți că am purtat această discuție de foarte multe ori. Este necesar să putem avea o imagine asupra întregului lanț, de la producătorul primar până la lanțurile de supermarketuri pentru a vedea unde dispare valoarea adăugată.

De asemenea, vom lua în considerare noi piețe și, în cele din urmă, cred că se pot face multe lucruri în ceea ce privește costurile de producție și inovația.

Pentru a putea aborda în mod adecvat toate aceste idei pe termen mediu și lung, doresc să institui un grup de lucru format din experți din statele membre și din partea Comisiei, astfel încât aceștia să poată atinge miezul acestei probleme.

După părerea mea, problema pieței produselor lactate nu se limitează la o chestiune între Comisie și statele membre. În realitate, Parlamentul joacă, de asemenea, un rol important, iar eu aștept cu nerăbdare discuția care va avea loc astăzi aici cu privire la această chestiune importantă.

Vă mulțumesc pentru răbdarea de care ați dat dovadă.

Albert Deß, în numele Grupului PPE. – (DE) Dnă președintă, dnă comisar, doamnelor și domnilor, este, fără îndoială, extrem de dificil de rezumat această problemă în două minute, dar voi încerca să fac acest lucru sub forma unor idei cu liniuță de la capăt.

Sectorul produselor lactate are probleme. Numeroși producători de produse lactate își văd amenințată însăși existența. Principala cauză a acestei situații este o scădere uriașă a vânzărilor de produse lactate. Comisia ar fi trebuit cu adevărat să acționeze mai rapid în această privință.

Aș fi preferat, de asemenea, să văd măsuri mai puternice de promovare a vânzărilor în locul unei extinderi și mai semnificative a intervențiilor, de exemplu, reutilizarea grăsimii provenite din unt în industria producătoare de înghețată. Anul trecut, în momentul în care prețul la unt a ajuns la mai mult de 4 EUR pentru scurt timp, o mare parte din industria producătoare de înghețată a încetat procesarea grăsimii provenite din unt. Cunosc cifrele pentru Germania, care arată că aproximativ 100 000 de tone nu mai sunt procesate de industria alimentară, ceea ce corespunde unui milion de tone de lapte. Trebuie să încercăm să stimulăm din nou vânzările, pentru a elimina aceste cantități de pe piață.

Doresc să le mulțumesc grupurilor politice care au contribuit la redactarea propunerii noastre comune de rezoluție. Din păcate, Grupul Verts/ALE nu a participat la această dezbatere.

Dnă comisar, solicităm ca măsură pe termen scurt, în cadrul unei propuneri suplimentare care a fost depusă cu 40 de semnături, majorarea subvențiilor *de minimis*, deoarece acest lucru ar reprezenta o bună ocazie de a acorda asistență, în special producătorilor mai mici de produse lactate. Ar fi, de asemenea, oportună introducerea unui regulament privind pensionarea anticipată. Cunosc mulți fermieri care au 58 de ani și ar dori să-și înceteze activitatea în curând. Un regulament adecvat ar fi necesar pentru această situație.

Dnă comisar, doresc să vă mulțumesc sincer pentru munca depusă. V-aș ruga să elaborați reglementări adecvate în vederea îmbunătățirii situației producătorilor noștri de produse lactate. Poate veți avea încă ocazia să remediați această situație în viitorul apropiat.

(Președinta l-a întrerupt pe vorbitor)

Luis Manuel Capoulas Santos, în numele Grupului S&D. – (PT) Dnă comisar, Comisia și Consiliul au reacționat cu întârziere în fața crizei grave care afectează acest sector. Suntem cu toții de acord asupra acestui punct. Situația îngrozitoare cu care se confruntă acest sector de activitate necesită acțiuni rapide și ferme; în caz contrar, riscăm să asistăm la ruina mai multor mii de fermieri din întreaga Europă.

Grupul politic din care fac parte a depus eforturi considerabile pentru a permite ajungerea la compromisul cuprins în rezoluția pe care o dezbatem astăzi aici. Sper ca propunerile formulate să merite atenția dumneavoastră, dnă comisar, deoarece doar prin acțiuni menite să reducă oferta și, simultan, să stimuleze cererea va fi posibilă restabilirea echilibrului pieței și ridicarea prețurilor la niveluri profitabile pentru producători.

Îmi pare rău că acest compromis nu a inclus suspendarea temporară a cotelor majorate sau introducerea, tot temporară, a primei pentru reducerea producției. Măsurile pe care le propunem reprezintă, cu toate acestea, o contribuție utilă în vederea depășirii mai rapide a crizei. Punerea adecvată în aplicare a acestora rămâne în grija dumneavoastră, dnă comisar.

George Lyon, în numele Grupului ALDE. – Dnă președintă, așa cum am auzit și de la alți vorbitori, sectorul produselor lactate este în criză. Este necesar, fără îndoială, să acționăm pentru a le ușura suferința, dar permiteți-mi să spun răspicat că este vorba despre o criză pe termen scurt care impune luarea, de către Comisie, a unor măsuri de intervenție pe piață pe termen scurt, după cum a fost subliniat în rezoluție.

Trebuie spus clar, de asemenea, că de prea multă vreme consumatorii europeni plătesc pentru o politică agricolă disfuncțională care i-a dezamăgit atât pe fermieri, cât și pe consumatori. Această criză nu ar trebui,

așadar, folosită drept scuză pentru a întoarce spatele căii către continuarea reformării și liberalizării PAC. De aceea am depus amendamente în acest scop și de aceea întâmpin cu satisfacție asigurările pe care le oferiți în această privință.

Dorim, de asemenea, să vedem Comisia concentrată pe readucerea ordinii pe o piață care în mod evident este deficitară. Consumatorii au de pierdut deoarece nu primesc beneficiile de pe urma scăderii prețurilor la lapte. Fermierii au de pierdut deoarece nu primesc o parte corectă din prețul de vânzare cu amănuntul al laptelui. Anchetele Comisiei privind lanțul alimentar ni se par binevenite, dar, dnă comisar, ne dorim să mergeți mai departe.

Vă veți angaja să întreprindeți acțiuni care să elimine abuzurile supermarketurilor din pozițiile lor de monopol? Vă veți angaja să susțineți o piață competitivă care să permită ca producătorii să primească o parte corectă din beneficii și vă veți angaja să susțineți o piață a laptelui funcțională, în care fermierii să beneficieze de profituri corecte, iar consumatorii de prețuri corecte?

Aștept cu nerăbdare răspunsul dumneavoastră, dnă comisar.

José Bové, în numele Grupului Verts/ALE. – (FR) Dnă președintă, dnă comisar, doamnelor și domnilor, de luni de zile crescătorii de animale avertizează Comisia și Consiliul cu privire la gravitatea crizei. Zeci de mii de locuri de muncă au fost desființate în zonele rurale. Uniunea Europeană a contat pe creșterea cererii mondiale. Experții Uniunii s-au înșelat amarnic. Criza financiară și economică cu care ne confruntăm are repercusiuni directe asupra agriculturii și consumului.

Decizia luată de dna Boel, comisar pentru agricultură, de menținere a creșterii cotelor, precum și dorința Consiliului de a le elimina până în 2015 reprezintă provocări la adresa producătorilor de lapte. Vremurile s-au schimbat. Politica europeană trebuie să se adapteze unui nou context global. Prețurile la lapte impuse producătorilor nu acoperă costurile de producție. Unii fermieri mici pierd până la 30 de cenți pentru fiecare litru de lapte. La sfârșitul anului, mulți dintre aceștia nu vor fi câștigat absolut nimic sau chiar vor fi pierdut bani. De asemenea, unii dintre ei, după cum ne informează oficialități regionale, ajung astăzi chiar până la sinucidere.

Uniunea Europeană trebuie să ia rapid măsuri importante în fața acestei crize fără precedent. Solicităm șefilor de stat sau de guvern care se întâlnesc în această seară pentru a pregăti reuniunea la nivel înalt G20 să includă problema crizei produselor lactate pe ordinea de zi a întâlnirii, astfel încât să poată fi luate măsurile necesare pentru a răspunde crescătorilor de animale.

Este necesar ca Uniunea Europeană să consolideze capacitățile de negociere ale producătorilor de produse lactate, astfel încât aceștia să nu mai fie supuși dictatelor industriei agroalimentare. Aceasta ar trebui, de asemenea, să instituie o plasă de siguranță pentru a garanta un preț remunerator, astfel încât prețul să nu fie niciodată inferior costurilor de producție. Uniunea Europeană trebuie să sisteze programul său de restituiri la export. Suma colosală de 480 milioane EUR a fost alocată recent, aceasta fiind adoptată cu sprijinul diverselor grupuri parlamentare atât de dreapta, cât și de stânga, cu scopul de a vinde surplusul Uniunii la prețuri scăzute pe piețele mondiale. Uniunea distruge sute de mii de locuri de muncă ale fermierilor din sud și îi împinge cu cinism pe aceștia să își părăsească pământurile sau să emigreze.

Mai presus de toate, Uniunea Europeană trebuie să adopte imediat reduceri drastice, de 5%, în cazul cotelor europene de lapte, într-un mod care să fie invers proporțional cu volumul livrat de micii producători, pentru a restabili rapid un echilibru între ofertă și cerere. O politică a neimplicării este inacceptabilă. Aceasta are consecințe cumplite în materie de locuri de muncă și modele de utilizare a terenurilor.

Fără micii fermieri, Europa nu poate exista.

James Nicholson, în numele Grupului ECR. – Dnă președintă, cred cu tărie că acțiunea Comisiei în cazul acestei probleme a întârziat foarte mult. Serviciile acesteia au stat cu brațele încrucișate prea mult timp și mulți fermieri au suferit îngrozitor din cauza acestui lucru. Avem posibilitatea fie de a lua hotărârea să sprijinim sectorul, fie de a lua hotărârea ca până la urmă să îi lăsăm pe fermierii noștri să dea faliment: în acel moment putem importa din străinătate, cu toate problemele generate de acest lucru.

Observațiile dumneavoastră cu privire la viitor mi se par binevenite, dnă comisar, dar nu sunt mulțumit de observațiile pe care le faceți cu privire la perioada pe termen scurt. Cred că trebuie să întreprindem mai multe acțiuni pe termen scurt pentru a ajuta sectorul să traverseze actuala criză. Măsurile pe termen scurt necesită acțiuni imediate.

Îmi aduc aminte, desigur, de vremurile lacurilor de lapte și ale munților de unt și nu doresc o revenire la această situație. Nu cred că cineva din sector își dorește o revenire la acea situație: nici fermierul, nici procesatorul, nici Comisia, nici noi, membrii acestui Parlament. Nu ne dorim revenirea la acea situație, însă una dintre principalele probleme pe care le sesizez în momentul de față este faptul că, în vreme ce fermierii se confruntă cu o reducere drastică a sumelor pe care le primesc pentru laptele lor, consumatorii plătesc aproape același preț ca înainte.

Până când nu vom ataca problema puterii supermarketurilor în acest domeniu nu vom putea găsi răspunsurile. Acestea trebuie să fie controlate. Avem nevoie de un mediator, o persoană care să poată spune supermarketurilor că își depășesc competențele, că îi jefuiesc pe oameni, că îi jefuiesc pe fermieri și că, pe parcurs, îi împing la faliment.

Ilda Figueiredo, în numele Grupului GUE/NGL. – (PT) Dnă președintă, încă o dată nu pot decât să regret pozițiile adoptate de Consiliu și ceea ce tocmai a fost spus aici de către doamna comisar care stăruie în a nu atinge fondul problemei și în a nu recunoaște necesitatea revizuirii deciziilor adoptate privind eliminarea cotelor de lapte. În schimb, doamna comisar dorește să continue dereglementarea acestui sector împotriva intereselor fermierilor.

Insistăm așadar să sprijinim necesitatea menținerii sistemului de cote, chiar cu unele reajustări în vederea adaptării acestuia la nevoile fiecărei țări, inclusiv eliminarea creșterii anuale de 1% până în 2015. Doamna comisar nu crede oare că, în aceste vremuri de criză profundă în sectorul produselor lactate, de o mai mare importanță decât dereglementarea sectorului și liberalizarea comerțului internațional este sprijinirea agriculturii și a sectorului produselor lactate din statele membre, în vederea promovării zonelor rurale și a creării de locuri de muncă cu drepturi? Doamna comisar nu crede oare că este esențială crearea, la nivel comunitar, a unui fond de asistență excepțională destinat sectorului produselor lactate, care să fie în beneficiul celor mai afectați producători și al celor mai afectate țări, precum și definirea unor noi forme de asistență pentru producția de lapte și de carne? Eu consider că aceste lucruri sunt necesare.

Giancarlo Scotta', în numele Grupului EFD. – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, doresc să insist asupra dubiilor pe care le am cu privire la propunerea de extindere a perioadei de intervenție 2009-2010 în cazul untului și al laptelui praf degresat, deoarece această propunere prezintă riscul de a transforma măsurile pe termen scurt prevăzute pentru actuala criză de pe piață în măsuri structurale care ar întoarce de fapt sectorul produselor lactate la poziția în care se afla înainte de introducerea cotelor.

Din dorința de a conferi un echilibru sporit măsurilor de intervenție pe piață, beneficiile nefiind atribuite doar acelor state membre implicate în producția de unt și de lapte praf degresat, solicit reintroducerea asistenței comunitare pentru depozitarea privată a brânzeturilor cu perioadă de maturare lungă.

În cele din urmă, aș dori să vă atrag atenția asupra chestiunii marcatului originii și a etichetării produselor lactate și asupra trasabilității produselor: această solicitare provine direct de la consumatorii europeni – în număr din ce în ce mai mare – și ne-ar putea ajuta să abordăm criza din sectorul produselor lactate. Sper ca și colegii mei deputați, membri ai celorlalte grupuri politice, să poată sprijini această propunere.

Diane Dodds (NI). - Dnă președintă, aș dori să îi mulțumesc doamnei comisar pentru cuvintele pe care ni le-a adresat astăzi. În țara mea, în Irlanda de Nord, sectorul produselor lactate are o importanță vitală. Atunci când sectorul produselor lactate se află în dificultate și restul economiei rurale se află în dificultate. În momentul de față producătorii de produse lactate primesc pentru lapte puțin peste 20 de cenți pe litru în ciuda costurilor din ce în ce mai mari. În Irlanda de Nord, fermierii nu au trebuit doar să se lupte cu prețurile reduse la lapte și costurile ridicate, ci s-au confruntat și cu a treia vară ploioasă consecutivă, iar acest lucru a avut consecințe devastatoare asupra industriei produselor lactate din Irlanda de Nord.

A fost descurajantă vederea așară a fermierilor din Belgia, atât de furioși și simțindu-se atât de neputincioși, încât își pulverizau laptele pe câmpuri în semn de protest împotriva prețurilor mici la lapte și a dificultăților cu care se confruntă și ei. Comisia a făcut progrese binevenite pentru a introduce o bază pe piață, dar nu putem menține prețurile la un nivel atât de scăzut încât este împotriva legilor economiei.

Invit Comisia să adopte măsuri pe termen scurt pentru a acorda ajutor: măsuri care să crească cererea de lapte; măsuri care să scadă costul de producție; măsuri care să abordeze chestiunea lanțului de aprovizionare, cu prețuri în scădere la poarta exploatației și cu prețuri ridicate în supermarket; și măsuri care, pe termen lung, să creeze o industrie durabilă și un viitor pentru fermierii tineri care se confruntă cu grave dificultăți provocate de prețurile scăzute și comisioanele bancare ridicate.

Mairead McGuinness (PPE). - Dnă președintă, în momentul în care femeile fermiere încep să protesteze înseamnă că dificultățile sunt acute. La acest sfârșit de săptămână m-am întâlnit cu un grup de irlandeze numit „Fermiere pentru un preț echitabil” și cred că ar trebui să ne oprim atenția asupra cuvintelor „preț echitabil”, deoarece producătorii nu primesc un preț decent sau echitabil – și acesta este subiectul dezbaterii noastre.

Ar fi nepoliticos să nu salutăm observațiile făcute de doamna comisar cu privire la stabilitatea care începe să-și facă simțită prezența pe piață, deși la un nivel foarte scăzut, și recunosc progresele înregistrate de Comisie și faptul că aceasta a cheltuit sume de bani pentru a aduce stabilitate pe piață. Doar că toate acestea nu sunt suficiente și nu s-au desfășurat suficient de rapid, iar astăzi ne confruntăm cu o criză gravă.

Doresc să spun că, în special în ceea ce privește viitorul, comentariile dumneavoastră sunt binevenite. Acest Parlament este împărțit în ceea ce privește chestiunea cotelor de lapte, iar acest lucru mă preocupă, deoarece atunci când vine vorba de codecizie, în cazul în care Tratatul de la Lisabona va intra în vigoare, va trebui să gândim într-un mod mai coerent, ca grup, și să transmitem semnale clare către fermieri în loc de mesaje divizate; permiteți-mi, așadar, să repet că remarcile dumneavoastră privind crearea de legături între producători și procesatori, privind nivelurile producției, reprezintă un teren de explorat pentru noi, o problemă care necesită dezbateri suplimentare.

Dar trebuie să vă întrebăm, dnă comisar, ce fel de măsuri de sprijinire a pieței credeți că vor putea fi luate în lipsa cotelor care pot asigura producătorilor noștri un preț echitabil și decent? De asemenea, vă rugăm să soluționați chestiunea pieței: aceasta nu funcționează. Toată lumea spune că nu câștigă niciun ban de pe urma laptelui, inclusiv supermarketurile – lucru de care mă îndoiesc profund – dar este nevoie de mai multă transparență și de corectitudine față de fermieri.

Stéphane Le Foll (S&D). – (FR) Dnă președintă, dnă comisar, voi fi succint.

Cred că această dezbatere este formată din două părți. Pe de o parte, există întrebarea urgentă: cum putem ieși din această criză. Toate măsurile, de la asistența acordată fermierilor până la măsurile de intervenție, sunt necesare – de fapt, absolut necesare. Este necesar să le susținem și chiar să solicităm ca domeniul lor de aplicare să fie extins. Este ceea ce propunem, împreună cu alți câțiva colegi deputați, aici în Parlament.

În al doilea rând, este vorba despre întrebarea structurală referitoare la gestionarea pieței produselor lactate, iar asupra acestui punct părerile noastre sunt diferite de ale dumneavoastră, dnă comisar. Dumneavoastră propuneți să alegem calea utilizării relațiilor contractuale. Vă pot spune de la bun început că introducerea relațiilor contractuale între firmele industriale și fermieri va avea drept rezultat, pe termen lung, punerea în concurență a acestor industrii, la scară europeană.

Avem nevoie, pentru reglementarea unei piețe, de o reglementare publică. Nu există altă soluție. După depășirea crizei actuale, dezbaterile va trebui să se concentreze asupra acestei chestiuni. Consider că, în cadrul acestei dezbateri, trebuie să respectăm toate părerile și toate opțiunile; mă tem că în momentul stabilirii bilanțului de sănătate am acționat prea pripit în reglarea unei chestiuni, precum cea a cotelor care, până în prezent, cum aș dori să subliniez pentru toți antevorbitorii mei, au permis menținerea producției de produse lactate în Europa, asigurarea unei industrii foarte dezvoltate a produselor lactate și, în același timp, păstrarea prețurilor la un nivel care până acum era cât se poate de accesibil pentru consumatori.

Liam Aylward (ALDE). - Dnă președintă, în ultimele 12 luni majoritatea producătorilor de produse lactate din Irlanda și din întreaga Uniune Europeană și-au vândut laptele la un preț inferior costului de producție. Mijloacele de subzistență ale producătorilor de produse lactate sunt grav amenințate.

În vreme ce decizia Comisiei de extindere până în 2010 a perioadei de intervenție în cazul untului și al laptelui praf degresat este foarte binevenită, măsurile pe termen scurt nu ar diminua pe termen lung presiunea la care sunt supuși producătorii de produse lactate. În momentul de față trebuie întreprinse acțiuni care să gestioneze nu doar dificultățile actuale, ci care să aibă și incidență pe termen lung și să asigure o industrie durabilă și performantă pe viitor. Producătorii de produse lactate necesită asistență financiară imediată. Este necesară, de urgență, crearea unui fond european pentru produsele lactate de 600 milioane EUR, așa cum a fost solicitat de Parlament în procedura bugetară din 2009. Producătorii de produse lactate au dreptul să primească prețuri echitabile și este necesar un sistem adecvat de susținere a prețurilor pentru a garanta producătorilor de lapte un preț minim acceptabil pe litru și un venit decent pentru a putea supraviețui. Atât producătorii irlandezi de produse lactate, cât și cei europeni nu trebuie să fie forțați să renunțe la activitate și solicit Comisiei și Consiliului să acționeze imediat și în mod eficace.

Dnă comisar, permiteți-mi să spun că ați avut foarte multe reușite în calitate de comisar și omagiez eforturile semnificative pe care le-ați depus. Ați anunțat recent că urmează să vă retrageți, permiteți-mi deci să vă solicit ca, înainte de a pleca, să rezolvați sau să aduceți o contribuție cât se poate de importantă la rezolvarea acestei probleme.

Oriol Junqueras Vies (Verts/ALE). - (ES) ;Bon dia! Mă adresez acestui Parlament fără să pot face acest lucru în limba mea maternă, catalana, care este vorbită de peste 10 milioane de cetățeni europeni.

Astăzi, în numele grupului din care fac parte, doresc să exprim solidaritatea noastră cu întregul sector agricol și, în special, cu greva producătorilor de lapte și cu acțiunile organizate de aceștia în întreaga Europă. Situația actuală nu poate dura și necesită o soluție politică. Este evident că măsurile adoptate până acum de Comisie nu au putut ușura criza și nici nu au putut oferi o alternativă viabilă la programul de înlocuire a cotelor, prevăzut pentru 2015. În consecință, în Spania de exemplu – în Galiția, ca să fiu mai precis – 14 000 de producători de lapte au fost obligați să facă față unei restructurări profunde pentru a putea continua să locuiască pe pământul lor și să-l lucreze, însă în momentul de față aceștia sunt în continuare amenințați de o dispariție iminentă.

Pentru toate aceste motive, Comisia trebuie să intervină și în sectorul laptelui în același fel în care a intervenit în alte sectoare, reglementând producția, redistribuind cotele, oferind compensații temporare, încurajând trasabilitatea produselor și facilitând apropierea dintre producători și consumatori prin corectarea disfuncționalităților provocate de oligopolul distribuției.

De ce nu a intervenit Comisia în mod ferm pentru a preveni consecințele negative ale acestui oligopol instituit de cei mai importanți distribuitori?

De ce nu garantăm supraviețuirea în zonele rurale a producătorilor noștri de lapte – și a fermierilor, în general – fapt care are efecte secundare extrem de pozitive pe plan economic, social și pentru mediul înconjurător?

Hynek Fajmon (ECR). – (CS) – Dnă președintă, doamnelor și domnilor, criza din sectorul produselor lactate indică faptul că întregul sistem european de reglementări bazate pe cote este deficient și ineficient. Nu avem nevoie de mai multe reglementări și manevrări privind cotele, ci de eliminarea integrală a cotelor de lapte. Posibilitatea de a produce lapte ar trebui atribuită, în principal, producătorilor care au costuri mici și obțin un profit. Soluția de depășire a crizei produselor lactate este suprimarea cotelor de lapte cât mai repede posibil. Susțin încercarea doamnei comisar de a suprima cotele până în 2015, dar nu voi avea niciun regret dacă acestea vor fi suprimate chiar și mai devreme.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – (FR) Dnă președintă, dnă comisar, doamnelor și domnilor, ascultându-vă declarațiile am devenit și mai îngrijorat. Acestea nu reprezintă un răspuns suficient în fața suferinței acute a producătorilor de lapte și a fermierilor în general.

Criza este una structurală și nu a fost provocată doar de circumstanțele actuale, așa cum ați afirmat, ci de dereglementările succesive. Iată de ce solicităm o reuniune excepțională a Consiliului European, pentru a salva exploatarea agricole mici.

Consiliul ar trebui, în primul rând, să decidă instituirea unui fond excepțional menit să ofere asistență producției neindustriale de produse lactate; în al doilea rând, stabilirea de urgență a unui preț intra-european minim pe care centralele de achiziții să fie obligate să-l adopte fără nicio majorare a prețurilor pentru consumatori; și, în al treilea rând, blocarea cotelor naționale de producție și stoparea importurilor abuzive din afara Comunității.

John Bufton (EFD). - Dnă președintă, sunt foarte îngrijorat de situația industriei produselor lactate din Regatul Unit. Mi se pare că cea mai mare problemă este legată de desfacerea cu amănuntul, sector care înregistrează profituri uriașe pe spinarea producătorilor noștri de produse lactate. Dacă ne uităm la prețurile la lapte pe care supermarketurile le impun consumatorilor și apoi ne uităm la cât primește în realitate producătorul de produse lactate, observăm că diferența este absolut incredibilă.

Munca și costurile principale pe care le implică producerea de lapte sunt suportate de fermier, dar în același timp supermarketurile acumulează profituri enorme. Marja pe care o primește fermierul este foarte nedreaptă. Trebuie să exercităm presiuni asupra supermarketurilor pentru ca acestea să plătească un preț echitabil industriei producătoare și, după părerea mea, nu va fi necesară modificarea prețului din supermarketuri al laptelui. Consumatorul nu va trebui să plătească mai mult pentru lapte. Supermarketurile trebuie să-și reducă marjele de profit. Este de-a dreptul revoltător dacă ne uităm la profiturile colosale de care se bucură aceste supermarketuri în fiecare an și, în același timp, vedem că industria produselor lactate se confruntă cu dificultăți

foarte mari. Dacă nu se iau măsuri cu privire la această problemă în viitorul foarte apropiat, cred cu adevărat că mulți dintre producătorii noștri de produse lactate din Țara Galilor, precum și din restul Regatului Unit, vor ajunge la faliment.

Mai am o remarcă scurtă în legătură cu ceea ce a afirmat doamna comisar în această dimineață despre prelevarea suplimentară. Sunt îngrijorat de comentariile respective. Cred că acest lucru îi va afecta pe producătorii noștri cei mai eficienți – cei care au reușit să fie la înălțimea provocării, care au reacționat la ce se întâmpla pe piață și au investit masiv în propriile ferme, urmând o indicație venită din partea Comisiei potrivit căreia cotele urmau să fie suprimate. Impunerea unei prelevări suplimentare este contrară schimbărilor structurale pe care atât UE, cât și guvernul Regatului Unit pretind a le susține.

Dimitar Stoyanov (NI). - (BG) Dnă președintă, Comisia este din nou într-o dispoziție extrem de optimistă, aducătoare de vești bune, însă nu înțeleg și nu văd nimic pozitiv în faptul că mii de tone de lapte sunt aruncate în semn de protest tocmai împotriva politicii urmate în momentul de față.

Adevărul este că dl De Castro și ceilalți antevorbitori au perfectă dreptate să afirme că nici Comisia, nici Consiliul nu au luat suficiente măsuri, în timpul bilanțului de sănătate, pentru a preveni această criză. Printre altele, unde sunt reprezentanții Consiliului care ar trebui să-și exprime părerea cu privire la această problemă, având în vedere că votul decisiv în cazul oricărei reforme revine Consiliului?

Eu și colegii mei est europeni din Comisia pentru agricultură și dezvoltare rurală am avertizat cu mai multe ocazii cu privire la faptul că avem nevoie de o majorare mult mai importantă a cotelor sau de suprimarea integrală a acestora, deoarece țările noastre, proaspăt intrate în sistemele Uniunii Europene, au fost primele care au resimțit impactul crizei. Din păcate, am rămas o voce solitară în deșert și acest lucru este greșeala Parlamentului.

Regret din tot sufletul că noi, pro-reformiștii, care ne doream cu adevărat ca politica agricolă să fie reformată, ne-am dovedit a fi profeții nenorocirii. Sper ca pe viitor să învățați ceva din această situație.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). - Multe voci au cerut în această perioadă, încă de la începutul crizei, o înghețare a creșterii cotelor de lapte. O astfel de măsură nu numai că nu ar reprezenta o soluție, dar ar constitui o greșeală cel puțin din următoarele puncte de vedere.

În primul rând, nu există nicio legătură fundamentată economic între creșterea cotelor de lapte și scăderea prețurilor pe piață. Cotele au crescut, producția a scăzut. Nu văd unde este legătura. Piața însăși este explicația pentru scăderea prețurilor. Cred că impunerea unor cote rigide ar determina în timp creșterea prețurilor. Cei care vor beneficia vor fi din nou nu producătorii, ci, din nou, procesatorii și comercianții. Dacă vrem să limităm producția, ar trebui să-i încurajăm pe producători eventual să renunțe în mod voluntar la creșterea animalelor prin stimulente, și nu prin măsuri care ar putea distorsiona piața. Ce se va întâmpla în ipoteza unei înghețări a cotelor în momentul în care se va relua, de exemplu, cererea pe piața mondială? Ce ar putea face producătorii europeni? Pentru că producția de lapte nu are un robinet pe care să îl închidem și să îl deschidem...

(Președinta a întrerupt vorbitorul)

Spuneam, ce ar putea face producătorii europeni în ipoteza unei reluări a cererii pe piața mondială? Pentru că producția de lapte nu are un robinet pe care să îl putem închide și deschide după bunul plac. Dacă am reduce acum producția, oamenii ar înceta, evident, să crească vaci, iar refacerea șeptelului ar fi foarte dificilă în momentul în care ne vom da seama că ceea ce unii își imaginează acum că ar fi o măsură bună, în realitate reprezintă o mare greșeală. <BRK>

Ulrike Rodust (S&D). - (DE) Dnă președintă, dnă comisar, stimați membri ai Consiliului, aș dori să încep prin a-i mulțumi colegului meu deputat, dl Capoulas Santos, datorită căruia această rezoluție a fost posibilă.

Astăzi discutăm despre producătorii noștri de produse lactate și dacă îi vom lăsa în această poziție vulnerabilă sau dacă ne vom ocupa de ei în mod onest. Nu cred că trebuie să-i lăsăm în această poziție vulnerabilă, ci să adoptăm o atitudine onestă față de ei. Da, sunt necesare de urgență măsuri pe termen scurt pentru depășirea crizei. Da, intervenția este absolut acceptabilă pentru o perioadă scurtă de timp dacă prețul laptelui a atins nivelul cel mai scăzut, iar subvențiile suplimentare, împrumuturile și fondurile pentru combaterea crizei sunt justificate. Cu toate acestea, ceea ce este absolut inacceptabil este, în primul rând, reînceperea discuțiilor despre cotele de lapte și, în al doilea rând, reintroducerea restituirilor la export finanțate din impozite pentru produsele livrate țărilor în curs de dezvoltare. Am părăsit acest drum fără cale de întoarcere în 2003 și fac

apel la dumneavoastră să ne menținem pe această poziție pentru binele producătorilor noștri de produse lactate.

Britta Reimers (ALDE). – (DE) Dnă președintă, dnă comisar, doamnelor și domnilor, criza economică mondială a distrus echilibrul pieței globale. La fel ca producătorii de lapte, suferim efectele faptului că prețurile au atins un nivel mai scăzut ca niciodată. Auzim iar și iar că reglementările deja adoptate privind cotele de lapte ar trebui modificate. Fiind la rândul meu producător de produse lactate, nu pot decât să vă avertizez în legătură cu această modificare.

Măsurile de intervenție adoptate de Comisie au reușit, de asemenea, să împiedice scăderea și mai accentuată a prețurilor laptelui, iar piața pare a se detensiona. Cu toate acestea, nu consider că această intervenție este cu adevărat o modalitate bună de a obține acest rezultat, deoarece va determina acumularea de stocuri, ceea ce ar putea împovăra mai târziu o piață în plin proces de redresare. Solicit, aşadar, Comisiei să ofere explicații în ceea ce privește felul în care va aborda această problemă.

Richard Ashworth (ECR). - Dnă președintă, permiteți-mi să o felicit pe doamna comisar pentru viziunea asupra viitorului sectorului și să spun că susțin cu fermitate intenția sa de a suprima cotele de lapte. Cred că aceasta este decizia potrivită pe care trebuie să o luăm. Mi se par binevenite, de asemenea, propunerile sale de a vedea în actuala criză o modalitate responsabilă și adecvată de a sprijini producătorii în traversarea unei perioade dificile.

Cu toate acestea, doresc să fac două precizări. În primul rând, după părerea mea, punerea în aplicare a prelevării suplimentare în momentul de față ar fi nepotrivită. Este vorba de o reacție pe termen scurt, previzibilă. Aceasta va transmite mesaje eronate și nu îi va penaliza efectiv decât pe producătorii eficienți, care plănuiesc să rămână în acest sector de activitate pe termen lung.

În al doilea rând, trebuie să recunoaștem că nu există nicio legătură directă sau una nesemnificativă între prețul din sectorul distribuției și prețul materiei prime primit la poarta exploatației. Iată ceea ce eu numesc mecanism disfuncțional al lanțului prețurilor.

Influența cea mai importantă o va exercita mereu piața mondială și trebuie să recunoaștem că piața mondială va fi mereu volatilă. Solicit, aşadar, Comisiei ca, pe termen lung, să propună planuri care să asigure existența unui fel de mecanism de stabilitate, de care să beneficieze nu doar producătorii, ci și, desigur, pe termen lung, consumatorii.

Esther Herranz García (PPE). – (ES) Dnă președintă, dnă comisar, v-ați terminat discursul spunând că sectorul produselor lactate este în criză și totuși l-ați început spunând că au fost deja luate toate măsurile posibile și că situația este pe cale de a fi elucidată.

Ar trebui să știți că doar o femeie înțeleaptă recunoaște că s-a înșelat. Așa spune o zicală din Spania, care s-ar putea aplica foarte bine situației de față. De luni de zile sectorul produselor lactate traversează una dintre cele mai grave crize din istoria sa. În ciuda acestui fapt, deoarece Comisia Europeană și unele guverne – printre care se pare că se numără și guvernul țării mele, guvernul spaniol – nu vor să fie supuse presiunii, acestea refuză să revină asupra deciziilor legate de bilanțul de sănătate al politicii agricole comune.

Deciziile respective au fost luate fără a se ține în vreun fel seama de fragilitatea acestui sector și într-un context al pieței foarte diferit de cel care s-a dezvoltat de la adoptarea acelui compromis. Acest lucru te face să te gândești că statele membre nu au dorit sau nu au fost capabile să sesizeze, în acel moment, furtuna care se apropia. Reforma a devenit foarte repede irelevantă, din cauza întorsăturii semnificative care a avut loc pe piață, ceea ce arată că sectorul este în întregime la cheremul volatilității prețurilor.

Faptul că mari producători, precum Franța și Germania – țări care, în termeni absoluți, au obținut cea mai importantă majorare a cotelor naționale de producție în urma acestui acord – sunt astăzi cei care solicită revizuirea deciziilor luate în cadrul bilanțului de sănătate ridică multe probleme.

După părerea mea, statele membre s-au înșelat și ar fi trebuit să asculte cu mai multă atenție acele voci, inclusiv a mea, care solicitau ca orice decizie finală cu privire la viitorul sectorului să fie amânată până în 2011.

E păcat că nimeni nu ne-a ascultat. Poate că ar trebui să ne ascultați acum.

Iratxe García Pérez (S&D). – (ES) Dnă președintă, dnă comisar, dezbateră de astăzi este vitală pentru a ne putea exprima preocuparea cu privire la criza din sectorul produselor lactate. Trebuie să elucidăm această situație care amenință viitorul a numeroși producători de lapte din Uniunea Europeană.

Este vorba despre o criză europeană care trebuie abordată dintr-o perspectivă europeană, dând dovadă de ambiție și folosind toate instrumentele comunitare disponibile, lucru pe care Comisia pare incapabilă să-l facă pentru moment.

Dnă comisar, nu ar trebui să transferați responsabilitatea pe umerii statelor membre astfel încât acestea să ajute pe cine pot să ajute. Trebuie să găsim soluții comune.

Prin urmare, acest Parlament are o responsabilitate importantă în materie de solicitare a unor măsuri destinate revigorării cererii și nu doar a acelor măsuri indicate în propunerea de rezoluție, ci și a celor disponibile prin intermediul organizării comune a pieței.

O altă chestiune importantă este diferența enormă dintre prețurile plătite producătorului și prețul final plătit de consumatori, situație care afectează nu doar sectorul produselor lactate, ci toate produsele agricole și animale.

Mulți bărbați și multe femei, confrunțați cu actuala stare de nesiguranță, au nevoie de un semnal clar și ferm din partea noastră care să arate că le va fi garantată continuarea acestei activități.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Dnă președintă, dnă comisar, ieri în Valonia fermierii decepționați de cea mai gravă criză întâlnită vreodată în acest sector au vărsat peste trei milioane de litri de lapte. Aceștia primesc doar 19 cenți pe litru. Criza este provocată de o ofertă de lapte supraabundentă, ceea ce determină scăderea drastică a prețurilor. Dereglementarea încurajează volatilitatea, iar condițiile pieței sunt în momentul de față total opusul a ceea ce erau cu puțin timp în urmă.

Dnă comisar, vă rog să încetați să vă ascundeți cu încăpățănare în spatele alegerilor făcute anul trecut și să luați în considerare ce se întâmplă cu adevărat pe teren, în acest moment!

Și Consiliul este vinovat, în primul rând pentru că nu este prezent aici pentru a asculta dezbateră, dar și pentru că nu ia decizii, din cauză că este condus într-o mai mare măsură de interese pur naționale decât de o viziune europeană asupra agriculturii.

Piața nu funcționează. Există supraproducție. Ar fi foarte simplu să înghețăm majorarea de 1% a cotelor sau să reducem cotele imediat cu 3 până la 5%, deoarece avem urgent nevoie să găsim niște soluții pe termen scurt. Adoptarea acestei măsuri ar împușca doi iepuri dintr-o lovitură: am oferi din nou producătorilor un preț decent și, prin reducerea producției, am reduce factura europeană de sute de milioane de euro cheltuite pe diferite intervenții, inclusiv restituirile la export.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D). – (PL) Acțiunile care au fost întreprinse – am vorbit astăzi cu fermieri polonezi și cu fabricanți polonezi de produse – indică faptul că s-a înregistrat o îmbunătățire a situației cu care se confruntă sectorul produselor lactate, chiar dacă nu încă una semnificativă, dar că nu s-a produs absolut nicio schimbare în situația foarte grea cu care se confruntă fermierii polonezi și europeni. Aceștia primesc încă foarte puțini bani pentru produse, sub pragul de viabilitate. Acest lucru este valabil, de asemenea, în cazul fermierilor care au investit sume mari de bani, inclusiv finanțări și împrumuturi din partea UE. Această situație îi afundă în dificultăți suplimentare și aceștia se află în incapacitatea de a-și respecta obligațiile.

Având în vedere aceste probleme, aș dori să vorbesc despre viitor. În momentul de față trebuie să reacționăm la ce se întâmplă acum, dar trebuie să ne gândim și la ce ne așteaptă în viitor și să planificăm politica noastră comună în așa fel încât să țină cont și de fermieri. În acest context, aș dori repet următoarele: este necesar ca politica comună privind producătorii de produse lactate să implice planuri de investiții responsabile în acest sector, astfel încât să putem evita cheltuirea de bani care, drept consecință a creșterii producției, ne va conduce înspre același fel de dificultăți precum cele cu care ne confruntăm în acest moment. Sper, de asemenea, că toate organele politice de decizie vor ajunge la un acord cu privire la viitoarele cote.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Antevorbitorii mei au menționat pe bună dreptate faptul că nu ar trebui să revenim la sistemul de cote și la subvențiile la export, dar politica urmată de Comisie a eșuat cu desăvârșire. Criza nu s-a calmat. Iată de ce dl Le Foll și cu mine propunem înghețarea temporară a cotelor, dar doar temporară.

Noile state membre se află în special în dezavantaj din cauza punerii în aplicare progresive, având în vedere că anul acesta primim doar 60% din subvenții din pachetul financiar de la Bruxelles. În vederea contrabalansării acestei situații, guvernul maghiar a propus creșterea subvențiilor bazate pe cote, dar Comisia nu a răspuns pozitiv acestei sugestii și nici celei venite din partea Franței, mai precis din partea ministerului francez. În cele din urmă, fac apel la colegii deputați să susțină amendamentele formulate de dl Le Foll și colegii acestuia. Sprijinim, de asemenea, propunerea făcută de Elisabeth Jeggle în favoarea instituirii unui fond pentru produsele lactate de 600 milioane EUR și extinderea programului de distribuire a laptelui în școli.

Christel Schaldemose (S&D). - (DA) Dnă președintă, îi mulțumesc dnei comisar pentru un început de calitate – și o bună introducere la această dezbatere! Recunosc faptul că producătorii europeni de produse lactate se confruntă cu o criză de mari proporții, dar pur și simplu nu înțeleg cum pot considera colegii mei deputați că dumneavoastră, cei din Comisie, nu ați făcut destul. Aș vrea, desigur, să vă invit, dnă Fischer Boel, să reiterați tot ceea ce ați întreprins. Mi se pare că lista inițiativelor venite din partea Comisiei este lungă, de fapt este aproape prea lungă. Este aproape ca și cum am distruge progresele înregistrate în legătură cu bilanțul de sănătate. Aș dori să subliniez, de asemenea, că este clar că eforturile care au fost făcute până acum pentru producătorii de produse lactate nu s-au oglindit nici în ceea ce-i privește pe lucrătorii din industria automobilelor care și-au pierdut locurile de muncă, nici în ceea ce-i privește pe lucrătorii din industria construcțiilor navale care și-au pierdut locurile de muncă în urma actualei crize economice.

Nu pot deci decât să vă invit să abordăm această criză cu mai multă grijă și să ne asigurăm, de asemenea, că nu distrugem progresele solide care au fost totuși înregistrate ca urmare a bilanțului de sănătate. Ideea înghețării cotelor de lapte este, după părerea mea, complet fără ieșire! Nici nu ne putem întoarce la modelele vechi prin acordarea de restituiri la export – acest lucru nu ar face decât să distrugă pur și simplu piața pentru alți oameni, în alte părți ale lumii. Trebuie să avem grijă. Dnă comisar, aș dori totuși să vă invit să reiterați lungă listă de activități pe care le-ați întreprins deja, astfel încât colegii mei deputați să vadă că, fără îndoială, nu trebuie să ne agităm și să începem să adoptăm nenumărate măsuri suplimentare, ceea ce s-ar solda cu distrugerea progreselor solide care au fost făcute până acum.

Georgios Papastamkos (PPE). - (EL) Dnă președintă, dnă comisar, măsurile sunt, fără îndoială, necorespunzătoare. Propunem alte intervenții, mai precis orientate, mai ales pentru zonele montane și cele dezavantajate din Uniunea Europeană, astfel încât toate statele membre să beneficieze de pe urma acestora în mod echitabil; intervenții, precum protecția sporită a denumirilor de origine, nu doar în interiorul Uniunii Europene, ci și pe piețele internaționale, etichetarea clară și indicarea obligatorie a originii produselor lactate, reactivarea – și de ce nu – a depozitării private a produselor lactate și acordarea de asistență satisfăcătoare, o creștere a numărului de destinații eligibile pentru restituirile la export, transparența totală în cazul lanțului de aprovizionare și o reducere a discrepanței dintre prețurile de producție și prețurile de consum.

Nu suntem purtătorii de cuvânt ai intereselor fermierilor. Suntem aici pentru a transmite neliniștea, strigătul de ajutor al forțelor creative din zonele rurale europene și acest strigăt de ajutor venit din partea oamenilor din zonele rurale europene reprezintă pentru noi un îndemn permanent de acțiune.

Michel Dantin (PPE). - (FR) Dnă președintă, dnă comisar – mi-ar fi plăcut să mă adresez și președinției Consiliului – doamnelor și domnilor, așa cum ați recunoscut, zilele trecute, și dumneavoastră, dnă comisar, în fața Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală, prețul plătit producătorilor de produse lactate nu mai acoperă costurile actuale de producție. Acest lucru înseamnă că producătorii noștri sunt pe cale de decapitalizare.

Ați enumerat mai devreme măsurile pe care le-ați luat în ultimele nouă luni. Măsurile respective există, admitem acest lucru. Cu toate acestea, ele nu au produs efectele scontate deoarece, după părerea noastră, nu au suficientă amploare și, fără îndoială, există prea multă incertitudine cu privire la eficiența țintei spre care sunt orientate.

În această dimineață, ați menționat o redresare a pieței, însă este clar că producătorii vor simți efectele acestei situații abia în plățile de la începutul anului viitor. Piața produselor agricole nu este similară cu piața metalelor sau cu piața energiei. Aceasta necesită instrumente de reglementare, deoarece ciclurile anotimpurilor și ale naturii influențează, de asemenea, condițiile pieței.

Interpretarea pe care ați dat-o bilanțului de sănătate, încheiat în timpul președinției franceze, ne surprinde, având în vedere că rapoartele intermediare privind sectorul produselor lactate prevăzute de aceasta lasă deschise toate porțile, inclusiv pe cea a posibilității luării unor noi decizii asupra instrumentelor de reglementare a piețelor.

Delegația franceză, din care fac parte, este convinsă că un sistem de cote revizuit va fi necesar după 2013. Tensiunea care a existat pe piața produselor alimentare înaintea actualei crize economice a demonstrat fragilitatea echilibrului dintre producție și consum în întreaga lume.

După distrugerea parțială a instrumentelor de intervenție, nu avem nici dreptul, nici legitimitatea de a distruge astăzi instrumentele de producție de care vom avea nevoie pe termen scurt.

Dnă comisar, trebuie să le redăm fermierilor demnitatea: acești bărbați și aceste femei nu se sperie de munca grea.

PREZIDEAZĂ: DL MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Vicepreședinte

Antolín Sánchez Presedo (S-D). - (ES) Nu putem permite ca sectorul laptelui să intre în colaps. Este vorba de un sector vital pentru mediul rural, dar și pentru siguranța și calitatea alimentelor.

Piețele la termen și perspectivele pe termen mediu și lung ale pieței laptelui și produselor lactate în cadrul Uniunii Europene dau semne pozitive. Nu trebuie să permitem ca în aceste sectoare să existe o situație negativă. Avem nevoie de măsuri anticiclice și de inițiative comune.

Scăderea semnificativă a prețurilor indică foarte clar faptul că măsurile de sprijin nu sunt adecvate. Denaturările existente pe piața produselor lactate sunt dovada faptului că lanțurile individuale de aprovizionare nu pot funcționa în mod eficient sau corect.

Producătorii se confruntă cu scăderi ale prețurilor, care dezechilibrează piața, nu ajung la consumatori și întârzie redresarea sectorului. Acest lucru trebuie să fie corectat. Trebuie să asigurăm condiții de concurență loială, precum și consolidarea trasabilității în timpul comercializării.

Riikka Manner (ALDE). - (FI) Dnă comisar, ați menționat faptul că nu se mai pune problema revenirii la sistemul bazat pe cote. Nu am văzut oare ce s-a întâmplat în industria laptelui după ce, în primăvară, Comisia a hotărât eliminarea treptată a acestor cote? A fost o decizie foarte proastă și limitată. Eliminarea completă a cotelor va reprezenta lovitura fatală pentru multe ferme mici. Aceasta este politica pe care Comisia vrea să o pună în aplicare? Adevărul este că avem nevoie de un sistem restrictiv pentru sectorul produselor lactate. În cazul în care nu se va mai pune problema cotelor, aș dori să fac apel la dvs., dnă comisar, pentru a ne garanta faptul că, la nivelul Comisiei, vor fi propuse alte soluții pentru rezolvarea crizei. Avem de-a face cu o criză europeană și trebuie să aplicăm o politică agricolă care să garanteze un standard de viață cel puțin rezonabil pentru toți fermierii, indiferent de țara sau de regiunea din care provin aceștia.

Yannick Jadots (Verts/ALE). - (FR) Dle președinte, dnă comisar, sunt reprezentantul ales al unei regiuni din vestul Franței unde există foarte mulți producători de produse lactate și nu cred că vă dați seama de tragica situație socială cu care se confruntă în prezent acești agricultori.

Dnă comisar, atunci când vorbiți despre „producători”, eu înțeleg „procesatori” și „distribuitori”. Producătorii de produse lactate nu au nevoie de mila dvs., dnă comisar. Ei nu au nevoie de teoriile liberale învechite care ne-au împins într-o criză mondială fără precedent. Producătorii de produse lactate au nevoie de o politică agricolă adevărată. Au nevoie de impunerea unor cote stricte. Iată de ce solicităm Consiliului să abroge politica dvs. și să creeze în schimb o politică veritabilă, de sprijinire a producătorilor de produse lactate și să pună capăt actualei politici de distrugere în masă a acestora.

Janusz Wojciechowski (ECR). - (PL) Dle președinte, dnă comisar, dezbateră noastră a avut loc în contextul unor evenimente dramatice asociate cu acțiuni ale fermierilor, care au vărsat lapte în semn de protest. Suntem cu toții profund tulburați de ceea ce s-a întâmplat.

Am vrut să abordez o problemă pe care a menționat-o și colegul meu, dl Nicholson, și anume felul în care marile lanțuri comerciale și hipermarketurile i-au înșelat nu doar pe consumatori, ci și pe propriii furnizori. Aș dori să vă reamintesc faptul că, în timpul mandatului parlamentar din 2008, Parlamentul European a adoptat o rezoluție scrisă - am fost unul dintre coautorii acesteia - privind nevoia de a pune capăt acestor abuzuri, ordonând Comisiei să efectueze o investigație detaliată în acest sens. Potrivit informațiilor pe care le dețin, s-au luat măsuri, însă procesul pare să fie prea lent. Aș dori să întreb dacă acest subiect prezintă interes pentru dna comisar și, în general, ce se preconizează că se va întreprinde pe viitor în legătură cu aceste tipuri de activități.

Politica economică a Uniunii Europene este una fundamental greșită, în condițiile în care agricultorii primesc mai puțin de 10% din valoarea produselor lor. Acest lucru trebuie să se schimbe. Aș dori să o rog pe dna comisar să ia măsuri în această privință.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL)-(CS) Dnă comisar, dvs. considerați drept progres creșterea cu 3% - 8% a prețului unor produse finite, precum laptele degresat și untul. În opinia mea, aceasta este o insultă la adresa agricultorilor noștri. Principala problemă o reprezintă prețul la care laptele este achiziționat de la agricultori. În Republica Cehă, de exemplu, prețul de achiziție este cu până la 25% mai mic decât costul de producție, însă prețul produsului finit, cel care este vândut apoi în magazine, ar acoperi cu ușurință toate costurile suportate de agricultori. Prin urmare, problema principală este aceea că undeva există o lacună. Această problemă trebuie rezolvată. În prezent, în Republica Cehă există mai puține vite decât în perioada de după războaiele napoleoniene. Acest lucru pune în pericol chiar și întreținerea zonelor rurale. Dl Bové are mare dreptate, iar dl Fajmon foarte...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Krisztina Morvai (NI)-(HU) Dle președinte, este, în mod evident, necesară luarea unor măsuri de urgență, întrucât situația este dezastruoasă. Însă nu cumva este posibil ca problema să existe în profunzime, la elementele de bază? Cu siguranță este ceva în neregulă cu un model sau un sistem în cadrul căruia o cantitate uriașă de soia este importată din America Latină, de exemplu, crescându-se astfel supraproducția din Europa și distrugându-se mediul din America Latină. În criza care urmează după o astfel de acțiune, facem eforturi considerabile pentru a ne da seama dacă ar trebui sau nu să exportăm produse agricole în țările în curs de dezvoltare la prețuri de dumping, distrugând astfel piețele din aceste țări, precum și situația micilor întreprinderi și a producătorilor. Nu cumva avem nevoie de un model nou, precum suveranitatea alimentară, în loc să impunem asupra agriculturii logica privind liberul-schimb, dictată de OMC? A doua întrebare pe care doresc să o adresez este următoarea. Solicităm sfaturi specifice sau elaborarea unei propuneri privind...
(Președintele a întrerupt-o pe vorbitoare)

Astrid Lulling (PPE)-(DE) Dle președinte, am salvat băncile pentru că am fost nevoiți să facem acest lucru. Acum ne confruntăm cu o situație în care trebuie să salvăm mii de agricultori de la un faliment iminent, generat de faptul că prețurile nu mai acoperă costurile de producție.

Totuși, trebuie să asigurăm menținerea potențialului nostru de producție pentru a putea furniza populației produse alimentare de înaltă calitate. Aparțin unei generații care a trecut prin experiența rațiilor alimentare. Îmi aduc aminte că, în iarna anului 1944, eram nevoită să merg cu bicicleta opt kilometri doar pentru a primi două ouă. Sperăm că nu se va ajunge la o situație similară, însă și securitatea aprovizionării - nu doar în sectorul energetic - reprezintă un aspect important.

Dacă nu suntem pregătiți să luăm măsurile pe care le-am solicitat în rezoluția noastră, consecințele politicilor socială, economică și de mediu din UE ne vor costa mult mai mult decât...

(Președintele a întrerupt-o pe vorbitoare)

Ricardo Cortés Lastra (S-D)-(ES) Dle președinte, dnă comisar, doamnelor și domnilor, așa cum Comisia Europeană a precizat în comunicarea sa din 22 iulie, situația din sectorul produselor lactate s-a înrăutățit dramatic în ultimele 12 luni.

Cu toate acestea, având în vedere impactul uriaș pe care criza l-a avut asupra prețurilor produselor lactate, în special asupra veniturilor obținute de producători, măsurile propuse până în prezent de Comisia Europeană și dezbătute de Consiliul de Miniștri s-au dovedit a nu fi în măsură să contrabalanseze scăderea cererii și consecințele acestui fenomen.

Actuala criză constituie mai mult decât o provocare în sensul inversării tendinței descrescătoare a cererii de pe piață, reprezintă și o șansă de a încuraja consumul de produse lactate și promovarea acestora. De asemenea, trebuie să ne asigurăm că produsele primare își mențin calitatea intactă până în momentul în care ajung la consumatorul final.

În acest sens, măsuri precum îmbunătățirea procesului de etichetare, creșterea consumului de lapte în rândul anumitor sectoare ale populației sau utilizarea laptelui ca hrană pentru viței ar putea contribui nu doar la ameliorarea situației actuale, ci și a situației structurale la nivelul întregului sector.

Mariann Fischer Boel, *membră a Comisiei*, - Dle președinte, în primul rând aș dori să le mulțumesc deputaților europeni pentru această dezbatere foarte intensă. Am urmărit dezbateră cu mare atenție. Dar, bineînțeles că am observat și păreri divergente pe care le-am auzit din partea diversilor deputați europeni.

În ceea ce privește sistemul de cote; acesta pare a fi considerat Țapul ispititor în această situație în care ne aflăm. Nu doresc să reduc în vreun fel - și am fost foarte clară în acest sens, încă de la începutul discuției - importanța faptului că sectorul produselor lactate se confruntă, atât în Europa, cât și la nivel global, cu o criză fără precedent. Trebuie precizat foarte clar acest lucru. Prin urmare, înțeleg foarte bine frustrarea agricultorilor din diverse zone ale Europei, nu de peste tot, ci doar din anumite regiuni ale Europei.

Desființarea sistemului de cote a fost hotărâtă în 2003, prin urmare nu este vorba de o decizie luată peste noapte, fără ca nimeni să nu știe ce se întâmplă. Apoi, în timpul realizării bilanțului de sănătate, am discutat despre creșterea cotelor, pentru a ușura situația producătorilor de produse lactate.

Consider însă că cei care vor să învinovățească sistemul de cote pentru toate problemele cu care se confruntă producătorii de produse lactate greșesc. Pentru că se observă că, în ciuda existenței unui sistem de cote, nu am reușit să menținem prețurile la un nivel ridicat, iar sectorul produselor lactate s-a confruntat oricum cu apariția unor modificări structurale. Dacă analizați retrospectiv situația din 1984, când a fost introdus sistemul de cote, în fosta UE10 existau 1,6 milioane de producători de produse lactate. Astăzi, în ceea ce a fost odată UE10, există 300 000 de astfel de producători: mai puțin de o cincime din numărul celor existenți în 1984, când funcționa un sistem de cote. Prin urmare, aceste modificări structurale au loc oricum.

Nu cred că reluarea sau revizuirea deciziei din timpul bilanțului de sănătate reprezintă cea mai bună politică și, în acest sens, părerea mea este susținută de toți șefii de stat care, în deciziile elaborate în urma întrunirii din luna iunie, precizează foarte clar că trebuie să respect deciziile adoptate în urma bilanțului de sănătate. În timpul discuțiilor privind bilanțul de sănătate, nu am semnalat niciodată disponibilitatea de a revizui aceste decizii, pentru că acest lucru ar pune cu siguranță în pericol capacitatea de anticipare a agricultorilor din Uniunea Europeană.

Însă, dle José Bové, cred că ați spus că nu am acționat cu precizie; cu alte cuvinte am avut o atitudine delăsătoare. Nu cred că este corect să spuneți că noi nu am făcut nimic. Nu voi enumera din nou toate măsurile pe care le-am luat. Cred că, în cazul în care doresc să acorde o atenție specială sectorului produselor lactate, statele membre au în prezent posibilitatea ca, în urma bilanțului de sănătate, să redistribuie plățile directe, în așa fel încât să trateze în mod preferențial zonele de pășuni. Aceasta este o posibilitate și știu că cel puțin un stat membru important a profitat de această ocazie, iar în ceea ce privește zonele muntoase, există o gamă largă de posibilități.

În prezent, nivelul producției din Europa este cu 45% sub cotă, prin urmare ce s-ar întâmpla dacă am vrea să reducem efectiv cota cu 5%? Am înrăutăți, de fapt, situația tinerilor agricultori care au investit în viitor.

Prin urmare, le-aș recomanda acelor țări, acelor state membre care vor cu adevărat să facă ceva pentru propriul sector al produselor lactate, să folosească posibilitatea de a cumpăra cote de la cei care doresc să părăsească sectorul produselor lactate. Este o modalitate mult mai bună de a garanta menținerea investitorilor, ajutându-i totodată pe cei care vor să părăsească acest sector. Cred că aceasta este cea mai bună politică.

Îmi permiteți, așadar, să corectez neînțelegerea apărută în ceea ce privește suprataxarea? Nu introducem un nou sistem de suprataxare. Pur și simplu le oferim statelor membre care cumpără cote de la agricultori posibilitatea de a reduce limita de kg sau de tone stabilită, însă acest lucru nu reprezintă o nouă suprataxă menită să îi pedepsească pe agricultori.

Câteva cuvinte despre activitățile de promovare. Deja am rezervat suma de 14 milioane de euro pentru activități de promovare până la sfârșitul anului. Am convenit să extindem programul de distribuire a laptelui în școli; iaurturile cu conținut scăzut de zahăr - adică cele care conțin cel mult 7% zahăr - vor fi introduse de acum în programul de distribuire a laptelui în școli. În ceea ce privește etichetarea, am aflat de la mai mulți deputați europeni că sistemul de etichetare este un subiect de interes. Vă propun să discutăm acest lucru în contextul hârtiei de calitate disponibile în acest moment. Prin urmare, cred că există foarte multe posibilități.

În fine, în legătură cu lanțul alimentar, sunt în totalitate de acord cu dvs. că nu există transparență în acest sens și că nu putem vedea unde dispare valoarea adăugată. Prin urmare, aștept cu interes prezentarea acestui raport înainte de finalul anului, astfel încât să putem afla care este de fapt situația.

Trebuie să precizez că, dacă privim situația supermarketurilor din întreaga Europă, vom sesiza diferențe uriașe. Germania are tradiția a numeroase magazine de tip discount. Aceste supermarketuri folosesc produsele

lactate și laptele de consum drept *produse de apel*, pentru a atrage consumatorii, oferind prețuri foarte mici, transferând însă, de fapt, facturile către agricultori, cărora le oferă prețuri mici. Așadar, cred că va fi foarte interesant și necesar de văzut ce se întâmplă, de fapt, în interiorul acestui lanț, așa că haideți să abordăm chestiunea transparenței și să analizăm piața, atât pe plan intern, în cadrul Comisiei, cât și la nivelul autorităților din domeniul concurenței din statele membre.

Discuția de astăzi a fost una foarte interesantă. Sper că ați observat măsurile pe termen scurt și cele pe termen lung pe care le-am elaborat împreună cu Franța și Germania. Sunt sigură că vom purta discuții foarte interesante referitoare la viitorul sectorului produselor lactate în Europa, pentru că ne dorim cu toții ca acest sector să aibă un viitor.

Paolo De Castro, autor.-(IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, doresc să mulțumesc Comisiei pentru că a luat decizia de a veni astăzi în Parlament pentru a prezenta noi propuneri privind rezolvarea crizei din sectorul produselor lactate. Este foarte important ca mandatul parlamentar care tocmai a început să fie caracterizat printr-un dialog interinstituțional între Comisie și Parlament, un dialog pozitiv, care a lansat deja procesul de codecizie.

Dnă comisar, vom evalua cu mare atenție noile dvs. propuneri și va fi de datoria mea să solicit Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală să emită imediat, fără întârziere, un aviz cu privire la noile idei.

Dați-mi voie să închei, cu toate acestea, prin a sublinia faptul că, în cazul în care amendamentul adoptat în unanimitate în cadrul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală va fi adoptat și în plenul Parlamentului, ne vom confrunta cu o dilemă politică dacă, după ratificarea Tratatului de la Lisabona, Consiliul ar respinge acest amendament. Prin urmare, vă invit, pe dvs. și pe membrii Consiliului, să îl analizați cu mare atenție.

Președintele - Pentru a încheia dezbateră, am primit șapte propuneri de rezoluție ⁽¹⁾ în conformitate cu articolul 115 alineatul (5) din Regulamentul de procedură.

Dezbateră este închisă.

Votarea va avea loc azi la ora 12.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Luís Paulo Alves (S-D), în scris -(PT) Eu provin dintr-o regiune ultraperiferică, din Insulele Azore, unde producția de lapte reprezintă elementul de bază al economiei, societății și mediului. În ultimele săptămâni, ne-am întâlnit cu producătorii, cu organizațiile acestora și cu reprezentanții sectorului de procesare. Cu toții au căzut de acord. Este vital ca, în prezent, Comisia să ofere un răspuns global imediat și eficient, pentru a putea aborda situația actuală.

Fluxul de numerar din cadrul sectorului este în scădere. Este foarte important ca UE să acorde o atenție deosebită regiunilor ultraperiferice și să le includă în cadrul măsurilor de atenuare a efectelor crizei actuale.

Toți cei cu care am vorbit au fost de părere că trebuie să oprim creșterea nivelului cotelor. Într-o piață dezechilibrată de excedente, orice țară care își sporește producția le afectează în mod negativ pe celelalte. Cei cu care ne-am întâlnit consideră, de asemenea, că ar trebui să menținem cotele drept mecanism de reglementare a aprovizionării, care să stabilizeze activitatea acestui sector.

În contextul actual, marcat de o liberalizare totală, trebuie studiate urgent efectele sociale, economice și de mediu ale acestora asupra acestor regiuni. Trebuie elaborate măsuri specifice de prevenire a prăbușirii acestei activități, căreia îi datorăm frumoasele noastre peisaje de țară, calitatea mediului și zonele rurale, dar și progresul economic și convergența la care am ajuns.

Béla Glattfelder (PPE), în scris -(HU) Actuala criză de pe piața produselor lactate a fost provocată, în special, de creșterea cotelor de lapte. Comisia Europeană și guvernele statelor membre sunt în egală măsură responsabile pentru situația actuală gravă care afectează sectorul produselor lactate, întrucât, în 2008, au sprijinit propunerea de creștere a cotelor, fapt ce a dus la apariția unor cantități excedentare de lapte și la prăbușirea prețurilor.

(1) Vă rugăm să consultați procesul-verbal.

Această decizie s-a bazat pe previziuni privind piața greșite ale Comisiei Europene. Totuși, Comisia Europeană nu a renunțat la intenția sa nici chiar atunci când a devenit evident faptul că sporirea producției era în contradicție cu tendințele pieței.

Acesta este motivul pentru care Uniunea Europeană trebuie să renunțe de urgență la măsurile sale, care generează creșteri în producția de produse lactate. În plus, ne opunem eliminării complete a cotelor după 2015. Lecția importantă pe care trebuie să o învățăm din actuala criză este aceea că piața produselor lactate trebuie reglementată. Fără această măsură, prețurile vor deveni imprevizibile. Producătorii europeni de produse lactate nu mai pot suporta pierderile generate de volatilitatea pe scară largă a prețurilor.

Sunt mulțumit de faptul că, în vederea atenuării efectelor crizei, Comisia pentru agricultură și dezvoltare rurală a votat în favoarea inițiativei mele, care ar crește valoarea subvențiilor la export de la 450 milioane de euro la 600 de milioane de euro. Fără subvențiile la export, cantități importante din excedente ar rămâne pe piața internă a UE, fapt ce ar genera scăderi ulterioare ale prețurilor.

Jim Higgins (PPE), *în scris*, - Cotele de lapte trebuie reduse cu 5 până la 10 % pentru ca prețurile să poată ajunge din nou la un nivel acceptabil. Însă doar cotele nu vor putea salva sectorul produselor lactate. Deși Comisia acționează corect adoptând o viziune pe termen lung, aceasta nu se poate totuși detașa de realitate - iar realitatea crudă este că industria agricolă, în special sectorul produselor lactate, se află într-un real pericol. Cele mai mici prețuri la lapte din 1983 și până acum, alături de costuri ridicate, condiții meteorologice nefavorabile și lipsa de credite, au generat în 2009 un flux de numerar fără precedent și o criză a veniturilor pentru familiile agricultorilor din sectorul produselor lactate. Deși există indicații că piețele dau semne de redresare, se pare că nu se pune încă problema creșterii necesare a nivelului prețurilor este nevoie de luarea unor măsuri la nivelul UE. Sunt de acord cu președintele Asociației Agricultorilor Irlandezi (IFA), Padraig Walshe, și cu președintele sectorului produselor lactate, Richard Kennedy, care susțin că cea mai rapidă metodă de a grăbi redresarea prețurilor este folosirea mai agresivă de către Comisia Europeană a tuturor măsurilor de sprijin pentru piață, cum ar fi:

- Compensări la export
- Ajutoare pentru procesare
- Intervenții extinse asupra prețurilor
- Măsuri pe termen mai lung privind stocarea privată a untului
- Utilizarea atentă a stocurilor

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), *în scris*, -(FI) Dle președinte, anul trecut situația din sectorul produselor lactate s-a înrăutățit dramatic. Prețul laptelui la producător a scăzut și, în prezent, mulți producători de lapte sunt nevoiți să vândă produse lactate la prețuri care nu reflectă costurile de producție. Supraviețuirea producătorilor de lapte este pusă grav sub semnul întrebării. Până acum, criza din sectorul produselor lactate nu a putut fi rezolvată cu ajutorul măsurilor pe care Comisia le-a implementat. Acum este momentul să ne punem mintea la contribuție și să propunem soluții noi. Comisia trebuie să stabilizeze urgent piața produselor lactate din Europa. În același timp, aceasta ar trebui să realizeze o evaluare detaliată a viitorului sectorului produselor lactate, în colaborare cu actorii din acest sector și cu statele membre. Vă mulțumesc. <BRK>

Véronique Mathieu (PPE), *în scris* -(FR) Pentru a rezolva situația economică deosebit de dificilă cu care se confruntă în prezent sectorul produselor lactate, Uniunea Europeană trebuie să intervină urgent în forță. La fel ca majoritatea statelor membre, consider că soluțiile pe care le-a propus Comisia sunt nesatisfăcătoare. Bineînțeles, salut flexibilitatea pe care Comisia o permite, căci va oferi posibilitatea de a ridica plafonul de ajutor la nivel național de la 7 500 de euro la 15 000 de euro pentru producătorii aflați la limita subzistenței. Cu toate acestea, este extrem de important să adoptăm instrumente de intervenție mai eficiente. Pentru a putea face față volatilității din ce în ce mai crescute a prețurilor, piețele noastre trebuie să fie reglementate într-o mai mare măsură. Declarația comună a 16 state membre privind situația pieței europene a produselor lactate oferă Comisiei sugestii valoroase privind îmbunătățirea procesului de reglementare a piețelor produselor lactate. Cred, de asemenea, că este necesar să analizăm posibilitatea de a suspenda temporar creșterea cotelor, așa cum solicită șapte dintre statele membre. Aș dori, de asemenea, să îmi exprim din nou sprijinul pentru introducerea unui „Fond pentru produsele lactate”, prin care să se acorde ajutor organizațiilor și cooperativelor de producători și să fie sprijinite investițiile în domeniul agricol, modernizarea, diversificarea activității din domeniul producției de lactate, măsurile regionale și activitățile de marketing pentru produsele lactate.

Ivari Padar (S-D), în scris, -(ET) Observând situația existentă în prezent pe piața produselor lactate, este evident faptul că sectorul nostru nu este încă pregătit pentru a face față consecințelor crizei economice globale. Prin urmare, dezvoltarea politicii agricole comune ar trebui să fie în continuare orientată spre o mai bună competitivitate și, pe termen lung, spre un management de piață mai puțin intens. Verificarea politicii agricole comune este un pas în direcția corectă, iar menținerea aceleiași direcții și în cadrul discuțiilor privind politica agricolă comună după anul 2013 este singura modalitate prin care acest sector poate fi consolidat.

Daciana Octavia Sârbu (S-D), în scris. – Traversăm acum cea mai gravă criză din sectorul laptelui, generată de criza globală și care reprezintă pe fond decalajul dintre cerere și ofertă. Scăderea prețurilor la lapte și produse lactate afectează în primul rând fermele cu venituri mici; din această cauză, nu cred că sistemul de cote ar trebui înghețat în toate statele membre, ci ar trebui ca fiecare stat să decidă cum își stabilește propriile cote. Problema este că, față de anii 1983-84, numai 1/5 dintre producători au rămas pe piață și acum riscăm ca o altă serie de ferme să se închidă. Deci trebuie să luăm măsuri urgente pentru ca acest lucru să nu se întâmple. Pentru a stopa criza din acest sector ar trebui să prevedem următoarele: extinderea măsurilor de stocare anticipate pentru unt, lapte praf și brânzeturi, accelerarea creării unui fond pentru produsele lactate pentru a răspunde nevoilor micilor producători și fermierilor tineri și o înțelegere cu supermarketurile pentru a stabili un preț decent pentru producătorii agricoli, cât și un preț decent la vânzare. <BRK>

3. Securitatea energetică (Nabucco și Desertec) (dezbateri)

Președintele. - Următorul punct pe ordinea de zi îl reprezintă declarația Comisiei privind securitatea energetică în ceea ce privește proiectele Nabucco și Desertec.

Andris Piebalgs, membru al Comisiei, -Dle președinte, problema energiei va continua să fie, fără îndoială, un punct de interes pentru Parlament în următorii cinci ani. În același timp, în ultimii cinci ani am înregistrat progrese semnificative în ceea ce privește elaborarea unei politici energetice europene robuste, care se îndreaptă în trei direcții: securitatea aprovizionării, durabilitatea și competitivitatea.

Pentru a atinge aceste obiective, dimensiunea externă este un aspect extrem de important, din două motive. În primul rând, dependența UE de importuri – în prezent, 50% din resursele energetice provin din afara Uniunii Europene, iar tendința este ca acest procent să crească.

În al doilea rând, chestiuni legate de durabilitate. Obiectivele privind schimbările climatice nu vor putea fi atinse niciunde în lume dacă energia nu va fi produsă prin metode mai curate și dacă nu va fi utilizată într-un mod mai eficient. Din acest motiv, dialogul cu țările producătoare, țările de tranzit și țările consumatoare este crucial.

Cele două proiecte menționate astăzi în plen sunt, într-un fel, complementare și, în același timp, se încadrează foarte bine în strategia generală.

În primul rând, proiectul Nabucco. M-am întors ieri din Baku și vă pot spune că suntem pe cale să finalizăm acest proiect. Am înregistrat progrese semnificative în luna iulie a acestui an. Patru state europene au semnat cu Turcia un acord interguvernamental, ceea ce înseamnă că anul viitor am putea deja lua o decizie privind investiția finală pentru a putea obține, până în anul 2014, aprovizionarea cu gaze naturale.

Am identificat trei surse care sunt pregătite să aloc volume de gaze naturale. Este vorba, în primul rând, de Azerbaidjan, unde decizia finală privind investițiile la Shah Deniz 2 trebuie luată cât mai repede, apoi există alte regiuni, din Turkmenistan și Irak, acestea fiind, în prezent, cele mai mari surse de furnizare a gazelor.

Unde sunt dificultățile? Întotdeauna apar dificultăți legate de modul special în care acționăm în domeniul energetic și de felul în care sunt organizate multe dintre țările producătoare. În Uniunea Europeană, proiectele sunt bazate pe industrie, ceea ce înseamnă că întotdeauna toate riscurile comerciale sunt calculate foarte precis. Țările care posedă resurse s-ar aștepta la mai multe decizii progresiste. Acest lucru înseamnă, de exemplu, că, în cazul în care decide să construiască o conductă, UE construiește conducta respectivă, iar după aceea noi ne obligăm să furnizăm gazul. Filozofiile sunt diferite. În același timp, se înțelege clar că toate companiile din Uniunea Europeană sunt pregătite să cumpere gaz, iar noi le venim în întâmpinare.

Cred că această chestiune a tranzitului este mai mult sau mai puțin rezolvată. Așteptăm în continuare ratificarea acordului interguvernamental, însă nu mă aștept să apară prea multe dificultăți. De asemenea, pentru a facilita achiziționarea de gaz din regiunile care au adoptat metode speciale de vânzare a acestuia, dezvoltăm în prezent conceptul unei „corporații caspice de dezvoltare”, care ar reduce riscurile cu care s-ar

putea confrunta companiile care cumpără gaz de la granița turkmenă, de exemplu, sau cele care investesc în zone unde riscurile politice și economice sunt serioase.

Suntem pe drumul cel bun și consider că acesta este un exemplu bun de cooperare între proiectele din domeniul industriei și sprijinul politic din partea instituțiilor UE.

De asemenea, am alocat fonduri și pentru Coridorul sudic, în special pentru proiectul Nabucco. Am lansat o invitație de depunere de oferte. În acest moment, nu pot spune dacă această inițiativă a avut succes sau dacă a fost suficient de bună, însă măcar invitația a fost lansată.

Desertec este o altă inițiativă industrială care se află în prezent într-un stadiu incipient. Este foarte interesant faptul că folosim potențialul energiei solare din Africa și îl transportăm în Uniunea Europeană, însă avem nevoie de anumite măsuri adiacente dacă vrem ca acest proiect să se materializeze.

În primul rând, vorbim de dezvoltarea tehnologică pe care am susținut-o timp de mulți ani. O mare centrală termică care folosește energia solară concentrată va fi inaugurată luna aceasta la Sevilla. Aceasta este una dintre tehnologiile care ar putea fi folosite în cadrul proiectului Desertec și cred că, fără sprijin din partea UE, nu am fi înregistrat progrese atât de mari în privința acestei tehnologii.

În al doilea rând, este nevoie să colaborăm cu partenerii, pentru că este foarte clar că nu putem spune doar: vă vom acapara teritoriul, vom instala panouri solare și vom transporta energia electrică în Uniunea Europeană. Ar trebui ca aceste proiecte, în cazul în care se vor materializa, să fie deținute în comun. Din acest motiv, în luna octombrie vom participa, împreună cu țări din zona mediteraneană și din Golf, la o conferință pe tema utilizării surselor regenerabile de energie. Este evident faptul că, pentru reușita proiectului Desertec este nevoie ca aceste proiecte să fie deținute în comun, altfel rezultatele nu vor fi încununate de succes.

În cele din urmă, dar nu în ultimul rând, trebuie menționat aspectul interconectării. Trebuie să facem deosebirea între două tipuri de interconectare. Unul dintre acestea se referă la filozofie și la piețe. De o bună bucată de timp sprijinim integrarea piețelor din Africa de Nord. S-au înregistrat progrese, însă trebuie să întărim aceste măsuri. Al doilea tip se referă la interconectările fizice cu Uniunea Europeană, prin intermediul cablurilor.

Cred că Desertec se va realiza treptat. Nu va fi un proiect mare, însă cred că vor exista elemente care, în final, ar putea corespunde obiectivelor noastre: energie curată pentru țările implicate și exporturi suplimentare către Uniunea Europeană.

De asemenea, am furnizat stimulente comerciale. Odată cu directiva privind energia regenerabilă, am creat posibilitatea ca statele UE să investească în țările terțe și să transporte electricitate către Uniunea Europeană, astfel încât obiectivul va fi îndeplinit cu ajutorul energiei produse în țara terță respectivă.

Acestea fiind spuse, în acest moment este foarte dificil să precizăm un termen de realizare a proiectului Desertec. Este vorba de o inițiativă nouă, care se află încă la început și nu putem spune că Desertec face parte din strategia noastră privind securitatea aprovizionării. Este o mișcare promițătoare spre o strategie privind schimbările climatice pe care trebuie să o promovăm, însă pentru securitatea aprovizionării există proiectul Nabucco, iar în acest moment este prea devreme pentru a ne putea baza pe Desertec.

Aș dori să închei spunând că cele mai bune măsuri de garantare a securității aprovizionării pe care le putem lua se află în interiorul Uniunii Europene. Acest parlament a sprijinit foarte mult eficiența energetică. Aceasta nu este legată doar de schimbările climatice. Este, de fapt, un element extrem de important în cadrul securității aprovizionării. Aș spune că este un aspect mai important decât proiectele Desertec și Nabucco, gazoductul South Stream și gazoductul Nord Stream la un loc. De fapt, este cel mai important element. În prezent, se poartă discuții cu Consiliul în privința a trei instrumente juridice și aș dori să subliniez faptul că este necesar să fim ambițioși și să avem succes în această privință.

Cât despre energia regenerabilă, sunt foarte recunoscător pentru sprijinul pe care acest parlament l-a acordat planului de redresare și sunt optimist în ceea ce privește lucrurile pe care le-am auzit despre cererile depuse privind folosirea energiei eoliene offshore. Se pare că vor fi utilizate toate fondurile alocate sprijinirii acestui tip de energie. Finanțarea nu vine doar din partea UE, pentru că pachetul general se ridică la aproximativ 600 de milioane de euro, însă valoarea totală a proiectului este de 4 miliarde de euro, prin urmare cea mai mare investiție vine din industrie. Cred că este o combinație foarte bună, întrucât energia regenerabilă conferă totodată și securitatea aprovizionării.

În cele din urmă, dar nu în ultimul rând, știu că uneori există o problemă în ceea ce privește captarea și stocarea carbonului (CSC). De obicei, CSC este necesară din două motive. În primul rând, ca răspuns global

în fața schimbărilor climatice, însă, din alt punct de vedere, vom utiliza și cărbune și lignit pentru a asigura securitatea aprovizionării. S-au înregistrat progrese semnificative și în ceea ce privește cererile privind finanțările acordate în temeiul planului de redresare, prin urmare, după părerea mea, planul de redresare a avut succes. După anunțarea rezultatelor, va fi nevoie ca noi - Comisia, Consiliul și Parlamentul - să revizuim felul în care fondurile UE trebuie orientate pentru a consolida securitatea aprovizionării în Uniunea Europeană. Cu siguranță va fi nevoie de mult mai multe măsuri în acest sens.

Ioannis Kasoulides, în numele Grupului PPE. -Dle președinte, suntem cu toții de acord să vorbim într-un singur glas și să avem o politică externă comună privind securitatea aprovizionării cu energie.

Este binecunoscut faptul că mixul energetic și aprovizionarea cu energie diferă de la un stat membru la altul, în funcție de poziția geografică și de alți factori distincți. Prin urmare, diversificarea se aplică și în ceea ce privește aprovizionarea.

Dacă este redirecționată corespunzător, o rețea diversificată și interconectată ar putea asigura cândva securitatea aprovizionării pentru toată lumea. Sprijinim necesitatea creării unui Coridor sudic, iar Nabucco este un proiect european comun.

Totuși, trebuie găsite răspunsuri la anumite întrebări privind recentul acord semnat de dl Putin cu Turcia, privind cantitatea de gaz pe care Azerbaidjanul o va furniza în schimbul investiției, privind oferta făcută de Gazprom de a cumpăra toate exporturile Azerbaidjanului, privind stabilitatea aprovizionării din Irak și privind promisiunea Rusiei de a furniza o cantitate dublă prin gazoductul South Stream.

Dialogul privind energia purtat cu Rusia reprezintă o necesitate bazată pe principiul pragmatic și echitabil al securității aprovizionării și al securității cererii. Toate celelalte aspecte geopolitice trebuie lăsate deoparte.

În privința solidarității, avem nevoie de planuri concrete pentru cazuri de urgență, precum stocarea și noua tehnologie bazată pe GNL. Cipru, de exemplu, investește jumătate de miliard de euro în tehnologia bazată pe GNL și regret faptul că Uniunea contribuie doar cu 10 milioane de euro.

Hannes Swoboda, în numele Grupului S-D-(DE)Dle președinte, dle comisar, vă mulțumesc pentru raportul dvs. Problema securității aprovizionării cetățenilor noștri devine din ce în ce mai importantă. În special în acest sens, portofoliul dvs. va juca un rol și mai important în viitor - și va fi important și pentru identitatea europeană.

Așa cum ați spus, diversificarea reprezintă un alt aspect necesar. Sunt în totalitate de acord cu dl Kasoulides, potrivit căruia cooperarea cu Rusia va fi întotdeauna importantă, întrucât această țară reprezintă un partener important în ceea ce privește furnizarea de gaz. Cu toate acestea, nu ar trebui să depindem prea mult de o singură țară, oricare ar fi aceasta, ci ar trebui să ne diversificăm acțiunile, iar Nabucco este o metodă foarte bună în acest sens.

În al treilea rând, aș dori să vorbesc despre solidaritatea de care este nevoie în UE. Ați prezentat mai multe propuneri referitoare la felul în care ar trebui să creștem gradul de solidaritate și la modul în care poate fi consolidat rolul UE în calitate de mediator în cadrul conflictelor care ne afectează, în special cele dintre Rusia și Ucraina. Ați vorbit, de asemenea, despre Desertec. Consider că ambele proiecte sunt importante, întrucât calendarele lor de realizare sunt diferite.

De asemenea, trebuie să analizăm - lucru care va cădea în sarcina succesorului la postul pe care îl ocupați, fie că va fi vorba de dvs. sau de altcineva - modul în care noi, cei din Europa, ne declarăm, pe de-o parte, în favoarea unor proiecte de mare anvergură, precum Nabucco și Desertec, iar pe de altă parte pledăm pentru descentralizarea unei părți din producția de energie și electricitate.

În prezent, există o serie de proiecte industriale în curs de dezvoltare - bazate la rândul lor pe industrie - care le permit consumatorilor și chiar gospodăriilor să recurgă într-o mai mare măsură la un tip de producție de energie care să le ofere securitatea aprovizionării. Aceasta se poate realiza, pe de-o parte, prin folosirea contoarelor inteligente, iar, pe de altă parte, printr-o producție efectivă de energie în cadrul gospodăriilor individuale. În acest sens, abordarea Europei ar putea fi aceea de a spune: „da, bineînțeles că avem nevoie de aprovizionare externă, avem nevoie de securitatea aprovizionării și de proiecte inovatoare de anvergură, ca Desertec, însă trebuie să ne asigurăm, de asemenea, că oamenii, companiile și întreprinderile, precum și gospodăriile individuale, își pot controla mai bine bugetul acordat energiei și consumul de energie, din punct de vedere al prețurilor, al economiei și al mediului”.

Johannes Cornelis van Baalen, în numele Grupului ALDE.-(NL)Dle președinte, pentru mine este o onoare, în calitate de membru nou-ales, să mă adresez plenului pentru prima oară. Fac acest lucru și în calitate de fost membru al camerei inferioare a Parlamentului olandez și de vicepreședinte al Internaționalei Liberale, întrucât îmi propun să tratez politica europeană, politica națională și politica internațională drept unul și același lucru. În special în domeniul energiei, există o legătură directă între aceste forme ale politicii.

Dle președinte, atunci când vine vorba de poziția noastră, de poziția Europei în lume, în prezent suntem vulnerabili la șantaj. Depindem de anumite regiuni instabile și de țări cu regimuri nedemocratice. Această situație trebuie să înceteze. De aceea, grupul din care fac parte, Grupul Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa, sprijină proiectele Nabucco și Desertec și aş dori să atrag atenția asupra rolului important pe care fostul lider parlamentar al partidului meu național, dl Van Aartsen, l-a jucat în cadrul acestui proiect.

Dle președinte, există două aspecte pe care aş dori să le subliniez. Sunt mulțumit că, în prezent, Comisia acceptă faptul că mediul de afaceri joacă un rol important. Nu este posibil ca numai autoritățile - guvernele naționale, Europa sau organismele internaționale - să fie implicate în problema energiei. Mediul de afaceri joacă, la rândul său, un rol important. În al doilea rând, dle președinte, noi, membrii acestui parlament, nu ar trebui să acceptăm subiecte tabu, precum ideea de a recurge din nou la energia nucleară în cadrul mixului energetic. Acest lucru este valabil și în cazul Europei, în cadrul relațiilor internaționale. Energia nucleară, fuziunea nucleară și fisiunea nucleară au o importanță crucială. Există probleme extrem de importante în privința deșeurilor, însă trebuie să ne asigurăm că vom permite cercetării, dezvoltării și schimbului de informații să își joace rolul în acest sens. Energia nucleară are un rol foarte important, pentru că va ajuta la combaterea efectului de seră. Și de această dată, grupul pe care îl reprezintă nu și-a format un punct de vedere final în această privință. La rândul nostru, considerăm că este necesar ca această discuție să fie redeschisă, însă nu trebuie să declarăm energia nucleară drept un subiect tabu pentru acest parlament. În consecință, aş dori să aflu care este părerea Comisiei în această privință.

Reinhard Bütikofer, în numele Grupului Verts/ALE.-(DE)Dle președinte, doamnelor și domnilor, discutând astăzi despre politica externă privind securitatea energiei, suntem, desigur, conștienți de un adevăr fundamental, care a fost deja menționat de dl Piebalgs, și anume faptul că elementul crucial în ceea ce privește independența energetică se află în interiorul Uniunii Europene. Ca să mă exprim mai clar, dacă am putea introduce standarde energetice reduse sau standarde energetice zero pentru clădirile noastre, atunci am economisi mai multe gaze naturale decât am putea importa prin intermediul proiectului Nabucco, al gazoductului South Stream și al gazoductului Nord Stream la un loc. Este important ca rezoluția noastră să menționeze faptul că opțiunile rentabile asociate energiei regenerabile, strategia privind eficiența energetică și economia de energie, în special, trebuie să constituie aspecte centrale ale acestei politici. După părerea noastră, în această situație nu va mai fi nevoie de energie nucleară suplimentară.

În al doilea rând, un mesaj important cuprins în această rezoluție este acela că, la nivelul UE, avem nevoie de o politică externă comună privind securitatea energiei, lucru pe care nu îl avem în acest moment. Această politică ar trebui să includă promovarea eficienței energetice și a energiei regenerabile în cadrul unei politici de vecinătate, precum și adoptarea de către UE a unei poziții comune în cadrul negocierilor cu țările de tranzit. Comisia ar trebui să se asigure că deține capacitatea necesară pentru aceasta, astfel cum solicita Parlamentul în urmă cu doi ani, în rezoluția sa privind acest aspect.

După părerea noastră, Nabucco este un proiect prioritar, pentru că ar consolida independența noastră energetică, în special în relația cu Rusia, cu toate că sunt de acord cu afirmațiile dlui Kasoulides conform cărora există în continuare foarte multe întrebări fără răspuns în acest sens. Cu toate acestea, este păcat că, promovând proiectul gazoductului South Stream, concurent direct al proiectului Nabucco, unele state membre subminează politica privind dobândirea independenței energetice.

În ceea ce privește politica energetică, noi, membrii Grupului Verts/ALE, considerăm, de asemenea, că este important să nu uităm drepturile omului și să nu neglijăm dialogul privind aceste drepturi atunci când discutăm despre energie. Atunci când ne lărgim perspectiva pentru a include Desertec sau chiar Oceanul Arctic - așa cum am precizat în rezoluție -, este în egală măsură important să facem acest lucru în spiritul parteneriatului, nu în spiritul neocolonialismului.

Geoffrey Van Orden, în numele Grupului ECR. -Dle președinte, aş dori să vorbesc foarte pe scurt despre trei chestiuni.

În primul rând, faptul că ne complacem în actuala situație a politicii energetice ne pune din ce în ce mai mult în situația periculoasă de a depinde de Rusia. Este de la sine înțeles că, în măsura posibilului, ar trebui să ne coordonăm răspunsurile, însă orice politică unificată a UE ar fi în mod inevitabil denaturată de acele țări care

deja sunt alături de Gazprom pentru a-și îndeplini interesele. Nu ar trebui, pe de altă parte, să cedăm niciun alt domeniu de interes național vital Comisiei Europene, care vede în fiecare posibilă criză o oportunitate de a-și extinde competențele. Fără îndoială, mulți dintre noi vor vota împotriva ratificării Tratatului de la Lisabona sau împotriva oricăror eforturi de a continua integrarea politică profitând de diversele probleme cu care se confruntă țările noastre în domeniul energetic.

În al doilea rând, diversificarea surselor de aprovizionare impune un mai mare angajament față de proiectul Nabucco. Pentru ca acest gazoduct să se bucure de succes, colaborarea cu Turcia este esențială, dar, cu toate acestea, deschiderea capitolului privind energia în cadrul negocierilor purtate între UE și Turcia a fost blocată. Ce măsuri iau Consiliul și Comisia pentru a rezolva această situație nefericită?

În al treilea rând, am observat că termenul „nuclear” nu apare în textul rezoluției. În mod evident, surse durabile și diversificate de aprovizionare cu energie necesită asumarea unui angajament mai mare față de energia nucleară și în acest sens sunt de acord cu colegul nostru, dl van Baalen.

Helmut Scholz, în numele Grupului GUE/NGL.-(DE)Dle președinte, dle comisar, securitatea energetică se află în mod justificat astăzi pe ordinea de zi privind politica externă. Cu toate acestea, în loc de a asigura energia și influența și ultimele rezerve de combustibili fosili, în loc de a insista pentru a acorda prioritate problemei dependenței, atunci când vine vorba de elaborarea unei politici energetice durabile ne confruntăm, după părerea mea, cu provocări complet diferite.

În primul rând, trebuie să existe o trecere globală către mai multe surse de energie regenerabilă, spre o eficiență energetică sporită și economii de energie. Cu alte cuvinte, nu avem nevoie de dispute pe tema politicii externe privind energia - și mai ales dacă nu vom face decât să dezbaterem problema -, ci mai degrabă avem nevoie de energie furnizată în mod inteligent și la prețuri rezonabile.

În al doilea rând, securitatea energetică trebuie să facă parte dintr-o politică europeană responsabilă de dezvoltare și de menținere a păcii. Accesul la energie este vital pentru fiecare dintre noi, pentru dezvoltarea economică și pentru lupta împotriva sărăciei. Prin urmare, un proiect precum Desertec nu trebuie să reprezinte o modalitate de a folosi politica energetică pentru a continua colonialismul. Ce vor câștiga din aceasta locuitorii țărilor din Africa, unde populația este în creștere și unde cerințele energetice sunt din ce în ce mai mari? De ce nu au fost și ei implicați până acum, pe picior de egalitate, în procesul de planificare și de luare a deciziilor?

Aprovizionarea cu energie la nivel global constituie, la rândul său, un element al politicilor de prevenire a crizelor și de menținere a păcii. Acestei abordări îi lipsește, de asemenea, o relație a Uniunii Europene cu Caucazul de Sud și cu Asia Centrală. În calitate de furnizori de energie - de exemplu în cazul Nabucco, - aceste țări prezintă un interes din ce în ce mai mare pentru UE, însă la nivel local, în aceste țări nu există concepte de prevenire a conflictelor și de dezvoltare durabilă. A venit vremea ca UE să pună capăt unei politici externe în domeniul energiei care are drept unice efecte sporirea concurenței pentru rezervele de petrol și de gaze naturale sau dezvoltarea tehnologiilor nucleare. În acest moment avem nevoie de parteneriate veritabile în domeniul energiei regenerabile și al unei aprovizionări descentralizate.

Fiorello Provera, în numele Grupului EFD.-(IT)Dle președinte, doamnelor și domnilor, știm cu certitudine că cererea de energie va crește și că producția europeană de gaze naturale este într-un declin constant. Este vital ca statele membre și, prin urmare, Europa să pună în aplicare politici menite să asigure o aprovizionare abundentă și sigură. Diversificarea surselor și a rețelelor de transport răspunde acestei cerințe.

În virtutea acestui aspect, nu există niciun fel de concurență între diversele proiecte aflate în curs de desfășurare, ca de exemplu Nabucco sau gazoductul South Stream. Aceste politici privind diversificarea au însemnat și reducerea, în cursul ultimilor ani, a dependenței Europei de principalii furnizori. De exemplu, cantitatea de gaz rusesc furnizată către Europa a scăzut de la 75% în 1990 la 45% în prezent. Prin urmare, proiectul Nabucco este unul bun, asemenea proiectului privind gazoductul South Stream.

Până când Europa va avea o politică energetică unică și comună, Italia nu are doar dreptul, ci și datoria de a lua orice fel de măsuri, de la economisirea de energie până la...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Zoltán Balczó (NI).-(HU)Aflat la Ankara la 13 iulie, data semnării acordului Nabucco, dl Barroso a spus că respectivele conducte de gaze sunt făcute din oțel. Cu toate acestea, proiectul Nabucco „cimentează” relațiile dintre popoarele implicate în această afacere, stabilind o legătură strategică între Uniunea Europeană și Turcia. Primul ministru Putin a declarat că oricine poate pune atâtea conducte de fier ruginite în pământ câte

vrea, însă va avea nevoie să le umple cu ceva. Tocmai nesiguranța în privința surselor este cea mai mare preocupare legată de acest proiect. Singurul lucru sigur este faptul că investiția de 8 miliarde de euro va fi benefică pentru cei implicați în proiect.

De fapt, așa cum s-a întâmplat în cazul Ucrainei, țara de tranzit pentru livrarea de gaze din Rusia, Turcia poate cauza probleme. Mulți dintre noi nu sunt de acord cu stabilirea unei legături concrete între Turcia și Uniunea Europeană. Despre ce anume este vorba în proiectul Desertec? Despre Africa de Nord, despre oglinzi rotative, celule solare, transmisie în curent continuu și asigurarea a 15% dintre cerințele energetice. În prezent, toate acestea reprezintă mai degrabă un miraj decât un plan realist. Desertec nu va fi felul principal de pe meniul consumatorilor din Uniunea Europeană. Sunt șanse mult mai mari să fie doar un desert foarte scump. De aceea sugerez să ne implicăm în cercetări privind creșterea gradului de siguranță a energiei nucleare, pentru că această formă de energie este în același timp curată și ieftină. Este un aspect demn de luat în considerare, deoarece securitatea energetică se oprește la consumator sau mai degrabă la factura pe care o primește acesta și la posibilitatea acestuia de a o plăti sau nu.

Elmar Brok (PPE).-(DE)Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, energia este un aspect vital pentru întreaga societate, pentru oameni și pentru economie. Prin urmare, este important ca noi, europenii, să găsim soluții comune, cu toate că ar fi bine ca mixul energetic să rămână o responsabilitate națională. Aceasta înseamnă că, în timpul deliberărilor comune, nu este nevoie să ne certăm pe tema energiei nucleare, a energiei cu emisii reduse de carbon și a altor tipuri de energie, în privința cărora eu am alte păreri față de cele exprimate de dl Bütikofer, de exemplu.

Trebuie să încercăm, totuși, să găsim o poziție comună în privința aspectelor externe ale securității energetice. În ceea ce privește politica internă, sunt în totalitate de acord cu dl comisar că problemele legate de energia regenerabilă și de economiile de energie, de exemplu, sunt mai importante, la fel cum este și cazul cercetării privind descoperirea de posibilități noi.

Cu toate acestea, pentru a ne reduce dependența de furnizorii externi, este nevoie să ne diversificăm activitatea. Proiectele Desertec și Nabucco sunt instrumente importante în această privință. Trebuie, de asemenea, să negociem cu Rusia în privința chestiunilor legate de Acordurile de parteneriat și cooperare și de securitatea energetică, în condițiile în care Rusia s-a retras, pe nedrept, din Carta energiei. Și aceasta este o sarcină importantă pentru noi. Trebuie să recunoaștem, totuși, faptul că avem de-a face cu țări care nu sunt neapărat de încredere și că, din nefericire, nu putem face o diferență între țările pe care ne putem baza și cele pe care nu ne putem baza.

Astfel că trebuie să echilibrăm puterea deținută de furnizor cu puterea consumatorilor din Uniunea Europeană. Interconectivitatea, problema depozitelor de gaze comune - aceste lucruri sunt importante pentru a garanta siguranța aprovizionării neîntrerupte a oricărei țări în parte. Dacă ne vom ajuta unii pe ceilalți, vom fi atât de puternici încât nimeni nu ne va putea deconecta. Acesta este aspectul crucial pe care trebuie să îl prezentăm aici.

În acest sens, trebuie să subliniem, de asemenea, foarte clar faptul că investițiile private sunt necesare, pentru că, în lipsa acestora, situația ar deveni imposibilă. S-au făcut multe până acum însă, pentru a găsi cea mai bună soluție, interesul nostru comun esențial în materie de securitate trebuie coordonat cu interesele economice. Acest lucru nu trebuie văzut ca o contradicție. Cred că atunci vom reuși cu adevărat să găsim o soluție adecvată. Aceasta înseamnă că în acest context trebuie luate în considerare și aspecte legate de legea concurenței și vreau să spun că nu ar trebui ca puterea marilor furnizori, ca de exemplu Gazprom sau chiar alte companii...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Teresa Riera Madurell (S-D).-(ES)Dle președinte, aș dori să subliniez oportunitatea acestei propuneri de rezoluție și să salut efortul depus de toate grupurile pentru a se ajunge la o propunere comună.

Doamnelor și domnilor, pentru a împiedica apariția unei noi situații de neputință, precum cea cu care s-au confruntat mulți dintre cetățenii noștri atunci când Rusia a hotărât să oprească furnizarea de gaze prin Ucraina, este vital să diversificăm cât mai mult sursele de energie și modalitățile de transport al gazului. În acest sens, este nevoie să construim urgent noi conducte de gaz, ceea ce, asemenea proiectului Nabucco și a altor proiecte, va contribui la sporirea securității aprovizionării în Europa Centrală. Cu toate acestea, pentru a asigura aprovizionarea în toate țările din Uniunea Europeană, aceste eforturi trebuie completate cu rezerve provenite din sudul continentului.

Acestea fiind spuse, doresc să subliniez, așa cum a făcut și dl comisar, o altă dimensiune a acestei probleme. Recentă criză ne-a arătat că nu stocurile de gaze lipsesc în UE, ci mai degrabă lipsesc rețelele de transport. De aceea este important să ne concentrăm eforturile spre îmbunătățirea interconectărilor în cadrul UE. Doamnelor și domnilor, ar trebui să mă credeți când vă spun că în această situație există foarte mult loc de mai bine.

Vă voi oferi exemplul țării mele. După cum știți, Spania ar putea deveni o importantă axă de tranzit pentru Europa, datorită legăturilor sale cu Algeria prin conducta Medgaz, care se află deja într-un stadiu avansat de construcție, precum și datorită celor șase centrale cu gaz natural lichefiat, a căror capacitate s-ar putea dubla în cazul apariției unei noi situații de urgență. Cu toate acestea, Spania nu poate fi de ajutor dacă nu își îmbunătățește capacitatea de interconectare prin Munții Pirinei.

În final, ar trebui să fim conștienți de faptul că a construi proiecte mari de infrastructură reprezintă doar un singur aspect, cu toate că unul important, al politicii UE privind securitatea aprovizionării. Această securitate depinde în egală măsură și de economiile de energie și de utilizarea surselor de energie regenerabilă. În acest sens, considerăm drept vitală cooperarea noastră cu țările nord-africane în cadrul procesului de dezvoltare a formelor de energie regenerabilă. Acest lucru are legătură cu apelul meu privind consolidarea aprovizionării din sudul Europei.

Prin urmare, dle comisar, planul solar mediteranean, condus de Uniunea pentru Mediterană, este o idee atractivă pe care noi, cei din acest parlament, vrem să o susținem.

Graham Watson (ALDE).- Dle președinte, ne confruntăm cu trei mari provocări în acest domeniu - securitatea aprovizionării cu energie, ineficiența pieței noastre interne în ceea ce privește energia și necesitatea de a combate schimbările climatice. Proiectele Desertec și Nabucco sunt elemente esențiale în găsirea unor soluții la aceste provocări.

Dacă vom reuși să producem energie termosolară de înaltă tensiune în Africa de Nord, vom putea găsi o utilitate pentru Uniunea pentru Mediterană, vom putea susține aprovizionarea cu apă în țările de pe malul sudic al Mediteranei și vom putea dezvolta tehnologii privind generarea de energie electrică, pentru care există o piață mondială foarte largă. Dacă putem convinge statele membre de necesitatea politică privind o mai mare independență energetică și dacă reușim să împiedicăm Berlinul și Parisul să submineze această independență la fiecare pas, atunci proiectul Nabucco ne va putea ajuta să ne diversificăm aprovizionarea cu petrol și gaze naturale.

Propunerea de rezoluție pe care o avem astăzi în față spune puține lucruri despre ceea ce trebuie să facem aici, în Uniunea Europeană. Trebuie să dezvoltăm producția de energie regenerabilă - termosolară și sub alte forme. Trebuie să construim o instalație de distribuție a energiei electrice CC de înaltă tensiune cu ajutorul unei rețele inteligente - o investiție de aproximativ 50 de miliarde de euro, care va crea însă foarte multe locuri de muncă - și avem nevoie de unități de stocare a petrolului și a gazelor naturale și, mai mult decât atât, avem nevoie de o politică de stocare prin care să ne reducem dependența periculoasă de Rusia.

Rezervele noastre de energie se vor baza în continuare pe petrol și pe energie nucleară însă, întrucât ne pregătim pentru conferința de la Copenhaga privind Schimbările climatice globale, singura idee semnificativă este aceea de a trece la folosirea surselor de energie regenerabilă. Energia eoliană ar putea răspunde noilor cereri de energie electrică din China în următorii 20 de ani și ar putea înlocui 23% din energia generată cu ajutorul cărbunilor. Cantitatea de energie pe care deșeurile o obțin de la soare în șase ore este mai mare decât cantitatea utilizată de omenire într-un an. Dle comisar, ați spus că acest aspect nu face parte din strategia noastră privind securitatea aprovizionării cu energie. Ei bine, ar trebui.

Franziska Katharina Brantner (Verts/ALE).- Dle președinte, pentru noi, securitatea energetică este într-o mare măsură o chestiune de independență energetică, așa cum mulți au spus și, așa cum dl Piebalgs a spus în mod corect, cea mai eficientă strategie este aceea a eficienței, a economisirii și a resurselor regenerabile.

Noi, însă, Verzii, suntem realiști și ne dăm seama că, pe termen mediu, vom avea nevoie de rezerve de gaze naturale. Prin urmare, suntem în favoarea diversificării și considerăm totodată că proiectul Nabucco este un proiect european prioritar.

Dar dați-mi voie să spun de ce nu credem că o strategie nucleară este o strategie de independență și cu siguranță nu o strategie de independență energetică. Până la urmă, uraniul este importat, și nu doar cel provenit din țările care ne plac. Și, dacă vorbim despre securitate, trebuie să menționăm implicațiile în materie de securitate pe care le presupune energia nucleară, în special proliferarea nucleară, și vedem problemele care există în

acest sens în privința altor aspecte importante legate de securitate. Nu putem trece cu vederea acest lucru și nu putem spune că energia nucleară este complet separată de aspectul proliferării nucleare.

În plus, grupul nostru crede cu tărie că toate proiectele trebuie să abordeze preocupările referitoare la transparență și la corupție și nu ne putem pune în calea unui dialog riguros și onest privind drepturile omului purtat cu țările cooperante, dar nici în calea unei abordări holistice și politice față de aceste țări.

PREZIDEAZĂ: PÁL SCHMITT

Vicepreședinte

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Din momentul semnării acordurilor privind realizarea proiectelor Nabucco și South Stream, a început o competiție acerbă. Timpul va decide dacă proiectul Nabucco va juca un rol în cadrul politicii externe și de securitate a Uniunii Europene. Din acest motiv sunt surprins de poziția politicii Comisiei Europene față de Rusia în ceea ce privește acest aspect.

Comisia comite o gravă eroare considerând că proiectul South Stream nu reprezintă un rival pentru proiectul Nabucco. Comisia greșește prin faptul că nu reacționează la acapararea continuă a pieței energetice europene de către Gazprom. În plus, Comisia greșește prin aprobarea tacită a punerii în aplicare a proiectelor Gazprom în regiunea Mării Baltice și a Mării Negre.

Proiectul Nabucco va avea succes numai dacă acesta obține garanții politice pe termen lung. De aceea avem nevoie de politici active în Asia Centrală, în regiunea Mării Negre. Crearea unor legături în domeniul energetic între aceste țări și Europa va consolida puterea de stat a acestora, va fortifica securitatea europeană și poate va deschide chiar drumul către reformele pe care le anticipăm.

Dacă Afganistanul reprezintă un test pentru NATO, securitatea în domeniul energetic constituie cu siguranță un test pentru entuziasmul și maturitatea Uniunii Europene. Succesul acestor planuri depinde în exclusivitate de voința noastră politică. Amendamentele la tratate reprezintă o problemă mai puțin importantă.

Jacky Hénin (GUE/NGL). – (FR) Dle președinte, independența regiunii noastre în ceea ce privește aprovizionarea cu energie și securitatea instalațiilor energetice și a consumatorilor nu ar trebui să coexiste cu sfidarea intereselor popoarelor din țările producătoare de gaz și țările de tranzit; în caz contrar riscăm generarea unui conflict. Concurența dintre proiectele de conducte de gaz nu constituie doar o sursă de neplăceri, ci și un factor al tensiunilor din Europa de Est, regiunea Caucaz și Asia Centrală. Eliminarea problemelor grave legate de sursele de gaz și alte tipuri de energie generate de piețele speculative, prin intermediul unor acorduri tarifare care respectă țările producătoare și țările de tranzit și care oferă securitate consumatorilor europeni, ar garanta securitatea pe plan global.

Aceasta ar putea fi misiunea Agenției Europene pentru Energie monitorizată de Parlamentul European și de Consiliu, ale căror politici unice sunt cooperarea și promovarea interesului public. Atunci, de ce avem sentimentul că, în acest caz, interesele comerciale primează în fața intereselor cetățenilor europeni?

Aș dori să transmit totodată un avertisment oficial Comisiei pentru a evita tentația de a face din proiectul Nabucco un cal troian, instrument pentru determinarea aderării Turciei la UE prin constrângere. Respectarea caracterului laic, a drepturilor femeilor și a drepturilor poporului kurd, precum și recunoașterea genocidului armean trebuie să constituie criteriile cu ajutorul cărora se decide potențiala aderare a Turciei la UE.

Niki Tzavela (EFD). – (EL) Dle președinte, dle comisar, sunteți cunoscut pentru pragmatismul dvs. și pentru simțul realității, dar aș adăuga, cu tot respectul pe care vi-l port, că nu întrevăd finalizarea proiectului Nabucco pentru conducta de gaz. După analiza capacității acestei conducte de gaz, am stabilit că sunt necesare 31 de miliarde de metri cubi de gaz anual pentru ca această conductă de gaz să fie fiabilă și eficientă.

Tocmai v-ați întors din Azerbaidjan și aveți certitudinea că aceasta este o țară furnizoare de gaz. Azerbaidjanul promite gaz tuturor. Unde va găsi însă cantitatea de gaz pentru a umple conducta, este o chestiune care continuă să frământa țările implicate în proiectul privind construirea gazoductului Nabucco. Până acum, Baku promite „Vă vom oferi tuturor gaz”, însă nu se află în poziția de a garanta măcar tranzitul sigur al gazelor. În ceea ce privește Iranul, la care ați făcut referire dle comisar, acesta va avea relații turbulente și explozive cu Uniunea Europeană pe o perioadă îndelungată, înainte ca acesta să devină furnizor de gaze naturale.

Piața energetică internațională susține ideea că Rusia se află în spatele azerilor și că va trebui să ne confruntăm cu aceștia. Înainte să vă implicați din punct de vedere financiar, ne puteți spune dacă puteți asigura furnizorul nostru?

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Dle președinte, Nabucco reprezintă prima operă de un imens succes a lui Giuseppe Verdi. În spiritul noii armonizări italiano-ruse, South Stream, proiectul energetic ce poartă acest nume, se află totuși în pericolul de a fi distrus. În condițiile în care considerăm că un presupus membru al Partidului Verde, cum este Joschka Fischer, a semnat un contract referitor la activități de lobby pentru o sumă cu șase cifre, atunci întreaga compoziție sună mai degrabă ca o melodie pop care vizează un public restrâns, decât ca o simfonie a durabilității și a economiei.

În următorii ani, electricitatea obținută din energie solară va deveni mult mai ieftină. Întreaga investiție ar putea fi utilizată pentru a genera un total de 8 000 de megawați de energie eoliană. Dacă zăcămintele de gaze naturale din Iran și Irak vor fi, de asemenea, direcționate către Europa, atunci vom avea aceeași soartă ca Verdi, care nu și-a găsit liniștea ani de zile după lansarea operei sale Nabucco.

Pilar del Castillo Vera (PPE). – (ES) Dle președinte, dle comisar, vă mulțumesc că ați explicat foarte clar situația actuală a proiectului Nabucco și a potențialului și viabilității acestuia – se pare pe termen scurt, după cele afirmate de dvs. – precum și, de asemenea, pentru informațiile referitoare la proiectul Desertec.

Nu poate exista nicio îndoială că soarele reprezintă o sursă extraordinară de energie. Transformarea acestei energii într-o energie care să poată fi utilizată de oameni este un domeniu care a cunoscut o dezvoltare semnificativă în ultimii 20 ani. Cu toate acestea, nu există de asemenea nicio îndoială că vom avea un drum de parcurs până când potențialul maxim și viabilitatea acestei surse să fie asigurate sub aspect tehnologic, în special în proiecte precum proiectul Desertec pe care îl dezbaterem acum. Acest proiect este binevenit și de aceea trebuie să-l sprijinim și să avansăm în permanență pentru a soluționa problemele tehnologice.

Însă, trebuie neapărat să vă atrag atenția asupra faptului că, atunci când vorbim despre eficiența energetică, în special despre securitatea furnizării acesteia și, prin urmare, diversificarea surselor energetice, o anumită sursă de energie este ignorată într-o oarecare măsură. Bineînțeles, aici mă refer la energia nucleară. Această sursă de energie este discriminată în mod sistematic, deoarece nu corespunde realităților din multe state ale UE sau tendințelor globale ori necesităților energetice actuale ale omenirii.

Această situație trebuie schimbată în totalitate. Trebuie să adoptăm o atitudine prin care să luăm în considerare toate sursele de energie posibile, având în vedere rolul pe care acestea îl pot deține. În acest Parlament nu putem să întoarcem spatele acestei realități în mod vădit.

Kristian Vigenin (S&D). – (BG) Dle comisar, doamnelor și domnilor, nu este o coincidență faptul că problema politicii și a securității energetice este dezbătută destul de frecvent în acest Parlament, mai ales în urma situației create la începutul acestui an când mai multe state membre ale Uniunii Europene au fost private în mod virtual de alimentarea cu gaze naturale. Acesta a fost probabil punctul critic al relațiilor dintre Comisia Europeană și statele membre ca un tot unitar în acest sens.

Nu dezbaterem acum cu preponderență problemele tehnice și detaliile referitoare la dezvoltarea politicii energetice din cadrul Uniunii Europene, ca aspecte externe ale securității energetice și ale dezvoltării Uniunii Europene în acest domeniu, deoarece la finalul zilei există două laturi ale acestei probleme. Este de fapt o problemă importantă, deoarece afectează în final pe fiecare cetățean în parte.

Trebuie să fim pe deplin conștienți de acest lucru când discutăm despre proiectul Nabucco, care este fără îndoială unul dintre proiectele prioritare din acest domeniu, alături de Desertec. Trebuie totodată să fim foarte conștienți că există țări în Uniunea Europeană care nu numai că se bazează pe un singur furnizor, dar și pe o singură rută de aprovizionare.

Prin urmare, nu pot accepta ca proiectul Nabucco să constituie o provocare pentru proiecte ca South Stream și, în anumită măsură, Nord Stream al căror obiectiv este furnizarea de gaze direct din Rusia către un stat membru al Uniunii Europene, asigurând astfel faptul că Uniunea Europeană nu depinde de aprovizionările prin țările de tranzit care sunt instabile atât din punct de vedere politic, cât și economic.

În acest sens, Comisia Europeană are dreptate atunci când afirmă că nu există nicio provocare și că trebuie să încercăm să integrăm toate aceste proiecte individuale într-o strategie comună în care, subliniez, proiectul Nabucco constituie în mod cert o prioritate majoră.

După așteptările noastre, Comisia își va prezenta propunerile care vizează sporirea rezervelor de gaze din cadrul Uniunii Europene, un lucru foarte important, și dezvoltarea sistemului de interconectare dintre statele membre cu o capacitate mai mare, un element de asemenea important în garantarea securității atât pentru cetățeni, cât și pentru întreprinderile din Uniunea Europeană.

Desigur, nu ar trebui să subestimăm problema eficienței energetice, care constituie un alt element important al politicii noastre de garantare a securității energetice pentru Uniunea Europeană.

Fiona Hall (ALDE). - Dle președinte, vreau să mulțumesc comisarului european pentru faptul că a amintit deputaților că există de asemenea latura cererii în ceea ce privește securitatea energetică. Decizia de a scoate de pe piața europeană becurile incandescente va economisi echivalentul generării cantității anuale de electricitate necesare pentru Finlanda.

În toamna aceasta dorim să încheiem un acord cu Consiliul privind un pachet de măsuri energetice eficiente. 40% din energia pe care o utilizăm este consumată în clădiri, astfel încât ceea ce contează foarte mult pentru viitorul securității energetice este să stabilim standarde ridicate de eficiență atât pentru clădirile noi, cât și pentru cele existente. Sper că statele membre din cadrul Consiliului vor sprijini propunerile Parlamentului, care are ca obiectiv să stopeze pierderile totale de energie, utilizată în prezent pentru încălzire, răcire și iluminat. Dacă nu pentru altceva, miniștrii ar trebui să sprijine propunerile respective în interes propriu, deoarece acest lucru le va ușura munca în mod semnificativ, precum și responsabilitatea de a păstra luminile aprinse și gazul deschis.

Indrek Tarand (Verts/ALE). - Dle președinte, avem trei preocupări majore în ceea ce privește proiectul Nabucco. Proiectul se derulează prea lent și într-un mod lipsit de intensitate și nu suntem de acord cu poziția adoptată de Comisie, reiterată de dl Landaburu săptămâna trecută, prin care se afirmă poziția neutră a Comisiei între proiectele South Stream și Nabucco. Comisia ar trebui să se declare în favoarea proiectului Nabucco.

În al doilea rând, dorim o implicare mai activă a Comisiei de această dată în ceea ce privește guvernele statelor membre respective și să încerce încă o dată să obțină o latură competitivă și avantaje pe cheltuielile altor state membre. Nu voi menționa astăzi acele țări decât pentru a spune că una dintre aceste țări are capitala numită Roma.

Dacă nu ne mișcăm rapid cu proiectul Nabucco, vom fi martorii unor evenimente neplăcute, similare celor din Ungaria, unde compania Surgutneftegas a obținut un număr semnificativ de acțiuni la compania ungară MOL. O situație similară are loc și în Baumgarten, Austria.

Altfel, dle comisar, vă dorim succes în elaborarea politicii energetice comune care încă lipsește în UE.

Sajjad Karim (ECR). - Dle președinte, viitorul Europei depinde de asigurarea energiei. După cum arată atât Acordul Nabucco, cât și inițiativa Desertec, Turcia este un punct de pornire esențial și, în acest sens, reiterez punctul de vedere al dlui Van Orden. În acest moment este necesar să obținem o mai mare încredere și legături mai puternice cu țările care vor fi partenerii noștri în domeniul energetic, inclusiv Orientul Mijlociu și statele nord africane. În legătură cu multe dintre acestea există o problemă de dezvoltare. Prin proiectul Desertec, generarea în masă de electricitate din energia solară reprezintă o șansă unică pentru obținerea veniturilor care trebuie utilizate și în beneficiul poporului acestora. Această oportunitate nu trebuie ratată.

Din păcate, unele state membre – printre care și țara mea – nu s-au folosit de trecutul recent pentru a pregăti o strategie coerentă în domeniul energetic. Circumscripția electorală din care fac parte, partea de nord-vest a Angliei, a fost considerată ca fiind aria principală pentru generarea de energie eoliană și, totuși, proiectele de urbanism ale Marii Britanii constituie un impediment. În timp ce noi trebuie să căutăm sub aspect exterior viitoarele resurse de energie, statele membre trebuie, de asemenea, să utilizeze cât mai eficient posibil resursele și potențialul pe care le dețin deja.

Marisa Matias (GUE/NGL). – (PT) Dle președinte, am ascultat cu atenție și aș dori doar să ridic trei probleme. Prima: la ce ne referim de fapt atunci când vorbim despre energie și securitatea energetică? Ne referim la oameni – oamenii pentru care trebuie să asigurăm accesul egal la energie și securitate pentru ca aceștia să nu rămână fără energie pe timp de iarnă; în final, vorbim despre relațiile de putere între marile puteri; sau, și mai grav, folosim securitatea energetică și aceste proiecte, cum ar fi Nabucco sau Desertec, drept scuze pentru a transmite mesaje altor regiuni ale lumii sau altor țări? În cazul în care este vorba despre transmiterea mesajelor, cu ce autoritate morală facem acest lucru?

A doua problemă pe care aș dori s-o subliniez este faptul că, ori de câte ori ne exprimăm opiniile împotriva tranzacțiilor netransparente ale entităților străine de pe piața europeană, solicităm Comisiei să ia măsuri

imEDIATE. Aș dori să aflu poziția solicitării noastre cu privire la tranzacțiile netransparente de pe piața europeană făcute chiar de cetățenii europeni. Pentru a încheia, dle președinte, aș dori să aduc în discuție a treia problemă. Am sentimentul că am ratat cu toții șansa de a avea o politică pe termen mediu și lung. Am ales-o pe cea pe termen scurt și, încă o dată, ceea ce ne-a rămas este o întărire a intereselor pieței interne și a marilor companii industriale.

Herbert Reul (PPE). – (DE) Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, nu este devreme ca securitatea aprovizionării să fie recunoscută ca un punct cheie al politicii energetice. Din păcate, nu este atât de simplu pe cât părea uneori în dezbaterile politice. Discutăm astăzi despre două proiecte: Nabucco, un proiect foarte real la care putem lucra, și Desertec, un proiect interesant sau o idee ori o viziune interesantă și nimeni nu poate încă estima exact dacă, unde și cum pot fi acestea puse în aplicare.

Trebuie să ne preocupe chestiuni concrete și să lucrăm la acestea. De asemenea, trebuie să promovăm proiectele vizionare, însă trebuie să ne ferim să credem că există doar o singură soluție la o anumită problemă sau o singură strategie pentru soluționarea problemelor. Prin urmare, punctul de vedere exprimat de mulți colegi este foarte corect: nu există un singur răspuns, există multe soluții la aceste probleme.

Acestea includ, de exemplu, faptul că nu trebuie să permitem ca o dezbatere intensă privind problema CO₂ să facă să depindem tot mai mult de gazele naturale, lucru care apoi ne creează probleme din nou, deoarece avem nevoie de conducte noi de gaz. Trebuie să spunem „da” unei politici a cărbunelui și de aceea avem nevoie de o nouă tehnologie a centralelor electrice. Trebuie să spunem „da” captării și stocării cărbunelui, „da” energiei nucleare și energiei regenerabile și „da” economisirii de energie. Nu se pune problema de a face un lucru sau altul, ci de a face aceste lucruri împreună. În opinia mea, orice altceva ar fi imoral și iresponsabil și cred că nu ne vom face nicio favoare.

Acest lucru se referă totodată la problema sursei furnizoare și a rutelor de transport. Nici în acest caz nu există doar un singur răspuns. Toți cei care cred că se pot baza pur și simplu pe o dezbatere cu privire la conducte de gaz se înșală, desigur, pentru că dacă dorim să avem mai puține dependențe trebuie să păstrăm o varietate de opțiuni deschise, inclusiv gazele naturale lichefiate, și să începem să ne ocupăm de acestea. Astfel, întrebarea rămâne – și este o întrebare foarte importantă – cum să asigurăm capitalul necesar disponibil pentru a pune în aplicare proiectele solicitate. Ce rost au planurile frumoase dacă nu există dorința de a investi în ele?

Prin urmare, este important modul în care continuăm politica noastră energetică, precum și modul în care îi tratăm pe cei la care ne așteptăm să investească în proiecte. Companiile trebuie încurajate. Trebuie să ne ferim de ideea că putem forța orice lucru să se întâmple și să stabilim dinainte fiecare detaliu în parte. Iarna trecută, multe soluții au funcționat fără decizii politice luate pentru că oameni inteligenți au cooperat cu înțelepciune în locuri diferite și pentru că Comisia a asigurat rolul de intermediar.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Dle președinte, este, desigur, inacceptabil ca cetățenii europeni să rămână fără electricitate în miezul iernii sau să fie obligați să intre în șomaj pentru că sectoarele industriale în care lucrează nu pot plăti prețurile ridicate la energie și sunt, astfel, forțați să concedieze oameni sau chiar să oprească activitățile acestora. Prin urmare, este foarte important să luăm decizii înțelepte pentru a proteja sursele de aprovizionare cu energie.

În același timp, cerințele proiectelor mari de infrastructură trebuie să fie exprimate în mod clar în ceea ce privește atât impactul asupra mediului, cât și independența țărilor. Statele membre nu trebuie puse în situația în care să se aplece la discreția altui stat. Analizele de impact asupra mediului trebuie efectuate de organisme fiabile independente înainte de demararea marilor proiecte.

Acest lucru se aplică, desigur, tuturor proiectelor mari identificate, dar aș dori să menționez în special Marea Baltică, care este o mare interioară vastă și sensibilă. Avem nevoie de analize și decizii care să garanteze că Marea Baltică nu se va transforma într-o mare moartă pentru că noi, în Parlamentul European, nu am avut o viziune pe termen suficient de lung și nu am fost destul de exigenți în luarea deciziilor. Datorăm acest lucru copiilor și nepoților noștri.

Adina-Ioana Vălean (ALDE). – Dle președinte, cu toții ne dorim o securitate energetică, atunci de ce nu avem acest lucru? Poate pentru că există 27 de interpretări cu privire la ceea ce înseamnă securitatea energetică.

Consider că aceasta înseamnă, printre altele, diversificarea surselor energetice și reducerea dependenței noastre de necesarul de gaz provenit din Rusia. Nu trebuie să căutăm prea departe probe pentru acest lucru,

ci putem să privim doar la unele dintre statele noastre membre care, fiind prea îndepărtate de Rusia pentru a avea o conductă de gaz, nu se confruntă cu toate problemele legate de dependență.

Cred că ar trebui să ne concentrăm pe gazele naturale lichefiate, pe dezvoltarea tehnologiilor, pe construirea terminalelor GNL și aprovizionarea cu gaz din întreaga lume. Ar trebui să ne implicăm, de asemenea, în direcția înființării unei piețe globale a GNL, după cum există piață de combustibil și de bunuri.

În ceea ce privește conducta de gaz Nabucco, cred că proiectul ar trebui să fie reconceptuat rapid pentru a lua în considerare gazul provenit din mai multe surse și pentru a reconsidera ruta mai scurtă care ar putea fi trasată din Georgia, Ucraina, până la Marea Neagră, în România. Trebuie doar să ne uităm pe hartă.

Faptul că statele membre au opinii sau interese diferite în ceea ce privește securitatea energetică este, de asemenea, dovedit de faptul că anumite țări care s-au implicat în proiectul Nabucco, au contribuit și la proiectul South Stream, diminuând astfel credibilitatea proiectului Nabucco și șansele unei politici energetice europene comune. South Stream înseamnă în mod clar creșterea dependenței de gazul rusesc.

Paweł Robert Kowal (ECR). - (PL) Ascultându-i pe colegii mei antevorbitori, mă întreb dacă cetățenii Uniunii Europene sunt constrânși să ne asculte pur și simplu cuvântările. Am fi putut testa acest lucru în ianuarie anul acesta, pe parcursul crizei energetice. La urma urmei, adoptăm rezoluții deoarece cu toții simțim că Uniunea nu face față problemei securității energetice. Observăm totodată, dle comisar, că interesul față de proiectul Nabucco a scăzut în rândul statelor membre ale UE, deși acest lucru nu s-a întâmplat în cazul tuturor proiectelor energetice. În partea de nord avem proiectul Nord Stream care reprezintă o mișcare importantă împotriva politicii externe comune. În sud avem proiectul South Stream. Aici și statele membre ale UE sunt dornice să se implice. Cu toate acestea, când vine vorba de proiectul Nabucco, auzim doar promisiuni, însă niciodată nu se găsesc suficienți bani sau sprijin politic.

În timp ce dezbatem acest subiect la Strasbourg, malaxoarele pentru ciment au sosit pe țărmul Mării Baltice pentru a fi puse în funcțiune în cadrul proiectului Nord Stream. Aș vrea să știu dacă mă pot baza pe cuvântul susținătorilor Tratatului de la Lisabona, și anume faptul că atunci când tratatul va fi ratificat, aceștia vor înceta să sprijine proiectele Nord Stream și South Stream. Proiectul Nabucco se poate dovedi a fi un excelent pas înainte în ceea ce privește asigurarea securității energetice. Dacă vom continua să facem simple afirmații, atunci, în timpul viitoarelor crize energetice, când vom trimite cetățenilor europeni broșuri ce conțin rezoluțiile noastre, aceștia le vor distruge.

Gabriele Albertini (PPE). - (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, sunt de acord cu comisarul Piebalgs. Declarațiile sale confirmă acum faptul că proiectul South Stream nu este rivalul proiectului Nabucco, ci o contribuție suplimentară la diversificarea surselor de aprovizionare cu energie ale Europei. Securitatea energetică a Europei se bazează pe o varietate de surse, rute și țări furnizoare.

La o creștere zero, viitoarea cerere de gaz este estimată la un supliment de 100 la 150 miliarde m³ până în 2020. Pe baza acestor presupuneri, dezvoltarea opțiunilor diferite este imperativă, iar South Stream nu reprezintă o alternativă la proiectul Nabucco, ci o completare a acestuia. Comisia consideră coridorul sudic ca pe o serie de proiecte, inclusiv Nabucco, South Stream și gazoductul Turcia-Grecia-Italia (TGI). Dezbaterile anti-rusească se află, prin urmare, în conflict cu situația la care vom fi martori în următorii câțiva ani.

Parlamentul European trebuie să solicite pragmatism și, mai presus de toate, consistență în deciziile pe care Uniunea Europeană le-a luat deja în mod esențial: prin planul european de redresare economică, prin Decizia nr. 1364/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a orientărilor pentru rețelele energetice transeuropene și prin a doua strategie de securitate energetică.

Diversificarea surselor, a rutelor și a țărilor furnizoare reprezintă elementul de bază al politicii de securitate energetică din Europa și, lăsând la o parte interesele politice și economice ale diverselor țări implicate în mod direct, confruntarea dintre proiectele South Stream și Nabucco trebuie analizată cu realism, nu prin prisma deformată a ideologiei, ci mai degrabă printr-o viziune clară a ceea ce trebuie făcut.

Anni Podimata (S&D). - (EL) Dle președinte, dle comisar, dacă trebuie să abordăm problema securității noastre energetice într-un mod sigur și viabil, avem nevoie de o strategie globală care să corespundă necesității de a diferenția sursele de energie și să adoptăm reguli comune cu privire la țările de tranzit, deoarece dependența noastră de o singură sursă de energie este la fel de negativă ca cea de o singură țară de tranzit.

Prin urmare, avem nevoie de un echilibru și acesta nu va fi obținut nici prin adoptarea unei atitudini belicoase față de Rusia, de care depindem sau vom depinde oricum din punct de vedere energetic, și nici prin sprijinirea

unui singur gazoduct alternativ, și anume Nabucco, într-un moment în care persistă încă incertitudinea cu privire la capacitatea de aprovizionare și la condițiile politice și economice din țările din regiunea Mării Caspice și din Caucaz.

În ceea ce privește proiectul Desertec, sunt de acord cu multe dintre obiecțiile exprimate și doresc să adaug un lucru: obiectivul strategic al Uniunii Europene trebuie să fie de a ne face să devenim treptat independenți de importurile de energie, nu să înlocuim gazul natural importat cu energia electrică importată din surse regenerabile.

Dacă dorim cu adevărat să fim independenți din punct de vedere energetic pe termen lung, trebuie să promovăm eficiența energetică și să utilizăm în mod optim sursele naționale de energie regenerabilă.

Toine Manders (ALDE). – (NL) Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, aș dori să vă felicit pentru abordarea integrată a acestei propuneri. Această diversificare este foarte importantă și aș dori, de asemenea, să subliniez ceea ce a spus colegul meu, dl van Baalen, și anume că trebuie să luăm în considerare toate formele de energie, inclusiv energia nucleară. Însă – și acesta este un lucru pe care l-am învățat în școala primară – soarele este sursa tuturor energiilor și cred că trebuie să ne concentrăm pe acesta în viitor.

Când vine vorba de diversificare, nu trebuie să ne referim numai la tipurile de energie, ci și la furnizori. Mulți dintre dvs. au vorbit despre Rusia. Până acum, Rusia ne-a furnizat mereu gaz când le-am solicitat acest lucru, însă pe viitor va fi important să avem mai mulți furnizori. În al doilea rând, cum putem garanta siguranța energetică? Putem garanta acest lucru doar dacă ne putem aproviziona cu energie prin intermediul rețelelor și cred că rolul dvs. principal – ați negociat un număr de obstacole, Nabucco, Desertec – în următorii ani va fi să realizați o rețea integrată în care țările implicate, toate statele membre ale UE, depun eforturi în aceeași direcție și doresc totodată să pună în aplicare politica energetică în mod integrat. Le puteți solicita bani oamenilor de afaceri instituționali, investitorilor privați, însă cred că trebuie să începeți să lucrați la o rețea integrată imediat, un fel de *supergrit*, o buclă de inducție pentru Europa, capabilă să vizeze fiecare utilizator final.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Dle președinte, energia nu este un sector inclus în sfera de competență a Uniunii Europene. Dle Piebalgs, felicitări pentru toată activitatea pe care o desfășurați.

Energia și accesul vor duce la conflict – uneori sub aspect militar, uneori sub aspect politic și alteori sub aspect economic. În privința gazelor, vom avea un război al gazelor. Mai mult, nu vom ști dacă gazul este cauza conflictului sau o consecință a acestuia, dar în orice caz, vom avea un război al gazelor.

Cunoaștem cifrele: în țările din Caucaz există rezerve pentru două secole; în Rusia pentru un secol; în Africa de Nord pentru jumătate de secol; în regiunea Mării Baltice pentru jumătate de secol; iar în Europa pentru aproximativ 20 ani. Prin urmare, trebuie să ne pregătim pentru gazele de import.

Da, dle comisar, Nabucco este un proiect solid și trebuie să-l susținem, însă trebuie să oferim sprijinul financiar și politic tuturor surselor diverse de aprovizionare cu energie, atât pentru Nord Stream cât și pentru South Stream, din nord și din sud.

Trebuie să ne bazăm, de asemenea, pe companiile industriale, care sunt competente și echitabile și care au un cod de conduită etică, dar să nu fim naivi. Dle comisar, vă invit să studiați imediat propunerile făcute de anumite state membre care ar dori să avem un instrument operațional european pentru a lua măsuri pe piața gazelor, adică, să creăm un birou european central de achiziție de gaz, lucru pe care, de altfel, îl faceți pentru regiunea Caucaz împreună cu Caspian Development Corporation.

Aș dori să vă felicit cu privire la proiectul Desertec. Cunoaștem cifrele: 1 km² de deșert primește echivalentul a 1,5 milioane barili de petrol. Este un proiect excelent pentru zona euro-mediteraneană. Știm că 0,3% din zonele de deșert ale planetei ar putea furniza energie întregii lumi.

Știm că vom rezolva problemele noastre energetice prin abilitatea și știința umană, dar într-un mod etic.

Dle comisar, faceți un lucru foarte bun, pentru că avem în față o Europă care are rezultate, care oferă protecție și o Europă care acționează. Felicitări, continuați în acest mod – veți avea sprijinul Parlamentului European.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Gazoductul „Nabucco” va permite Europei să se simtă puternică și în siguranță. Totuși, nu toate țările din regiunea Mării Caspice urmează drumul democrației și nu putem avea încredere în toate. O mare parte depinde de relațiile cu Turcia. Chiar dacă pentru moment nu există nicio perspectivă de a accepta acea țară ca membră a UE, nu trebuie să o îndepărtăm și să provocăm un sentiment

anti-european acolo. Proiectul Desertec este important mai ales pentru că se îndreaptă spre viitor. Când discutăm despre securitatea energetică, se acordă prea puțină atenție surselor de energie regenerabilă și, în special, eficienței energetice. Mă bucur că este exact ceea ce a subliniat astăzi comisarul. Mecanismele financiare și economice ar trebui stabilite la nivelul UE, care va încuraja statele membre ale UE și companiile individuale să economisească energie și să treacă la cele mai noi și mai curate tehnologii și aceasta va reprezenta o contribuție majoră la securitatea energetică și în combaterea schimbărilor climatice.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). - (LV) Dle președinte, dle comisar, în calitate de politician leton cunosc foarte bine ce înseamnă pentru un stat să fie dependent din punct de vedere energetic. Deși Letonia generează aproximativ o treime din necesarul său energetic din propriile resurse regenerabile, celelalte două treimi ale bilanțului nostru energetic provin îndeosebi de la un stat furnizor – Rusia. Fiind o țară mică, puternic dependentă de resursele energetice, înțelegem foarte bine cât de costisitoare poate fi această dependență atât pentru consumatorul final în ceea ce privește prețul, cât și pentru întreaga țară, în ceea ce privește potențiala vulnerabilitate politică. Bilanțul energetic al fiecărui stat membru al Uniunii Europene este diferit, însă suntem preocupați cu toții de una și aceeași problemă – securitatea aprovizionării cu energie. Securitatea aprovizionării cu energie poate fi obținută prin diversificarea surselor de aprovizionare, deoarece cu cât avem mai mulți furnizori, cu atât depindem mai puțin de fiecare furnizor în parte. Rusia este un partener important al Uniunii Europene în ceea ce privește resursele de gaz. În Europa, importăm în total aproximativ un sfert din consumul total de gaz din Rusia. Unele țări, cum ar fi Letonia, depind chiar în totalitate de resursele de gaze din Rusia și, de la an la an, dependența globală a Europei de resurse din acea țară tinde să crească. Una dintre sursele alternative de aprovizionare este gazoductul Nabucco planificat, care va livra gaz din țările Asiei Centrale în Europa, trecând prin Turcia. Cred că este foarte important ca Parlamentul să ofere un sprijin special acestui proiect, deoarece acesta va consolida în mod direct securitatea noastră comună a rețelei de aprovizionare cu gaz. Cu toate acestea, gazoductul Nabucco reprezintă doar punctul de plecare al soluționării securității noastre comune în ceea ce privește rețeaua de aprovizionare cu gaz. Trebuie să realizăm o politică energetică unitară a Europei care să ne coordoneze activitatea în toate problemele legate de energie. Vă mulțumesc pentru atenția acordată.

Edít Herczog (S&D). – (HU) Dle președinte, mai întâi de toate, aș dori să vă mulțumesc pentru faptul că pot lua cuvântul în limba maghiară în acest Parlament, ceea ce-mi permite să salut vicepreședintele în această limbă. Aș dori să încep prin a spune că, dacă privim în urmă la ultimii cinci ani, comisarul Piebalgs a devenit probabil unul dintre cei mai de succes comisari pentru politicile echilibrate, orientate spre viitor pe care le-am acceptat împreună cu Parlamentul până acum.

În ianuarie, în cadrul conferinței privind proiectul Nabucco de la Budapesta, Ungaria, comisarul Piebalgs a declarat pentru prima dată că Uniunea Europeană dorește să ofere sprijin politic și financiar pentru proiectul Nabucco. Va trebui să strângem o sumă estimată la aproximativ 8 miliarde euro pentru cei 3 300 km de gazoduct. Cele două sarcini majore pe care le avem de realizat sunt deci să obținem aproximativ 2 miliarde euro din bugetul Uniunii Europene și, în al doilea rând, să creăm acele condiții care vor facilita și vor asigura o accesare mai simplă a creditului și în termeni mai buni.

Promisiunea inițială a fost de aproximativ 30 milioane de euro. Este necesar să realizăm că trebuie să continuăm. Sunt convins că în următoarele câteva luni, comisarul va depune toate eforturile sau va lăsa pe seama următorului comisar să asigure succesul proiectului. Suntem cu toții conștienți că în cazul unei crize economice, nu consumatorii casnici vor fi cei care vor duce greul luptei în ceea ce privește pierderile de curent și de energie, ci companiile. Stimăți colegi, ne referim la acele companii în care lucrează cetățenii și alegătorii noștri, iar noi le punem în pericol veniturile, periclitând securitatea energetică.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, securitatea energetică reprezintă fără îndoială o prioritate fundamentală care trebuie stimulată în primul rând prin creșterea eficienței energetice și prin diversificarea furnizorilor, a surselor și a rutelor de furnizare, dar mai presus de toate, prin promovarea intereselor energetice ale Uniunii în relație cu țările terțe.

Cu ocazia Consiliului European din martie s-a afirmat că, pentru a-și îndeplini obiectivele de securitate energetică, Uniunea Europeană trebuie să fie pregătită, atât în comun, dar și fiecare stat membru în parte, să îmbine solidaritatea cu responsabilitatea. În opinia mea, acesta este punctul esențial: Politica energetică europeană trebuie să fie legată în mod direct de politica externă a Uniunii, deoarece, în timp ce afirmăm mereu că acțiunea politicii noastre externe va fi cu adevărat eficientă când ne exprimăm cu o singură voce, acest lucru este valabil și pentru politica energetică.

Tocmai aceasta este problema; până acum – până când am putut să ne exprimăm cu o singură voce – eforturile multor guverne care sunt implicate în operațiuni complexe, cum ar fi Nord Stream și South Stream, trebuie privite nu ca fiind în conflict cu sprijinul pentru proiectul Nabucco, ci ca făcând parte din aceeași strategie în care îmbinăm pragmatismul cu realismul pentru a aduce în prim plan interesele cetățenilor noștri.

Din acest motiv, spunem un „da” hotărât proiectului Nabucco, însă la fel de hotărâtă este și decizia noastră de a susține eforturile depuse de guvernele noastre pentru a asigura că diversificarea aprovizionării garantează bunăstarea populațiilor noastre.

Silvia-Adriana Țicău, (S-D). - În 2008, deficitul comercial al Uniunii Europene a înregistrat un nivel record de 242 de miliarde de euro, datorită, în principal, creșterii prețului la energia importată. Proiectul Nabucco va trece prin Turcia, Bulgaria, România, Ungaria și Austria și va furniza anual Uniunii 30 de miliarde de m³ de gaz natural din Marea Caspică. Cele 200 de milioane de euro alocate în prim-planul european de redresare economică sunt insuficiente. Solicităm ca Uniunea să suplimenteze în mod semnificativ fondurile alocate. Desertec va utiliza energia solară din nordul Africii și va include și realizarea unui plan mediteranean pentru captarea energiei solare și construirea unei rețele de transmitere a energiei electrice ce va lega Uniunea Europeană de Orientul Mijlociu și de nordul Africii. Uniunea trebuie să investească mai mult în diversificarea surselor de aprovizionare cu energie. Ca raportor pentru performanța energetică a clădirilor solicit Uniunii să furnizeze instrumente financiare inovative care să stimuleze investițiile în utilizarea energiilor regenerabile și în creșterea eficienței energetice, în special pentru clădiri și în domeniul transporturilor. <BRK>

Marian-Jean Marinescu (PPE). - Nabucco va asigura o parte importantă din cererea de gaz a Uniunii Europene. Ceea ce este și mai important, însă, este aspectul politic: se va elimina dependența de o sursă unică. Crizele repetate au demonstrat că situația actuală, cu Rusia ca singură sursă și Ucraina, ca singură țară de tranzit, nu asigură securitatea economiei și a cetățenilor Europei. Dezvoltarea unor noi rute de aprovizionare cu energie trebuie să aibă aceeași importanță ca și dezvoltarea relațiilor cu Rusia. Întârzierea demarării proiectului Nabucco s-a datorat, din păcate, intereselor individuale ale unor state membre. Statele membre trebuie să înțeleagă că de avantajele acestui proiect nu vor beneficia doar țările pe care le traversează, sau societățile comerciale participante, ci toți cetățenii europeni cărora guvernele naționale trebuie să le asigure bunăstarea și securitatea.

Erorile care au contribuit la întârzierea acestui proiect nu trebuie repetate în ceea ce privește asigurarea surselor pentru gaz. Există în zonă țări precum Azerbaidjan, Turkmenistan, Kazahstan, Irak, Iran, care doresc să participe cu rezervele lor la alimentarea gazoductului. Comisia trebuie să repete ceea ce a făcut pentru acordul interguvernamental, respectiv să participe la următoarele negocieri și să ajungă cât mai rapid la un rezultat pozitiv. Dacă nu o facem noi, alții o vor face și foarte sigur, nu în interesul cetățenilor europeni. <BRK>

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Dle președinte, având în vedere dependența UE de resursele energetice externe, asigurarea aprovizionării sale este o problemă care trebuie inclusă în permanență în politica externă a UE. În plus, toate estimările confirmă faptul că cererea de energie la nivel mondial va crește semnificativ în următorii 25 de ani.

Aici în Europa, trebuie să diminuăm dependența noastră de gazul rusesc, în special după crizele din ultimii ani. Există, de asemenea, o strategie clară în Rusia de a asigura monopolul în Europa în sectorul gazelor. De aceea avem proiecte ca Nord Stream, Blue Stream II și South Stream.

Prin urmare, trebuie să diversificăm furnizorii și rutele. Acesta este motivul pentru interesul manifestat față de proiectul Nabucco, care va permite accesul la gazul din Azerbaidjan și Irak, precum și la gazul din Turkmenistan, consolidând astfel relațiile noastre energetice cu Asia Centrală, o regiune care prezintă o importanță din ce în ce mai mare.

Prin urmare, sunt încântat de acordul încheiat anul trecut în luna iulie, raportat de comisar, precum și de sprijinul evident oferit proiectului Nabucco de Președintele Barroso în orientările politice pe care le-a prezentat recent.

Știu că există îndoieli cu privire la viabilitatea proiectului Nabucco, dar am avut și eu îndoieli cu privire la conducta de petrol Baku-Tblisi-Ceyhan care este în prezent o realitate.

Trebuie să subliniez faptul că țările din zona țărmului de sud al Mediteranei joacă, de asemenea, un rol important în ceea ce privește furnizarea de gaze naturale către Europa. Țara principală în acest sens este Algeria, care este un furnizor important de gaze naturale pentru țara mea și pentru Italia. Trebuie să ne

asigurăm că lucrările la gazoductul Medgaz sunt finalizate rapid. Doresc să mai evidențiez țări, precum Egiptul și Libia, ca furnizori de gaze naturale.

Pentru a conchide, problemele energetice trebuie să constituie o prioritate în relația euro-mediteraneană în beneficiul ambelor părți.

Doamnelor și domnilor, Tratatul de la Lisabona include energia ca responsabilitate comună și stabilește că unul dintre obiectivele politicii energetice a UE va fi garantarea securității resurselor energetice. Aceasta ne încurajează să continuăm dezvoltarea unei politici externe comune privind energia din ce în ce mai semnificative, astfel cum se subliniază în propunerea de rezoluție care urmează să fie adoptată astăzi.

Voi încheia spunând că acest lucru este un obiectiv dificil, așa cum s-a demonstrat prin eșecul nostru în Europa, în Uniunea Europeană, de a obține o piață energetică internă reală, pentru că nu avem nici măcar interconectările necesare. De aceea sunt încântat de angajamentele asumate în acest sens în documentul menționat de Președintele Barroso.

Rachida Dati (PPE). – (FR) Dle președinte, dle comisar, așa cum tocmai au afirmat colegii mei, criza recentă a gazelor apărută între Rusia și Ucraina demonstrează nevoia urgentă de a crește securitatea și independența energetică a Uniunii Europene.

Uniunea Europeană este în continuare prea dependentă, în special în ceea ce privește importurile de gaz, întrucât până în anul 2020 va trebui probabil să importe aproximativ 80% din gazul său. Această situație nu poate continua, pentru că, în caz afirmativ, va periclita în permanență securitatea energetică a Uniunii Europene. În mod clar proiectele de infrastructură aflate în derulare, la care tocmai ați făcut referire, reprezintă un pas în direcția bună.

Criza recentă a gazelor dintre Rusia și Ucraina a încetat deja de câteva luni bune. Dle comisar, la ce să ne așteptăm în această iarnă? Este vital pentru cei care s-au confruntat cu crize și cei care de teme de ele pe viitor să știe cum îi va proteja Europa de aceste noi crize potențiale.

Michael Gahler (PPE). – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, această rezoluție clarifică încă o dată necesitatea elaborării unei politici europene externe cuprinzătoare, inclusiv sub aspectul securității aprovizionării cu energie.

S-au spus deja multe astăzi cu privire la proiectele Nabucco și Desertec. În ceea ce privește diversificarea surselor de aprovizionare, aș dori să vă atrag atenția asupra unei regiuni învecinate care a fost caracterizată până în prezent prin stabilitate și siguranță în aprovizionarea cu energie a Europei și care are totodată un potențial de exploatare imens și va deveni mai accesibil în urma schimbărilor climatice. Mă refer la regiunea Arctică. Aici există, pe de o parte, o tradiție existentă de cooperare materială, inclusiv cu Rusia, de exemplu, iar, pe de altă parte, UE ca atare care nu este prezentă acolo, spre deosebire de Rusia, SUA, Canada și chiar China.

Pentru a garanta interesele pe termen lung ale Europei și în această regiune, aș dori să mă pronunț în favoarea dezvoltării unei strategii pragmatice, pe termen lung, împreună cu parteneri precum Norvegia și Islanda, cu scopul de a coopera cu Rusia, SUA și Canada pentru a asigura un echilibru între diversele interese existente acolo, nu numai cu privire la securitatea comună a aprovizionării, ci și la problemele de mediu și la accesul la noile rute de transport neobstrucționate de gheață. Acest lucru va evita și potențialele conflicte ce pot apărea aici în graba de a asigura resursele energetice care sunt încă disponibile.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Dle președinte, Turcia are un rol important de jucat în diminuarea dependenței Europei de Rusia. Problema se pune acum ce preț este pregătită Europa să plătească Turciei. Între timp, Turcia joacă pe două fronturi și încearcă să beneficieze atât de proiectul Nabucco, cât și de proiectul South Stream. Nu este în interesul Europei. Invit Consiliul și Comisia să facă o alegere clară pentru proiectul Nabucco. Acest proiect va reduce în mod direct dependența noastră de Rusia și, dată fiind scăderea ușoară a cererii de gaz din Europa, este în orice caz complet inutil să realizăm două rute sudice de aprovizionare. Turcia trebuie să-și expună punctele de vedere cu privire la proiectul Nabucco. Negocierile cu Turcia pe această temă ar trebui totuși păstrate strict separat de negocierile de aderare a țării. Nu ar trebui ca Turcia să primească un bilet de intrare în Uniune pentru faptul că este cooperantă.

Lena Barbara Kolarska-Bobińska (PPE). – (PL) Uniunea Europeană are nevoie de furnizori ale căror activități comerciale să rămână transparente și care să-și îndeplinească obligațiile. Carta energiei și Protocolul privind tranzitul reprezintă o încercare de a stabili un sistem bazat pe principii clare. Rusia și-a afirmat recent dorința de a se retrage din Tratatul privind Carta energiei, fapt care trebuie privit ca un avertisment. Ar trebui să

constituie un avertisment pentru companiile care fac investiții în Rusia, precum și pentru Comisie. Acest lucru ar trebui să încurajeze totodată Comisia să ia cât mai curând posibil măsuri pentru crearea unui sistem de securitate energetică la nivel european.

Putem spera doar că Rusia va respecta Carta și nu va lua măsuri definitive. Piața internă a gazelor din cadrul Uniunii Europene trebuie să funcționeze fără restricții, permițând conexiunile și rețelele de gaz transfrontaliere. Consumatorii de gaz europeni nu pot fi lăsați la mila monopoliurilor.

(Președintele a întrerupt-o pe vorbitoare)

Matthias Groote (S&D). – (DE) Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, mi-a plăcut foarte mult ce a explicat dl comisar astăzi cu privire la proiectul Desertec. Acest proiect are un imens potențial, iar indemnul său constă în faptul că este format din mai multe proiecte mici individuale. Acesta va crea locuri de muncă și va pregăti calea pentru politica industrială de mediu solidă pentru care ne luptăm.

Am o întrebare pentru Comisie. Când ați vorbit despre proiectul Desertec, am avut senzația că ați avut o oarecare reținere. Care sunt măsurile concrete planificate pentru infrastructura de rețea, care constituie o problemă majoră în legătură cu dezvoltarea energiei regenerabile? Desigur, ideea este să se transmită energie electrică spre Europa prin linii de curent direct de înaltă tensiune din deșerturi. Ce măsuri de sprijin poate lua Comisia Europeană în acest sens? S-a avut deja ceva în vedere în această privință? La ce ne putem aștepta de la următoarea Comisie în acest sector?

Charles Tannock (ECR). - Dle președinte, grupul ECR susține necesitatea unei politici comune externe privind securitatea energetică a Europei, bazată pe solidaritatea dintre statele membre ale UE, însă mixul energetic trebuie să rămână o responsabilitate a statului membru. Desigur, trebuie să ne îndepărtăm de dependența totală de petrolul și gazul rusesc, pe care până și Marea Britanie, în mod normal dependentă de gazul din Marea Nordului și cel norvegian, îl importă în prezent.

Trebuie să dezvoltăm coridorul sudic și să considerăm proiectul White Stream, alături de proiectul Nabucco, drept o prioritate, însă și rutele trans-caspice și chiar cele trans-sahariene trebuie considerate ca fiind proiecte de viitor extraordinare pentru Uniunea Europeană. Avem nevoie de o mai bună capacitate de stocare a gazelor în Europa și de o mai mare integrare a gazoductului nostru și a rețelilor electrice. În Marea Britanie suntem foarte interesați și de centralele de energie nucleară.

Salut investițiile făcute în energia regenerabilă, inclusiv proiectul solar Desertec, care constituie un mijloc de combatere a schimbărilor climatice și sprijină diversificarea. De asemenea, avem nevoie de o eficiență energetică mai mare – deși interzicerea recentă a becurilor incandescente în cadrul UE este considerată ca fiind deosebit de drastică, aceasta ignoră pericolele de sănătate asupra pielii și a mediului din cauza mercurului și face ca UE să devină neagreată în mod inutil în țara mea.

Alejo Vidal-Quadras (PPE). – (ES) Dle președinte, estimările arată că, începând de acum și până în anul 2030, consumul de gaze naturale din Uniunea Europeană va crește cu peste 40% și că producția noastră internă va scădea. Acest lucru înseamnă că cererea nu va fi satisfăcută, în ciuda tuturor proiectele actuale în derulare. Prin urmare, avem nevoie de toate sursele posibile de aprovizionare și, mai ales, de coordonarea tuturor acțiunilor statelor membre pentru a le optimiza contribuția la necesitățile noastre comune.

Proiectele South Stream și Nabucco implică aspecte economice, energetice, istorice și politice foarte importante. Trebuie să luăm aceste lucruri în considerare într-un mod foarte atent, cu multă inteligență și să nu uităm în continuare de preocupările și nevoile tuturor țărilor afectate. Multe dintre problemele de care suntem acum afectați ar putea fi rezolvate dacă am fi coordonat în primul rând acțiunile tuturor statelor membre, dacă am fi construit mai multe terminale de gaze lichefiate, dacă am fi îmbunătățit piața internă și, încă o dată, dacă ne-am fi exprimat cu o singură voce.

Derek Vaughan (S-D). - Dle președinte, salut textul prezentat astăzi de diversele grupuri politice și declarația anterioară a comisarului, în special recunoașterea necesității diversificării tehnologiei noastre energetice și a asigurării aprovizionării.

Desigur, nu există un răspuns pentru asigurarea aprovizionării noastre. Toate tehnologiile trebuie avute în vedere. Trebuie să fie un mix, inclusiv captarea și stocarea cărbunelui și, desigur, eu provin din Wales, unde există multe resurse de cărbune.

Eficiența energetică trebuie să fie, de asemenea, îmbunătățită. De aceea, cred că ar trebui să cheltuim mai mult din fondurile structurale europene pentru măsuri de eficiență energetică pentru a economisi energie, dar și pentru a stimula economia.

Aș dori, de asemenea, să atrag atenția rapid asupra a două aspecte. În primul rând, asupra proiectului Desertec, care cred că este un proiect captivant, însă trebuie să recunoaștem că este un proiect pe termen lung. Nu este o soluție de moment.

În al doilea rând, stocarea rezervelor de gaze naturale este importantă, dar, încă o dată, trebuie să recunoaștem că acest lucru este costisitor și că este nevoie de finanțare.

Astfel, sprijin toate textele prezentate astăzi, în special cele depuse de Grupul S&D, dar aceste puncte sunt importante și aș dori să salut punctele de vedere ale comisarului asupra acestor probleme.

András Gyürk (PPE). – (HU) Doamnelor și domnilor, propunerea de decizie menționează că compania rusească Surgutneftgaz, a cărei proprietate nu este clară, a achiziționat recent o parte majoritară a companiei petroliere maghiare MOL. Aș dori să mai adaug ceva în legătură cu acest lucru. Eu am transmis personal o întrebare cu solicitare de răspuns scris comisarului în urma acestei tranzacții. Acesta a afirmat în răspunsul său că dumnealui consideră legală solicitarea noastră de a oferi o protecție sporită companiilor europene de energie împotriva achizițiilor externe care nu prezintă niciun fel de transparență. Acestea sunt vești bune. De asemenea, trebuie să adăugăm că regulamentele actuale nu corespund realizării acestui obiectiv.

Cu toate acestea, regulamentele privind transparența pot fi ușor împiedicate. De aceea, solicităm Comisiei Europene să-și abandoneze poziția comodă de introspecție inactivă. Aceasta ar trebui să elaboreze, în cooperare cu guvernele, cadrul legal pentru a oferi o protecție eficientă împotriva preluărilor ostile. Dle președinte, piața liberă este o realizare europeană comună. Să nu devenim vulnerabili chiar în această chestiune.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Se pare că sistemul „catch-the-eye” funcționează bine și mă bucur să aud că acest lucru este adevărat. Avem nevoie de o aprovizionare cu gaze naturale sigură și diversificată. Cu toții suntem de acord asupra acestui lucru.

Cu toate acestea, cred că o mare parte din discuțiile noastre de astăzi s-au concentrat asupra unei singure probleme: avertismentele amenințării rusești. O astfel de dezbatere nu poate avea consecințe constructive pentru Europa și cred că am fi mult mai bine aprovizionați dacă am dezvoltat un parteneriat cu Rusia.

Aș fi de asemenea recunoscător comisarului Piebalgs dacă ne-ar oferi informații cu privire la progresul înregistrat în dialogul privind securitatea energetică, privind îmbunătățirea relațiilor noastre cu Rusia și implementarea standardelor democratice, fapt pentru am dori ca Rusia să acorde acestora o atenție sporită.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) În septembrie 2007, în urma deciziei Parlamentului European și a Consiliului din 2006 și cu privire la problema – printre altele – gazoductului Nabucco, a fost numit un coordonator european pentru proiect, și anume dl Josias Van Aartsen. În 2009, acesta a prezentat un raport interesant care conținea concluzii la fel de interesante. Una dintre aceste concluzii făcea referire la dificultățile care pot fi întâlnite în momentul punerii în aplicare a proiectului Nabucco. Chiar și nivelul actual de finanțare se referă la acest lucru.

Aș dori să vă întreb dacă, în ciuda interesului dvs. personal în această chestiune, considerați că numirea unui coordonator pentru punerea în aplicare a proiectului Nabucco ar putea să facă acest lucru în mod mai eficient, astfel încât să fim siguri că ceea ce discutăm astăzi și ceea ce statele membre ale UE – inclusiv țara mea, Polonia – așteaptă să se întâmple, va avea o șansă de 100 % să devină realitate.

Andris Piebalgs, membru al Comisiei. – Dle președinte, ar fi dificil pentru mine să răspund la toate întrebările adresate, dar aș dori să subliniez câteva puncte.

În primul rând, politicile pe care le urmărim în sectorul energetic încearcă să promoveze bunăstarea cetățenilor noștri și a industriei noastre. Ceea ce dorim este o furnizare sigură a energiei regenerabile necostisitoare și curate. Acesta este obiectivul nostru cuprinzător.

În al doilea rând, nu încheiem niciodată afaceri secundare atunci când discutăm acordurile energetice. Nu există compromisuri privind extinderea sau drepturile omului. Lucrăm din punct de vedere al interdependenței în aprovizionarea cu energie, care este cel mai important lucru și în beneficiul tuturor – pentru furnizori,

țările de tranzit și pentru consumatori. Este nevoie de timp pentru a ne convinge partenerii, însă aceasta este singura modalitate de a obține stabilitatea.

În al treilea rând, chiar dacă pare uneori că suntem prea lenți, cred că este esențial să ne bazăm pe propunerile industriale și pe sprijinul pentru industrie, pentru că acest lucru ne face să fim mai puternici. Poate că nu ne face să fim o barcă de viteză în oceanul energetic, dar ajută la stabilitate. Când facem o schimbare, avem o bază mult mai vastă pentru aceasta, deci suntem mult mai protejați. Toate proiectele au fost bine verificate din punct de vedere al eficienței costurilor și al viabilității viitoare. Cred că este sprijinul adecvat care trebuie oferit.

Următorul sector în care avem un punct slab și despre care continuăm să discutăm este politica energetică externă și coerența. Este adevărat că existe multe controverse – sau cel puțin controverse observate – și, în calitate de comisar, aș fi cu adevărat bucuros să observ o politică energetică externă mai coerentă.

Propunerea de rezoluție abordează tocmai această problemă deoarece, deși nu există un conflict inclus între statele membre, există un conflict sesizat. Toate activitățile realizate de statele membre sunt în beneficiul Uniunii Europene. Ar trebui să continuăm să facem acest lucru și să încercăm să construim un sistem în care să ne exprimăm cu o singură voce, nu numai verbal, ci și în ceea ce privește punctele de vedere pe care dorim să le subliniem. Din acest motiv, a doua analiză strategică a politicii energetice este foarte importantă. Toate punctele pe care le prezentăm în cadrul celei de-a doua revizuirii a politicii energetice se află încă acolo.

În același timp, din punctul de vedere al Comisiei, ne dăm seama în mod clar că nu ne putem permite să transformăm interdependența în dependență. De aceea, sprijinim în special proiectele de diversificare cum ar fi Nabucco și GNL – nu numai că acestea schimbă complet relația noastră de interdependență cu alte țări, dar ne și oferă marje suplimentare de siguranță. Cu asta ne ocupăm, însă în același timp luăm în considerare în mod evident ceea ce se întâmplă în lumea energetică.

În ceea ce privește problema energiei nucleare, ne-am îndepărtat de această opțiune. Am adoptat o Directivă privind securitatea nucleară, dar acest lucru reprezintă un punct național și foarte sensibil în mare măsură. Chiar cred că, din punctul de vedere al Uniunii, ar trebui să dezvoltăm o cooperare a autorităților de reglementare în domeniul securității nucleare și să încercăm să stabilim un sistem mai sigur și mai coerent. Dar mă îndoiesc că putem continua în această direcție.

În ultimul rând, cred cu tărie că aceste probleme și dezbateri contribuie foarte mult la conturarea politicii energetice, dar nu există niciun instrument care să ia măsuri pentru aceasta. Există multe instrumente și vom reveni la această dezbatere în viitor.

Vă mulțumesc foarte mult pentru această dezbatere. Voi fi foarte fericit să răspund la întrebările din Comisia ITRE sau din orice alte comisii care doresc să discutăm problemele energetice în mod mai detaliat.

Președintele. – Dezbateră este închisă.

Am primit șase propuneri de rezoluție care au fost depuse în conformitate cu articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul de procedură⁽²⁾.

Votul va avea loc astăzi la ora 12.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Cristian Silviu Bușoi (ALDE), în scris. – Salut progresele făcute prin semnarea acordului de la Ankara privind lansarea proiectului Nabucco, respectiv prin semnarea protocolului privind acordul în vederea lansării proiectului Desertec. Proiectul Nabucco trebuie să fie prioritar întrucât reprezintă o soluție pentru problema aprovizionării cu gaz, care s-a acutizat în ultimii ani. Știu că, deși Nabucco este un proiect atât de important din punct de vedere geopolitic, trebuie să existe în același timp și puternice rațiuni comerciale ale partenerilor din proiect pentru a deveni cât mai repede realitate. Criza economică care a redus banii pentru investiții ale companiilor participante, cât și unele incertitudini legate de sursele de aprovizionare ale conductei sunt obstacole care trebuie depășite. Cele 200 milioane de euro pe care le oferim proiectului sunt binevenite, dar în plus trebuie să intensificăm demersurile politice și diplomatice pe lângă Turcia și țările din regiune furnizoare de gaz. De asemenea, doresc să adresez un îndemn la solidaritate către statele membre pentru a putea preveni crize ale gazului similare celor din ultimii ani. Nu ne permitem să așteptăm intrarea în vigoare a Tratatului

(2) Vă rugăm să consultați procesul-verbal.

de la Lisabona și finalizarea Nabucco în timp ce europenii riscă să rămână fără gaz în plină iarnă din cauza disputelor ruso-ucrainene. <BRK>

Ivailo Kalfin (S&D), *în scris*. – (BG) Din păcate, UE încă nu posedă o politică de securitate energetică eficientă. În ultimii ani, primii pași au fost făcuți în această direcție, lucru pentru care aș dori să îl felicit în special pe comisarul Piebalgs. Bulgaria și-a adus, de asemenea, contribuția în acest sens. Cu toate acestea, aceste procese sunt încă prea lente, în special în lumina activității dinamice din partea Rusiei și a altor concurenți.

Avem nevoie de o politică mai clară și mai activă care trebuie să includă unele dintre următoarele trăsături:

- încurajarea finalizării tuturor proiectelor care sunt legate de aprovizionarea cu gaz în Europa și care pot asigura în mod real finanțarea bazată pe piață, inclusiv proiectele Nord Stream și South Stream;
- încurajarea construirii de noi mijloace care vor contribui la independența energetică și la reducerea emisiilor de CO₂, în special centralele pe bază de energie nucleară și de surse de energie regenerabilă;
- dezvoltarea normelor comune privind aprovizionarea și tranzitul gazelor;
- o politică activă pentru țările Asiei Centrale și Caucaz pentru a asigura rezervele de gaz caspic pentru Europa.

Tunne Kelam (PPE), *în scris*. – Această dezbatere a devenit o dovadă suplimentară a necesității acerbe a UE de adoptare a unei politici energetice unite. Există membri care îndeamnă Comisia și statele membre să ia măsuri concrete și coordonate în spiritul solidarității și care propun să acționăm ca și cum UE a avut deja o astfel de politică. Eforturile lor nu au numai valoare politică și morală, ci și una practică, deoarece în calitate de reprezentanți ai cetățenilor aceștia pot accelera crearea politicii energetice comune. Alții se folosesc de absența unei astfel de politici ca scuză pentru a justifica acțiunile lor bilaterale cu furnizori care ignoră adesea cerințele de transparență și concurență echitabilă, fără să mai menționăm solidaritatea europeană. Aceasta este o abordare lipsită de viziune și riscantă care se află în mâinile acelor furnizori nedemocrați a căror strategie politică este să divizeze și să slăbească UE. Comisia ar trebui să ofere nu numai consultanță politică și juridică, ci și consultanță financiară companiilor care depun eforturi pentru diversificarea resurselor noastre energetice. Pentru a avansa către o solidaritate energetică autentică, statele membre ar trebui să înceapă să se informeze reciproc, precum și Comisia cu privire la acordurile lor cu terții parteneri.

Petru Constantin Luhan (PPE), *în scris*. – Dat fiind că suntem la început de mandat, consider că unul dintre domeniile în care Parlamentul European trebuie să se implice activ este asigurarea securității energetice. În acest context, semnez importanța proiectului Nabucco, care va contribui la asigurarea securității energetice a Uniunii Europene, întrucât pe această cale se asigură accesul consumatorilor europeni la surse alternative, pe un traseu sigur. Semnarea, la 13 iulie 2009, a Acordului dintre Austria, Bulgaria, România, Turcia și Ungaria privind proiectul Nabucco, reprezentând angajamentul politic al statelor partenere la acest proiect de a continua eforturile de materializare a gazoductului, a transmis un semnal pozitiv pentru investitori și statele furnizoare de gaze naturale. Se impune ca, în continuare, țările implicate în acest proiect, alături de Comisia Europeană, să-și concentreze eforturile pentru atragerea investițiilor și asigurarea unor furnizori viabili pentru Nabucco. <BRK>

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *în scris*. – Pe lângă prima poziție în topul exportatorilor de gaze, Rusia a devenit recent și cel mai mare exportator de petrol din lume, depășind Arabia Saudită. Această situație plasează Moscova într-o poziție de influență deosebită, bazată pe controlul resurselor. Dar energia este o marfă, căreia trebuie să i se aplice principiile economiei de piață. Energia nu trebuie să poată fi folosită drept instrument de presiune politică. Crizele energetice cu care Europa s-a confruntat au demonstrat importanța diversificării surselor de aprovizionare cu energie. De asemenea, au demonstrat valoarea adăugată pe care Nabucco o reprezintă în acest sens pentru întreaga Uniune Europeană. România a fost și rămâne un susținător ferm al proiectului Nabucco. De altfel, în luna iulie, România a semnat Acordul Interguvernamental privind proiectul Nabucco, alături de Turcia, Bulgaria, Ungaria și Austria. Considerăm încheierea acestui acord un succes și un important pas înainte. Un gazoduct de dimensiunea și ambiția Nabucco va trebui să facă față multor provocări înainte de a deveni realitate. Singura soluție pentru a depăși aceste provocări este perseverența demersurilor. <BRK>

Traian Ungureanu (PPE), *în scris*. – Facem eforturi susținute să încurajăm o politică energetică coerentă, dar o astfel de politică există și este pusă pe deplin în aplicare. Există doar o mică problemă: NU este problema noastră. Este problema Rusiei. Compania franceză EDF semnează acum proiectul South Stream. Înainte de aceasta, rușii au preluat interesul companiei ungare MOL față de proiectul Nabucco. Și înainte ca terminalul de gaz austriac din Baumgarten să fie preluat de misterioasa companie Centrex. Avem nevoie de o politică

energetică europeană clară chiar acum. Aceasta este probabil ultima noastră șansă de a ne alătura în cadrul proiectului Nabucco. În caz contrar, dacă Consiliul și Comisia rămân neutre, acestea trebuie să fie pregătite pentru ierni reci și o politică foarte fierbinte.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, vă rog să faceți liniște în sală pentru că am primit vești de la Kabul despre un atac foarte grav împotriva forțelor internaționale de menținere a păcii și informațiile imprecise pe care le avem până acum relatează despre șase morți în contingentul italian, în rândul trupelor speciale Folgore.

Prin urmare, aș dori să ținem un minut de reculegere tocmai pentru ca să ne putem aminti de cei care luptă pentru realizarea idealurilor noastre de pace și de libertate din întreaga lume.

Președintele. – Doamnelor și domnilor, așa cum l-ați auzit pe dl Mauro, un incident tragic a avut loc în Afganistan: șase apărători ai păcii și-au pierdut viețile. V-aș ruga să ținem un moment de reculegere în semn de respect față de acest tragic accident.

(Deputații s-au ridicat și au ținut un minut de reculegere)

PREZIDEAZĂ: DI LAMBRINIDIS

Vicepreședinte

4. Votare

Președintele. – Următorul punct pe ordinea de zi este votarea.

(Pentru rezultatul votului și alte detalii: vă rugăm să consultați procesul-verbal)

4.1. Perioadele de intervenție 2009 și 2010 pentru unt și laptele praf degresat (A7-0005/2009, Paolo De Castro) (vot)

4.2. Sistemele de ajutor direct pentru agricultori în cadrul PAC (A7-0004/2009, Paolo De Castro) (vot)

4.3. SWIFT (vot)

- Înainte de votul privind amendamentul 2

Jeanine Hennis-Plasschaert, în numele Grupului ALDE. – Dle președinte, Grupul ALDE nu este de acord cu această schimbare.

(Solicitare a Grupului Verts/ALE ca textul amendamentelor 1 și 2 să fie eliminate)

– Înainte de votul privind amendamentul 1

Jeanine Hennis-Plasschaert, în numele Grupului ALDE. – Dle președinte, Grupul ALDE are, din nou, o obiecție.

(Solicitare a Grupului Verts/ALE ca textul amendamentelor 1 și 2 să fie eliminat)

4.4. Acord de parteneriat și cooperare CE / Tadjikistan (vot)

4.5. Încheierea unui Acord de parteneriat și de cooperare între CE și Republica Tadjikistan (A7-0007/2009, Alojz Peterle) (vot)

4.6. Situația existentă în Lituania ca urmare a adoptării legii privind protecția minorilor (vot)

4.7. Criza din sectorul produselor lactate (vot)

4.8. Securitatea energetică (Nabucco și Desertec) (vot)

Președintele. - Timpul afectat votului s-a încheiat.

5. Explicații privind votul

Explicații orale privind votul

Propunere de rezoluție RC-B7-0026/2009

Tunne Kelam (PPE). - Dle președinte, am votat împotriva rezoluției privind Lituania, deoarece am considerat că reprezintă o reacție prematură și neechilibrată la o lege care nici măcar nu a intrat încă în vigoare, și cu atât mai puțin în varianta inițială.

Este adevărat că drepturile omului intră în competența Uniunii. Dar, în acest caz, Uniunea este pe punctul de a încălca principiul suveranității oricărui stat membru, motiv pentru care m-am opus acestei rezoluții, luând totodată în considerare faptul că ar avea un efect negativ asupra referendumului irlandez, prin exemplul negativ pe care l-ar da asupra modului în care este tratată suveranitatea statelor membre.

Bogusław Sonik (PPE). - (PL) Dle președinte, am votat împotriva acestei rezoluții pentru că Lituania are capacitatea de a rezolva singură problema. Președintele lituanian a creat un grup de lucru special pentru a revizui această legislație care ar trebui să intre în vigoare abia în 2010. În plus, consider că rezoluția ar însemna un amestec prea mare în afacerile unui stat suveran cum este Lituania. Mai mult decât atât, rezoluția conține o aserțiune care conduce la solicitarea avizului juridic al Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene. Evaluarea țărilor individuale și elaborarea unui aviz cu privire la astfel de cazuri nu se încadrează în competențele Agenției pentru Drepturi Fundamentale. Ar însemna un precedent foarte periculos.

Bernd Posselt (PPE). - (DE) Dle președinte, sunt un pro-european convins și susțin o constituție europeană, precum și Tratatul de la Lisabona. Sunt și un luptător pentru drepturile omului. Cu toate acestea, rezoluția face un mare deserviciu Europei, mai ales în perioada premergătoare referendumului din Irlanda și se folosește în mod incorect de drepturile omului în scopuri ideologice. Legea lituaniană în chestiune nu are nimic de-a face cu drepturile omului sau, în orice caz, protejează drepturile copiilor lituanieni și nicidecum nu le încalcă. Prin urmare, consider că această rezoluție nu este decât o rușine ideologică. Prin această rezoluție, stânga și liberalii din această instituție au făcut un mare deserviciu Europei și drepturilor omului.

Philip Claeys (NI). - (NL) Dle președinte, prietenii noștri lituanieni și-au imaginat cu siguranță cu totul altceva pentru ei. După ce s-au eliberat de jugul Uniunii Sovietice, au dorit să devină cât mai repede posibil membri ai celeilalte uniuni, care se dorește a fi o asociație unică de națiuni libere. Și, totuși, se pare că încă o dată avem de-a face cu cazul în care o formă de supraveghere a fost pur și simplu înlocuită cu o alta, deși una mult mai subtilă. Azi, din nou, Lituania nu mai este liberă: când Parlamentul lituanian adoptă o lege destinată protecției minorilor, este aspru criticat și izolat. Nu mai există niciun domeniu liber de amestec european, fapt care, cu siguranță, nu se va îmbunătăți în viitor. Dimpotrivă, noul comisar pentru drepturile omului - ce-i un nume? - va consolida încă și mai mult această supraveghere europeană. Vă mulțumesc, dle Verhofstadt, vă mulțumesc, mandarina ai Comisiei pentru înclinațiile către această sufocare a libertății.

Daniel Hannan (ECR). - Dle președinte, observați cum crește hățușul de reglementări ale UE. Observați cum Bruxelles-ul își întinde crengile în fiecare crevasă, în fiecare cotlon al vieții naționale.

Chestiunile de acest gen, cum este protecția minorilor, sunt aspecte sensibile și etice pentru mulți dintre alegătorii noștri. Dacă noi, în acest Parlament, ne luăm libertatea de a legifera pentru statele naționale, care mai este rostul lor? Nu există o limită a infatuării noastre?

Permiteți-mi să-mi clarific fără echivoc poziția în această chestiune. Atunci când Regatul Unit a avut echivalentul cel mai apropiat al acestei legislații, care se numea secțiunea 28, am fost practic singurul conservator care s-a opus. M-am situat cu ani înaintea partidului meu prin susținerea drepturilor egale pentru homosexuali, inclusiv egalizarea vârstei de consimțământ, precum și prin susținerea parteneriatelor civile. Mă bucur că și restul partidului susține în cele din urmă același punct de vedere.

Dar eu nu sunt un legislator lituanian! Persoanele care trebuie să hotărască în această problemă sunt cei responsabili prin mecanismele și procedurile democratice din acea țară. Dacă nu suntem dispuși să le permitem exercițiul acestui drept, atunci la fel de bine ar trebui să punem parlamentele noastre naționale la naftalină, să le transformăm în muzee și să le închidem ușile.

Propunere de rezoluție RC-B7-0047/2009

Peter Jahr (PPE). – (DE) Dle președinte, supraviețuirea multor ferme este în pericol. De aceea, sunt mulțumit că astăzi am adoptat o propunere de rezoluție transpartinică privind criza din sectorul produselor lactate. Regret profund că Grupul Verts/ALE nu a participat la elaborarea acestei propuneri.

Trebuie să fie clar că nu putem învinge această criză doar cu măsurile propuse de Comisie. În primul rând, și mai ales, trebuie să creștem consumul de produse lactate pentru a reduce tensiunea de pe piață. În această privință, promovarea vânzărilor este mai importantă decât stocarea. Propuneri constructive, cum ar fi utilizarea laptelui praf pentru hrănirea vițelilor, stabilirea de prețuri minime pentru brânzeturi, etichetarea clară a înlocuitorilor de brânză și utilizarea grăsimii din unt în fabricarea înghețatei și a produselor de panificație au fost discutate mult timp. De ce nu au fost puse în aplicare de către Comisie decât acum, mă depășește.

Îndemn comisarul responsabil să ia notă de măsurile formulate în propunerea de rezoluție și să le pună în aplicare în regim de urgență.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Dle președinte, doamnelor și domnilor, doresc să explic de ce m-am abținut de la votul privind criza din sectorul laptelui și al produselor lactate. Este trist că în sectorul produselor lactate situația a devenit cât se poate de tragică. În ciuda faptului că prețurile de consum au crescut cu 14% în ultimii ani, prețul de achiziție al laptelui a scăzut cu aproape 40%. Motiv pentru care mulți producători de lactate europeni se confruntă acum cu ruina. În Republica Cehă, de pildă, potrivit directorului general al Madeta, dl Teplý, 15 fabrici de produse lactate se află în moarte clinică din punct de vedere financiar. Situația trebuie rezolvată în mod sistematic, printr-un management pe termen lung al sectorului, și nu doar prin măsuri de sprijin pe termen scurt, cum ar fi subvențiile, achizițiile de intervenție și sprijinul pentru stocarea privată. Aceste măsuri nu fac decât să distorsioneze piața fără a preveni instabilitatea prețurilor. În același timp, trebuie să stabilim un nivel de condiții egale pentru fermierii din toate statele membre, și nu doar în sectorul lactatelor.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Dle președinte, este esențial ca această propunere din partea Comisiei să fie acceptată, fiind vorba de o chestiune sensibilă, cel puțin dintr-un punct de vedere economic și politic realist. Totuși, dacă privim situația din toate unghiurile, trebuie adăugat faptul că scăderea prețurilor nu este rezultatul unei scăderi a cererii.

De asemenea, trebuie să ținem cont de problemele fermierilor din Austria și din regiunea alpină. Micile ferme locale nu pot concura într-un mod realist cu uriașele ferme de produse lactate din nordul Germaniei și din Țările de Jos. Fapt care dă naștere unui dezechilibru. Distribuirea întregii cantități de lapte ar conduce la închiderea fermelor de lapte din Austria și va avea consecințe grave și imprevizibile, inclusiv asupra zonelor cultivate.

S-ar ajunge la situația în care câteva companii multinaționale ar domina întreaga piață europeană. Nu e greu să-mi imaginez care ar fi urmările și în ceea ce privește calitatea alimentelor.

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, în ultimele zile, în întreaga Europă au avut loc proteste legitime ale producătorilor de lapte cu privire la prețuri, la lipsa de intervenție din partea Uniunii Europene și la autorizarea - nu viitoare, ci imediată - a etichetării, mai ales a produselor lactate artificiale.

Dorim produse proaspete pe mesele consumatorilor noștri, produse a căror origine să o cunoaștem, și nu rebuturile pe care le primim din alte țări: lapte praf prezentat în mod fals ca lapte proaspăt de la propriii noștri producători. Măine, laptele va fi vărsat în Padania, ca și în restul Europei - este un protest important, pentru că menține calitatea produselor noastre. Noi, în Europa, dorim să mâncăm alimente sănătoase, din regiunea noastră: lapte bun și proaspăt, pe care evident că îl beau. Noi, în Padania, bem în memoria sacrificiului făcut de producătorii noștri, pe care Europa are datoria să îi protejeze.

Comisarul european a exclus din dispoziții brânza cu o perioadă îndelungată de maturare; producătorii de lapte praf sunt singurii protejați. Este o rușine!

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Dle președinte, trăim într-o perioadă în care producătorii de produse lactate se sinucid în fiecare zi, chiar în state occidentale bogate, precum Franța. Este o mare tragedie. Am votat în favoarea ambelor rapoarte ale dlui De Castro, pentru că este necesară o intervenție imediată, urgentă. Însă, știm cu toții că laptele praf și untul au fost stocate în stocurile de intervenție. Vor fi scoase din stocurile de intervenție și rezultatul nu va fi decât o altă scădere a prețurilor. Este una dintre probleme.

Cealaltă problemă este că, mult mai probabil, aceste măsuri vor ajuta mai curând marii fermieri decât pe cei mici. Însă, nu trebuie să uităm că micii întreprinzători au nevoie de un sprijin imediat pentru a putea supraviețui, în timp ce, în cazul marilor exploatații, este vorba de conservarea sau creșterea profiturilor. Avem nevoie de schimbări fundamentale. Trebuie să garantăm, în sfârșit, suveranitatea alimentelor și nu să aplicăm modelul comerțului liber dictat de OMC. După cum au spus deja antevorbitorii mei, avem nevoie de alimente produse pe plan local de agricultorii locali.

Daniel Hannan (ECR). - Dle președinte, la fel ca toți antevorbitorii mei, sunt conștient de dimensiunea acestei crize din sectorul agricol. Orice deputat care reprezintă fermieri cunoaște situația. Dar, criza este consecința sistemului nostru agricol actual - politica agricolă comună - care a avut repercusiuni catastrofale asupra fermierilor din regiunea mea din Regatul Unit. Și nu doar pentru fermieri: ci și pentru consumatorii noștri, pentru contribuabili, ba chiar și pentru săracii din lumea a treia care constată că piețele lor sunt refuzate pentru ca apoi surplusurile să fie depozitate acolo.

În Uniunea Europeană, reușisem să ne îndepărtăm treptat de sistemul de sprijin direct, care a avut consecințe nefaste pentru economie și mediu, pentru ca acum să ne întoarcem de unde am plecat. Vă pot spune că în Regatul Unit oamenii au amintirea clară a modului în care a funcționat sistemul de cote de lapte. Ni s-a alocat o cotă mai mică decât producția noastră națională, astfel că am avut imaginea extraordinară a fermierilor britanici care foloseau laptele ca îngrășământ sau îl vărsau în canalele de scurgere pentru ca, apoi, să importăm lapte din Țările de Jos, Franța sau alte părți din Uniunea Europeană pentru a putea satisface cererea. Abia începusem să ne îndepărtăm de acest sistem și, acum, această instituție tocmai a votat reintroducerea lui.

Oricine crede că Uniunea Europeană urmărește să facă mai puțin și să aibă mai multă putere, trebuie doar să se uite la votul de astăzi.

Syed Kamall (ECR). - Dle președinte, săptămâna trecută a avut loc re-relansarea mai multor albume ale formației The Beatles în formă digitală îmbunătățită. În această săptămână dezbatem sistemul de cote de lapte într-o formă îmbunătățită. Deși la prima vedere, cele două lucruri par să nu aibă nimic în comun, legătura devine sesizabilă dacă va gândiți la titlul uneia dintre melodiile Beatles, *Înapoi în URSS*. Cred că rezumă totul. Avem un sistem în care prețurile și cotele sunt decise de birocrați și nu de nevoile consumatorilor sau măcar de nevoile furnizorilor. Avem un sistem în care consumatorii plătesc de două ori mai mult pentru prețuri mai mari și impozite mai mari pentru a sprijini un sistem care nu s-a plâns când prețurile erau ridicate.

Îmi amintesc că, la sfârșitul ultimului mandat, Martin Schulz spunea că, în sfârșit, a observat o social-democratizare a PPE. Cred că, de fapt, visul lui a ajuns mult mai departe și asistăm la o sovietizare a UE. Avem într-adevăr de-a face cu o "UERSS"?

Jens Rohde (ALDE). - (DA) Dle președinte, noi, liberalii danezi, manifestăm o foarte mare înțelegere pentru fermierii care se confruntă cu dificilele provocări economice din ziua de azi, după cum susținem cu aceeași înțelegere ideea de a le acorda sprijin pe termen scurt celor care au nevoie de el. Singura problema este că sistemele instituționalizate de sprijin pe termen scurt nu rămân niciodată pe termen scurt, în ciuda numeroaselor declarații de intenție. Mereu devin ajutoare permanente, lucru cunoscut de toți cei dintre noi care au fost implicați în implementarea lor, fie aici, fie în parlamentele naționale. De aceea, ne temem - și credem că justificat - că măsurile recomandate în această rezoluție, precum și inițiativele Comisiei, privite din această perspectivă, vor conduce, *de facto* la o deviere permanentă de la excelentul proces de reformă început de Comisie, îndreptat către o agricultură eficientă și, de aceea, considerăm că trebuie să respingem această rezoluție.

Propunere de rezoluție RC-B7-0040/2009

Zigmantas Balčytis (S-D). - Dle președinte, am votat pentru, deoarece problema securității aprovizionării cu energie este de o importanță capitală pentru toate statele membre ale Uniunii Europene.

Recenta criză Rusia-Ucraina a dezvăluit în mod clar actualele probleme din sectorul energetic și, mai ales, dependența totală a unor state membre de furnizori unici de gaze naturale.

Izolate de restul Europei, țările baltice sunt lăsate la mila furnizorilor de gaze din Europa de Est. Acum e mai important ca niciodată să dezvoltăm o politică energetică comună și cuprinzătoare, bazată pe solidaritate, pe diversificarea resurselor și apărarea intereselor comune.

Doresc să profit de această ocazie pentru a mulțumi Comisiei și în special președinției suedeze pentru prezentarea Strategiei Mării Baltice, care va permite o mobilizare efectivă a fondurilor structurale, în scopul unei utilizări mai eficiente a acestora pentru a realiza obiectivele comune.

Sunt convins că, dacă va fi corect aplicată, strategia va deveni un exemplu de succes regional.

În final, doresc să îndemn Comisia să se implice direct în punerea în aplicare a Strategiei Mării Baltice, pentru a garanta faptul că, în anumite cazuri, interesele statelor membre individuale nu vor prevala asupra realizării obiectivelor strategice comune.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Am votat în favoarea acestei rezoluții, deoarece problema energiei este un test important pentru solidaritatea europeană. Statele membre trebuie să colaboreze în această chestiune.

Politica energetică trebuie corelată cu politica externă. La rândul ei, Comisia trebuie să diversifice măsurile pentru a asigura securitatea energetică în diferitele state membre ale UE. Lupta împotriva schimbărilor climatice înseamnă că energia care depinde de cărbune se poate confrunta cu constrângeri financiare serioase. Iar creșterea prețurilor va afecta cetățenii. A sosit timpul să introducem o politică comună, la nivelul UE, în acest domeniu. Comisia trebuie să afirme în mod categoric că va combate atitudinile egoiste ale statelor membre care nu vad niciun pericol în dependența continuă de un singur furnizor, cum ar fi, de pildă, dependența de Rusia în privința gazelor.

Trebuie să acționăm. Comisia Europeană și comisarul pentru energie trebuie să își exprime în mod clar voința politică.

Iosif Matula, (PPE). - Domnule Președinte, am votat pentru această rezoluție și o să explic de ce. Uniunea Europeană este dependentă de importurile de energie, consumul este în continuă creștere, dar rezervele naturale sunt limitate. Securitatea energetică presupune, în același timp, diversificarea surselor și a rutelor de transport, dar și o interconectare foarte eficientă între statele membre, așa cum se lucrează astăzi prin proiecte cu finanțare europeană la magistralele de gaz dintre România și vecinii ei, Ungaria și Bulgaria. Iată, mi-am spus, unde suntem, dar ce mai avem de făcut?

Aș face o comparație, poate îndrăzneță, dar simplă, cu energia electrică. Astăzi, curentul electric ajunge în casele noastre fără să mai știm de unde vine. Printr-o rețea diversificată a gazelor naturale și multiple rețele de transport, trebuie să atingem exact același scop: asigurare de gaz în orice situație și indiferent de situație. Iată de ce am susținut și susțin proiectul Nabucco dar, în paralel, și trecerea spre diversificarea surselor de energie regenerabilă. <BRK>

Explicații scrise privind votul

Raport: Paolo De Castro (A7-0005/2009)

Luís Paulo Alves (S&D), în scris. – (PT) Am votat în favoarea raportului privind o propunere de regulament al Consiliului în ceea ce privește perioadele de intervenție 2009 și 2010 pentru unt și laptele praf degresat, deoarece consider că aceste măsuri reprezintă o continuare a unei măsuri pozitive care a avut efecte imediate în reglementarea excesului de provizii ce afectează piața laptelui și a produselor lactate. Scăderea prețurilor pe piața mondială a laptelui și a produselor lactate din ultimele 12 luni a fost determinată de o creștere generală a producției și o scădere pe plan mondial a cererii, ca urmare a crizei economice și financiare. Acest lucru justifică continuarea intervenției publice în ceea ce privește untul și laptele praf.

Jean-Pierre Audy (PPE), în scris. – (FR) Pe baza raportului colegului meu italian, deputatul Paolo de Castro, am votat pentru propunerea de regulament al Consiliului de derogare de la regulamentul privind organizarea pieței comune (OPC) în ceea ce privește perioadele de intervenție 2009 și 2010 pentru unt și laptele praf degresat. După explozia mondială a prețurilor la toate produsele alimentare din 2007 și, prin urmare, și a prețurilor laptelui, ultimele 12 luni au însemnat un colaps în ceea ce privește prețurile. Sprijin Comisia, care la începutul lui 2009 a introdus un ajutor pentru stocarea privată a untului, într-un efort de a sprijini piața. Având în vedere natura excepțională a situației, sprijin prelungirea până la 28 februarie 2010 a actualei perioade de intervenții publice pentru unt și laptele praf degresat, prin intermediul unei proceduri de licitație. În plus, ținând cont de incertitudinea cu privire la timpul necesar pentru relansarea pieței produselor lactate,

am sprijinit autorizația acordată Comisiei de a prelungi perioada de intervenție 2010/2011, tot prin procedura de licitații, în cazul în care condițiile de piață vor impune acest lucru.

David Casa (PPE), *în scris*. – Acest raport se referă la propunerea de regulament al Consiliului de derogare de la regulamentul privind OPC cu privire la perioadele de intervenție pentru unt și lapte praf degresat. Având în vedere faptul că în sectorul produselor lactate se înregistrează o criză gravă, am votat în favoarea acestui raport.

Lena Ek, Marit Paulsen, Olle Schmidt și Cecilia Wikström (ALDE), *în scris*. – (SV) Suntem pe deplin conștienți că situația fermelor de produse lactate este drastică. Cu toate acestea, suntem la fel de conștienți de faptul că intervențiile din partea UE nu reprezintă o soluție. A sosit vremea unei tranziții către un sistem bazat pe piață și asigurări, care să elibereze fermierii fără a distorsiona piața internă și mondială. De asemenea, este timpul unei revizuirii a situației cu privire la concurența în industria materiilor prime la scară largă și în industria alimentară la scară aproape la fel de largă, care stă între fermieri și consumatori.

Jarosław Kalinowski (PPE), *în scris*. – (PL) În ceea ce privește amendamentele care propun o înghețare a cotelor la lapte, doresc să afirm următoarele. În primul rând, nu există nicio bază pentru a presupune că o creștere a cotelor de producție (care ar urma unei revizuirii a CAP) va avea un efect asupra crizei din sector.

În al doilea rând, înghețarea creșterii cotelor (ceea ce se propune prin amendamentele la rezoluția Parlamentului European) ar nedreptăți fermierii din țările care în prezent sunt pe punctul de a-și folosi cotele. Ar fi nedrept și chiar imoral să schimbăm regulile în acest moment al jocului. În al treilea rând, doresc să vă reamintesc că la reuniunea la nivel înalt din 2002 de la Copenhaga, s-a negociat (aceste negocieri au inclus Polonia) pe marginea cotelor de lapte, plecându-se de la premisa că aceste cote se vor aplica până în 2007. În Luxemburg, sistemul de cote a fost prelungit până în 2014, fără participarea noastră sau dreptul de a vota.

Nu putem rezolva problemele din sectorul produselor lactate acordându-le unor producători ocazia de a-și îmbunătăți producția în detrimentul altor producători. Conceptele de care uzăm și acțiunile pe care le întreprindem trebuie să ne permită să acordăm fiecăruia o șansă, indiferent de țara din care provine, fie că este vorba de cele 15 vechi state membre sau de cele 12 noi state membre.

Jörg Leichtfried (S&D), *în scris*. – (DE) Sunt de acord cu soluția pe termen scurt a Comisiei de achiziționare a untului și a laptelui praf. Totuși, îndemn la o soluție pe termen lung pentru criza produselor lactate, de pildă prin utilizarea unui control flexibil al cantității pentru un preț al laptelui care să acopere costurile. Surplusul de lapte trebuie stopat la nivel național prin impunerea cerințelor europene.

Andreas Mölzer (NI), *în scris*. – (DE) Criza din sectorul produselor lactate a condus, de asemenea, la scăderea dramatică a prețurilor la unt și lapte praf degresat. Salut propunerea Comisiei de a continua să subvenționeze piața și să prelungească perioada de intervenție până la 28 februarie 2010. Este de sperat ca urmarea să fie o relansare a pieței și că prețurile vor fi determinate, din nou, de cerere și ofertă. Totuși, pentru o perioadă limitată de timp, consider că această intervenție este necesară și, de aceea, am votat în favoarea propunerii raportorului.

Cristiana Muscardini (PPE), *în scris*. – (IT) Grava criză din sectorul producătorilor de produse lactate riscă însăși existența exploatațiilor de producție a laptelui. Prin urmare, consider că este corect să ne opunem gestionării individuale a cotelor, deoarece acest lucru ar însemna, de fapt, înlocuirea plăților compensatorii de sfârșit de an, un mecanism care, dimpotrivă, este esențial pentru sistemul de producție italian. Sunt, însă, în favoarea unei creșteri temporare a prețului de intervenție, a inițiativelor și a măsurilor care vizează realizarea unui echilibru în interiorul sectorului, a intensificării fluxului de informații oferite consumatorilor, precum și a pasului important reprezentat de introducerea de etichete de origine pentru lapte și produsele lactate.

În special în vederea restabilirii echilibrului între cerere și ofertă, trebuie să sprijinim propunerea de înghețare temporară a unei părți din cotele alocate statelor individuale și să oferim un mecanism de compensare pentru producătorii obligați să distrugă o parte din producția lor, proporțională cu procentul înghețat de cote de lapte.

Daciana Octavia Sârbu (S-D), *în scris*. – Uniunea Europeană traversează acum una dintre cele mai grave crize înregistrate de sectorul laptelui, criza datorată creșterii producției și scăderii semnificative a cererii la nivel mondial. Având în vedere situația dramatică în care se află producătorii de lapte din Europa, este necesar să continuăm perioada de intervenție publică (adică de cumpărare și stocare a laptelui praf degresat și a untului), până cel puțin în luna februarie a anului viitor sau până în 2011, dacă este considerat necesar. Nu cred că ne permitem să asistăm la o desființare a fermelor europene, pentru că după un an am fi nevoiți să

importăm lapte și produse din lapte din spațiul extracomunitar și, dacă luăm în considerare faptul că standardele sanitare nu vor fi în niciun caz cele dorite de noi, am avea mult prea mult de pierdut. Raportul este binevenit în acest context, dar pentru a soluționa într-adevăr problema din sectorul laptelui trebuie să luăm măsuri conexe, pentru că acest stoc implică alocarea de resurse importante și s-ar putea ca la un moment dat stocul să fie inutil. Trebuie să investim acum într-o agricultură sustenabilă capabilă să ofere necesarul de hrană, chiar dacă suntem în perioada de criză financiară, pentru a preveni mai târziu o criză alimentară. <BRK>

Raport: Paolo De Castro (A7-0004/2009)

David Casa (PPE), *în scris*. – Este o propunere care modifică actualul sistem de ajutor direct acordat agricultorilor. Având în vedere că sunt de acord cu nevoia acestor modificări, am votat pentru.

Daciana Octavia Sârbu (S-D), *în scris*. – Suntem la început de mandat, când stabilim prioritățile pentru politicile viitoare ale Uniunii Europene. Știu că suntem tentați să ne focalizăm atenția asupra unor chestiuni pe care le considerăm extrem de importante și să ometem altele. În acest sens, vreau să subliniez faptul că putem renunța la multe, dar nu putem renunța la mâncare, de aceea agricultura trebuie să rămână un domeniu prioritar pentru UE. Sunt de părere că este necesară o creștere a cuantumului ajutorului de minimis acordat agricultorilor, peste limita de 15.000 de euro stabilită de Comisie, precum și acordarea unui buget mărit pentru promovarea sectorului laptelui și produselor lactate. Recomand cu tărie sprijinirea fermierilor producători de lapte și carne, în vederea stabilizării piețelor, prin includerea în cadrul temporar de criză pentru ajutoare de stat.

De altfel, este nevoie ca sistemele de ajutor direct să țină cont și de particularitățile noilor state membre, în care sectorul agricol joacă un rol important în economia națională și să asigure menținerea sprijinului pentru agricultură, astfel încât să permită depășirea problemelor structurale și atingerea obiectivului de convergență, prin creșterea nivelului de dezvoltare în sectorul agricol, eliminarea decalajelor de eficiență și de competitivitate față de vechile state membre. <BRK>

Propunere de rezoluție: SWIFT B7-0038/2009

Zigmantas Balčytis (S-D), *în scris*. – Lupta împotriva terorismului a fost una dintre prioritățile ordinii de zi a acestei instituții. Totuși, trebuie să găsim echilibrul corect între măsuri de securitate și protecția drepturilor fundamentale și a libertăților civile. De asemenea, trebuie să garantăm cel mai mare respect pentru viața privată și protecția datelor cu caracter personal. Echilibrul și proporționalitatea trebuie să fie principiile fundamentale pe care să se bazeze lupta împotriva terorismului. Uniunea Europeană a demonstrat întotdeauna un angajament ferm în protecția cetățenilor, angajament care trebuie menținut. Comunitatea este construită pe statul de drept și toate transferurile de date cu caracter personal europene către țări terțe trebuie să respecte garanțiile procedurale și drepturile la apărare.

Se înțelege de la sine că orice transfer trebuie să respecte legislația privind protecția datelor cu caracter personal la nivel european și național. SWIFT reprezintă o infrastructură-cheie și trebuie să ne asigurăm că orice solicitare de transfer de date este justificată corespunzător pe baza cazurilor vizate și supusă autorizării judiciare. Comunitatea trebuie să adopte o poziție fermă în negocierile cu SUA, pentru a garanta faptul că datele SWIFT nu pot fi folosite în alte scopuri decât cele legate de finanțarea terorismului.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog și Åsa Westlund (S&D), *în scris*. – (SV) Noi, social-democrații, am ales să ne abținem de la votul privind amendamentul 1. Pentru asigurarea controlului democratic este esențial ca Parlamentul European și parlamentele naționale să aibă acces la documentele și instrucțiunile de negociere care preced negocierile cu autoritățile Statelor Unite cu privire la accesul la mesageria financiară. Cetățenii europeni trebuie să poată avea încredere că transmiterea coordonatelor lor bancare nu violează legislația națională sau europeană. În același timp, suntem conștienți cât de importantă este în viitor o anchetare eficientă a crimelor de terorism, dar nu cu orice preț pentru democrație.

Sylvie Guillaume (S&D), *în scris*. – (FR) Am votat pentru rezoluția comună privind viitorul acord internațional pentru a pune la dispoziția Departamentului de trezorerie al Statelor Unite datele din mesageria financiară privind plățile, în scopul prevenirii și combaterii terorismului și a finanțării terorismului. Totuși, ca reprezentant al cetățenilor, și conștient de natura sensibilă a acestui subiect, care afectează drepturile fundamentale, solicităm garanții clare înainte de semnarea oricărui acord privind SWIFT cu Statele Unite. Aceste garanții sunt: datele pot fi transferate doar în scopul de a combate terorismul; un mecanism reciproc să oblige Statele Unite să transmită, la rândul lor, informații financiare relevante la solicitarea autorităților europene; validitatea acestui acord interimar să fie limitată la cel mult 12 luni; negocierea unui nou acord

mai târziu, după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, cu deplina participare a Parlamentului European și a parlamentelor naționale.

Doresc, de asemenea, ca secretomania care a învăluit în mare măsură miezul acestei probleme să fie eliminată și deputații europeni să aibă acces la mult mai multe informații decât până acum, legate de procedurile prevăzute în acest acord.

Andreas Mölzer (NI), *în scris.* – (DE) Potrivit acordului internațional prevăzut, datele privind mesageria financiară trebuie puse la dispoziția Departamentului de trezorerie al Statelor Unite în scopul prevenirii și combaterii terorismului și a finanțării terorismului. Transmiterea de date privind mesageria financiară către puterile străine reprezintă o încălcare gravă a drepturilor fundamentale ale cetățenilor noștri, în special în cazul în care destinatarul datelor este Statele Unite ale Americii.

Statele Unite au demonstrat în multe rânduri că nu tratează cu seriozitate protecția datelor cu caracter personal, mai ales dacă este vorba de realizarea și punerea în aplicare a proiectelor și obiectivelor guvernului. Deși această propunere de rezoluție are intenții bune de a proteja cetățenii europeni, utilizarea necorespunzătoare a acestor date importante nu poate fi exclusă. Din acest motiv, am votat împotriva acestei propuneri de rezoluție.

Propunere de rezoluție: CE/Tadjikistan B7-0025/2009

David Casa (PPE), *în scris.* – Tadjikistan ocupă o poziție geografică importantă, deoarece este situat la o intersecție-cheie între Europa și Asia și, prin urmare, joacă un rol important în menținerea stabilității în regiune. Am votat în favoarea acestei rezoluții care încearcă să identifice un număr important de probleme ce trebuie abordate în Tadjikistan.

Raport: Alojz Peterle (A7-0007/2009)

Zigmantas Balčytis (S-D), *în scris.* – Salut cu entuziasm parteneriatul propus între CE-Tadjikistan și acordul de cooperare care prevede un cadru pentru viitoarea cooperare a UE cu Tadjikistan. Regiunea Asiei Centrale este foarte importantă pentru Comunitate din punct de vedere economic și politic și acest acord va ajuta la întărirea relațiilor politice, economice și comerciale ale UE, precum și la consolidarea prezenței acesteia în Tadjikistan și Asia Centrală în general.

În plus, acest acord va stimula creșterea economică și va sprijini dezvoltarea durabilă, acțiunile împotriva sărăciei, precum și stabilitatea în Tadjikistan și în regiunea Asiei Centrale. Sunt încântat să constat că acest acord cuprinde și aspecte legate de lupta împotriva terorismului și a armelor de distrugere în masă, a traficului de droguri și a crimei organizate. Din acest moment, atât UE, cât și Tadjikistan vor continua un dialog politic strâns, ce va conduce către relații mai profunde în numeroase domenii.

Willy Meyer (GUE/NGL), *în scris.* – (ES) În 2007, sub președinția germană, UE a adoptat o strategie pentru Asia Centrală, care viza o nouă asociere. Acordul cu Tadjikistanul face parte din această strategie și s-a arătat deja că principala miză în regiune sunt resursele naturale, în special gazele. Am votat împotriva raportului privind Acordul de Parteneriat și Cooperare dintre Uniunea Europeană și Republica Tadjikistan, deoarece singurul interes al UE în această țară îl reprezintă resursele ei naturale și poziția geografică, Tadjikistanul având granițe cu Afganistanul și China.

Relațiile UE cu țările terțe trebuie bazate pe alte interese, pe interese reciproce, pe respectul pentru suveranitatea ambelor părți și, desigur, pe respectul pentru gestionarea resurselor lor.

Propunere comună de rezoluție: Situația existentă în Lituania ca urmare a adoptării legii privind protecția minorilor (RC-B7-0026/2009)

Robert Atkins (ECR), *în scris.* – Eu și colegii mei conservatori britanici, putem fi de acord cu multe aspecte din acest raport. Susținem în continuare, din toată inima, asigurarea de drepturi și șanse egale pentru toți oamenii, indiferent de dizabilitățile lor, de rasă, religie sau sexualitate, după cum respingem orice formă de discriminare. Cu toate acestea, avem rețineri serioase cu privire la implicarea Agenției pentru Drepturi Fundamentale și a Uniunii Europene în chestiuni care considerăm că țin de competența statelor naționale individuale.

De aceea, am decis să ne abținem de la votul asupra acestei rezoluții.

Martin Callanan (ECR), *în scris*. – Membrii Conservatorilor și reformiștilor europeni sprijină cu fermitate tratamentul egal pentru toți, indiferent de rasă, religie, sexualitate sau dizabilitate și condamnă ferm discriminarea în orice manifestare a acesteia.

Cu toate acestea, avem rețineri serioase cu privire la implicarea Agenției pentru Drepturi Fundamentale și a Uniunii Europene în chestiuni care considerăm că țin de competența statelor naționale individuale. Ca națiune democratică, considerăm că această chestiune trebuie decisă de parlamentul lituanian și de poporul lituanian.

De aceea, am decis să nu susținem această rezoluție.

Edite Estrela (S&D), *în scris*. – (PT) Am votat în favoarea rezoluției Parlamentului European privind legea lituaniană referitoare la protecția minorilor împotriva efectelor dăunătoare ale informațiilor publice, deoarece consider că este necesară o revizuire urgentă a legii care a trecut prin parlamentul lituanian pe 14 iulie 2009, conform căreia este interzisă „diseminarea directă către minori [...] a informațiilor publice în care se promovează relațiile homosexuale, bisexuale sau poligame, deoarece are un efect dăunător asupra dezvoltării minorilor.” În conformitate cu principiile Uniunii Europene, toate formele de discriminare și, mai ales, discriminarea bazată pe orientarea sexuală ar trebui eliminate, motiv pentru care Agenția pentru Drepturi Fundamentale trebuie să emită un aviz asupra legii în chestiune și amendamentelor la aceasta, din perspectiva Tratatelor UE și a legislației UE.

Bruno Gollnisch (NI), *în scris*. – (FR) Propunerea de rezoluție înaintată astăzi este într-adevăr uluitoare. O țară este pusă la zid pentru că parlamentul ei, ales în mod democratic, este în curs de a examina o lege - în acord, de altfel, cu legile care există în majoritatea statelor membre - destinată protejării minorilor și care vizează în mod specific protecția lor de orice propagandă care promovează homosexualitatea, bisexualitatea sau poligamia. Ce poate fi mai normal atunci când e vorba de copii? Ei bine, nu, se pare că este „discriminare” și întreaga UE se mobilizează împotriva biete Lituaniei, „vinovată” de interzicerea prozelitismului și de încurajarea valorilor familiale.

Și mai uimitor este faptul că Grupul Partidului Popular European (Creștin Democrat), care teoretic pretinde că este creștin democrat și că are anumite valori morale, s-a alăturat acestei absurdități, inițiată de stânga. Ca de obicei, drepturile copiilor nu au nicio valoare în fața presiunii exercitate de anumite grupuri de lobby. Trebuie spus că, la vremea lor, unii membri ai acestui Parlament au pledat în favoarea pedofiliei în numele libertății universale și al dreptului tuturor la sexualitate, indiferent de vârstă. Această rezoluție nu e doar criminală, e dezgustătoare.

Sylvie Guillaume (S&D), *în scris*. – (FR) Am votat în favoarea rezoluției privind condamnarea legii lituaniene referitoare la protecția minorilor împotriva efectelor dăunătoare ale informațiilor publice, care stabilește interzicerea oricăror informații cu privire la homosexualitate, dacă acestea sunt accesibile minorilor. Această lege contravine legilor europene, în special în ceea ce privește discriminarea bazată pe orientarea sexuală, cu un pronunțat caracter homofob și, în același timp, constituie un obstacol în calea libertății de expresie. A fost condamnată la scară largă de ONG-uri, inclusiv de AILH (Asociația internațională a lesbienei și a homosexualilor) și Amnesty International și de Consiliul Europei. Trebuie să oferim tinerilor o viziune a societății deschisă către diversitate și bazată pe principiul respectului pentru ceilalți, oricât de diferiți ar fi. De partea ei, Comisia Europeană, ca și gardian al Tratatelor, trebuie să acționeze în mod responsabil și să inițieze procedurile de încălcare a dreptului comunitar împotriva Lituaniei, dacă aceasta va persista în decizia de a adopta această lege. Prin acest vot, îndemnăm parlamentarii lituanieni să ia atitudine și să respingă acest text care reprezintă o întoarcere într-un trecut pe care, personal, îl condamn.

Jim Higgins, Seán Kelly, Mairead McGuinness și Gay Mitchell (PPE), *în scris*. – Aceasta este o explicație a votului în numele delegației Fine Gael în Parlamentul European. Deputații Fine Gael s-au abținut de la votul asupra Lituaniei deoarece procesul legislativ/legal nu s-a încheiat încă. Când procesul legislativ lituanian va fi fost finalizat, se va putea analiza dacă, într-adevăr, contravine sau nu Tratatelor UE. Aceasta este procedura corectă și firească. Remarcăm, de asemenea, că rezoluția așază o formă de discriminare deasupra celorlalte și reprezintă, în sine, o formă de discriminare.

Filip Kaczmarek (PPE), *în scris*. – (PL) Am votat împotriva rezoluției care ar putea stabili un precedent foarte periculos pentru Uniunea Europeană. După părerea mea, conținutul și obiectul acesteia sunt incompatibile cu principiul subsidiarității. Rezoluțiile de acest gen pot favoriza euroscepticismul, deoarece sunt dovada tendinței UE de a se implica în afacerile interne ale statelor membre ale UE. Principiul neamestecului în afacerile interne ale statelor membre ale UE nu este un principiu absolut, dar nimic din ceea ce se întâmplă în Lituania nu ne obligă să luăm măsuri. Cei care vor o Europă mai bună ar trebui să voteze împotriva acestei rezoluții. Acesta este motivul deciziei mele. Vă mulțumesc foarte mult.

Willy Meyer (GUE/NGL), *în scris*. – (ES) Parlamentul lituanian a aprobat amendamentele la legea privind protecția minorilor împotriva efectelor dăunătoare ale informațiilor publice. Scopul acestei legi este prevenirea diseminării informațiilor publice „care promovează relațiile homosexuale” sau care „sfidează valorile familiale”.

Din acest motiv, autoritățile lituaniene ar trebui să modifice sau să abroge legea și ar trebui să se abțină de la a adopta amendamentele la codurile penal și administrativ, pentru a garanta faptul că legile sunt compatibile cu drepturile omului și libertățile fundamentale, astfel cum sunt consacrate în legislația internațională și europeană.

Un pas în direcția bună este faptul că președintele Lituaniei a cerut Parlamentului lituanian să reanalizeze legea, astfel încât aceasta să respecte principiile constituționale ale statului de drept, ale siguranței juridice și clarității juridice și să nu contravină unei societăți deschise și unei democrații pluraliste.

Din aceste motive, și din cauza necesității unei revizuirii urgente a acestei legi, am votat în favoarea propunerii comune de rezoluție a Parlamentului European.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *în scris*. – (FR) Am votat împotriva rezoluției care stabilește un precedent periculos, în sensul că punctele de vedere exprimate nu respectă principiul subsidiarității și reprezintă o formă de intervenție în acțiunile suverane ale parlamentului unui stat membru, într-un moment în care legea în chestiune nici măcar nu a intrat în vigoare.

Propunere comună de rezoluție: Criza din sectorul produselor lactate (RC-B7-0047/2009)

Luís Paulo Alves (S&D), *în scris*. – (PT) Am susținut și am votat în favoarea amendamentului 28 la această rezoluție, prin care se solicită Comisiei și statelor membre să adopte urgent măsuri suplimentare pentru a interveni în actualul nivel de producție comunitară printr-o înghețare temporară a creșterii cotelor care au fost stabilite prin ultimele reforme ale politicii agricole comune, deoarece acest amendament abordează interesele tuturor producătorilor de lapte portughezi și, mai ales, a câștigat sprijinul producătorilor de lapte din Azore. Din acest motiv, regret că amendamentul nu a câștigat votul majorității deputaților din Parlamentul European.

Zigmantas Balčytis (S-D), *în scris*. – Am votat pentru această rezoluție comună, deoarece, contrar previziunilor Comisiei privind creșterea substanțială a prețurilor la produsele lactate, piața produselor lactate asistă la o deteriorare dramatică, prețurile laptelui continuând să scadă în ciuda intervenției și a subvențiilor la export. Economiiile multor state membre depind în mare măsură de agricultură și de industria produselor lactate. Din păcate, diferența dintre prețurile plătite de consumatori în supermarketuri pentru produsele agricole și banii pe care îi primesc producătorii este foarte mare. Mulți producători de produse lactate din UE sunt într-o situație extrem de dificilă și sunt obligați să-și vândă produsele sub costurile de producție. Comisia trebuie să adopte măsuri adecvate pe termen scurt și lung pentru a combate această criză și a salva piața produselor lactate a UE. În această privință, sprijin pe deplin solicitarea de a crea un fond al UE pentru produsele lactate, în scopul de a ajuta producătorii și de a susține investițiile în ferme. Dacă vrem să avem o piață a produselor lactate funcțională, trebuie să sprijinim investițiile în modernizarea fermelor, micii producători și tinerii fermieri. Și, cel mai important, trebuie să ne asigurăm că fermierii primesc un preț corect și corespunzător pentru producția lor.

David Casa (PPE), *în scris*. – În ultimele 12 luni am asistat la deteriorarea pieței produselor lactate care a condus la scăderea prețurilor sub 21 de cenți pe litru, pentru mulți fermieri singura alternativă fiind vânzarea în pierdere a produselor lactate. Este o situație deosebit de gravă și, de aceea, am votat în favoarea acestei rezoluții.

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Christel Schaldemose și Britta Thomsen (S&D), *în scris*. – (DA) Am votat împotriva propunerilor de majorare a ajutorului agricol pentru sectorul produselor lactate. Grupul nostru votează constant în favoarea reducerii subvențiilor pentru agricultură și continuarea reformei politicii agricole a UE. În această privință, Grupul Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European a votat împotriva amendamentelor 16, 17 și 19, deoarece, în ciuda unui conținut bun, aceste amendamente nu erau relevante pentru discuția în chestiune.

Edite Estrela (S&D), *în scris*. – (PT) Am votat în favoarea propunerii comune de rezoluție privind criza din sectorul produselor lactate, deoarece consider că sunt necesare măsuri urgente pentru a rezolva criza gravă prin care trece sectorul, în special prin stimularea cererii, astfel încât să restabilim echilibrul de piață. Totuși, este regretabil că acest compromis la care s-a ajuns în Parlament nu include și suspendarea temporară a creșterii cotelor sau alte măsuri pentru a reduce producția și care ar ajuta fermierii să facă față acestei crize.

Diogo Feio (PPE), *în scris.* – (PT) Grava criză care afectează sectorul produselor lactate necesită adoptarea urgentă de măsuri mai eficiente pentru sprijinirea producătorilor, precum și considerarea perspectivei de eliminare a cotelor în 2015.

Stabilizarea pieței laptelui și a produselor lactate nu va fi realizată doar prin una sau două măsuri bizare, cum ar fi stoparea creșterii cotelor, în scopul de a atenua efectele imediate și temporare ale crizei. Dimpotrivă, trebuie avute în vedere soluții pe termen mediu și lung, după cum trebuie analizate motivele pentru care această piață nu funcționează corect, precum și cele mai bune modalități de a menține o producție sustenabilă, fără a ignora dreptul cetățenilor la un preț corect.

Și în această privință, trebuie să subliniez statutul foarte șubred, din punct de vedere competitiv, al regiunilor izolate care depind în mare măsură de producția de produse lactate, cum ar fi Insulele Azore. Regret o anumită indiferență din partea Comisiei Europene, la fel ca și gestionarea defectuoasă a acestui proces de către guvernul portughez. Abilitatea conducătorilor noștri de a acționa și de a apăra interesele naționale este foarte importantă în vremuri de criză. Din păcate, nu este cazul. Privind înspre partea pozitivă, remarc succesul amendamentelor al căror coautor am fost și care sprijină o creștere a plăților *de minimis*. Nu este soluția ideală, dar ajută.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris.* – (PT) Votez în favoarea acestei rezoluții, deși nu merge destul de departe. Pentru a stabili prețurile acum, trebuie retras urgent bonusul de 2% din creșterea anuală care depășește cota. Sistemul de cote va trebui să fie continuat după 2015 sau să fie înlocuit cu un alt mecanism de reglementare. Este esențial să ajustăm producția de lapte la cererea europeană, pentru a garanta producătorilor un preț corect. Transparența pieței este esențială și, din această perspectivă, sugerez înființarea unui observator european pentru a ajuta la monitorizarea și reglementarea pieței de la producție la distribuție.

João Ferreira (GUE/NGL), *în scris.* – (PT) Rezoluția adoptată conține măsuri pozitive care sunt necesare în contextul actual al gravei crize care afectează sectorul. De aceea am votat pentru. Acestea sunt însă doar măsuri one-off, care nu rezolvă problemele fundamentale ale sectorului, în special cele ale producătorilor mici și mijlocii, pentru care situația este foarte probabil să se înrăutățească, având în vedere intenția anunțată de a desființa cotele de lapte.

Bătălia purtată de producătorii de lapte, care merge dincolo de obiectivele imediate - de a-și vinde produsele la prețuri care să le garanteze supraviețuirea - are o semnificație și o importanță mai ample, care au legătură cu tipul de agricultură pe care îl dorim pentru viitor. Modelul neoliberal de agricultură, care promovează invadarea pieței cu produse din țări cu o capacitate de producție mai mare și încurajează producția intensivă în unele țări și abandonarea agriculturii și dependența alimentară în altele, trebuie să fie înlocuită cu un model bazat pe conceptul de suveranitate alimentară și siguranță alimentară - dreptul fiecărei țări de a produce într-un mod durabil. În acest model, mecanismele publice de control al producției - cotele, adaptate la nevoile fiecărei țări - sunt esențiale.

Bruno Gollnisch (NI), *în scris.* – (FR) Atunci când o politică conduce fermierii la suicid, când determină oamenii să își distrugă deliberat fructele muncii lor pentru că nu există nimic mai rău decât ceea ce le oferă acea politică, este timpul să schimbăm acea politică. Liberalizarea agriculturii, în general, și a sectorului produselor lactate, în particular, a fost un dezastru. De câte ori trebuie repetat în această instituție că, pentru faptul că hrănește populația, că ajută la sporirea atractivității vieții rurale și la menținerea populației în zonele rurale, agricultura nu poate fi considerată ca o activitate economică oarecare? Produsele alimentare nu sunt produse asupra cărora se poate specula pe piețe deconectate de orice realitate. Este absurd să încurajăm importarea de produse care nici măcar nu satisfac criteriile de calitate pe care trebuie să le respecte fermierii noștri. Este scandalos să îi lăsăm pe acești fermieri la mila celor ce prelucrează produsele și a prădătorilor din marile centrale de cumpărare care fac profituri pe spatele producătorilor și al consumatorilor. Propunerile timide sau vagi ale textului nu sunt nici suficiente, nici pe deplin satisfăcătoare, dar măcar există. De aceea am votat pentru.

Pascale Gruny (PPE), *în scris.* – (FR) Starea pieței produselor lactate s-a înrăutățit considerabil în ultimele 12 luni: prețul laptelui a scăzut cu 30% într-un an, cea mai mare scădere înregistrată în ultimii 20 de ani. De aceea, trebuie să introducem urgent noi forme de reglementare la nivel european, astfel încât sectorul produselor lactate să nu mai depindă doar de regulile de piață, ci să le poată face față. În prezent, instabilitatea veniturilor producătorilor nu permite o alocare optimă a resurselor vitale pentru investițiile viitoare în sector. Prin urmare, Comisia Europeană are datoria de a facilita relațiile contractuale din lanțul agroalimentar, astfel încât să echilibreze relațiile dintre diferiții operatori din sector, să stabilizeze piețele și să prevină riscurile de pe piață. De asemenea, trebuie să încurajeze o mai bună organizare în interiorul sectoarelor. În plus, trebuie analizat dacă o creștere a cotelor de lapte ar avea un efect pozitiv asupra prețurilor de producție.

Europa trebuie să acționeze acum. Nu mai putem aștepta. Dacă nu acționăm, riscăm să asistăm la o deteriorare de durată a sectorului european al produselor lactate, privând astfel zonele rurale vulnerabile de motorul economiilor lor.

Sylvie Guillaume (S&D), *în scris*. – (FR) Greva laptelui ia amploare în țările Europei, cu aceste imagini frapante ale laptelui vărsat pe câmpuri. Ca urmare a îngrijorărilor producătorilor de produse lactate, Parlamentul European a adoptat o poziție. În acest context, am votat pentru crearea unui fond de 600 de milioane de euro din bugetul prevăzut de UE pentru 2010, pentru a sprijini producătorii de lapte care, în acest moment, se confruntă cu o criză gravă și fără precedent în sectorul lor și se luptă cu legile cererii și ofertei pe piața mondială a produselor lactate.

Împreună cu colegii socialiști am depus, de asemenea, un amendament prin care am solicitat suspendarea cotelor la produsele lactate actualmente în vigoare, în scopul de a determina o creștere a prețurilor. Ar trebui, de asemenea, să adoptăm măsuri periodice care să completeze măsurile de management al pieței deja adoptate, din moment ce acestea din urmă s-au dovedit ineficiente în fața volatilității prețurilor.

Elisabeth Jeggle (PPE), *în scris*. – (DE) Sectorul produselor lactate trece în prezent printr-o criză de dimensiuni fără precedent: prețurile de producție au scăzut dramatic, prețurile de consum au crescut și multe ferme din UE se luptă pentru supraviețuire. Comisia a stat prea mult timp pe margine și a privit această evoluție din postura de observator. În propunerea noastră de rezoluție, care este sprijinită de aproape toate grupurile, afirmăm clar că deciziile luate în noiembrie 2008 în cadrul evaluării stării de sănătate nu sunt suficiente pentru situația actuală. Ampla reformă agricolă adoptată este insuficientă.

Dacă s-au schimbat condițiile de bază, Comisia trebuie să ia inițiativa și să implementeze o măsură care va ajuta fermierii din UE. În rezoluția noastră solicităm măsuri cuprinzătoare: stabilizarea pieței, reduceri promoționale, un program amplu de distribuire a laptelui în școli, majorarea sumei maxime de plăți minime, de la 7500 la 15000 de euro, pentru toate domeniile producției agricole, un sistem de pensionare anticipată/răscumpărare a cotelor, consolidarea organizațiilor producătorilor, etichetarea corespunzătoare a produselor lactate, asigurări la creditele pentru export, după modelul celor care există în SUA și, pentru măsurile speciale, fondul pentru produsele lactate. Prin această rezoluție suntem gata să ne asumăm responsabilitatea pentru agricultura europeană. De aceea am votat în favoarea acestei rezoluții.

Marine Le Pen (NI), *în scris*. – (FR) Sectorul produselor lactate este în pericol. De luni de zile, producătorii de produse lactate sunt într-o continuă pierdere, în timp ce prețul laptelui pentru consumatori nu a scăzut deloc: cei care au câștigat sunt marii distribuitori. Mii de mici producători francezi se află în pragul falimentului. Greva generală din sectorul laptelui, care reprezintă o ultimă încercare a producătorilor de a se face auziți și a nu muri în indiferența generală, se extinde acum în multe țări europene, punând, astfel, în pericol multe locuri de muncă din alte ramuri ale sectorului produselor lactate. Este imperios necesar să găsim soluții eficiente pentru acest sector-cheie al agriculturii franceze și europene și să operăm o schimbare radicală, pentru că - să nu ne învârtim în jurul cozii - singurii responsabili pentru această tragedie sunt Comisia Europeană, Consiliul, Parlamentul European și ultraliberalismul lor. Trebuie să acționăm urgent: să menținem principiul cotelor și după 2015; să reducem urgent cotele pentru a stopa scăderea prețului laptelui; să aliniem prețurile la costurile suportate efectiv de producătorii independenți; și să instaurăm o transparență totală în procesul de stabilire a prețurilor de către marii distribuitori. Fermierii așteaptă o acțiune fermă.

Astrid Lulling (PPE), *în scris*. – (DE) Am salvat băncile pentru că a trebuit să o facem. Fapt recunoscut și acceptat de toți politicienii responsabili.

Acum ne confruntăm cu aceeași situație în industria agricolă, unde trebuie să împiedicăm falimentul iminent al fermierilor, în special în sectorul produselor lactate, deoarece prețurile nu mai acoperă costurile de producție. Trebuie, într-adevăr, să garantăm că potențialul nostru de producție este suficient pentru a le asigura cetățenilor europeni produse alimentare de calitate.

Fac parte dintr-o generație care a trecut prin experiența raționalizării alimentelor și care a fost nevoită să facă provizii pentru a avea suficientă mâncare. Să sperăm că nu vom mai ajunge niciodată într-o astfel de situație. Totuși, cei care nu au trăit niciodată experiența foamei nu înțeleg cât de importantă este pentru Europa o politică agricolă comună puternică.

Nu doar în sectorul energetic avem nevoie de siguranță în ceea privește aprovizionarea.

Vă rog să luați în considerare faptul că, dacă prea multe ferme din la fel de multe regiuni sunt obligate să-și înceteze activitatea pentru că noi nu suntem capabili, sau nu suntem pregătiți să adoptăm măsurile necesare

pe termen scurt propuse în rezoluția noastră, costurile pentru UE și statele membre vor fi mult mai mari decât costurile pe care le presupune luarea de măsuri adecvate pe termen scurt în cadrul politicii agricole comune.

Rândurile șomerilor s-au îngroșat prea mult. Abandonarea fermierilor ar fi un lucru iresponsabil din punct de vedere social, economic și de mediu.

Sper că avertizarea noastră va fi auzită.

Willy Meyer (GUE/NGL), în scris. – (ES) Am votat pentru propunerea comună de rezoluție, deși o consider insuficientă. Propunerea de a suspenda sistemul cotelor de lapte în 2015 și de a crește până atunci cota cu 1% pe an va legaliza, practic, surplusul care există deja în anumite țări care produc peste cotele lor și care, apoi, îl exportă la prețuri foarte mici, determinând scăderea prețurilor pieței, în unele țări chiar sub costurile de producție. Măsurile pe care Comisia încearcă să le aplice au ca obiectiv ultim dereglementarea și, ca urmare, liberalizarea sectorului produselor lactate în Europa.

Suntem total contra acestor măsuri, deoarece, la fel ca reformele politicii agricole comune, servesc doar intereselor marilor companii în detrimentul micilor producători. Sprijinim măsurile de reglementare a sectorului produselor lactate.

Andreas Mölzer (NI), în scris. – (DE) În ultimele luni, evoluția situației de pe piețele produselor lactate amenință existența multor producători. Prețul produselor lor a scăzut rapid. Fermele mici și mijlocii au fost cele mai afectate și sunt nevoite să recurgă la rezervele lor pentru a supraviețui. Din acest motiv, se impune o acțiune rapidă din partea UE. Comisia a fost mult prea timidă în încercările de a combate criza, motiv pentru care este parțial responsabilă, ca urmare a deciziei de a crește cotele de distribuție.

Inițiativele Parlamentului, care în majoritatea lor se regăsesc în această propunere de rezoluție, sunt, de aceea, și mai apreciate. Acestea includ, în primul rând, crearea unui fond al laptelui căruia să i se aloce 600 de milioane de euro, măsuri de stimulare a cererii de produse lactate, un control mai strict al calității și obligații clare de etichetare. Nevoia de a vota în favoarea rezoluției propuse și a măsurilor pe care le conține mi s-a impus ca o evidență, având în vedere că trebuie să îi sprijinim pe agricultorii noștri.

Frédérique Ries (ALDE), în scris. – (FR) Un semnal de alarmă: aceasta este esența rezoluției noastre; îndeamnă Comisia și Consiliul să ia măsuri urgente pentru a găsi o ieșire din criza care îi afectează din plin pe producătorii de lapte. Ieri, în Belgia, criza a căpătat o nouă dimensiune, în momentul în care peste 2000 de producători au vărsat 3 milioane de litri de lapte în Ciney. Nu facem decât să denaturăm dezbaterile dacă ne mulțumim să punem întreaga responsabilitate pe seama eliminării cotelor. Motiv pentru care am fost împotriva amendamentului 28, mult prea simplist, care cerea înghețarea cotelor. Cauzele principale sunt altele: o scădere a cererii, o concurență mondială dură și, mai ales, marjele de profit inacceptabile ale companiilor de distribuție, care au fost criticate de multe asociații ale consumatorilor. Este ceea ce m-a determinat ca în paragrafele 17 și 18, al căror autor sunt, să solicit Comisiei efectuarea unei anchete pentru a determina dacă avem de-a face cu carteluri. Este în joc credibilitatea Comisiei. Pe de altă parte, am sprijinit amendamentul 1, care preia inițiativa a 16 state membre și solicită restabilirea echilibrului dintre diferiții operatori din sector. Personal, sprijin fixarea unui preț minim pentru lapte în fiecare țară.

Marc Tarabella (S&D), în scris. – (FR) Anticipând votul asupra rezoluției privind criza din sectorul produselor lactate, am depus și sprijinit câteva amendamente pentru reglementarea pe termen scurt a pieței produselor lactate, în special printr-o înghețare a creșterii cotelor sau o reducere temporară a cotelor (între 3% și 5%). Și totuși, toate aceste măsuri au fost respinse de Parlamentul European. Producătorii au dreptul să aștepte de la Parlament măsurile radicale de care au nevoie. În ciuda unor elemente pozitive, rezoluția nu răspunde acestor așteptări: de aceea m-am abținut de la votul final.

Propunere comună de rezoluție: Securitatea energetică (RC-B7-0040/2009)

Maria da Graça Carvalho (PPE), în scris. – (PT) Europa depinde în mare măsură de energia importată. Pentru a reduce dependența energetică, trebuie să acționăm în direcția eficienței energetice, a diversificării resurselor energetice prin utilizarea tot mai mare a resurselor regenerabile, precum și a diversificării țărilor de origine și de tranzit. De asemenea, la fel de importantă pentru sporirea siguranței energetice este consolidarea la nivel european a pieței energetice interne. Trebuie acordată prioritate gazoductelor și rețelelor de electricitate care să acopere întreg teritoriul european. În această privință, două dintre proiectele incluse în planul de relansare economică sunt foarte importante pentru Portugalia: rețeaua de electricitate dintre Portugalia și Spania, care va ajuta la consolidarea pieței iberice a electricității; și rețeaua dintre Spania și Franța, pentru a

evita transformarea Peninsulei Iberice într-o insulă din punct de vedere energetic. Îndemnăm Comisia și Consiliul să depună eforturi pentru a încuraja dezvoltarea de proiecte bazate pe energie regenerabilă în țările din sudul Europei, care au un potențial ridicat în ceea ce privește energia regenerabilă. Zone întinse din regiunea Alentejo au cel mai ridicat potențial solar din Europa, după cum au demonstrat hărțile de distribuție a radiațiilor solare.

Edite Estrela (S&D), *în scris*. – (PT) Am votat în favoarea rezoluției Parlamentului European privind aspectele externe ale securității energetice, deoarece consider că elaborarea unei adevărate politici energetice comune va fi decisivă pentru garantarea siguranței aprovizionării energetice în Uniunea Europeană. Cu toate acestea, o piață internă a energiei într-adevăr funcțională și diversificarea surselor de energie reprezintă, în egală măsură, aspecte importante în prevenirea unor crize viitoare și a întreruperilor de furnizare a energiei. În această privință, consider că sporirea investițiilor în energii regenerabile și eficiență energetică trebuie să constituie un element-cheie în politicile europene.

Diogo Feio (PPE), *în scris*. – (PT) Dependența energetică a Uniunii Europene, nevoia strategică de a o reduce și amenințările la stabilitatea UE cauzate de o astfel de vulnerabilitate sunt bine cunoscute și au fost amplu dezbătute.

În această privință, nivelul de dependență al țării mele depășește cu mult media europeană, dezvăluind eșecul repetat în acest domeniu al guvernelor care s-au succedat și determinând temeri foarte mari cu privire la o posibilă criză pe piețele energetice.

Având în vedere relațiile dificile cu unii dintre principalii noștri furnizori, limitele diversității surselor de energie și insuficiența capacității de aprovizionare, consider că este important pentru toate statele membre ca Uniunea Europeană să acționeze *en bloc* pentru a-și apăra interesele comune și a demonstra că este capabilă de a le impune într-un context de negociere foarte exigent.

În egală măsură, consider că statele membre nu trebuie să se eschiveze de la responsabilitățile lor, ci trebuie să decidă cu privire la diferite coșuri energetice, să analizeze toate alternativele, inclusiv cea nucleară, printr-o evaluare fără prejudecăți, și să le pună în practică dacă se dovedesc utile, privilegiind acele forme care se dovedesc mai eficiente, mai sigure și mai ecologice.

Bruno Gollnisch (NI), *în scris*. – (FR) În viitorul apropiat, Europa nu va fi capabilă să se desprindă de dependența energetică de țările din afara Europei. Este adevărat că, pentru a reduce aceste constrângeri, trebuie să diversificăm formele de dependență, atât în ceea ce privește sursele energetice, cât și țările furnizoare. Însă, ca să fiu sincer, nu înțeleg care este rostul aruncării în brațele Turciei, strategie care, se pare, e motivată mai mult de ostilitatea față de Rusia, decât de chestiunile energetice. Turcia este punct de tranzit obligatoriu pentru celebrul gazoduct Nabucco, care a fost sistematic privilegiat față de alte proiecte. Această țară va dispune de mijloace de presiune considerabile.

În ceea ce privește Desertec, iar nu înțeleg de ce să devenim dependenți de ceea ce, pentru moment, este un proiect care face parte dintr-o inițiativă privată. De fapt, cred ne aflăm într-o contradicție din moment ce, pe de o parte, se dorește o politică energetică centralizată, în mâinile Comisiei și, pe de altă parte, se oferă sectorul energetic european operatorilor privați, determinând o creștere a prețurilor și o reducere a serviciilor, precum și un impact negativ asupra alternativelor energetice. Și, mai ales, cred că energia este o problemă mult prea importantă pentru a fi lăsată în grija funcționarilor Comisiei sau pentru a fi abandonată intereselor pentru profit ale câtorva companii.

Andreas Mölzer (NI), *în scris*. – (DE) Această propunere comună de rezoluție privind aspectele externe ale securității energetice conține opțiuni importante pentru viitoarea politică energetică a Europei. În special, consider foarte importantă creșterea considerabilă a proporției de surse de energie regenerabilă în actualul amestec energetic și, de aceea, sunt în favoarea proiectului Desertec, propus de un grup privat de investitori.

Astfel se va reduce și dependența UE de statele individuale de la care am primit până în prezent combustibilii fosili. Din nefericire, proiectul Nabucco nu va avea niciun efect în acest sens, deoarece UE va deveni șantajabilă în ceea ce privește integrarea Turciei în UE. Având în vedere influența directă a regimului islamic în Turcia, proiectul în forma lui actuală trebuie să fie respins. Din acest motiv, în ciuda numeroaselor elemente pozitive conținute în text, m-am abținut de la votul asupra textului ca întreg în votul final.

Geoffrey Van Orden (ECR), *în scris*. – Cunoaștem preocupările diferiților noștri aliați. Totuși, din perspectivă britanică, eforturile de a realiza o abordare mai coerentă a siguranței energetice în UE nu au nevoie nici de Tratatul de la Lisabona, nici de lărgirea competențelor Comisiei Europene. Există deja suficiente mecanisme

care să le permită statelor membre ale UE să adopte o poziție comună în negocierile cu Rusia, dacă asta ne dorim.

Trimiterile la Tratatul de la Lisabona din această rezoluție sunt nefaste. Conservatorii britanici se opun vehement ratificării acestui tratat, precum și oricărei încercări de integrare politică la nivel UE. Regret și lipsa oricărei referințe la energia nucleară în amestecul de surse de energie sustenabile și diverse care vor fi necesare în următorii ani. Securitatea energetică este, în primul rând și mai ales, responsabilitatea propriilor noastre guverne.

6. Corectările voturilor și intențiile de vot: a se vedea procesul-verbal

(Ședința a fost suspendată la ora 12.55 și reluată la ora 15.00.)

PREZIDEAZĂ: PÁL SCHMITT

Vicepreședinte

7. Aprobarea procesului-verbal al ședinței anterioare: consultați procesul-verbal

8. Situația din Taiwan în urma recentului taifun (dezbateri)

Președintele. – Următorul punct pe ordinea de zi se referă la declarația Comisiei cu privire la situația din Taiwan rezultată în urma recentului taifun.

Meglana Kuneva, membră a Comisiei. – Dle președinte, în primul rând, permiteți-mi să-mi exprim compasiunea față de poporul din Taiwan care a avut de suferit în urma taifunului Morakot și a consecințelor acestuia. Mecanismul de protecție civilă al Comunității Europene și-a adus contribuția la efortul general de asistență și a arătat solidaritatea Europei cu poporul din Taiwan.

La 7 august 2009, Taiwanul a fost lovit de taifunul Morakot, care a cauzat inundații și alunecări de teren de proporții. Mai mult de 150 de persoane au fost ucise și zeci de mii au fost strămutate. Infrastructura de transport, inclusiv drumurile și podurile, a fost afectată, iar rețelele de comunicații au fost întrerupte. În jur de 700 000 de gospodării au rămas fără apă potabilă. La 12 august 2009, Taiwanul a solicitat asistență internațională. Drept răspuns, Comisia Europeană a activat mecanismul comunitar de protecție civilă. Mecanismul facilitează și coordonează asistența în natură oferită de statele membre în situații de urgență majore.

Comisia Europeană a desfășurat o echipă de coordonare și evaluare în Taiwan pentru a evalua nevoile și a asista guvernul în eforturile sale de asistență. Echipa a întreprins mai multe misiuni de evaluare în regiunile afectate, împărtășind constatările și recomandările sale cu autoritățile locale și cu partenerii internaționali. Echipa din cadrul acestui mecanism a facilitat, de asemenea, furnizarea de asistență în natură, cum ar fi echipamente de purificare a apei, donate de Suedia și Polonia, care au fost distribuite în regiunile cele mai afectate din Taiwan.

Furnizarea rapidă a acestui ajutor a reprezentat expresia tangibilă a solidarității europene. De asemenea, prezența echipei europene în zonă a fost întâmpinată în mod pozitiv. Mecanismul comunitar de protecție civilă este o dovadă vizibilă a solidarității Europei cu țările din întreaga lume și sunt convinsă că forța și eficacitatea sa vor continua să se întărească în mod constant.

Dezastrele naturale pot afecta orice țară a lumii. Acestea implică adeseori costuri umane, economice și de mediu considerabile. În viitor, este posibil ca, din cauza schimbărilor climatice, să ne confruntăm cu și mai multe dezastre. În această privință, solidaritatea cu alte țări lovite de dezastru rămâne unul dintre pilonii politicii europene de gestionare a dezastrelor. Îmi doresc să lucrez în continuare cu Parlamentul European pentru a ne asigura că instrumentele noastre europene de gestionare a situațiilor de urgență sunt adecvate acestui scop.--

Thomas Mann, în numele Grupului PPE. – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, la 8 august, Taiwanul a fost zguduit din temelii. Taifunul Morakot a măturat insula cu o forță dezlănțuită, lăsând în urma sa peste 750 de morți. Mii de persoane și-au pierdut bunurile, iar zone întinse de teren au fost pustiite. Pagubele se ridică la peste 2,5 miliarde de euro. Reconstrucția unei infrastructuri care a fost grav afectată va dura luni de

zile. Drept simbol al solidarității noastre, noi, europenii, dorim să sprijinim poporul din Taiwan prin furnizarea de asistență pentru contracararea efectelor dezastrului.

Dnă Kuneva, Grupul Partidului Popular European (Creștin Democrat) susține inițiativele promovate de Comisia Europeană. Este cu atât mai surprinzător faptul că ambasadele taiwaneze au primit ordinul să refuze orice ajutor străin. Aceasta a condus la critici virulente și, la 13 august, la modificările necesare efectuate asupra unui program de gestiune a crizei complet inadecvat. La scurt timp după aceasta, primul ministru Liu Chao-shiuan a demisionat.

Un alt motiv de iritare a fost vizita de câteva zile efectuată de Dalai Lama în Taiwan în luna septembrie. Acesta dorea pur și simplu să se roage pentru victime, alături de supraviețuitori. Compasiunea a fost timp de multă vreme mesajul mult aclamatelor discursuri și cărți ale lui Dalai Lama. Încă o dată, guvernul chinez a emis proteste vehemente și a generat o presiune imensă. Este scandalos faptul că, și de data aceasta, Pekinul a transformat un act pur umanitar al lui Dalai Lama într-o chestiune politică. Taiwanul trebuie să se întrebe de partea cui este, de fapt. Președintele Ma Ying-jeou i-a permis câștigătorului Premiului Nobel pentru pace să intre în țară de-abia după numeroase proteste din partea poporului său.

Dnă comisar, trebuie să ne intensificăm dialogul cu Taiwanul - pe tema chestiunilor umanitare, dar și a valorilor noastre fundamentale. Democrația, drepturile omului și solidaritatea sunt inseparabile, chiar și în această țară asiatică emergentă.

Victor Boștinaru, în numele Grupului S-D. – Dle președinte, mai întâi de toate, permiteți-mi, vă rog, să îmi exprim îndurerarea sinceră cu privire la imensa tragedie care a lovit Taiwanul la 8 august și, în special, pentru toți oamenii care au fost uciși de incredibila energie devastatoare a acestui dezastru de proporții.

Morakot a fost cel mai teribil taifun care a lovit Taiwanul în ultimii aproape 50 de ani, pustiind insula la începutul lunii august și lăsând în urma sa aproximativ 700 de persoane decedate sau dispărute, forțând evacuarea a mii de oameni și îngropând sute de locuințe rurale sub noroaie.

Cu această ocazie, China a arătat o mare sensibilitate, trimițând ajutoare imediate în sprijinul victimelor din Taiwan. Nu doar guvernul chinez a fost cel care și-a arătat disponibilitatea de a oferi asistență insulei, ci și societăți private și organizații de diferite tipuri, inclusiv Asociația pentru relațiile dintre cele două maluri ale Strâmtoarei Taiwan și Crucea Roșie de pe continent.

De asemenea, populația chineză și-a oferit ajutorul, cu ocazia evenimentelor de strângere de fonduri organizate în scopul ajutorării insulei în urma dezastrului.

Conform ultimelor cifre, China continentală a donat până în prezent victimelor taifunului aproximativ 1 miliard de yuani chinezi, echivalentul a aproape 150 de milioane de dolari. Un rol important în această situație a fost jucat de cele câteva sute de case din prefabricate, trimise din China în Taiwan pentru persoanele care și-au pierdut locuințele.

Aș dori să subliniez faptul că Uniunea Europeană, atașată politicii pentru O singură China, salută ajutorul oferit de China Taiwanului cu această tragică ocazie, deoarece aceasta demonstrează o îmbunătățire a relațiilor dintre cele două teritorii și este clar că o îmbunătățire a acestor relații poate duce la o mai mare stabilitate în această regiune.

De asemenea, cred, și cu aceasta voi încheia, că, date fiind dimensiunile dezastrului, Uniunea Europeană ar trebui să recurgă la una dintre valorile sale de bază - solidaritatea - și să ofere Taiwanului asistență financiară și materială suplimentară, pentru a contribui la imensele eforturi de reconstrucție necesare.

Charles Tannock, în numele Grupului ECR. – Dle președinte, scenele devastărilor și distrugerilor cauzate de taifunul Morakot ne vor rămâne în minte pentru multă vreme, însă mulți oameni din Taiwan vor trăi efectiv cu consecințele acestei tragedii mulți ani de acum înainte. Peste 700 de oameni și-au pierdut viețile, iar alte mii s-au confruntat cu distrugeri majore.

Guvernul din Taiwan, condus de președintele Ma, a răspuns cu promptitudine, trimițând soldați în comunitățile și zonele cele mai afectate și solicitând ajutor din partea comunității internaționale. Președinția suedeză a UE și Comisia ar trebui felicitate pentru munca depusă în scopul activării mecanismului comunitar de protecție civilă. Sper că acum Comisia se va angaja să ofere Taiwanului asistență pe termen îndelungat, pentru a permite poporului și economiei din acest stat să își revină pe deplin, contribuind, de asemenea, la reconstrucția infrastructurii.

Nu am nicio îndoială că poporul și guvernul din Taiwan sunt recunoscători pentru solidaritatea și sprijinul manifestate de UE. De asemenea, în calitate de președinte al Grupului parlamentar de prietenie cu Taiwanul, aștept cu nerăbdare să aflu ultimele noutăți luna viitoare, când voi conduce o delegație a deputaților europeni în Taiwan.

Calamitatea care a afectat Taiwanul ar putea deveni un lucru obișnuit, atât în Taiwan, cât și în alte state ale lumii, ca rezultat al schimbărilor climatice. De aceea este esențial ca Taiwanul, o insulă vulnerabilă în fața unor astfel de fenomene meteorologice și o mare putere industrială la nivel mondial, să poată participa în mod semnificativ și demn în cadrul organizațiilor internaționale adecvate, nu în ultimul rând în cele privind vremea și schimbările climatice. Taiwanului ar trebui să i se permită, în special, să participe la Convenția-cadru a ONU privind schimbările climatice și la Organizația meteorologică mondială.

Atât Consiliul, cât și Comisia sprijină în prezent participarea semnificativă a Taiwanului la organismele Națiunilor Unite și sper că vor folosi ocazia, care derivă din acest dezastru, care i s-a prezentat acum Taiwanului, de a promova implicarea acestuia în respectivele structuri.

Fiorello Provera, în numele Grupului EFD. – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, pe lângă faptul că îmi prezint condoleanțele și sprijinul față de poporul din Taiwan, aș dori să subliniez oportunitatea efortului umanitar depus de Uniunea Europeană în contextul acestui dezastru.

Comisia a jucat un rol bine definit și multe state membre au trimis ajutoare sau echipe de experți. Însăși Republica Populară Chineză a ajutat autoritățile din Taiwan, iar acest gest este, în opinia mea, foarte semnificativ. Cu toate acestea, dacă dorim să furnizăm autorităților taiwaneze și țărilor din regiune ajutor structural pentru a putea face față acestui gen de amenințări în viitor, Uniunea Europeană ar trebui să susțină admiterea Taiwanului ca observator în cadrul Organizației meteorologice mondiale și al Convenției-cadru a ONU privind schimbările climatice.

Admiterea Taiwanului ca observator a avut deja rezultate pozitive în cadrul altor organizații sectoriale internaționale, cum ar fi OMC și, în acest caz, admiterea Taiwanului ar putea constitui, de asemenea, o formă practică de prevenire și ar putea limita în viitor riscurile pentru cele 23 de milioane de locuitori ai insulei și pentru întreaga regiune.

Astrid Lulling (PPE). – (FR) Dle președinte, Taiwanul iese acum dintr-un dezastru natural îngrozitor, fără precedent în acest stat în ultimii 50 de ani. Este de datoria noastră nu doar să ne exprimăm solidaritatea, ci și să jucăm un rol activ în reconstrucția părților insulei care au fost devastate.

Din fericire, după producerea taifunului Morakot, Comisia și Consiliul și-au manifestat disponibilitatea de a furniza ajutor. Îi îndemn acum să ofere ajutorul concret de care au nevoie guvernul și oamenii din această țară, deoarece există extrem de multe lucruri care trebuie făcute. La nivelul Uniunii Europene există instrumentele adecvate. Acestea ar trebui utilizate la potențial maxim.

Acest dezastru ridică încă o dată problema, astfel cum au menționat deja unii dintre colegii mei deputați, participării Taiwanului la diferitele agenții ale Națiunilor Unite. În principiu, instituțiile UE încurajează acest lucru, însă a sosit momentul să se întreprindă acțiuni pentru schimbarea stării de fapt. Autoritățile din Taiwan nu au avut acces la informații meteorologice care să indice gravitatea taifunului. Acest lucru este inacceptabil. Este vital ca Taiwanul să adere la Convenția-cadru a ONU privind schimbările climatice și să poată astfel să evite situațiile catastrofale, de vreme ce nu există nicio îndoială că vor mai exista și alte tulburări climatice în viitor.

Sunt președinta asociației Taiwan-Luxemburg și trebuie să spun că nu ar mai trebui să mai suportăm presiunea șantajului Chinei comuniste în ceea ce privește relațiile noastre cu Taiwanul. Este absolut vital să beneficiem de o susținere foarte clară din partea Comisiei și a Consiliului cu privire la această problemă.

Kriton Arsenis (S&D). - (EL) Dle președinte, dnă comisar, doamnelor și domnilor, aș dori să îmi exprim profunda durere cu privire la tragedia umanitară din Taiwan și să spun că noi, cei din Uniunea Europeană, trebuie să ne oferim ajutorul sub orice formă.

Știm acum că 640 de persoane au fost ucise de taifunul Morakot și peste 192 de persoane sunt date dispărute. O alunecare de teren a șters de pe fața pământului un sat întreg și a ucis sute de persoane. Cu toate acestea, niciunul din aceste lucruri nu s-a produs din întâmplare. Totul a fost precedat de o secetă prelungită, care a redus capacitatea solului de a absorbi ploaia.

Seceta, inundațiile și o creștere rapidă a fenomenelor meteorologice extreme sunt din ce în ce mai frecvente, din cauza schimbărilor climatice. Taifunurile sunt generate în zonele de mare, unde suprafața apei are temperatura de 27 °C. Creșterea temperaturii va spori considerabil atât numărul taifunurilor, cât și intensitatea acestora. Până în prezent, 120 de milioane de persoane locuiesc în zone afectate de taifunuri. Între 1980 și 2000, taifunurile au făcut 250 000 de victime.

Pentru toate aceste motive, inima noastră trebuie să fie în Copenhaga, unde vom decide în luna decembrie dacă fiecare din statele noastre își va apăra pe cont propriu interesele temporare, pe termen scurt, sau dacă vom lupta împreună pentru planetă, pentru casa noastră, într-o încercare de a stopa schimbările climatice.

Oare lumea dezvoltată și cea în curs de dezvoltare vor înceta să mai contribuie la producerea de dezastre precum cel din Taiwan? Dacă da, este nevoie de luarea de măsuri. Trebuie să ne angajăm și să ne asumăm responsabilitățile necesare pentru reducerile care se impun, astfel încât temperatura să nu crească cu peste 2 °C. De asemenea, trebuie să oferim asistență financiară statelor în curs de dezvoltare, astfel încât acestea să devină parte a soluției și să contribuie la contracararea schimbărilor climatice.

Noi suntem statele în curs de dezvoltare care au cauzat schimbările climatice. Noi suntem poluatorii și, în conformitate cu principiul „poluatorul plătește”, pe care noi înșine l-am adoptat, trebuie să plătim. Trebuie să plătim, acordând sprijin financiar țărilor în curs de dezvoltare.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Dle președinte, acesta a fost un dezastru fără precedent pentru Taiwan. În munți, este o tragedie imensă. Sate întregi au dispărut și o mie de persoane sunt considerate moarte sau dispărute. Mii de supraviețuitori, dacă nu chiar mai mulți, sunt instalați pentru moment în tabere militare. Acesta este modul în care Menno Goedhart, cel mai înalt Reprezentant al țării mele, Olanda, în Taiwan, a prezentat efectele devastatoare ale taifunului Morakot. În primul și în primul rând, aș dori ca, în cadrul acestei intervenții din Parlament, să îmi exprim compasiunea față de guvernul și cetățenii din Taiwan.

Pe lângă asistența practică pe care Menno Goedhart o oferă în prezent prietenilor săi din Taiwan și, de asemenea, apreciind ceea ce s-a întreprins deja din partea Europei, aș dori, totuși, să adresez câteva întrebări Comisiei cu privire la întărirea relațiilor dintre Europa și Taiwan. În primul rând, Comisia va prezenta luna viitoare o propunere de relaxare a regimului vizelor pentru cetățenii taiwanezi. Marea Britanie și Irlanda au dat deja un exemplu bun în această privință. În al doilea rând, un recent raport european a demonstrat foarte clar că adoptarea unor măsuri de intensificare a comerțului dintre Taiwan și Uniunea Europeană ar aduce beneficii enorme ambelor părți. Comisia este de acord cu aceste concluzii urgente?

În fine, dle președinte, aș dori să îmi ofer sprijinul deplin colegilor mei deputați care au pledat deja în favoarea încetării incredibilei izolări internaționale a Taiwanului. O asemenea izolare este cu adevărat intolerabilă, mai ales atunci când este vorba despre viețile oamenilor, oriunde s-ar afla aceștia.

Ville Itälä (PPE). – (FI) Dle președinte, la 8 august, Taiwanul s-a confruntat cu un dezastru uman de proporții uriașe. Incidentul a avut urmări teribile, iar pagubele economice au fost imense. Acum a venit momentul să ne oferim ajutorul. A venit momentul să ne arătăm solidaritatea cu cetățenii Taiwanului. Trebuie să arătăm compasiune dar, în același timp, trebuie să acordăm sprijin financiar și, după cum a spus dna comisar, trebuie să adoptăm acum instrumente de gestionare a crizei. În acest moment trebuie să le dăm taiwanezilor tot ajutorul care îl putem omenește oferi. De asemenea, doresc să îmi manifest susținerea față de ideea acordării unei asistențe pe termen lung în favoarea Taiwanului, așa cum a propus dl Tannock, pentru a obține cele mai bune rezultate posibile și pentru a arăta că și taiwanezii sunt ființe umane și că, mai presus de toate, sunt prietenii noștri.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Aș dori să îi mulțumesc dnei comisar pentru aceste informații. Cu toate acestea, întrebarea mea este oarecum diferită. Taiwanul a fost de curând victima unei tragedii. Totuși, suntem pe deplin conștienți de faptul că multe dezastre de acest tip au avut deja loc în trecut și că multe altele se vor produce în viitor. De aceea, aș dori să îi adresez următoarea întrebare dnei comisar. Uniunea Europeană și, în special, Comisia au stabilit proceduri standard pentru a face față unor astfel de situații? Există anumite măsuri sau dispoziții speciale pentru situații de urgență care trebuie luate în cazul anumitor țări? Există, de asemenea, un plan de acțiune pe termen lung?

Cred că ar fi total nepotrivit să reacționăm în mod diferit la aceste tragedii, în funcție de situația din diferitele țări. Cred că, așa cum este și cazul forțelor armate, trebuie să stabilim anumite proceduri standard pentru situațiile de criză. Aceasta este ceea ce doream să o întreb pe dna comisar.

Johannes Cornelis van Baalen (ALDE). – (NL) Dle președinte, Grupul Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa, asemenea multor alte grupuri din acest Parlament, își afirmă compasiunea față de populația din Taiwan și suntem mulțumiți de reacția Comisiei. Comisia trebuie să continue în aceeași direcție. Cu toate acestea, pe lângă această catastrofă umană, marea problemă o reprezintă, desigur, izolarea Taiwanului. Este posibil să se mențină o politică de tip O singură China, stabilindu-se în același timp și bune relații de lucru cu Taiwanul. Taiwanul și-ar putea juca cu ușurință rolul de observator în cadrul Organizației Mondiale a Sănătății. Același lucru se aplică și în cazul Organizației meteorologice mondiale și al Convenției-cadru a ONU privind schimbările climatice. Toate aceste lucruri sunt posibile și nu reprezintă un obstacol în calea derulării unei politici de tip O singură China. Sunt de acord cu dl Belder atunci când vine vorba de relaxarea regimului vizelor și mă alătur lucrurilor pozitive spuse de dumnealui despre dl Goedhart, reprezentantul olandez la Taipei. Consider, prin urmare, că nu mai este nevoie să continuăm să izolăm Taiwanul. Relații de lucru, iată despre ce este vorba.

Laima Liucija Andrikiene (PPE). - Dle președinte, aș dori să îmi exprim mai întâi profundele condoleanțe familiilor celor care au pierit în timpul taifunului Morakot.

Este regretabil faptul că sute de oameni au murit, că alții și-au pierdut persoanele iubite și că încă și mai mulți au fost răniți.

După cum au remarcat mulți observatori, numărul victimelor ar fi putut fi mai scăzut, dacă guvernul ar fi reacționat într-un mod mai coordonat în fața taifunului. Guvernul nu a reușit să prevadă gravitatea furtunii tropicale care se apropia de insulă. În același timp, știm că Taiwanul are un sector high-tech foarte dezvoltat și că este unul dintre cei mai mari producători de sisteme GPS din lume.

O parte din vină ar trebui atribuită faptului că Taiwanul nu este încă membru al Organizației meteorologice mondiale (OMM), după cum au menționat deja unii colegi. Taiwanul ar fi putut fi avertizat cu mult mai mult timp în avans, în cazul în care OMM i-ar fi furnizat informații la timp. De aceea sunt convinsă că este din nou momentul să ridicăm problema calității de membru al OMM a Taiwanului, atât din considerente politice, cât și umanitare.

Silvia-Adriana Țicău (S-D). - Domnule Președinte, doamnă comisar, taifunul care a lovit Taiwan-ul a afectat viața a sute de mii de oameni și a distrus zeci de mii de locuințe. Ajutorul umanitar al Uniunii Europene trebuie să fie necondiționat. Scopul trebuie să fie acela de a ajuta victimele în cel mai scurt timp posibil.

Uniunea Europeană este un donator activ care lucrează cu organizațiile neguvernamentale și cu agențiile specializate ale Organizației Națiunilor Unite pentru a furniza fonduri pentru tratamente medicale, precum și sprijin logistic și pentru reconstrucția zonelor devastate. Conferința de la Copenhaga discută foarte mult și ne pregătim pentru a lua niște măsuri pentru un viitor acord post-Kyoto pentru reducerea emisiilor poluante. Deci, discutăm mai mult de măsuri de reducere a cauzelor care conduc la schimbările climatice.

Solicit ca în contextul Conferinței de la Copenhaga să se acorde o atenție deosebită și măsurilor de adaptare, deoarece vom avea în continuare de-a face cu furtuni puternice, inundații, secetă prelungită sau incendii de păduri. De asemenea, solicit sprijin ca Uniunea Europeană să acorde sprijin umanitar pentru Taiwan și pentru reconstrucție și, în special, pentru sprijinul populației. <BRK>

Meglana Kuneva, membră a Comisiei. – Dle președinte, voi răspunde la întrebări în ordine.

În primul rând, referitor la ajutorul pe care Comisia îl furnizează Taiwanului pentru ca acesta să facă față nevoilor curente ale populației sale, acesta reprezentând punctul principal al întrebării adresate de dl Mann: Taiwanul a fost informat cu privire la existența unui mecanism al Comisiei de evaluare a nevoilor în urma unui dezastru, însă nu am primit nicio solicitare până în prezent. Dacă ne va parveni o astfel de solicitare, o vom lua în considerare.

Apoi, cu privire la poziția Comisiei față de noua stare a relațiilor dintre cele două maluri ale strâmtoarei, întrebare adresată de dl Boștinaru, Comisia salută apropierea manifestată anul trecut între Taiwan și China. Acest lucru a făcut posibilă îmbunătățirea relațiilor dintre cele două maluri ale strâmtoarei, prin reducerea tensiunilor dintre cele două state, precum și promovarea chestiunilor bilaterale, cum ar fi legăturile aeriene și maritime directe.

Sprijinim cu tărie discuțiile bilaterale dintre cele două părți, în scopul realizării de progrese pe mai departe. De asemenea, salutăm și ajutorul acordat de China.

Cu privire la întrebarea referitoare la participarea Taiwanului la Organizația meteorologică mondială, adresată de dna Lulling și de dna Andrikenė, cât și de dnii van Baalen și Tannock: în spiritul poziției exprimate de Uniunea Europeană într-o declarație emisă în septembrie 2008 și al politicii UE privind O singură China, Comisia Europeană sprijină, după caz, participarea semnificativă a Taiwanului la organizațiile internaționale. Vom continua să facem acest lucru.

Cu privire la întrebarea adresată de dna Lulling și de dl Mann, cu privire la asistența furnizată, mecanismul comunitar de protecție civilă a furnizat asistență din partea Suediei și a Poloniei. Acest ajutor a fost primit cu recunoștință, fapt confirmat de președintele Ma președintelui Comisiei, dl Barroso.

Cu privire la întrebarea referitoare la vizita efectuată de Dalai Lama în Taiwan după producerea taifunului, aceasta a fost o decizie adoptată de autoritățile din Taiwan, iar Comisia Europeană nu are niciun comentariu privitor la aceasta.

Cu privire la întrebarea pusă de dl Belder, referitoare la poziția Comisiei privind acordarea accesului liber, fără viză, taiwanezilor care vizitează UE: în contextul revizuirii legislației adecvate, Comisia analizează posibilitatea actualizării listei țărilor și entităților care s-ar putea să nu fie supuse cerințelor de viză în ceea ce privește vizitele în Uniunea Europeană, în special în zona Schengen, și în acest context va lua în considerare și cazul Taiwanului.

Ajungând la întrebarea formulată de dl Zemke cu privire la procedurile standard în eventualitatea unor dezastre și la modul în care vom proceda în viitor în asemenea situații, Comisia se concentrează asupra a două priorități: prima este continuarea activităților privind capacitatea de pregătire și răspuns, iar a doua este prevenirea dezastrelor.

În primul rând, considerăm că este important să garantăm disponibilitatea permanentă a asistenței din partea UE. În 2008, cu sprijinul Parlamentului, am lansat un proiect-pilot și o acțiune pregătitoare cu privire la capacitatea de răspuns rapid a UE. Din această experiență inițială, după caz, Comisia va prezenta propuneri ulterioare privind dezvoltarea capacității de răspuns rapid a UE, finanțată din resurse naționale alocate operațiunilor UE.

În al doilea rând, obiectivul nostru este de a avea, la nivelul UE, o abordare globală în materie de prevenire a dezastrelor. În februarie 2009, Comisia a publicat o comunicare privind o abordare comunitară a prevenirii calamităților dezastrelor naturale sau provocate de mâna omului. Am dori să cunoaștem reacția Parlamentului cu privire la această comunicare.

Președintele. – Dezbateră este închisă.

9. Dezbateri asupra cazurilor de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept (dezbateri)

9.1. Asasinarea apărătorilor drepturilor omului în Rusia

Președintele. – Am primit șase propuneri de ⁽³⁾ rezoluție referitoare la asasinarea avocaților pentru drepturile omului în Rusia (articolul 122).

Heidi Hautala, autoare. – (FI) Dle președinte, ar trebui să ne gândim pentru câteva momente la activiștii pentru drepturile omului care au fost de curând asasinați în Caucazul de Nord și să aprindem o lumânare în memoria acestora. Trebuie să ne reamintim că Natalia Estemirova, Zarema Sadulayeva, Alik Dzhabrailov și mulți alții, care au suferit și și-au pierdut viețile pentru apărarea drepturilor omului, merită sprijinul nostru, al tuturor. Din nefericire, nu am putut să le oferim destul sprijin pe când erau în viață.

Este alarmant faptul că Rusia nu a putut desfășura cercetări penale îndeajuns de riguroase pentru a rezolva aceste crime și a-i aduce pe cei vinovați în fața justiției. Am remarcat faptul că Uniunea Europeană a comunicat oficial cu Rusia pe marginea acestui subiect. Cu toate acestea, este destul de evident faptul că eforturile noastre sunt insuficiente și va trebui să ne gândim în mod serios la cum vom putea instaura statul de drept în Rusia și cum vom putea ridica problema la un nivel de importanță superior, atunci când vom negocia noul Acord de parteneriat și cooperare cu acest stat.

(3) Vă rugăm să consultați procesul-verbal.

Trebuie, de asemenea, să ne gândim la o modalitate mai bună de a-i susține pe apărătorii drepturilor omului din Rusia. Ar trebui să discutăm dacă le putem oferi protecție celor aflați în pericol și dacă instituțiile UE le pot acorda acestora de urgență vize, astfel încât să poată fugi din Rusia, unde atât ei, cât și viețile lor se află în pericol. În opinia Grupului Verts/ALE, este important ca Parlamentul European să aibă un centru care să difuzeze informații privind situația activiștilor pentru drepturile omului ale căror vieți sunt în pericol și care să încerce să îi ajute, în colaborare cu celelalte instituții. Putem face multe lucruri. Anna Politkovskaya a spus o dată că Vestul poate face atât de multe lucruri, însă face atât de puține.

(Aplauze)

Véronique De Keyser, *autoare*. – (FR) Dle președinte, voi folosi timpul scurt care îmi mai rămâne pentru a clarifica poziția grupului meu, care nu a semnat declarația comună și care prezintă o rezoluție separată.

Mai întâi, aș dori să vă spun că suntem într-un tot de acord cu rezoluția comună cu privire la Natalia Estemirova, Zarema Sadulayeva și Alik Dzhabrailov.

Am fost șocați de aceste noi asasinat care, de fapt, sunt doar o parte din ansamblul asasinatelor comise asupra activiștilor pentru drepturile omului din Cecenia.

În rezoluția noastră, am susținut aceleași lucruri pe care le susține și rezoluția comună: condamnăm atacul, solicităm desfășurarea unei anchete și ne exprimăm îngrijorarea cu privire la deteriorarea situației drepturilor omului pentru militanții din Rusia.

Poziția noastră diferă doar cu privire la referințele suplimentare incluse în rezoluția comună, referitoare la toți apărătorii drepturilor omului și la situația generală din regiunea Caucazului de Nord. Considerăm că pot fi exista alte locuri unde aceste lucruri să fie exprimate - și mă angajez să fac acest lucru - mai ales în rezoluția care va precedea summitul UE - Rusia. Am dori ca această agendă privitoare la activiștii pentru drepturile omului și la protecția acestor activiști să fie inclusă în respectiva rezoluție, dar și în cadrul tuturor negocierilor pe care le vom purta în viitor cu Rusia.

Așadar, aș adăuga eu, avem de-a face doar cu o problemă de timp și de loc. Aceasta este o chestiune politică, care ar trebui tratată din punct de vedere politic și nu doar aici, când ne confruntăm cu cazuri urgente. De aceea am hotărât să facem această distincție, dar, desigur, în ceea ce privește fondul problemei, suntem într-un tot de acord cu celelalte grupuri.

Renate Weber, *autoare*. – Dle președinte, permiteți-mi să prezint câteva fapte membrilor acestei camere. Nu mai devreme de luna ianuarie a acestui an, Stanislav Markelov, avocatul specializat în drepturile omului care a reprezentat-o pe ziarista asasinată Anna Politkovskaya, a fost împușcat în plină zi în centrul Moscovei. Cu aceeași ocazie, Anastasia Baburova, o ziaristă care a încercat să îl protejeze, a fost la rândul său împușcată și a murit.

În iulie, Natalia Estemirova, o binecunoscută activistă pentru drepturile omului și jurnalistă, a fost găsită moartă în Ingușetia, după ce fusese răpită de niște bărbați înarmați în Cecenia învecinată. După mai puțin de o lună, o altă activistă non-guvernamentală, Zarema Sadulayeva și soțul acesteia au fost răpiți și uciși.

În august, ziaristul Malik Akhmedilov a fost împușcat mortal la scurt timp după ieșirea din locuința sa din Daghestan. Șase jurnaliști și activiști pentru drepturile omului, de o calitate extraordinară, morți în mai puțin de opt luni.

Aceste răpiri și crime sunt numai partea vizibilă a rezultatelor cauzate de deteriorarea situației drepturilor omului din Rusia, unde voci independente, inclusiv avocați, jurnaliști și alți activiști, se confruntă cu violențe sporite, cu amenințări și persecuții nejustificate.

Încălcările drepturilor omului în Rusia, în special în Caucazul de Nord, nu mai pot fi trecute cu vederea. Nu putem fi atât de naivi încât să credem că superputerea rusă, care are unul dintre cele mai puternice servicii de informații din lume, nu este capabilă să-i găsească pe făptași și să îi aducă în fața justiției.

Cu toții, indiferent de culoarea noastră politică, trebuie să înțelegem că nepedepsirea atacurilor la adresa apărătorilor drepturilor omului va contribui la intensificarea violențelor și la o creștere a culturii nelegiuirilor. Autoritățile ruse trebuie să garanteze siguranța fizică și libertatea de mișcare și de exprimare a apărătorilor drepturilor omului, în conformitate cu Declarația ONU privind apărătorii drepturilor omului.

Bernd Posselt, *autor*. – (DE) Dle președinte, Otto von Habsburg, fost cel mai în vârstă deputat european, a fost întrebat odată dacă regretă faptul că este deputat european și nu împărat. El a răspuns că nu deoarece,

dacă ar fi fost împărat, ar fi trebuit să-i spună unui prost „Excelența voastră”, în timp ce, în calitate de deputat european, îi putea spune unui prost „prostule”. Îmi amintesc de această poveste atunci când sunt în discuție probleme referitoare la drepturile omului.

Nu suntem o instituție diplomatică; suntem un organ parlamentar politic. Putem spune adevărul. Există un proverb care spune că „peștele se impută de la cap”. Nu este cazul aici - și aș dori să îi mulțumesc dnei Weber pentru că ne-a oferit un discurs atât de clar - ca aceste incidente și crime din Caucaz să fie în vreun fel întâmplătoare sau rezultatul unor forțe oculte, ci mai degrabă, de când dl Putin a ajuns la putere - fapt legat de problemele din Cecenia și de misterioasa explozie a caselor din Moscova - a existat întotdeauna o dâră de sânge în ultimii ani în acea zonă, care duce mereu către Cecenia și afectează oameni nevinovați: civili și, mai ales, activiști pentru drepturile omului care, ca și cei deja menționați - și pe mulți din aceștia îi cunoșteam personal - nu militează doar pentru drepturile omului în favoarea cecenilor, ci și pentru o Rusie democratică, pentru înțelegere între popoarele cecen și rus și pentru pace în Caucaz. Acești oameni sunt uciși unul după altul.

De aceea, dnă De Keyser, a fost necesară organizarea unei dezbateri de urgență. Ne vom face de râs dacă o femeie care a fost lăudată în acest parlament și care ne-a vizitat la Strasbourg în temeiul implicării sale în apărarea drepturilor omului este ucisă în fața ochilor noștri, iar noi amânăm dezbateră pe această temă pentru o dată ulterioară.

Rusia ne urmărește îndeaproape pentru a vedea dacă ne aflăm în postura de a putea răspunde imediat - și trebuie să răspundem imediat spunând foarte clar: puneți capăt crimelor, încălcărilor drepturilor omului și acordați libertate Ceceniei și Rusiei dar, mai presus de toate, puneți capăt cazurilor de încălcare sistematică a drepturilor omului și crimelor în circumstanțe misterioase.

Tomasz Piotr Poręba (ECR), autor. – (PL) Încă o dată, problema încălcării drepturilor omului în Rusia a apărut pe ordinea de zi a Parlamentului European.

Pe lângă persecuțiile sistematice ale minorităților religioase și etnice, activiștii pentru drepturile omului sunt uciși periodic. Jurnaliștii și angajații ONG-urilor din Rusia își riscă viețile în fiecare zi, prin natura activității lor. Amenințări, răpiri, tortură, detenții arbitrare și asasinate devin realități ale vieții de zi cu zi. Faptul că autoritățile ruse nu cercetează în mod activ aceste crime, că nu s-a obținut niciun rezultat real și că făptașii rămân liberi dovedește nu numai ineficiența totală a acțiunilor întreprinse de autorități, ci și acceptarea tacită și indiferența acestora.

Respectarea drepturilor omului ar trebui să reprezinte un aspect cheie în relațiile dintre Uniunea Europeană și Rusia. Este de datoria noastră să cerem ca Rusia să garanteze derularea unor investigații adecvate și eficiente, pedepsirea făptașilor și stoparea acestor crime îngrozitoare.

Cornelia Ernst, autoare. – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, ca nou deputat european, permiteți-mi să încep prin a spune că problema drepturilor omului este extrem de importantă și pentru partidul meu, Stânga Germană, și că noi condamnăm orice încălcare a drepturilor omului - indiferent unde sau de către cine este comis acest lucru. Aceasta nu are nimic de-a face cu ingerința în problemele naționale.

Timp de mulți ani, am fost efectiv îngrijorată și revoltată de faptul că, iar și iar, activiștii pentru drepturile omului implicați în situația din Cecenia sunt uciși. Natalia Estemirova, Stanislav Markelov, Zarema Sadulayeva, acestea sunt exemple de asasinate cu adevărat șocante. De aceea este important ca noi, cei din acest parlament, să fim preocupați de această problemă.

Mă îngrijorează faptul că aceste asasinate, cum ar fi cel al Annei Politkovskaya, nu sunt cercetate. Dacă acest proces este redeschis acum, sper cu toată sinceritatea că făptașii vor fi găsiți și arestați, deoarece, în caz contrar, există riscul altor vărsări de sânge și acest lucru va fi considerat ca un permis pentru comiterea unor acte de acest gen. Așteptăm doar efectuarea unei cercetări imediate și complete cu privire la aceste asasinate, tratarea fără milă a acestei chestiuni, iar din partea Rusiei, să nu mai aștepte niciun moment, ci să înceapă lupta pentru protecția drepturilor omului. Nu trebuie să se ajungă la situația în care protejarea drepturilor omului condamnă în vreun fel oamenii la moarte. Consider, de asemenea, că următorul summit UE - Rusia trebuie să abordeze aceste probleme în regim de urgență, nu ca aspecte de importanță secundară, ci acordându-le importanța pe care o merită.

Personal, mă aștept ca, la rândul lor, aspectele privind drepturile omului să fie discutate cu onestitate în acest parlament. Aș fi preferat să nu fi dezbătut probleme ca acestea într-o după-amiază de joi și cred că această temă ar trebui să ne privească, chiar dacă ar fi într-un context legat de întreprinderi și comerț. Adeseori, unor

asemenea teme de discuție li se acordă mai puțină importanță. Aceasta e ceea ce dorim noi să schimbăm și reprezintă și ceea ce doream eu să spun aici.

Filip Kaczmarek, în numele Grupului PPE. – (PL) Dle președinte, într-o țară cu o rată crescută a criminalității, s-ar putea avansa teoria că decesele activiștilor pentru drepturile omului reprezintă o coincidență. Reprezintă o coincidență deoarece, vorbind la modul general, multe persoane cad victime ale crimelor în aceste țări. Astăzi, 17 septembrie, trebuie să vă reamintesc tuturor de o aniversare tristă, anume cea de-a 70-a aniversare a invadării Poloniei de către sovietici. Ca urmare a acestei invazii, trupele sovietice au împușcat cel puțin 21 768 de cetățeni polonezi. De ce am menționat acest lucru? Fiindcă rușii pretind acum că a fost vorba de niște crime obișnuite, în același fel în care și asasinatelor comise în cazul activiștilor pentru drepturile omului sunt „crime obișnuite”.

Asasinarea activiștilor pentru drepturile omului în Rusia a atins o asemenea amploare încât a interpreta acest fenomen drept rezultatul unor „crime obișnuite” ar însemna o dovadă de mare nepăsare. Teoria conform căreia aceste crime reprezintă pure coincidențe nu este o teorie viabilă. Natura sistematică a acestor crime indică faptul că trebuie să existe ceva în climatul social și politic din Rusia care cauzează aceste asasinat frecvente. Criza morală din acea țară, tendința de a trivializa moartea, dezumanizarea, relativismul și valorile în curs de dispariție sunt de vină pentru faptul că această problemă nu este luată în serios. Cred că rezoluția noastră este echilibrată și îi va ajuta pe ruși să rezolve această problemă.

Justas Vincas Paleckis, în numele Grupului S&D. – (LT) Grupul Social Democrat nu poate rămâne indiferent la recente asasinat comise asupra activiștilor pentru drepturile omului din Rusia. Moartea unor persoane precum Anna Politkovskaya, Natalia Estemirova, Zarema Sadulayeva, Andrei Kulagin nu trebuie să rămână fără sens. Îi condamnăm fără rezerve pe cei care au comis aceste acte barbare și condamnăm, de asemenea, faptul că, în anumite regiuni din Rusia, există o atmosferă de impunitate, iar crimele politice nu sunt cercetate.

Președintele rus Dmitri Medvedev a promis că făptașii vor fi găsiți și pedepsiți. Reacția sa a fost mai puternică decât cea a fostului președinte, dar până în acest moment, se rezumă la vorbe. Timpul ne va spune dacă autoritățile ruse sunt capabile să își ducă la îndeplinire angajamentele asumate, care sunt atât de importante pentru cetățenii țării și pentru comunitatea internațională. După părerea noastră, evaluarea în cadrul rezoluției propuse a acțiunilor Rusiei în Caucazul de Nord a depășit sfera de aplicabilitate a rezoluției, de aceea social-democrații au decis să adopte un document al lor, separat. Social-democrații sunt convinși că accelerarea consultărilor dintre UE și Rusia cu privire la drepturile omului ar determina o îmbunătățire semnificativă a acestei situații în Rusia. Parlamentul european, Duma de Stat, organizațiile civile, sociale și de apărare a drepturilor omului din UE și Rusia ar trebui să își aducă contribuția activă la aceste consultații. Subliniem faptul că protecția drepturilor omului trebuie discutată pe larg cu ocazia următoarei întâlniri a liderilor din UE și Rusia. Această chestiune devine o parte inerentă a noului acord dintre UE și Rusia.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – (LT) Această dezbatere și rezoluția Parlamentului European preferitoare la asasinarea unor activiști pentru drepturile omului din Rusia sunt de o importanță deosebită, mai ales acum, când toate rapoartele de presă vorbesc despre asasinarea în Rusia a apărătorilor drepturilor omului Natalia Estemirova, Alik Jabrailov, Zarema Sadulayeva și alții. Uniunea Europeană nu poate rămâne indiferentă la uciderea cu brutalitate a unor activiști pentru drepturile omului. În relațiile noastre cu Rusia, trebuie să subliniem și subliniem într-adevăr faptul că cercetările asupra acestor crime durează prea mult și, de regulă, se încheie fără a se găsi vinovatul. O asemenea practică inacceptabilă devine norma curentă în Rusia, mai ales în cazul crimelor din Cecenia, unde impunitatea prosperă. Una din valorile noastre fundamentale este respectarea drepturilor omului, a demnității și a vieții umane și niciun alt interes pragmatic nu se poate situa mai presus de aceste valori. Cred că ar fi o chestiune de onoare pentru președintele rus Dmitri Medvedev să se asigure că se face tot posibilul pentru cercetarea amănunțită a cazurilor de răpire și crimă în care sunt implicați apărători ai drepturilor omului și pentru aducerea vinovaților în fața justiției.

Tunne Kelam (PPE). – Dle președinte, situația drepturilor omului din Rusia s-a deteriorat. Facem acum apel la autoritățile ruse să facă tot ceea ce le stă în putință pentru a asigura protecția apărătorilor drepturilor omului. Știm că elementul esențial care lipsește este voința de a face acel „tot”. Dar se poate face, deoarece Kremlinul exercită o influență decisivă asupra structurilor puterii și a sistemului judiciar din Rusia. Din această cauză, eșecul sistemului judiciar rus de a-i proteja pe cei care apără drepturile omului ne determină să presupunem existența complicității regimului la aceste crime.

Mesajul nostru de astăzi ar trebui adresat guvernelor UE și Comisiei. Atâta timp cât Kremlinul presupune că îngrijorările privind soarta apărătorilor drepturilor omului rămân la nivelul de declarații, fără consecințe

asupra relațiilor economice, dl Putin și dl Medvedev pot concluziona că UE nu a reușit să tragă învățăminte din uciderea strigătoare la cer a Annei Politkovskaya.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Discutăm într-adevăr despre încălcări ale drepturilor omului în Rusia, într-o zi cu o valoare simbolică semnificativă. Cu exact 70 de ani în urmă, la 17 septembrie 1939, Armata Roșie - în complicitate cu Hitler - a ocupat o treime din Polonia, care lupta pe atunci împotriva invaziei germane. Forțele staliniste au ucis mii de polonezi și sute de mii de oameni au fost deportați în lagăre de muncă sovietice. În Katyń, mii de ofițeri polonezi au fost uciși la ordinele lui Stalin. Pentru noi, ziua de 17 septembrie va rămâne pentru totdeauna o zi de rușine pentru Rusia stalinistă.

Rusia de astăzi nu este destul de curajoasă pentru a face față acestui adevăr înfiorător. Actualul său guvern oferă justificări neconvingătoare pentru alianța sa cu Hitler la vremea respectivă. Până în ziua de astăzi, Moscova a refuzat să permită accesul la arhivele privind masacrul de la Katyń.

Istoria multor țări conține evenimente înfiorătoare. Măsura maturității unei națiuni se dovedește atunci când aceasta este capabilă să își înfrunte trecutul și să denunțe ceea ce trebuie denunțat în istoria sa. Germania de astăzi este un exemplu de asemenea atitudine. De-abia atunci trecutul va înceta să mai fie o povară pentru Rusia de astăzi și îi va permite acesteia să intre cu capul sus în comunitatea națiunilor libere și democratice. Numai atunci Rusia va putea să renunțe, odată pentru totdeauna, la jugul reprezentat de trecutul stalinist și să înceteze să mai lupte împotriva propriilor cetățeni, care, actualmente, își riscă viețile pentru apărarea libertăților fundamentale și a drepturilor omului.

Aducem omagiile noastre victimelor acestor crime. Ne vom aminti de voi toți.

Rui Tavares (GUE/NGL). – (PT) Bună ziua, doamnelor și domnilor. Asasinarea Nataliei Estemirova ne-a cauzat tuturor celor din acest parlament o mare tristețe, deoarece am aflat de răpirea sa exact în ziua în care ne-am adunat aici pentru prima dată pentru ca, doar cu câteva ore mai târziu, să auzim că a fost ucisă. Nimeni, din orice colț al lumii, nu ar putea rămâne insensibil în fața unui asemenea lucru. După cum a afirmat deja colega mea, dna Ernst, cred cu tărie că stânga trebuie să apere drepturile omului și pe apărătorii drepturilor omului de pretutindeni, indiferent de țara în care aceștia se află.

Aceste atacuri, acest măcel împotriva activiștilor pentru drepturile omului din Rusia, au avut efecte deosebit de îngrijorătoare. Acestea funcționează ca un mecanism de intimidare și vor fi, cu siguranță, extrem de traumatizante pentru toți cei care vor să apere drepturile omului în Rusia. Prin urmare, reprezintă prima manifestare a unui atac care, ulterior, va avea drept rezultat deteriorarea întregii situații referitoare la drepturile omului, ca să nu mai vorbim de situația activiștilor înșiși.

Efectele acestor crime sunt, prin urmare, imprevizibile și îngrijorătoare. Fără o cercetare judiciară rapidă și eficientă și fără garanția că se va asigura siguranța activiștilor pentru drepturile omului, situația poate să devină, în fapt, extrem de îngrijorătoare. De aceea îmi va face mare plăcere să votez în favoarea acestei rezoluții și să subscriu la apelurile lansate pe lângă autoritățile ruse în vederea protejării activiștilor pentru drepturile omului.

Vin din Portugalia, din celălalt colț al Europei, iar săptămâna viitoare voi merge în Rusia. De fapt, mâine merg la ambasada Rusiei pentru a obține viza. Cred că relațiile dintre Europa și Rusia sunt de o importanță majoră și că Europa îi datorează mult Rusiei. Primul lucru pe care Europa îl datorează Rusiei este sinceritatea și protecția clară a drepturilor omului și a libertăților concetățenilor noștri ruși din Europa.

Eija-Riitta Korhola (PPE). - (FI) Dle președinte, limba dvs este așa de frumoasă încât am decis să încerc să vă mulțumesc în limba maghiară: *köszönöm*. Dle Tavares, aș dori să răspund la comentariile dvs. Munca depusă în numele drepturilor omului nu este doar preocuparea stângii; este și preocuparea noastră, a celor de centru-dreapta, și să sperăm că acest lucru ne va încuraja să cooperăm. Dna Ernst a menționat un lucru absolut corect. Discutăm aici despre acest lucru, în timp ce majoritatea membrilor plenului sunt deja pe drumul către casă și va trebui să lucrăm împreună pentru a face ca acest lucru să devină o prioritate politică.

Am fost odată membră a Comisiei pentru afaceri externe, iar atunci când s-a creat Subcomisia pentru drepturile omului, am făcut parte și din aceasta. Atunci când înaintam amendamente, uneori le prezentam Comisiei pentru afaceri externe, iar colegii mei mă întrebau de ce continuam să înaintez acestei Comisii amendamente privind drepturile omului, de vreme ce, în acest sens, exista Subcomisia pentru drepturile omului. La vremea respectivă credeam că este greșit ca Subcomisia pentru drepturile omului să devină un ghetou sau ca drepturile omului să devină domeniul rezervat al unui atare organism. Haideți să lucrăm împreună pentru a preîntâmpina ca acest lucru să se întâmple și în privința drepturilor omului.

Kristian Vigenin (S&D). - (BG) Dle președinte, dnă comisar, declarația dlui Posselt m-a deranjat. Aș dori să subliniez faptul că realizările dnei De Keyser în privința apărării drepturilor omului nu pot fi puse sub semnul întrebării în cadrul unei discuții de acest tip. Dumneaei s-a dovedit a fi o persoană cheie care a lucrat pe marginea acestui subiect în acest parlament.

Nu voi permite sub nicio formă, și nu cred că este corect, să punem sub semnul întrebării angajamentul Grupului S&D în privința protecției drepturilor omului, deoarece am mai făcut acest lucru și atunci când grupul dvs., dle Posselt, a încercat să trivializeze crimele de la Guantanamo și tratamentul la care erau supuși prizonierii din Irak de către trupele americane.

Cu privire la subiectul drepturilor omului în Rusia, acest lucru reprezintă într-adevăr o problemă gravă, pe care o recunoaștem, iar rezoluția pe care o înaintăm este suficient de dură și de incisivă. Cu toate acestea, credem că acest parlament trebuie să se concentreze asupra problemelor, nu să vină pur și simplu de fiecare dată cu o listă lungă de probleme pe care le întâlnim în relațiile noastre cu Rusia, din moment ce acestea nu au niciun efect la fața locului.

Ceea ce facem în această privință este să continuăm să trimitem o delegație din partea Grupului S&D care va lua parte la discuțiile de la Moscova de săptămâna viitoare, când va fi abordată chiar această problemă. Nu folosiți urgențe din sfera drepturilor omului, precum aceasta, pentru a veni cu o lungă listă de probleme. Nu acesta este scopul dezbaterii de astăzi.

Miroslav Mikolášik (PPE). - (SK) Aș dori să îmi exprim tristețea și profunda neliniște cu privire la evenimentele care au avut loc în luna iunie a acestui an în Federația Rusă. Sunt zguduit de asasinarea brutală a activiștilor ruși, precum Natalia Estemirova, Andrei Kulagin și alții care au fost implicați în susținerea drepturilor omului și care au pledat pentru adevăr și dreptate. Trebuie depuse toate eforturile pentru a-i trimite la închisoare și a-i pedepsi pe criminali. Salut și sprijin măsurile care trebuie luate pentru soluționarea acestor crime.

A existat, de asemenea, o încălcare a acordurilor internaționale în luna august 2008, când, în timpul conflictului dintre Rusia și Georgia, forțele armate ruse au atacat zone locuite și nu au protejat populația civilă împotriva încălcării drepturilor sale de către luptători înarmați din Oseția de Sud pe un teritoriu care, *de facto*, era sub control rus. Guvernul rus trebuie să declare fără echivoc faptul că nu vor fi tolerate încălcări ale drepturilor omului.

Charles Tannock (ECR). - Dle președinte, o cultură a impunității față de criminali este în plină dezvoltare în Rusia, în ceea ce privește abuzurile la care sunt supuși activiștii pentru drepturile omului. Jurnaliștii care îndrăznesc să combată punctul de vedere oficial asupra lucrurilor sunt hărțuiți; minoritățile etnice suferă în mod disproporționat din cauza crimelor violente, lucru care pare că va rămâne nerezolvat; cei care militează pentru mai multe libertăți sunt, în cel mai fericit caz, marginalizați și, în cel mai rău caz, reduși în mod forțat la tăcere.

Este greu să ne dăm seama cu exactitate de unde vine amenințarea la adresa apărătorilor pentru drepturile omului din Rusia, dar asistăm iar și iar la abuzuri absurde care trec nepedepsite, precum și la o abordare apatică din partea autorităților judiciare.

Rusia s-a obișnuit cu atitudinea echivocă a UE. Aceasta rezultă clar din modul în care Uniunea a reacționat la șicanarea Ucrainei de către Rusia sau la invadarea și ocuparea de către Rusia a teritoriului suveran al Georgiei vara trecută.

Desigur, menținerea unor relații bune între UE și Rusia depinde de anumite întrebări strategice vitale, însă nu putem permite ca aceste întrebări să anuleze obligația care ne revine de a ne afirma cu voce tare libertățile fundamentale și valorile europene împărtășite în comun, libertăți și valori pe care poporul rus însuși ar trebui să aibă posibilitatea de a le împărtăși în totalitate, în pace și siguranță.

Krisztina Morvai (NI). - (HU) Timp de 25 de ani, am fost implicată profesional în protecția drepturilor omului. De aceea, mai ales în calitate de avocat, resimt foarte multă compasiune atunci când mă gândesc la colegii mei, care și-au pierdut viața practicând această profesie minunată. De asemenea, aș dori, în această notă, să îmi exprim sincera compasiune către familiile acestora și către cei dragi lor.

Care ar fi acțiunea care trebuie întreprinsă într-un moment ca acesta? Să se solicite efectuarea unei cercetări imediate, complete, de către agențiile de stat competente. Aș dori ca acest Parlament să aibă încrederea și autoritatea morală de a face acest lucru. Totuși, mi-e teamă că situația este alta. De ce? Pentru că astfel de solicitări sunt adresare doar statelor din afara Uniunii Europene. Lucrurile stau, totuși, altfel atunci când vine

vorba despre încălcări teribile ale drepturilor omului într-un stat membru al UE, așa cum s-a întâmplat în țara mea, Ungaria, unde oamenii au fost împușcați în timpul unui miting la care au participat câteva mii de persoane, organizat de partidul celui care prezidează această sesiune, vicepreședintele Pál Schmitt, pentru comemorarea aniversării revoluției din 1956 și a luptei pentru libertate. Acest Parlament nu a desfășurat nicio cercetare cu privire la acest caz și la situația de criză care continuă de atunci.

Mă tem că, atâta timp cât aceasta nu se va întâmpla și cât timp cineva care a fost membru al guvernului care a aprobat împușcarea oamenilor poate fi vicepreședinte al Comisiei parlamentare pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, nu putem prezenta cu adevărat încredere și autoritate morală în alt stat, pentru a cere efectuarea unor astfel de cercetări într-o țară din afara Uniunii Europene. V-aș ruga, prin urmare, să propuneți și să solicitați o cercetare imediată asupra cazurilor de încălcare a drepturilor omului din Ungaria. Vă mulțumesc.

Cristian Dan Preda (PPE). - Voiam să spun în primul rând că sunt dezamăgit de faptul că atunci când s-a discutat despre criza laptelui sala era plină și când se discută despre drepturile omului, nu cred că mai suntem 40 în sală. E păcat că lucrurile stau așa. Nu vreau să spun prin asta că o problemă cum este laptele nu este o problemă importantă, dar o problemă cum este cea a drepturilor omului este extrem de importantă politic pentru fiecare dintre noi.

Aș vrea să vă mai spun, de asemenea, faptul că anul acesta, așa cum se știe, mai multe țări din Europa Centrală și Orientală aniversează 20 de ani de la căderea comunismului și ideea că în apropierea noastră o putere care a fost la originea acestor regimuri comuniste are asemenea manifestări de indiferență față de crime la adresa activiștilor pentru drepturile omului, este inacceptabilă. Cred că desprinderea de totalitarism trebuie să fie clar afirmată de fiecare dintre noi. <BRK>

Meglena Kuneva, membră a Comisiei. - Dle președinte, dezbateră de astăzi cu privire la situația apărătorilor drepturilor omului din Rusia este foarte potrivită și are loc la momentul oportun. Recentul val de violență împotriva militanților pentru drepturile omului a pus în lumină pericolele grave cu care aceștia se confruntă în activitatea lor. Mulți au plătit prețul suprem pentru că au scos la lumină încălcări ale drepturilor omului. Îi omagiam pe toți cei care și-au pierdut viețile și pe cei care își continuă munca într-un astfel de mediu.

Multe dintre acțiunile violente îndreptate contra apărătorilor drepturilor omului au avut loc în Caucazul de Nord, pe fundalul unei instabilități crescânde. Comisia îi cunoaște pe mulți dintre aceștia. Sunt parteneri care se bucură de foarte mult respect, cu care colaborăm în punerea în aplicare a proiectelor privitoare la drepturile omului. Civili nevinovați, personal din structurile de aplicare a legii și funcționari publici și-au pierdut viețile în timpul acestor eforturi continue din regiune.

Violența îndreptată împotriva apărătorilor drepturilor omului nu se limitează doar la zona Caucazului de Nord. Există rapoarte privitoare la activiști, avocați și jurnaliști independenți de pe întreg teritoriul Federației Ruse care se confruntă cu acte de violență, hărțuiri și intimidări. UE trebuie să continue să pledeze împotriva acestei violențe și să insiste ca Rusia să își respecte angajamentele pe care și le-a asumat ca membră a ONU, a OSCE și a Consiliului Europei.

Este extrem de important ca atacurile și moartea violentă a activiștilor societății civile să fie cercetate în mod adecvat și ca făptașii să fie identificați cu promptitudine și pedepsiți. Numai prin judecarea eficientă și legală a acestor crime se va putea disipa climatul de teamă și impunitate.

Președintele Medvedev a vorbit împotriva a ceea ce el numea „nihilismul juridic”, prevalent în Rusia. UE este pregătită să sprijine Rusia în acțiunile sale de reformare continuă a sistemului său judiciar. UE prețuiește foarte mult ocazia pe care o are, de a discuta cu autoritățile ruse pe tema îngrijorărilor sale privind situația drepturilor omului. Salutăm atitudinea mai deschisă pe care președintele Medvedev a adoptat-o în discuțiile cu UE referitoare la aceste aspecte.

Următorul summit UE - Rusia reprezintă o altă ocazie pentru continuarea acestor discuții. Acest lucru trebuie completat cu schimburi de experți. Consultările periodice dintre UE și Rusia cu privire la drepturile omului oferă ocazia lărgirii sferei de acoperire a acestor discuții și a categoriilor de interlocutori cu care discutăm aspecte privind drepturile omului.

Siguranța apărătorilor drepturilor omului trebuie să reprezinte prima noastră preocupare. Îndemnăm autoritățile ruse să întreprindă toate eforturile posibile pentru a se asigura că cei care lucrează pentru aducerea la lumină a încălcărilor drepturilor omului pot face acest lucru fără a se teme de violențe sau intimidări.

Președintele. - Dezbateră este închisă.

Votarea va avea loc la sfârșitul dezbaterii.

9.2. Kazahstan: cazul lui Evgeniy Zhovtis

Președintele. – Am primit cinci propuneri de ⁽⁴⁾ rezoluție privind Kazahstanul:

cazul lui Yevgeni Zhovtis (articolul 122).

Heidi Hautala, autoare. – (FI) Dle președinte, aș dori să fac un comentariu final pe marginea dezbaterii pe care tocmai am avut-o și să spun că, în calitate de președintă a Subcomisiei pentru drepturile omului, am trimis de curând o scrisoare Conferinței președinților de comisie, în care ceream să se ia în considerare promovarea acestor discuții, astfel încât Parlamentul să beneficieze de prezență completă, iar Consiliul să poată avea un rol mai proeminent aici, în cadrul discuției. Sper ca această problemă va fi discutată de către colegii mei deputați cu președinții diferitelor grupuri din care fac parte, deoarece autoritatea Parlamentului se erodează în mod continuu din cauza faptului că suntem atât de puțini prezenți la ședințe.

Acum haideți să revenim la cazul Zhovtis. Kazahstanul este o țară importantă din Asia centrală și va prelua președinția Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa anul viitor. De aceea, nu trebuie tratat cu indiferență modul în care sunt judecate crimele într-o țară care va conduce aspirațiile democratice ale tuturor țărilor dintr-o mare parte a Europei. Prin urmare, ar trebui să ne concentrăm atenția asupra cazului apărătorului drepturilor omului, Yevgeni Zhovtis. Acesta a fost găsit vinovat de ucidere din culpă în circumstanțe foarte suspecte și condamnat la patru ani de detenție într-o închisoare deschisă pentru că a călcat un pieton cu mașina în luna iulie a acestui an.

Trebuie să luăm în calcul faptul că OSCE a declarat că este posibil ca procedurile la care a fost supus Zhovtis să fi încălcat dreptul acestuia la un proces echitabil, astfel cum este garantat de Constituția din Kazahstan. Parlamentul European trebuie, de asemenea, să continue această dezbateră cu Consiliul și Comisia, astfel încât aceștia să poată ridica această problemă și să solicite un proces echitabil.

Dle președinte, Parlamentul European poate influența foarte mult măsura în care țările din Asia Centrală aplică principiul statului de drept, ținând o evidență a aceste cazuri individuale, iar cazul lui Evgheni Zhovtis este, fără îndoială, unul dintre acestea.

Justas Vincas Paleckis, autor. – (LT) Pe măsură ce se apropie momentul în care va prelua președinția Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa, Kazahstanul se distanțează, din păcate, de angajamentele privind alinierea la standardele europene. Subliniindu-și în mod nejustificat natura unică și specială, acest stat nu arată nicio considerație față de recomandările OSCE privind legislația electorală și libertatea presei. Încălcări repetate ale drepturilor omului și persecutarea directă a apărătorilor drepturilor omului creează tot mai multe îndoieli în legătură cu capacitatea acestui stat de a conduce o organizație care luptă pentru implementarea principiilor democratice. Solicităm Astanei să facă progrese concrete în domenii precum democratizarea, protecția drepturilor omului, statul de drept și libertatea presei. Legislația kazahă care se bazează pe dreptul internațional trebuie aplicată în mod adecvat și transparent în cadrul procedurilor judiciare inițiate împotriva activiștilor pentru drepturile omului Evgheni Zhovtis, Yesingepov și Dubanov. Trebuie să sperăm și să cerem ca hotărârile pronunțate să fie imparțiale și ca implicarea prizonierilor în mișcările privind drepturile omului să nu influențeze verdictul. Îndemnăm Consiliul să abordeze această chestiune, a cazurilor acestor apărători ai drepturilor omului, în cadrul dialogului privind drepturile omului UE-Kazahstan, al cărui următor tur va avea loc în octombrie. Solicităm Comisiei Europene să intensifice asistența oferită Kazahstanului în perioada în care acesta se pregătește să preia președinția OSCE, pentru a se asigura că această organizație internațională importantă nu este compromisă.

Renate Weber, autoare. – Dle președinte, în primul rând aș dori să îmi exprim compasiunea față de familia victimei accidentului rutier în care a fost implicat dl Yevgeni Zhovtis. O tragedie umană care, din nefericire, s-a soldat cu moartea unui om. În același timp, permiteți-mi, vă rog, să îmi exprim îngrijorarea cu privire la situația actuală a dlui Yevgeni Zhovtis.

În mod indiscutabil, fiecare persoană care comite o infracțiune trebuie să accepte faptul că vor fi aplicate fără discriminare sancțiuni legale, iar dl Zhovtis, în calitate de avocat de marcă în domeniul drepturilor omului, știe acest lucru mai bine decât oricine. Însă, în același timp, dorim să ne asigurăm că autoritățile kazahe nu

(4) Vă rugăm să consultați procesul-verbal.

profită de această situație nefericită pentru a-l pedepsi pe dl Zhovtis pentru orice altceva decât pentru accidentul rutier în care acesta a fost implicat. Dl Zhovtis nu trebuie să fie pedepsit pentru activitatea sa din domeniul drepturilor omului sau pentru faptul că este o voce care critică guvernului kazah.

De aceea, cred că este imperios ca autoritățile judiciare kazahe să efectueze imediat, respectând în totalitate transparența și principiul statului de drept, o a doua cercetare completă și echitabilă a circumstanțelor în care s-a petrecut incidentul și să revizuiască sentința și condamnarea dlui Zhovtis.

Elisabeth Jeggle, autoare. – (DE) Dle președinte, dnă comisar, doamnelor și domnilor, aș dori să încep prin a spune că grupul meu a fost oarecum surprins să vadă că evaluarea judiciară a unui accident rutier dramatic era înscrisă pe ordinea de zi drept o rezoluție urgentă privind aspecte referitoare la drepturile omului.

Pentru Grupul Partidului Popular European (Creștin Democrat) este, așadar, important să se stabilească faptul că, în principiu, noi nu dorim să punem la îndoială hotărârile pronunțate de o instanță independentă, decât în situația în care vorbim despre un evident proces de fațadă, care nu respectă niciun principiu juridic. Am văzut deja acest lucru în Iran. Trebuie să se tragă o linie clară aici. În ceea ce ne privește, un sistem judiciar independent este elementul cheie al oricărei ordini democratice. Aceasta fiind situația, trebuie să luăm în primul rând în considerare hotărârea pronunțată.

Trebuie să recunoaștem, de asemenea, faptul că o persoană a fost ucisă într-un accident rutier - și ar trebui ca acest lucru să ne întristeze, chiar suntem într-adevăr întristați de aceasta -, dar și faptul că s-a efectuat o revizuire judiciară. Faptul că Yevgeni Zhovtis, un binecunoscut activist pentru drepturile civile, este implicat a adus cazul în atenția lumii și a determinat un răspuns, în urma căruia ne aflăm azi aici pentru a discuta acest lucru.

Grupul PPE recunoaște eforturile și progresele înregistrate de Kazahstan pe calea către democrație și spre statul de drept. Am dori să asigurăm Kazahstanul de susținerea noastră explicită și să încurajăm această țară să înainteze cu hotărâre în această direcție. Cu privire la acest caz individual, solicităm autorităților kazahe ca, în interesul lor, să ofere publicului cât mai multe informații cu putință și să își prezinte punctul de vedere asupra acestor evenimente, precum și să ofere posibilitatea desfășurării unei proceduri corecte de apel sau de revizuire, pentru dl Zhovtis, în conformitate cu principiul statului de drept.

Kazahstanul urmează să preia președinția OSCE. Aceasta va reprezenta într-adevăr o provocare!

Struan Stevenson, în numele Grupului ECR. – Dle președinte, trebuie să fiu de acord cu dna Jeggle. Sunt pur și simplu uimit de faptul că, în fața întregului Parlament, aici, la Strasbourg, dezbateri în regim de urgență un accident rutier din Kazahstan, chiar dacă este vorba de un accident în care cineva a fost ucis în mod tragic, iar șoferul mașinii este un activist pentru drepturile omului, care a fost condamnat în mod corect de către o instanță judecătorească la patru ani de închisoare - chiar într-o închisoare cu nivel scăzut de securitate, care a devenit deodată, conform exprimării din rezoluție, un „lagăr de muncă forțată”. Mă tem că, prin discutarea unor astfel de probleme în plen, acest parlament va avea de suferit, ceea ce înseamnă că lucrurile bune pe care încercăm să le facem în domeniul drepturilor omului se devalorizează, în momentul în care începem să vorbim despre accidente rutiere.

Chiar sugerăm cu adevărat că guvernul kazah a aruncat un civil sub roțile unui activist pentru drepturile omului? Chiar sugerăm cu adevărat că sentința este prea dură pentru cineva care a fost condamnat pentru ucidere din culpă? Nu putem continua să calomniem un stat precum Kazahstanul, din motive pur politice, încercând să îi pătăm și să îi distrugem reputația înainte de a prelua președinția OSCE anul viitor. Acest lucru are motivații politice și este o rușine că se află pe ordinea de zi. Sper că plenul va respinge aceste rezoluții și va sprijini amendamentele.

Janusz Wojciechowski (ECR). – (PL) Dle președinte, am îndoieli similare cu cele exprimate de antevorbitorul meu, dl Stevenson. Kazahstanul este o țară importantă. Aceasta depune multe eforturi pentru a înregistra progrese pe calea democrației. Desigur, în acest moment, nu este un model al libertăților democratice, însă situația drepturilor civile din această țară - și cunosc Kazahstanul cât de cât, deoarece l-am vizitat în numeroase rânduri - este în mod semnificativ mai bună decât cea din statele învecinate din regiune și, din fericire, nu se confruntă cu problemele care există în Rusia, de exemplu, și pe care tocmai le-am discutat.

Împărtășesc punctul de vedere al dlui Stevenson, conform căruia Parlamentul European nu ar trebui să își folosească autoritatea pentru a-și prezenta poziția privitoare la un singur caz dramatic. Este posibil să fie nevoie de unele clarificări în această problemă, dar, în mod sigur, nu este nevoie de o rezoluție a Parlamentului European. Aceasta ar submina valoarea rezoluției, iar oamenii nu vor mai asculta vocea Parlamentului

European dacă acesta va fi distras de probleme care nu merită o dezbatere generală sau o rezoluție parlamentară.

Eija-Riitta Korhola (PPE). - (FI) Dle președinte, Kazahstanul are de jucat un rol important în Asia Centrală, atât din punct de vedere economic, cât și în materie de politică de securitate, iar cooperarea acestui stat cu Uniunea Europeană s-a intensificat. A fost foarte plăcut să îl ascultăm pe ministrul afacerilor externe kazah, dl Marat Tashin, făcând promisiuni anul trecut, în anticiparea preluării președinției Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa, dar și anul acesta, în mai, cu privire la îmbunătățiri ale situației drepturilor omului din acest stat. Cu toate acestea, în ciuda atenției internaționale, s-a manifestat un control mai strict asupra presei și există standarde insuficiente privind libertatea religioasă. De asemenea, am auzit de câteva cazuri de arestare arbitrară a activiștilor pentru drepturile omului.

Sentința pronunțată în cazul activistului pentru drepturile omului, Yevgeni Zhovtis, ne face, de asemenea, să ne punem întrebări - și este în interesul guvernului kazah să împrăștie aceste îndoeli - cu atât mai mult în condițiile în care țara se pregătește să preia mandatul de președintă a OSCE. Sperăm că totul va fi bine și așteptăm clarificarea acestor aspecte.

Bernd Posselt (PPE). - (DE) Dle președinte, în primul rând aș dori să spun că sunt bucuros să o văd din nou aici pe dna Hautala. Totuși, dumneaei nu a fost aici timp de câțiva ani și, în acest răstimp, Consiliul avea loc joia după-amiază. Președințiile cehă și germană au fost aici joia. Nu cred că ar trebui să mutăm dezbaterea, deoarece nu putem aborda toate aspectele miercuri, așadar este nevoie să fim aici și trebuie să forțăm Consiliul să fie aici și joia după-amiază. Aceasta este soluția, nu condensarea întregii ordini de zi pentru miercuri.

Acesta este, de fapt, un caz foarte dificil. Cu toate acestea, tocmai din cauza faptului că nu putem încă să avem încredere deplină în guvernul Kazahstanului cu privire la aplicarea principiului statului de drept, trebuie să insistăm ca acest caz să fie cercetat într-o manieră obiectivă. În acest sens, o susțin în totalitate pe dna Jeggle. Am semnat, așadar, rezoluția. Această chestiune trebuie cercetată în mod obiectiv și nimic nu trebuie mușamalizat sau cosmetizat.

Meglena Kuneva, membră a Comisiei. - Dle președinte, Comisia a luat notă cu îngrijorare de rapoartele privind abuzurile de procedură comise în timpul procesului apărătorului drepturilor omului din Kazahstan, dl Yevgeni Zhovtis, care a fost condamnat pentru ucidere din culpă în urma unui accident rutier mortal. După cum știți deja, autoritățile kazahe au respins acuzațiile conform cărora hotărârea pronunțată împotriva dlui Zhovtis era motivată politic.

Comisia sprijină întru totul declarațiile făcute de președinția UE la Consiliul Permanent al OSCE din 10 septembrie, referitoare la acest caz. Dată fiind gravitatea presupuselor vicii de cercetare și procedură judiciară, îndemnăm Kazahstanul, care va deține următorul mandat la președinția OSCE, să se asigure că acest apel este tratat respectându-se în totalitate legislația națională și standardele internaționale. Comisia va continua să monitorizeze îndeaproape acest caz.

Președintele. - Dezbaterea este închisă.

Votarea va avea loc la sfârșitul dezbaterilor.

9.3. Siria: cazul lui Muhannad Al Hassani

Președintele. - Am primit șase propuneri de ⁽⁵⁾ rezoluție privind Siria:

cazul lui Muhannad Al Hassani (articolul 122).

Franziska Katharina Brantner, autoare. - Dle președinte, aș dori să prezint cazul dlui Muhannad Al Hassani. Acesta a fost închis deoarece este un apărător al drepturilor omului în numele compatrioților săi din Siria.

A jucat un rol foarte important, deoarece a monitorizat toate procesele desfășurate la Curtea Supremă de Securitate de Stat și a efectuat evaluări periodice asupra condițiilor de detenție din Siria. Acum el însuși este reținut și se află în închisoare.

(5) Vă rugăm să consultați procesul-verbal.

Cu privire la Siria, solicităm ca aceasta să își îndeplinească obligațiile și, prin urmare, să respecte Pactul internațional privind drepturile civile și politice și Convenția ONU împotriva torturii, a căror semnatară este; să pună capăt politicii sale de persecutare a apărătorilor drepturilor omului și a familiilor acestora; și să elibereze apărătorii drepturilor omului, prizonierii de conștiință și activiștii pentru pace care sunt în închisoare.

Avem, de asemenea, o cerere cu privire la UE. Referitor la semnarea Acordului de asociere, noi, Verzii și ALE, am propus adoptarea unei foi de parcurs, ca etapă prealabilă semnării Acordului de asociere, care ar articula obiectivele noastre în privința îmbunătățirilor necesare în domeniul drepturilor omului.

Dreptul internațional instituie o serie de obligații pe care statele trebuie să le respecte și este și responsabilitatea noastră, dar mai ales cea a întregii UE, să ne asigurăm că respectarea acestora face parte din Acordul de asociere, întărindu-l și mai mult.

Vom lucra în această direcție. Vă mulțumesc pentru susținerea acordată rezoluției.

Véronique De Keyser, *autoare*. – (FR) Dle președinte, recunosc că sunt nelămurită, dar și puțin tristă și dezamăgită.

Sunt nelămurită deoarece, fără îndoială, în ceea ce privește relațiile internaționale, Siria a făcut progrese majore în ultimii doi ani. S-a alăturat Uniunii pentru Mediterana. A acționat, în diferite ocazii, ca mediator în situații internaționale dificile, cum a fost cazul chiar de curând, când o tânără franțuzoaică a fost arestată în Iran. Aș spune că faptul că Acordul de asociere - care nu este încă semnat, dnă Brantner, dar ar putea fi semnat destul de curând - a fost relansat este, în același timp, un semn pozitiv.

Pe frontul intern, este adevărat că există și câteva evoluții extrem de pozitive în Siria. Sirienii au primit 1,5 milioane de refugiați irakieni de care au grijă, au un sistem educațional de înaltă calitate și au libertate religioasă, ceea ce este important. Cu toate acestea, nu s-a înregistrat absolut niciun progres în materie de libertate politică și pluralism politic. Spre marele meu regret, continuăm să vedem cazuri de persecutare și încarcerare a activiștilor și apărătorilor drepturilor omului și am intervenit în câteva ocazii, în ultimii ani, solicitând eliberarea prizonierilor politici.

În două rânduri, am reușit să obținem eliberarea acestora. Închisorile siriene încă mai dețin, totuși, persoane cum ar fi dr. Al Labwani, dr. Al Bunni și, acum, dl Al Hassani. De aceea, aș dori să adresez un mesaj Siriei: suntem aici și am dori să ajutăm Siria să iasă din izolarea în care a fost plasată la un moment dat.

Considerăm că este un personaj important pe scena internațională și, mai ales, pentru pacea din Orientul Mijlociu. Așadar, vă rog, pentru propria dvs. imagine - și cred că sunteți destul de puternici pentru a permite pluralismul politic și existența apărătorilor drepturilor omului în țara dvs. - vă rog, eliberați prizonierii politici și, după cum am spus, vă rog respectați convenția împotriva torturii și a tratamentelor degradante!

Acest lucru este în interesul Siriei, în interesul păcii mondiale și, mai ales, al păcii din Orientul Mijlociu.

Renate Weber, *autoare*. – Dle președinte, Muhannad Al Hassani este un alt apărător al drepturilor omului deținut în mod arbitrar de către autoritățile siriene. Este un alt prizonier politic sirian a cărui singură vină a fost dorința sa de a proteja dreptul oamenilor de a beneficia de libertatea de exprimare, de angajarea în activități politice și de un proces echitabil.

Timp de mai bine de cinci ani i s-a interzis să călătorească. Comunicările sale profesionale, telefonice sau prin e-mail, s-au aflat sub supravegherea constantă a forțelor de securitate siriene. După săptămâni de hărțuire din ce în ce mai agresivă din cauza rolului său în monitorizarea practicilor Curții Supreme de Securitate de Stat, acesta a fost până la urmă arestat de către securitatea de stat siriană și ulterior acuzat de mai multe infracțiuni, toate privitoare la dreptul său la libertatea de exprimare.

Cu privire la tema detenției arbitrar, să nu uităm de dl Al Labwani, apărător de marcă al drepturilor omului, care a fost condamnat la 12 ani de închisoare pentru ceea ce Grupul de lucru al Națiunilor Unite privind detenția arbitrară a considerat a fi „exprimarea pașnică a vederilor sale politice”.

Guvernul sirian trebuie să îl elibereze pe dl Al Hassani, pe dl Al Labwani și pe ceilalți prizonieri politici imediat și necondiționat și să le garanteze integritatea fizică și psihologică în toate circumstanțele. Autoritățile siriene trebuie să pună capăt tuturor formelor de hărțuire împotriva apărătorilor sirieni ai drepturilor omului și a activiștilor societății civile, în conformitate cu prevederile Declarației ONU din 1998 privind apărătorii drepturilor omului.

Charles Tannock, autor. – Dle președinte, Siria este o țară importantă în Orientul Mijlociu și are de jucat un rol vital în reducerea capacității Iranului de a sprijini activități teroriste îndreptate împotriva Israelului, cu ajutorul apropiaților săi, grupările Hezbollah și Hamas. Siria are, de asemenea, obiceiul de a instiga la tulburări în Liban, stat pe care Siria încă îl consideră ca nefiind pe deplin suveran și aflat în sfera sa de influență.

Siria reprezintă și un regim secular. De fapt, este în prezent singurul vestigiu al partidului, odinioară foarte puternic, Baas, care a condus și în Irak, așadar aspecte precum drepturile femeii sunt destul de dezvoltate. Cu toate acestea, în ansamblu, Siria rămâne o dictatură monopartită brutală.

Detenția lui Muḥannad Al Hassani, apărător de frunte al drepturilor omului, este alarmantă. Dacă Siria dorește într-adevăr ca noi să sprijinim încheierea unui Acord de asociere cu UE, o rugăm să îl elibereze imediat pe dl Al Hassani și să pună capăt persecuției împotriva apărătorilor drepturilor omului, asemeni dlui Al Hassani.

Eija-Riitta Korhola, autoare. – (FI) Dle președinte, sunt bucuroasă că am avut curajul să facem lumină asupra situației drepturilor omului din Siria în acest moment. Acordul de asociere dintre UE și Siria, din cadrul cooperării mediteraneene, se află în faza finală și, întrucât unul dintre elementele fundamentale ale cooperării constă tocmai în promovarea drepturilor omului și a democrației, cred că UE ar trebui să solicite cu mai multă intensitate realizarea de îmbunătățiri în acest domeniu.

Este nevoie de mai mult decât de concentrarea cooperării asupra îmbunătățirii situației economice. După cum am auzit, avocatul sirian de frunte din sfera drepturilor omului, Muḥannad Al Hassani, a fost încarcerat la sfârșitul lunii iulie fără a beneficia de un proces corect. A fost acuzat de pierderea sentimentelor naționale și răspândirea de știri false. Acest caz nu este primul de acest gen. Noi, cei din Parlament, am intervenit într-un caz similar în 2007. Kamal Abwani, a cărui cauză o pledam atunci, este încă în închisoare, deși, în martie, echipa de cercetare a Națiunilor Unite a ajuns la concluzia că a fost vorba de o arestare arbitrară.

Siria are un drum lung de parcurs cu privire la libertatea de exprimare și de asociere. Activitatea ONG-urilor în această țară este problematică și, astfel, practic inexistentă. Va fi extrem de regretabil dacă noi, cei din UE, nu avem curajul să stabilim criterii clare pentru o bază de cooperare cu Siria. După părerea mea, nouă ne revine în mare parte obligația de a solicita eliberarea prizonierilor politici și respectarea prevederilor acordurilor internaționale privind drepturile omului, înainte de a continua demersurile în direcția semnării unui Acord de asociere UE-Siria.

Drepturile omului în lume nu reprezintă doar un grup de insule solitare: acestea sunt o țesătură, în care orice parte are un impact asupra tuturor celorlalte părți și, dacă tolerăm neglijența și rămânem indiferenți, aceasta va duce la pierderea, nu peste mult timp, a propriilor noastre drepturi. Este de datoria noastră să le ocrotim și să ne asigurăm că sunt implementate întotdeauna și pretutindeni. Numai astfel putem face ca viața oamenilor să aibă valoare.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, în numele Grupului S&D. – (PL) În iulie, dl Muḥannad Al Hassani, unul dintre cei mai proeminenți activiști sirieni pentru drepturile omului, a fost arestat. În timpul unui proces cu ușile închise, la care accesul avocaților nu a fost permis, acesta a fost acuzat de pierderea sentimentelor naționale și răspândirea de știri false. Fusesse deja interogată cu mai multe ocazii, cu privire la activitățile sale din sfera drepturilor omului și a eforturilor de apărare a persoanelor inculcate pe motive politice. De asemenea, i s-a interzis să părăsească țara. Dl Muḥannad Al Hassani a luat parte la monitorizarea practicilor legale ale Curții Supreme deoarece, potrivit organizației Human Rights Watch, condițiile în care aceste proceduri se desfășurau nu îndeplineau standardele internaționale.

Suntem preocupați de faptul că activiștii pentru drepturile omului sunt persecutați în Siria, mai ales din perspectiva lipsei de progrese înregistrate de autoritățile siriene în domeniul drepturilor omului. Trebuie să insistăm ca Siria să respecte Convenția ONU împotriva torturii și a altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante.

Prin prisma legăturilor politice, economice și culturale existente între Siria și Uniunea Europeană și a rolului semnificativ pe care această țară îl joacă în asigurarea stabilității în Orientul Mijlociu, sunt sigură că Siria poate face progrese în acest domeniu, contribuind prin aceasta la democratizarea întregii regiuni.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Dle președinte, această propunere de rezoluție este în esență justă, deoarece este, desigur, de datoria noastră, mai ales în lumina proiectului de Acord de asociere, să ne expunem opiniile în mod clar, inclusiv cu privire la protecția familiei, a rudelor și a camarazilor de luptă ai lui Muḥannad Al Hassani și să insistăm, de asemenea, cu privire la cerințele prevăzute la articolul 2 din acord, nu în ultimul rând deoarece noi, europenii, știm din experiențele dureroase ale propriului trecut ce înseamnă să fie călcate

în picioare drepturile omului. Cu doar două decenii în urmă, regimul comunist terorist s-a prăbușit în Europa Centrală și de Sud-Est.

În această privință, totuși, aș dori să avertizez împotriva pericolului ignorării situației în care în Turcia, care se află în aceeași zonă cu Siria, drepturile omului nu ar fi respectate așa cum trebuie. Acest lucru este și mai important dat fiind faptul că Turcia este candidată la aderarea la UE, având încă foarte multe de recuperat în domenii precum administrarea justiției, sistemul penal, protecția minorităților și libertatea religioasă, chiar dacă un raport partinitor, întocmit de o Comisie așa-zis independentă sau raportul Ahtisaari oferă o perspectivă diferită.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Dle președinte, cred că ar trebui, desigur, să fim foarte critici cu privire la situația drepturilor omului din Siria. Această țară este o dictatură și un stat condus de poliție. Dl Al Hassani trebuie eliberat.

Cu toate acestea, trebuie să luăm în considerare și faptul că președintele Assad - care devine mai deschis și își deschide și țara -, împreună cu tatăl său, ca aleviți, au sprijinit, de exemplu, coexistența musulmanilor și a creștinilor, astfel încât un creștin sirian de marcă, cardinalul Daud, mi-a spus că creștinii se simt mai în siguranță în Siria decât în Irak, care este protejat de trupele vestice.

De aceea ar trebui să facem o diferențiere în modul în care tratăm Siria, ar trebui să denunțăm încălcările drepturilor omului și să nu cedăm sau să încetăm să susținem acest stat pe calea sa către apropiere și deschidere. Desigur, ar trebui să fim critici, însă ar trebui, de asemenea, să admitem că asistăm la începutul a ceva ce ar trebui încurajat.

Meglena Kuneva, membră a Comisiei. – Dle președinte, Comisia împărtășește îngrijorările Parlamentului European cu privire la situația drepturilor omului din Siria. Evaluarea noastră indică faptul că situația s-a deteriorat în ultimele luni, existând mai multe detenții arbitrare, hărțuiri ale apărătorilor drepturilor omului și interdicții de a călători peste hotare.

Arestarea la 28 august a dlui Muhannad Al Hassani - un binecunoscut avocat, președinte al Organizației Naționale Siriene pentru Drepturile Omului și membru al Asociației Baroului din Damasc timp de 15 ani - este exemplul cel mai recent. Dl Al Hassani este un apărător al drepturilor omului și s-ar putea bănui că arestarea sa este motivată politic.

UE și-a exprimat deja îngrijorarea către autoritățile siriene. Siria trebuie să își respecte angajamentele internaționale, în special Declarația universală a drepturilor omului și Pactul internațional privind drepturile civile și politice, printre semnatarii cărora se numără. Comisia, prin delegația sa din Damasc, alături de ambasadele statelor membre, discută despre modalități de a acționa într-un mod mai eficient și cu rezultate mai concrete în apărarea militanților pentru drepturile omului. În mod evident, trebuie să continuăm să solicităm luarea de măsuri în vederea protejării apărătorilor drepturilor omului și să asigurăm monitorizarea proceselor care au loc la Curtea Supremă de Securitate de Stat. Trebuie să continuăm să sprijinim societatea civilă prin intermediul instrumentelor de care dispunem, cum ar fi actorii nestatali și liniile bugetare alocate instrumentului european pentru democrație și drepturile omului, precum și să oferim familiilor susținere morală.

În ciuda faptului că aceste acțiuni sunt importante, ele rămân, totuși, insuficiente. Considerăm că UE ar avea o influență mai mare asupra Siriei dacă s-ar semna Acordul de asociere. Mă bucur că președinția ia în calcul semnarea acestuia în săptămânile ce vor urma. Prin intermediul acestui acord, vom stabili un dialog periodic pentru a ne consulta cu privire la aceste probleme și pentru a obține rezultate mai bune.

Președintele. – Dezbateră este închisă.

Votarea va avea loc la sfârșitul dezbaterilor.

10. Votare

Președintele. – Următorul punct pe ordinea de zi este votarea.

(Pentru rezultate și alte detalii privind votul: vă rugăm să consultați procesul-verbal)

10.1. Asasinarea apărătorilor drepturilor omului în Rusia (vot)

- După votare.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Îmi pare foarte rău, dle președinte, aș dori doar să se înregistreze că am votat dintr-un alt fotoliu, din greșeală - locul meu are numărul 107, iar eu am votat de la numărul 67, cu alte cuvinte am folosit cardul unui alt deputat. În afară de aceasta, sunt pentru. Pur și simplu am stat din greșeală pe locul unui alt deputat care are cardul introdus aici și am votat cu cardul său, fapt care contravine Regulamentului nostru de procedură, de aceea vă rog să notați că sunt în favoarea propunerii și că votul colegului mei nu este valabil.

Președintele. – Vă mulțumesc. Se va nota în procesul verbal.

10.2. Kazahstan: cazul lui Evgeniy Zhovtis (vot)

10.3. Siria: cazul lui Muhannad Al Hassani (vot)

11. Corectările voturilor și intențiile de vot: a se vedea procesul-verbal

12. Componenta comisiilor și delegațiilor: consultați procesul-verbal

13. Decizii privind anumite documente: a se vedea procesul-verbal

14. Transferuri de credite: a se vedea procesul-verbal

15. Depunerea documentelor: a se vedea procesul-verbal

16. Transmiterea textelor adoptate în cursul prezentei ședințe: a se vedea procesul-verbal

17. Calendarul următoarelor ședințe: a se vedea procesul-verbal

18. Întreruperea sesiunii

Președintele. – Declar suspendată această sesiune a Parlamentului European.

(Ședința s-a încheiat la ora 16.45)

ANEXĂ (răspunsuri scrise)

ÎNTREBĂRI ADRESATE CONSILIULUI (Președintele în exercițiu al Consiliului Uniunii Europene poartă întreaga răspundere pentru aceste răspunsuri)

Întrebarea nr. 10 adresată de Pat the Cope Gallagher(H-0282/09)

Subiect: Promovarea păcii în Orientul Apropiat

Poate Consiliul European să facă o declarație cu privire la inițiativele pe care le urmărește în vederea promovării păcii și reconcilierii între poporul palestinian și cel israelian?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către Președinție și care nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din septembrie 2009 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

După cum se afirmă în concluziile Președinției din cadrul reuniunii Consiliului European din iunie 2009, procesul de pace din Orientul Mijlociu rămâne una dintre prioritățile de vârf ale Uniunii Europene în 2009. În cadrul aceleiași reuniuni au fost aprobate, de asemenea, concluziile adoptate de către Consiliul Afaceri Generale și Relații Externe cu ocazia reuniunii sale din 15 iunie 2009.

Consiliul își menține angajamentul față de soluția instituirii a două state, și anume un stat palestinian independent, democratic, unit și durabil, cuprinzând Cisiordania și Gaza, care să coexiste în pace și securitate cu statul israelian. Acest lucru reprezintă un pas indispensabil pentru un Orient Mijlociu mai stabil și mai pașnic.

Salutăm angajamentul administrației SUA de a urmări în mod ferm soluția instituirii a două state și suntem pregătiți să colaborăm activ cu Statele Unite și cu alți membri ai Cvartetului în vederea atingerii acestui obiectiv.

UE este pregătită, de asemenea, să contribuie în mod substanțial la înțelegerile post-conflict care vizează asigurarea unor acorduri de pace durabile, inclusiv prin acorduri regionale, precum politica europeană de vecinătate și Uniunea pentru Mediterana. Suntem pregătiți, în special, să dezvoltăm în continuare relațiile cu Autoritatea Palestiniană în cadrul politicii europene de vecinătate. Vom promova construirea statului palestinian și vom coopera în continuare în vederea îmbunătățirii situației în ceea ce privește reinstaurarea legii și ordinii. Justiția și poliția civilă vor beneficia în continuare cu prioritate de sprijinul UE.

Pentru o soluționare globală a conflictului arabo-israelian, este necesară o abordare regională, care să cuprindă dimensiunile politică, economică și de securitate. Datorită numeroaselor acorduri cu partenerii din regiune, UE se află într-o poziție unică de a desfășura activități cu privire la aspectele-cheie ale dezvoltării regionale. Pe fondul viitoarelor evoluții pe teren, vom analiza cu atenție modul în care politicile și programele noastre pot promova rezultate concrete și rapide în vederea unei soluționări globale a conflictului.

*

* *

Întrebarea nr. 11 adresată de Georgios Toussas (H-0284/09)

Subiect: Continuarea politicii criminale împotriva poporului palestinian

Războiul barbar recent dus de Israel împotriva poporului palestinian, extinderea coloniilor, „Zidul rușinii”, care separă Ierusalimul de Est de Cisiordania și continuarea blocadei criminale împotriva Fâșiei Gaza agravează și mai mult situația deja insuportabilă a poporului palestinian. Prin intermediul „Noii politici privind Orientul Mijlociu”, atât Uniunea Europeană, cât și Statele Unite, oferă o justificare violenței israeliene. Este inacceptabil ca Frontul Popular pentru Eliberarea Palestinei (FPEP) să figureze, pe baza unor declarații false și nefondate, pe lista organizațiilor considerate drept „teroriste”, doar pentru că luptă pentru drepturile poporului palestinian.

Condamnăm Consiliul „Zidul rușinii” și izolarea impusă de acesta, coloniile israeliene din teritoriile palestinienilor și continuarea blocadei împotriva Fâșiei Gaza? Recunoaște Consiliul dreptul inalienabil al poporului palestinian de a înființa un stat unit și independent pe teritoriile din 1967, cu capitala la Ierusalimul de Est, care să fie

suveran pe teritoriul său și între frontierele sale? Va elimina Frontul Popular pentru Eliberarea Palestinei de pe lista organizațiilor considerate teroriste și va anula lista în întregime?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din septembrie 2009 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Ca răspuns la întrebarea adresată de distinsul deputat al Parlamentului European, Consiliul ar dori să reamintească declarațiile oficiale potrivit cărora, în timp ce recunoaște dreptul Israelului de a-și proteja cetățenii, construirea barierei pe teritoriul palestinian ocupat este contrară dreptului internațional.

De asemenea, Consiliul a îndemnat guvernului israelian să înceteze imediat acțiunile de colonizare, inclusiv în Ierusalimul de Est și inclusiv de dezvoltare naturală a coloniilor, și să desființeze toate avanposturile construite începând cu martie 2001. Consiliul reafirmă faptul că acțiunile de colonizare sunt ilegale în temeiul dreptului internațional și constituie un obstacol în calea păcii. De asemenea, potrivit foii de parcurs, Israelul nu are nicio obligație de a înceta toate activitățile de colonizare, inclusiv dezvoltarea naturală a coloniilor existente, și să desființeze toate avanposturile construite începând cu martie 2001.

Consiliul și-a exprimat, de asemenea, îngrijorarea față de situația din Gaza și a solicitat în repetate rânduri accesul imediat și necondiționat la ajutor umanitar, la bunuri comerciale și circulația persoanelor din și înspre Gaza, fără de care acordarea neîngrădită a ajutorului umanitar, reconstrucția și redresarea economică nu vor fi posibile.

Consiliul ar dori, de asemenea, să asigure distinsul deputat al Parlamentului European cu privire la angajamentul său ferm față de instituirea a două state, și anume un stat palestinian independent, democratic, unit și durabil, care să coexiste în pace și securitate cu statul israelian. UE nu va recunoaște nicio modificare a frontierelor de dinainte de 1967, altele decât cele convenite de ambele părți. Într-adevăr, soluția instituirii a două state pentru conflictul israeliano-palestinian și o pace globală în Orientul Mijlociu reprezintă unul dintre obiectivele principale ale politicii externe și de securitate comune ale Uniunii Europene.

Enumerarea organizațiilor teroriste constituie una dintre măsurile adoptate de Uniunea Europeană în vederea punerii în aplicare a Rezoluției 1373/2001 a Consiliului de Securitate al ONU în cadrul unei ample strategii internaționale de combatere a terorismului și, în special, a finanțării terorismului.

Includerea Frontului Popular pentru Eliberarea Palestinei se bazează pe criterii obiective. Așa cum se întâmplă în cazul tuturor persoanelor, grupurilor și entităților care figurează pe listă, FPEP are cunoștință de motivele includerii sale.

Consiliul revizuieste lista în mod regulat și cel puțin o dată la șase luni. Cu ocazia ultimei revizui, Consiliul a considerat că motivele pentru includerea FPEP pe listă au rămas în vigoare și, prin urmare, a decis să mențină grupul pe lista care a fost adoptată la 15 iunie.

*
* *

Întrebarea nr. 12 adresată de Jim Higgins (H-0286/09)

Subiect: Motive de îngrijorare cu privire la situația din Iran/Irak

Este Consiliul îngrijorat de faptul că forțele de poliție irakiene au pătruns în tabăra de la Ashraf și câțiva refugiați au fost uciși, iar mulți au fost răniți, și că în prezent 36 de deținuți se află în arest și fac greva foamei, iar autoritățile irakiene au ignorat deciziile judiciare pentru eliberarea acestora? Consideră Consiliul că alegerile care au avut loc recent în Iran s-au desfășurat într-un mod transparent și democratic? Este Consiliul de părere că ar trebui să aibă loc noi alegeri, care să fie monitorizate împreună de către Organizația Națiunilor Unite și Uniunea Europeană și că, în cazul în care se refuză organizarea acestor noi alegeri, ar trebui impuse sancțiuni?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din septembrie 2009 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Consiliul urmărește foarte îndeaproape evoluțiile din Irak și profită de fiecare ocazie pentru a sublinia importanța respectării drepturilor omului în relațiile noastre cu autoritățile irakiene.

Consiliul a discutat evenimentele recente privind alegerile prezidențiale din Iran și a luat act de rezultat, astfel cum a fost acesta anunțat de Comisia electorală din Iran, precum și de preocupările exprimate de mai mulți candidați cu privire la desfășurarea alegerilor. Aceasta este o chestiune pe care autoritățile iraniene trebuie să o abordeze și să o investigheze.

Consiliul a exprimat o preocupare profundă cu privire la violența de pe străzi și la utilizarea excesivă a forței împotriva demonstranților pașnici. Este esențial ca aspirațiile poporului iranian să fie îndeplinite prin mijloace pașnice și ca libertatea de exprimare să fie respectată.

*
* *

Întrebarea nr. 13 adresată de Athanasios Pafilis (H-0287/09)

Subiect: Scoaterea ideologiei comuniste în afara legii în Lituania

La 9 iunie, Parlamentul Lituaniei a adoptat o serie de amendamente la Codul Penal prin care „distribuirea de materiale de propagandă în favoarea genocidului săvârșit de comunism și fascism, precum și de negare sau justificare a acestuia” și „defăimarea publică a membrilor mișcării pentru libertatea Lituaniei care au luptat împotriva ocupației sovietice între 1944 și 1953” sunt pasibile de pedepse privative de libertate cu o durată de până la trei ani. Recurgând la măsuri penale, aceste dispoziții constituie o tentativă de falsificare a istoriei și de punere pe picior de egalitate a comunismului și a fascismului. Acestea necesită recunoașterea fasciștilor care au colaborat cu naziștii, vinovați de crime împotriva umanității. Măsurile respective scot în afara legii ideologia comunistă și sancționează libertatea de exprimare și orice viziune diferită asupra istoriei.

Care este poziția Consiliului față de reabilitarea fascismului și a nazismului - concretizată îndeosebi prin adoptarea de măsuri penale împotriva adepților unei viziuni diferite asupra istoriei - interzicerea libertății de exprimare și scoaterea în afara legii a ideologiei comuniste în mai multe state membre ale Uniunii Europene, în special în țările baltice, în care partidele comuniste sunt interzise, iar membrii acestora și democrații antifasciști sunt persecutați?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din septembrie 2009 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

În ceea ce privește actul legislativ menționat de distinsul deputat, Consiliul nu a adoptat o poziție. Niciun instrument legal adoptat de Consiliu nu abordează problema ridicată, întrucât aceasta ține de competența națională a statelor membre.

În acest context, totuși, aș dori să menționez prima Zi a comemorării victimelor regimurilor totalitare și autoritare, la care am avut onoarea să particip și care a avut la 23 august, anul acesta. Această comemorare a avut loc în Europa în urma unei inițiative a Parlamentului Europei și a Consiliului Europei, pentru a plăti tribut milioaneilor de oameni care au murit în numele nazismului și al comunismului.

Ziua Comemorării reprezintă, de asemenea, un excelent moment pentru a aduce un omagiu tuturor oamenilor curajoși care își riscă în continuare viețile în lupta împotriva dictaturii și a asupririi, pentru libertate și democrație, în imediata noastră vecinătate și în alte părți ale lumii.

Drepturile omului, democrația și statul de drept reprezintă valori fundamentale pentru Uniunea Europeană și pentru statele membre. În acest context, aș dori să menționez, de asemenea, volumul impresionant de muncă depus de Parlamentul European în sprijinirea mișcărilor democratice și a apărătorilor drepturilor omului în țări totalitare din întreaga lume.

Având în vedere angajamentul Uniunii față de valorile noastre comune, este de la sine înțeles că se așteaptă ca orice legislație adoptată de statele membre să fie în conformitate atât cu legislația primară și secundară a Uniunii și a Comunității, cât și cu Carta drepturilor fundamentale.

*
* *

Întrebarea nr. 14 adresată de Tadeusz Zwiefka (H-0290/09)

Subiect: Rezultatele celei de-a doua reuniuni a subcomitetului UE-Egipt pentru "Chestiuni politice: drepturile omului și democrația - Aspecte internaționale și regionale" din 7-8 iulie 2009 cu privire la „Al-Manar TV”

Difuzarea canalului de televiziune terorist clandestin „Al-Manar TV” în Europa de către furnizorul egiptean de televiziune prin satelit Nilesat continuă să constituie o încălcare directă a planului de acțiune UE-Egipt și reprezintă o amenințare de radicalizare pentru securitatea europeană. În răspunsul Comisiei la întrebarea H-0011/09, s-a afirmat că subcomitetul pentru chestiuni politice cu Egiptul reprezintă „mecanismul corespunzător” pentru suprimarea difuzării canalului „Al-Manar TV” de către Nilesat. A inclus Consiliul chestiunea difuzării canalului „Al-Manar TV” pe ordinea de zi a celei de-a doua reuniuni a subcomitetului UE-Egipt pentru „Chestiuni politice: drepturile omului și democrația - Aspecte internaționale și regionale” din 7-8 iulie 2009? Ar putea Consiliul să indice ce angajamente și-a asumat Egiptul în vederea suprimării difuzării canalului „Al-Manar TV” prin Nilesat?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din septembrie 2009 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Îi sunt recunoscător distinsului deputat pentru întrebarea sa referitoare la furnizorul egiptean de televiziune prin satelit Nilesat, al cărui post libanez „Al-Manar TV” poate fi difuzat în Uniunea Europeană. Consiliul înțelege îngrijorarea distinsului deputat cu privire la faptul că o parte din materialele difuzate de postul de televiziune ar putea fi echivalente cu incitare la ură.

În vederea realizării unei îmbunătățiri durabile în materie de xenofobie, intoleranță și ură împotriva sectelor, nu există metodă mai bună decât dialogul. Prin urmare, este încurajator să vedem că peste 80 de țări, printre care Egiptul, Libanul, statele din Golf și majoritatea statelor membre ale UE, au aderat la Alianța Civilizațiilor a ONU, a cărei misiune principală este prevenirea conflictelor cauzate de prejudicii și concepții culturale sau religioase greșite. Mai multe programe AC ale ONU se concentrează pe alfabetizare și etică în mass-media.

Astfel, Consiliul consideră că dialogul cu Egiptul reprezintă cel mai eficient mod de a încuraja guvernul egiptean să continue progresele în domeniul drepturilor omului. Acest dialog are loc sub forma structurii instituționale a subcomisiilor și a dialogului politic și oferă o posibilitate de a efectua schimburi de opinii cu privire la o serie de probleme.

Consiliul a abordat deja aceste preocupări ridicate de distinsul deputat, în declarația sa privind cea de-a cincea reuniune a Consiliului de asociere UE-Egipt, care afirma că „UE încurajează Egiptul să își continue eforturile de luptă împotriva discriminării din orice motive și de promovare a toleranței față de chestiuni legate de cultură, religie, convingeri și minorități. În acest context, UE este îngrijorată de conținutul discriminatoriu al unora dintre programele postului de televiziune Al-Manar, difuzate prin satelitul egiptean Nilesat. UE condamnă orice încurajare a urii naționale, rasiale sau religioase care constituie incitare la discriminare, ostilitate sau violență”.

În cadrul subcomitetului pentru afaceri politice cu Egiptul, a cărui a doua reuniune a avut loc la Cairo, la 7 și 8 iulie 2009, problema difuzării postului de televiziune „Al-Manar TV” a fost ridicată de partea UE în cadrul chestiunilor legate de lupta împotriva rasismului, xenofobiei și intoleranței, inclusiv angajamentul asumat, în cadrul Planului de acțiune comun UE-Egipt, în vederea „consolidării rolului mass-media în combaterea xenofobiei și a discriminării pe motiv de convingeri religioase sau cultură”, precum și a acțiunii de încurajare a mass-media „de a-și asuma propriile responsabilități în această privință”.

Egiptul a evitat să ofere unui răspuns, pe motiv că Al-Manar a reprezentat un caz individual. De asemenea, Egiptul nu a oferit un angajament de abordare a acestei probleme. Cu toate acestea, reacția Egiptului nu ar trebui să ne împiedice să continuăm acest dialog. Distinsul deputat poate fi sigur că Consiliul va continua să acorde mare atenție acestei probleme și este pregătit să o abordeze cu un alt prilej în cadrul dialogului politic regulat al UE cu Egiptul.

*

* *

Întrebarea nr. 15 adresată de Ryszard Czarnecki (H-0292/09)**Subiect: Situația din Pakistan**

În Pakistan puterea se află în prezent în mod oficial în mâinile unui guvern civil. În opinia Consiliului, acest guvern civil controlează în totalitate situația din Pakistan sau armata pakistaneză este cea care, la fel ca în trecut, deține de fapt puterea în această țară?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din septembrie 2009 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Alegerile generale din februarie 2008 au readus democrația în Pakistan. Consiliul admite că acest lucru reprezintă un progres major pentru Pakistan. Consolidarea democrației și a stabilității rămâne obiectivul principal al UE în cadrul cooperării cu Pakistanul.

Este evident că, pentru a avea o democrație funcțională în Pakistan, guvernul civil trebuie să dețină controlul asupra forțelor armate. Guvernele alese ar trebui să exercite întotdeauna transparență completă și control asupra instituției militare. Acesta constituie un fundament al politicii UE.

Procesul de democratizare din Pakistan se află încă într-un stadiu incipient. UE, împreună cu restul comunității internaționale, trebuie să continue să sprijine guvernul în eforturile sale de a consolida instituțiile și structurile democratice. Primul summit UE-Pakistan, care a avut loc la 17 iunie 2009, a reprezentat un pas important în construirea unui parteneriat mai puternic între UE și Pakistan în ceea ce privește sprijinirea regimului democratic și civil din această țară. UE va folosi dialogul său strategic cu Pakistanul pentru a promova în continuare acest obiectiv.

*
* *

Întrebarea nr. 16 adresată de Hans-Peter Martin (H-0295/09)**Subiect: Inițiative ale președinției suedeze a Consiliului vizând o mai mare transparență**

În Decizia Consiliului din 15 septembrie 2006 de adoptare a regulamentului de procedură al Consiliului (JO L 285, 16.10.2006, p.47), Consiliul European declară că dorește „să dea [cetățenilor] posibilitatea de a cunoaște nemijlocit activitățile [Uniunii Europene] printr-o mai mare deschidere și transparență [...], în special în situațiile în care Consiliul deliberază cu privire la acte legislative în cadrul procedurii de codecizie.”

Potrivit analizei ordinilor de zi ale reuniunilor Consiliului de Miniștri, abordarea publică a punctelor de pe ordinea de zi în toate formațiunile Consiliului (cu excepția Consiliului Educație, Tineret și Cultură și a Consiliului Agricultură și Pescuit) chiar s-a diminuat între 2007 și 2008. Astfel, în 2008, doar 4 din 33 de puncte de pe ordinea de zi au mai fost abordate public în cadrul Consiliului Mediu, aceasta reprezentând o diminuare cu două cifre față de 2007. În importantul Consiliu Afaceri Generale și Relații Externe a fost abordat public în 2008 doar unul din cele 130 de puncte de pe ordinea de zi.

În ce domenii vizează președinția suedeză a Consiliului inițiative concrete pentru a se conforma Deciziei Consiliului din 15 septembrie 2006 și bine-cunoscutei tradiții suedeze în materie de transparență?

Este Președinția suedeză de acord cu accesul public la reuniunile Consiliului European, inclusiv la tradiționalele mese de lucru din cadrul Consiliului?

Ce inițiative concrete va lansa președinția suedeză a Consiliului pentru abordarea publică a punctelor de pe ordinea de zi în cadrul reuniunilor Consiliului?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din septembrie 2009 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Președinția ar dori să reamintească faptul că modificarea articolului 8 din Regulamentul de procedură al Consiliului, la care se face referire în întrebarea adresată de distinsul membru, a dus la o creștere semnificativă a numărului de deliberări publice în cursul ultimilor trei ani în comparație cu perioada precedentă de patru

ani, în care accesul la procesul decizional al Consiliului a fost reglementată de principiile stabilite de Consiliul European de la Sevilla (aşa-numitul regim „de la Sevilla”).

Prin urmare, începând cu 1 iulie 2006, un număr de 788 de subiecte au fost abordate la nivel ministerial în timpul sesiunilor deschise ale Consiliului. Creşterea a fost semnificativă în special în ceea ce priveşte numărul punctelor legislative „B”: În total, numărul de puncte legislative „B” examinate de Consiliu în mod public, începând cu 1 iulie 2006, s-a dublat în comparaţie cu perioada iulie 2002 - iunie 2006. În plus, un total de 128 de dezbateri publice, printre care 118 dezbateri privind chestiuni importante care afectează interesele Uniunii Europene şi pe cetăţenii acesteia, au avut loc în perioada iulie 2006 - iunie 2009, în timp ce în cursul perioadei precedente au avut loc numai 33 de astfel de dezbateri.

Acestea fiind spuse, Preşedinţia ar dori să reamintească faptul că numărul de puncte afişat pe ordinea de zi a Consiliului pentru o deliberare publică sau o dezbatere publică poate varia de la un an la altul, în special în funcţie de numărul de puncte de codecizie care urmează să fie examinate şi/sau adoptate de Consiliu în cursul unui anumit an.

În consecinţă, în 2007 un total de 153 de puncte de codecizie au fost incluse pe ordinea de zi a Consiliului pentru o deliberare publică, în timp ce cifra corespunzătoare pentru 2008 a fost de 229 de proceduri de codecizie. În 2009, Consiliul a abordat până acum 148 de puncte de codecizie, în mod public.

Numărul de dezbateri publice organizate în conformitate cu articolul 8 alineatul (3) din Regulamentul de procedură al Consiliului poate varia, de asemenea, în funcţie de numărul de chestiuni care au fost identificate de fiecare Preşedinţie ca fiind potrivite pentru o dezbatere publică.

În ceea ce priveşte procedurile Consiliului European, ar trebui reamintit faptul că normele privind transparenţa nu sunt aplicabile Consiliului European.

Preşedinţia suedeză împărtăşeşte punctul de vedere al distinsului deputat cu privire la importanţa unei transparenţe crescute în activitatea Uniunii. Acest lucru reprezintă o parte foarte importantă a activităţilor care vizează sporirea încrederii cetăţenilor în UE şi în instituţiile noastre comune.

La rândul său, Preşedinţia intenţionează să aplice pe deplin dispoziţiile referitoare la transparenţă, prevăzute la articolul 8 alineatele (1 - 4) din Regulamentul de procedură al Consiliului. În principiu, toate deliberările privind

acte legislative care trebuie să fie adoptate în conformitate cu procedura de codecizie vor fi deschise publicului, astfel cum se prevede în Regulamentul de procedură al Consiliului.

În paralel cu acest lucru, Consiliul va continua eforturile întreprinse începând din iulie 2006 cu scopul de a îmbunătăţi în continuare calitatea difuzării online a sesiunilor publice ale Consiliului. Acest serviciu, care este actualizat şi îmbunătăţit periodic, oferă acces în direct şi la cerere la dezbateri şi deliberări publice, precum şi la alte evenimente publice.

În termeni calitativi, difuzarea video a Consiliului are drept obiectiv garantarea faptului că utilizatorii au acces uşor şi coerent la dezbaterile care îi interesează.

În plus, de la crearea EBS (Europe by Satellite) Plus la sfârşitul anului 2008, în prezent există mai mult spaţiu disponibil pentru retransmiterea deliberărilor publice şi a dezbaterilor Consiliului.

Tratatul de la Lisabona pune un accent sporit pe deschidere şi transparenţă care, să sperăm, că vor determina atât Consiliul, cât şi alte instituţii, să ia măsuri suplimentare în activităţile lor pentru a oferi mai multă transparenţă. Mai mult, dacă şi când Tratatul de la Lisabona intră în vigoare, Consiliul se va reuni în mod sistematic în public atunci când va analiza un proiect de act legislativ şi când va vota un astfel de proiect, indiferent de procedura legislativă aplicabilă.

*
* *

Întrebarea nr. 17 adresată de Czesław Adam Siekierski (H-0298/09)

Subiect: Programul de distribuire de alimente pentru persoanele nevoiaşe din Comunitate

În luna martie a acestui an, Parlamentul European a adoptat un raport privind asistenţa specială acordată persoanelor celor mai defavorizate sub forma unui program comunitar de distribuire de alimente gratuite. Aveam convingerea că adoptarea acestui aviz cu o majoritate atât de largă avea să determine Preşedinţia

Uniunii, asigurată la momentul respectiv de Republica Cehă, să reia dezbaterile pentru a ajunge la un compromis rezonabil în cadrul Consiliului. Din păcate, așteptările mele nu au fost confirmate. Mi-e teamă că Suedia, care asigură în prezent Președinția Consiliului, nici măcar nu a adus în discuție o eventuală reluare a lucrărilor, deși nu există nici un motiv care să împiedice acest lucru. Consiliul are în vedere reluarea discuțiilor asupra acestui program de importanță deosebită pentru milioane dintre cetățenii noștri?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din septembrie 2009 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Începând cu 1987, legislația comunitară a permis furnizarea de produse alimentare din stocurile de intervenție către organizații de caritate, pentru a fi distribuite celor mai defavorizate persoane din cadrul Comunității.

În 2008, Comisia a prezentat o propunere de revizuire a legislației, necesară ca urmare a creșterii prețului la anumite alimente și a reducerii stocurilor.

Sub Președinția franceză, Consiliul a organizat o dezbatere politică privind această propunere, însă nu a fost posibil să se asigure majoritatea calificată în favoarea propunerii.

O serie de delegații au respins principiul însuși al planului de ajutor, insistând că aceasta este o chestiune care trebuie decisă de statele membre în parte.

*
* *

Întrebarea nr. 18 adresată de Silvia-Adriana Țicău (H-0300/09)

Subiect: Promovarea unei economii eficiente din punct de vedere energetic

Președinția suedeză a Consiliului Uniunii Europene a declarat că printre prioritățile sale pentru perioada iulie-decembrie 2009 se numără redresarea economică, creșterea gradului de ocupare a forței de muncă și reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, teme care afectează practic viața fiecărui cetățean european.

Creșterea eficienței energetice și utilizarea energiilor regenerabile pot genera în anii următori câteva milioane de locuri de muncă și creează premisele unei creșteri economice durabile, oferind în același timp un avantaj competitiv Uniunii Europene. Având în vedere cele mai sus menționate, aș dori să întreb Președinția Consiliului Uniunii Europene care sunt măsurile concrete pe care le are în vedere pentru a încuraja statele membre ale Uniunii să dezvolte măsuri de stimulare a investițiilor în eficiența energetică și utilizarea energiilor regenerabile, domenii care pot genera noi locuri de muncă, promovează inovarea și pot asigura o dezvoltare economică durabilă.

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din septembrie 2009 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Eficiența energetică a fost identificată deja ca o prioritate a politicii energetice europene în cadrul Planului de acțiune în domeniul politicii energetice, pe care Consiliul European l-a adoptat în martie 2007 și unde a fost stabilit obiectivul unei economii energetice de 20% până în 2020.

Programul de 18 luni al Consiliului, adoptat în iunie 2008, subliniază faptul că președințiile, respectând alegerea statelor membre privind mixul energetic, vor depune eforturi pentru o economie cu emisii reduse de carbon, care să fie în concordanță atât cu durabilitatea, cât și cu eficiența costurilor și care să contribuie în mod pozitiv la obiective de creștere mai largi, în conformitate cu Strategia de la Lisabona pentru creștere economică și ocuparea forței de muncă. Într-adevăr, eficiența energetică nu are doar un impact pozitiv asupra utilizării resurselor energetice și a reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră, ci stimulează în același timp, după cum afirmă distinsul deputat, evoluții tehnologice inovatoare și poate stimula astfel competitivitatea europeană în domeniul industriei și crearea de locuri de muncă. Prin urmare, eficiența energetică reprezintă piatra de temelie nu doar a unei economii eficiente din punct de vedere energetic, ci și a unei economii eficiente în ceea ce privește protecția mediului. Aceasta ne va ajuta să abordăm simultan provocările privind schimbările climatice, degradarea resurselor, criza economică mondială și securitatea aprovizionării.

Trei propuneri legislative adoptate prin codecizie, cu privire la eficiența energetică, sunt depuse în prezent înaintea Consiliului și a Parlamentului European:

propunerea de directivă privind eficiența energetică a clădirilor;

propunerea de directivă privind etichetarea consumului de energie și

propunerea de regulament privind eficiența consumului de combustibil al pneurilor

iar acestea reprezintă, într-adevăr, principalele priorități ale Consiliului în acest semestru.

Odată adoptate - ceea ce sperăm că se va întâmpla, cu ajutorul dvs., tot în decursul acestui semestru -, statele membre vor putea să introducă pe baza acestora, tot pe termen lung, măsuri concrete privind eficiența energetică în sectorul clădirilor și al construcțiilor, precum și în domeniul vast al produselor cu impact energetic, atât în sectorul public, cât și în cel privat. În acest sens, astfel de măsuri vor stimula investițiile în tehnologii inovatoare, pe care statele membre le pot sprijini cu diferite tipuri de stimulente, atât la nivel național, cât și european.

Punerea în aplicare a instrumentelor de eficiență energetică adoptate deja la nivel comunitar va determina, de asemenea, crearea de noi locuri de muncă. Acesta este cazul pentru directivele privind proiectarea ecologică și etichetarea energetică, în care măsuri importante de punere în aplicare (legate de iluminat, motoarele electrice etc.) se află în curs de pregătire.

Acesta este, de asemenea, cazul energiilor regenerabile, pentru care Consiliul și Parlamentul au adoptat

Directiva 2009/28/CE privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, la 4 mai 2009.

În ceea ce privește stimulentele, instrumentele comunitare sunt disponibile pentru finanțarea proiectelor de eficiență energetică, precum Regulamentul 1080/2006 al Parlamentului European și al Consiliului privind Fondul European de Dezvoltare Regională, care a fost revizuit în vederea alocării a 8 miliarde € pentru investiții în eficiența energetică și în energiile regenerabile în locuințe. În contextul Planului european de redresare economică, în cadrul căruia accentul se pune pe „investițiile inteligente” prin intermediul unor propuneri detaliate de parteneriate între sectorul privat și cel public, se vor utiliza fonduri comunitare, BEI și naționale. În această perspectivă, Consiliul European a sprijinit o intervenție crescută a BEI, în special pentru întreprinderile mici și mijlocii, pentru energiile regenerabile și pentru un transport nepoluant, precum și simplificarea procedurilor și o punere mai rapidă în aplicare a programelor finanțate de Fondul de coeziune, fondurile structurale și Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală, în vederea consolidării în special a investițiilor în eficiența energetică.

*
* *

Întrebarea nr. 19 adresată de Kinga Gál (H-0302/09)

Subiect: Libera circulație a reprezentanților oficiali din statele membre

Uniunea Europeană a instituit spațiul de liberă circulație a cetățenilor.

Este de părere Consiliul că, dintr-un motiv oarecare, unui reprezentant oficial provenind dintr-un stat membru - de exemplu un șef de stat - i-ar putea fi refuzată intrarea pe teritoriul unui alt stat membru?

Acceptă Consiliul punctul de vedere potrivit căruia refuzul intrării unui reprezentant oficial dintr-un stat membru - de exemplu un șef de stat - pe teritoriul unui alt stat membru, în conformitate cu Directiva privind libera circulație a cetățenilor UE sau în conformitate cu orice alt temei juridic, reprezintă nerespectarea gravă a valorilor europene?

Răspuns

(RO) Prezentul răspuns, care a fost formulat de către președinție și nu are caracter obligatoriu nici pentru Consiliu, nici pentru membrii acestuia ca atare, nu a fost prezentat oral în timpul afectat întrebărilor adresate Consiliului, în cadrul sesiunii plenare din septembrie 2009 a Parlamentului European, de la Strasbourg.

Așa cum distinsul deputat afirmă pe bună dreptate, libera circulație a persoanelor reprezintă o componentă de bază a pieței interne și a Uniunii ca o zonă de libertate, de securitate și de justiție. Acesta constituie un drept al tuturor cetățenilor UE, consacrat la articolul 18 alineatul (1) din Tratatul CE, sub rezerva limitărilor și a condițiilor prevăzute de prezentul tratat și de măsurile adoptate pentru punerea în aplicare a acestuia.

Din Tratatul CE și articolul 27 din Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora⁽⁶⁾ reiese că orice limitări la acest drept pot fi justificate numai pe motive de ordine publică, securitate publică sau sănătate publică. Aplicarea oricărei astfel de limitări este supusă controlului de către Curtea de Justiție.

În ceea ce privește problema specifică ridicată de distinsul deputat cu privire la circulația șefilor de stat, regimul de călătorie pentru astfel de persoane, având în vedere măsurile specifice de securitate și de siguranță necesare, ar fi o chestiune care ține de competența exclusivă a statelor membre în cauză. Prin urmare, nu este de datoria Consiliului să se pronunțe în acest sens. Această chestiune nu a fost niciodată discutată de Consiliu.

Cu toate acestea, Președinția salută reuniunea bilaterală dintre prim-miniștrii Ungariei și Slovaciei, care a avut loc la 10 septembrie, și consideră declarația comună publicată în legătură cu reuniunea drept un semn pozitiv. Această declarație pare să asigure o bază adecvată pentru o soluție care va submina tensiunile bilaterale dintre cele două țări.

*
* *

ÎNTREBĂRI ADRESATE COMISIEI

Întrebarea nr. 30 adresată de Pat the Cope Gallagher (H-0283/09)

Subiect: Promovarea unor tehnologii mai puțin poluante

Ce inițiative urmărește UE în prezent pentru a promova utilizarea pe scară mai largă a unor tehnologii mai noi și mai puțin poluante în vederea realizării obiectivelor Uniunii Europene privind schimbările climatice?

Răspuns

(RO) O serie de inițiative de politică promovează dezvoltarea și o utilizare mai largă a tehnologiilor mai puțin poluante. Acestea includ:

Planul de acțiune pentru tehnologii ecologice (ETAP) a fost pus în aplicare începând din 2004, cu activități care variază de la concentrarea pe programe de cercetare și dezvoltare, stabilirea de platforme tehnologice, mobilizarea de instrumente financiare și de achiziții publice, până la revizuirea orientărilor pentru ajutoarele de stat. O Carte verde privind viitorul ETAP va fi propusă până la sfârșitul anului 2009;

Planul strategic pentru tehnologiile energetice (SET), adoptat în 2007 ca parte a pachetului UE privind schimbările climatice și energia, este orientat către accelerarea dezvoltării și a introducerii pe piață a tehnologiilor cu consum redus de carbon. Instrumentele sunt inițiativele industriale europene în tehnologii, precum sursele de energie regenerabile și captarea și stocarea carbonului (CSC), Alianța europeană pentru cercetare în domeniul energetic și consolidarea cooperării internaționale;

inițiativa privind piețele pilot, adoptată de asemenea în 2007, are ca scop lărgirea pieței pentru produse și servicii inovatoare în șase domenii prioritare, printre care construcțiile durabile, sursele de energie regenerabile și reciclarea, cu activități referitoare la reglementări, achiziții publice și standardizare, din perspectiva cererii;

Planul de acțiune privind consumul și producția durabile și politica industrială durabilă (SCP-SIP), adoptat în 2008, intenționează, de asemenea, să promoveze inovarea ecologică în vederea dezvoltării unor produse mai ecologice și a unor procese de producție mai flexibile. Obiectivele voluntare privind achizițiile publice ecologice (50% până în 2010) vor contribui la o acceptare sporită a tehnologiilor ecologice și la extinderea industriilor ecologice.

Aceste inițiative politice sunt sprijinite, de asemenea, de instrumentele de finanțare comunitare, precum cel de-al șaptelea program-cadru pentru cercetare și dezvoltare, noul Program pentru competitivitate și inovare și fondurile pentru politica de coeziune.

⁽⁶⁾ JO L 158, 30.4.2004, p.77

Se estimează că aproximativ o treime din bugetul celui de-al șaptelea program-cadru susține proiecte de cercetare privind tehnologiile curate sau ecologice în toate domeniile. Investițiile respective promovează, de asemenea, angajamentul sectorului privat prin intermediul inițiativelor tehnologice comune sau al altor forme de parteneriate public-privat.

Cadrul comunitar modificat privind ajutoarele de stat facilitează sprijinul financiar din partea statelor membre pentru dezvoltarea și acceptarea pe piață a tehnologiilor mai puțin poluante, prin folosirea dispozițiilor cuprinse în Orientările comunitare privind cercetarea, dezvoltarea și inovarea, Orientările privind protecția mediului și Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare.

În plus, Directiva revizuită privind comercializarea cotelor de emisii⁽⁷⁾ rezervă 300 de milioane de cote pentru sprijinirea CSC și a surselor inovatoare de energie regenerabilă. Planul european de redresare economică include măsuri clare pentru a accelera trecerea la o economie caracterizată prin reducerea emisiilor de carbon și utilizarea eficientă a resurselor, inclusiv aproximativ 4 miliarde € pentru proiectele în domeniul energetic.

*
* *

Întrebarea nr. 32 adresată de Cristina Gutiérrez-Cortines (H-0297/09)

Subiect: Impactul parcurilor eoliene asupra biodiversității, peisajului și teritoriului

Având în vedere faptul că unul din principiile de bază ale UE îl reprezintă o politică integrată a mediului înconjurător, pare firesc ca dezvoltarea energiilor regenerabile să fie compatibilă cu conservarea biodiversității, în cadrul căreia trebuie incluse teritoriul, peisajul, solul, flora și fauna.

Se aplică în mod riguros și științific criteriile pe care trebuie să le îndeplinească parcurile eoliene în ceea ce privește impactul acestora asupra biodiversității și în mod deosebit în ceea ce privește consecințele asupra păsărilor răpitoare și altor specii de păsări, precum și asupra peisajelor naturale, istorice și urbane de înaltă calitate?

În cazul în care nu există temei juridic suficient, intenționează Comisia să completeze legislația existentă pentru a garanta compatibilitatea parcurilor eoliene cu conservarea mediului natural și cultural?

Răspuns

(RO) Dezvoltarea unor forme de energie eoliană face parte din angajamentul Comunității Europene de a atinge o cotă de 20% a surselor de energie regenerabilă în consumul total de energie al UE, până în 2020. Acesta reprezintă un element-cheie al strategiei de abordare a emisiilor de CO₂, în contextul schimbărilor climatice. Acesta susține alte obiective ale politicii UE în domeniul energetic și de mediu - de exemplu, în ceea ce privește reducerea poluării aerului, reducerea consumului de apă în cadrul producției energiei convenționale, reducerea dependenței de importul de energie și intensificarea creării de locuri de muncă.

Cu toate acestea, Comisia este conștientă de existența riscurilor de mediu care decurg din amplasarea necorespunzătoare a parcurilor eoliene. Dezvoltarea energiei eoliene ar trebui să se desfășoare într-un mod durabil și echilibrat, care să nu conducă la pagube semnificative în domenii sensibile de importanță conservativă: arii de protecție specială (APS) desemnate în temeiul Directivei privind păsările⁽⁸⁾, și situri de importanță comunitară (SIC) stabilite în temeiul Directivei privind habitatele⁽⁹⁾, care formează rețeaua Natura 2000.

Parcurile eoliene sunt, de asemenea, incluse în anexa II la Directiva privind evaluarea impactului asupra mediului (EIA)⁽¹⁰⁾. Pentru proiectele enumerate în anexa II, statelor membre li se solicită să determine dacă

(7) Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (Text cu relevanță pentru SEE), JO L 275, 25.10. 2003.

(8) Directiva 79/409/CEE a Consiliului din 2 aprilie 1979 privind protecția păsărilor sălbatice, JO L 103 din 25.4.1979.

(9) Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind protecția habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică, JO L 206 din 22.7.1992.

(10) Directiva 85/337/CEE privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului, JO L 175, 5.7.1985. Astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/11/CE din 3 martie 1997 (JO L 73, 14.3.1997) și Directiva 2003/35/CE din 26 mai 2003 (JO L 156, 25.6.2003).

este necesară o evaluare a impactului asupra mediului. Trebuie luate în considerare criterii precum caracteristicile proiectului, amplasarea acestuia și caracteristicile impactului potențial.

Aceasta înseamnă că este necesară o EIA în cazul în care aceste proiecte ar putea avea efecte semnificative asupra mediului. EIA trebuie să ia în considerare diverși factori, precum fauna și flora, dar și ființele umane, solul, peisajul sau patrimoniul cultural.

Orice dezvoltări care ar putea avea un efect negativ semnificativ asupra siturilor Natura 2000 trebuie supuse unei evaluări corespunzătoare a impactului asupra mediului, în temeiul articolului 6 din Directiva privind habitatele. Comisia a oferit o orientare interpretativă generală și metodologică privind punerea în aplicare a acestei dispoziții.

În ceea ce privește planurile publice de energie eoliană, dispozițiile Directivei privind evaluarea strategică de mediu (SEA)⁽¹¹⁾ sunt de asemenea aplicabile.

Comisia consideră că această legislație de mediu este suficientă pentru a evalua în mod corespunzător posibilele impacturi ale proiectelor privind construirea de parcuri eoliene asupra mediului natural și cultural.

Rigoarea și calitatea acestor evaluări ale impactului asupra mediului sunt, în primul rând, responsabilitatea dezvoltatorilor și în final a autorităților responsabile de protecția mediului competente din statele membre.

Pentru a le ajuta și pentru a îmbunătăți punerea în aplicare, Comisia lucrează la orientări specifice privind energia eoliană și conservarea naturii.

*
* *

Întrebarea nr. 33 adresată de Marian Harkin (H-0260/09)

Subiect: Legislația din domeniul mediului

Dat fiind că în ultimii 30 de ani Comisia Europeană a adoptat o serie extinsă de diverse măsuri de mediu care vizează îmbunătățirea calității mediului și dat fiind că mediul nostru poate fi protejat dacă statele membre pun în aplicare în mod corespunzător documentele pe care le-au semnat în acest sens la nivel european, ce măsuri va lua Comisia pentru a încuraja statele membre să continue să sprijine programele eco-agricole, cum ar fi Programul de protecție a mediului rural (PPMR) din Irlanda, care urmărește să stimuleze fermierii să-și conducă activitățile agricole de o manieră care să protejeze mediul și să îmbunătățească condițiile de mediu din fermele existente? În lumina acestor fapte, Comisia ar fi de acord că deciziile de a nu mai acorda sprijin noilor participanți la PPMR 4 din Irlanda contrazice obiectivele UE din domeniul mediului?

Răspuns

(RO) Gestionarea durabilă a terenurilor reprezintă un obiectiv central al politicii UE de dezvoltare rurală. Cel puțin 25% din contribuția totală a fondurilor de dezvoltare rurală vor fi alocate pentru axele 2, iar sprijinul pentru agricultura ecologică reprezintă o măsură-cheie în acest sens. Prin urmare, Irlanda, la fel ca toate statele membre, trebuie să continue sprijinirea agriculturii ecologice, precum și îmbunătățirea calității mediului pe perioada de programare 2007-2013.

În iulie 2009, Irlanda a prezentat o propunere care modifică programul său de dezvoltare rurală. Comisia înțelege că, deși PPRM va fi încheiat, acesta va fi înlocuit de un nou Program de opțiuni pentru o agricultură ecologică. În prezent, Comisia analizează programul propus, pentru a vedea dacă acesta respectă atât Planul național strategic al Irlandei, cât și prioritățile UE, și va notifica Irlanda cu privire la concluziile noastre, în următoarele luni.

*
* *

⁽¹¹⁾ Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001, privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului. JO L 197, 21.7.2001.

Întrebarea nr. 34 adresată de Mairead McGuinness (H-0265/09)**Subiect: Referendumul din Irlanda privind Tratatul de la Lisabona**

Este Comisia în măsură să prezinte motivele pentru care crede că Irlanda ar trebui să voteze în favoarea Tratatului de la Lisabona la referendumul care va fi organizat în curând pe această temă și, de asemenea, să precizeze implicațiile unui al doilea vot negativ asupra Europei?

Răspuns

(RO) UE a ajuns la 27 de state membre și o jumătate de miliard de cetățeni, în timp ce actuala organizare instituțională a fost concepută pentru o Uniune mult mai mică. Comisia consideră că Tratatul de la Lisabona ar face UE mai democratică, mai eficientă și mai transparentă. Acesta ar spori competențele Parlamentului și ar consolida rolul parlamentelor naționale. Tratatul ar conferi cetățenilor o voce mai puternică, prin faptul că le permite să invite Comisia să prezinte noi inițiative politice.

În ceea ce privește problemele de politică, tratatul ar permite, de exemplu, Uniunii, să combată mai eficient criminalitatea transfrontalieră, imigrația ilegală și traficul de femei și de copii. De asemenea, tratatul ar oferi Uniunii o voce mai clară pe scena internațională, cu privire la probleme precum schimbările climatice și lupta împotriva sărăciei mondiale.

În cazul în care va fi ratificat, Tratatul de la Lisabona ar permite fiecărui stat membru să aibă un comisar, punând în aplicare decizia Consiliului European, ca parte dintr-un pachet mai larg de garanții obligatorii menite să răspundă îngrijorărilor exprimate în cadrul referendumului irlandez din 2008.

*

* *

Întrebarea nr. 35 adresată de Frank Vanhecke (H-0266/09)**Subiect: Regularizarea străinilor în situație de ședere ilegală pe teritoriul Belgiei**

Contrar acordurilor europene încheiate în urma procedurilor de regularizare din alte țări, Guvernul Belgiei a decis recent să lanseze, la 15 septembrie 2009, o nouă procedură de regularizare pe scară largă a străinilor care sunt în situație de ședere ilegală pe teritoriul său.

Mai mult decât atât, aceasta este a doua oară într-un interval de numai câțiva ani când Belgia întreprinde o regularizare „unică” pe scară largă.

A fost Comisia informată în prealabil de intențiile Belgiei?

Consideră Comisia că, procedând astfel, Belgia încalcă acordurile europene? Pot celelalte state membre să ia măsuri pentru a refuza persoanelor regularizate în Belgia accesul pe teritoriul lor?

Răspuns

(RO) În primul rând, Comisia ar dori să sublinieze faptul că problema regularizărilor nu este reglementată de dreptul comunitar și intră sub jurisdicția statelor membre. Prin urmare, permisele de ședere pot fi acordate persoanelor care sunt în situație de ședere ilegală, lucru care este la latitudinea statelor membre și este inclus în domeniul de aplicare a legislației naționale. Un permis de ședere eliberat de un stat Schengen este echivalentul unei vize și îi permite titularului să călătorească în spațiul Schengen. Acest lucru este valabil și pentru permisele de ședere eliberate în cazul regularizării.

Cu toate acestea, Pactul privind imigrația și azilul conține angajamentul politic al tuturor statelor membre de a „folosi doar regularizarea de la caz la caz, mai degrabă decât regularizarea generală, în temeiul legislației naționale, din motive umanitare sau economice”. Potrivit informațiilor disponibile, s-ar părea că procedura de regularizare din Belgia este în conformitate cu această abordare.

Având în vedere faptul că măsurile legate de imigrație adoptate la nivel național ar putea avea un impact în afara granițelor naționale, în 2006, Consiliul a creat mecanismul de informare reciprocă (MIR). Acest mecanism permite schimbul de informații cu privire la măsurile naționale (precum regularizările), care sunt de natură să aibă un impact mai semnificativ asupra mai multor state membre. Trebuie menționat faptul că aplicarea în practică a MIR rămâne dezamăgitoare, întrucât statele membre îl utilizează foarte puțin. Prin urmare, pe viitor, Comisia va integra MIR în procesul anual de monitorizare a punerii în aplicare a Pactului privind imigrația și azilul.

Comisia monitorizează îndeaproape problema regularizării. La începutul anului 2009, Comisia a publicat un studiu extern privind practicile de regularizare din cadrul statelor membre. Acest studiu va fi util pentru deliberările sale viitoare. Comunicarea privind Programul de la Stockholm menționează, referitor la regularizări, necesitatea îmbunătățirii schimbului de informații și posibilitatea elaborării unor orientări.

*
* *

Întrebarea nr. 36 adresată de Seán Ó Neachtain (H-0268/09)

Subiect: Programul de protecție a mediului rural din Irlanda

Ce sume au fost puse la dispoziția Irlandei în cadrul Programului de protecție a mediului rural? Comisia a primit vreo comunicare din partea guvernului irlandez cu privire la planurile sale de aplicare a PPMR 4?

Răspuns

(RO) La începutul perioadei de programare 2007-2013, Irlanda a ales să aloce PPMR 2 miliarde €, aproximativ jumătate din bugetul total al programului. UE a cofinanțat programul în proporție de 55%. Pe lângă aceasta, guvernul irlandez a suplimentat, de asemenea, pentru program suma de 414 milioane de euro provenită din bani de la nivel național.

La 15 iulie, Irlanda a notificat Comisia cu privire la decizia sa de a refuza accesul noilor veniți la PPMR, invocând drept motiv constrângerile bugetare. În același timp, aceasta a indicat intenția sa de a înlocui PPMR cu un nou Program de opțiuni pentru o agricultură ecologică. În prezent, Comisia analizează schimbările propuse și va notifica Irlanda cu privire la concluziile sale în lunile următoare.

Ar trebui subliniat faptul că statele membre sunt cele care trebuie să decidă cum să-și împartă bugetul pentru programele de dezvoltare rurală între diversele măsuri. Irlanda a ales, și va continua să investească masiv în agricultura ecologică, indiferent de încheierea PPMR.

*
* *

Întrebarea nr. 37 adresată de Nikolaos Chountis (H-0269/09)

Subiect: Construirea unui depozit de deșeuri în Grammatiko în provincia Attica

În răspunsul său la o întrebare anterioară (E-0544/09) privind construirea unor depozite de deșeuri în Fili, Grammatiko și Keratea, în provincia Attica, Comisia a subliniat, printre altele, că „nici respectarea condițiilor specifice [precum tratarea prealabilă a deșeurilor în conformitate cu Directiva 1999/31/CE] ... prevăzute de decizii și în raport cu plățile intermediare nu este considerată satisfăcătoare în cele trei cazuri.”

Dat fiind faptul că locuitorii din zona Grammatiko se opun ferm construirii unui nou depozit de deșeuri în regiune deoarece acesta nu îndeplinește condițiile stabilite de Directiva 1999/31/CE⁽¹²⁾ privind depozitele de deșeuri, poate Comisia să indice ce măsuri imediate va lua pentru a stopa construirea unui depozit de deșeuri în Grammatiko deoarece nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de Directiva 1999/31/CE?

Răspuns

(RO) Decizia Comisiei C(2004)5509 privind acordarea unui ajutor financiar din cadrul Fondului de coeziune pentru realizarea proiectului de construire a unui depozit de deșeuri în Grammatiko cuprinde o serie de condiții specifice legate de plată. Aceste condiții decurg în special din Directiva 1999/31/CE⁽¹³⁾ privind tratarea deșeurilor, precum și construirea și funcționarea depozitelor de deșeuri, iar acestea trebuie respectate în cazul în care Comisia este cea care face plățile. După cum Comisia a indicat, de asemenea, în răspunsul său la întrebarea E-0544/09⁽¹⁴⁾ adresată de distinsul deputat, aceasta consideră că în prezent respectarea acestor condiții specifice este nesatisfăcătoare. Prin urmare, Comisia nu va plăti costurile proiectelor în cauză. În cazul în care această situație de non-conformitate cu condițiile specifice va continua, Comisia își rezerva dreptul de a suspenda plățile în temeiul articolului H alineatul (1) din anexa II la Regulamentul nr. 1164/94

⁽¹²⁾ JO L 182, 16.7.1999, p. 1.

⁽¹³⁾ Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999, JO L 182 din 16.7.1999

⁽¹⁴⁾ <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB>

al Consiliului, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 1265/99⁽¹⁵⁾. În orice caz, Comisia dorește să îl asigure pe distinsul deputat că va supraveghea ca dreptul comunitar, inclusiv cerințele în temeiul Directivei 1999/31/CE, este respectat în permanență, indiferent de sursa de finanțare.

*
* *

Întrebarea nr. 38 adresată de Eleni Theocharous (H-0275/09)

Subiect: Colonizarea Ciprului

Rapoartele Cuco și Laakso, care au fost întocmite în numele Consiliului Europei, descriu colonizarea părții de nord a insulei ocupate de Turcia drept o crimă de război și o bombă cu efect întârziat care împiedică găsirea vreunei soluții la această problemă. Potrivit presei turce, premierul turc Tayyip Erdoğan intenționează să trimită încă un milion de coloniști în Cipru.

Sprijină Uniunea Europeană și, în special Comisia, ideea unui recensământ al populației organizat de UE și/sau Consiliul Europei pe întreg teritoriul Ciprului?

Intenționează Uniunea Europeană să ia măsuri împotriva Turciei dacă aceasta continuă să colonizeze partea ocupată din nordul Ciprului? În caz afirmativ, care sunt aceste măsuri?

Răspuns

(RO) Problema cetățenilor turci care locuiesc acum în partea de nord a Ciprului, ridicată de distinsul deputat, subliniază nevoia urgentă pentru o soluție rapidă la problema cipriotă, întrucât acest aspect va fi o parte esențială a soluției.

Comisia sprijină pe deplin eforturile liderilor celor două comunități din Cipru pentru găsirea unei soluții globale sub auspiciile ONU.

Găsirea unei soluții va necesita o muncă grea, iar Comisia este convinsă că în cele din urmă cele două comunități vor reuși, sub îndrumarea ONU⁽¹⁶⁾ și cu sprijinul UE.

De asemenea, Comisia se așteaptă ca Turcia să pună toată greutatea în spatele găsirii unei soluții.

Comisia consideră cu fermitate că perioada care urmează oferă o oportunitate care nu ar trebui ratată.

*
* *

Întrebarea nr. 39 adresată de Proinsias De Rossa (H-0276/09)

Subject: Transpunerea în Irlanda a articolului 13 din Directiva de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică

Referitor la răspunsul său din 16 decembrie 2008 la întrebarea mea P-6503/08, ar putea Comisia să precizeze dacă a inițiat o procedură împotriva autorităților irlandeze cu privire la transpunerea în Irlanda a articolului 13 din Directiva 2000/43/CE⁽¹⁷⁾ a Consiliului de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică, sau a oricăror alte dispoziții similare din legislația comunitară și să prezinte situația actuală a acestei proceduri?

Răspuns

(RO) Comisia invită distinsul deputat să consulte răspunsul său la întrebarea prioritară P-6503/08 care vizează același subiect.

De asemenea, Comisia reamintește faptul că Directiva privind egalitatea rasială (2000/43/CE) nu impune statelor membre să ofere rate specifice de finanțare sau o structură organizatorică pentru organismele responsabile cu asigurarea egalității de șanse. În lipsa unor dovezi care să sugereze faptul că bugetul disponibil

⁽¹⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 1265/1999 al Consiliului din 21 iunie 1999 de modificare a anexei II la Regulamentul (CE) nr. 1164/94 de creare a unui Fond de coeziune, JO L 161 din 26.6.1999

⁽¹⁶⁾ Organizația Națiunilor Unite

⁽¹⁷⁾ JO L 180, 19.7.2000, p. 22.

nu este suficient pentru Autoritatea pentru egalitate de a-și îndeplini sarcinile, Comisia nu poate interveni în conformitate cu termenii directivei.

Informații privind procedurile de încălcare a dreptului comunitar care au fost inițiate împotriva autorităților irlandeze cu privire la directivele privind antidiscriminarea pot fi găsite în comunicatele de presă ale Comisiei, în secțiunea „Documente aferente” de pe site, la adresa <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=613&langId=en>.

*
* *

Întrebarea nr. 40 adresată de Athanasios Pafilis (H-0288/09)

Subiect: Măsuri dure și nepopulare

Măsurile adoptate de UE și de guvernele statelor membre în contextul deciziilor defavorabile lucrătorilor luate la summitul neoficial al UE privind ocuparea forței de muncă din 7 mai 2009 de la Praga constituie un atac dur împotriva lucrătorilor în scopul garantării profiturilor realizate de monopoliuri.

Rapoartele elaborate de FSE, FMI și OCDE reprezintă piedestalul ideologic pentru ca capitalul să introducă noi „schimbări structurale” vizând adoptarea de măsuri chiar mai dure și mai drastice îndreptate împotriva lucrătorilor, în special: utilizarea generalizată a formelor flexibile de ocupare a forței de muncă, atacarea acordurilor colective, reduceri drastice ale salariilor și pensiilor, creșterea vârstei de pensionare și sporirea impozitelor pentru angajați, pensionari și lucrătorii care desfășoară activități independente, precum și privatizarea sistemelor de sănătate, asigurări sociale și educație.

Vor include orientările Comisiei privind „reforme structurale pe termen lung”, pe care aceasta le discută și le decide împreună cu guvernul Noua Democrație din Grecia, măsurile dure și nepopulare descrise mai sus?

Răspuns

(RO) Comisia consideră că măsurile adoptate de UE și de guvernele statelor membre ca răspuns la criza financiară și economică nu pot, în niciun caz, să fie descrise drept „un atac dur împotriva lucrătorilor în scopul garantării profiturilor realizate de monopoliuri”. Scopul major al acestor măsuri este să oprească creșterea șomajului și să sprijine redresarea, astfel încât oamenii de pe teritoriul UE să poată beneficia cât mai repede posibil de creștere economică.

În cadrul summit-ului UE privind ocuparea forței de muncă din 7 mai, de la Praga, nu a fost luată nicio decizie. Cele zece recomandări publicate ar trebui considerate un set bine echilibrat de priorități politice pentru a crea noi locuri de muncă, pentru a ajuta oamenii să își păstreze locurile de muncă și pentru a promova incluziunea socială activă. Mai mult, partenerii sociali, și, astfel, sindicatele, au luat parte și au participat activ la summit-ul privind ocuparea forței de muncă.

Comisia s-a declarat în favoarea unor piețe ale muncii mai flexibile, însă a subliniat mereu faptul că acestea ar trebui să fie însoțite de o securitate sporită pentru ocuparea forței de muncă. Comisia a solicitat, de asemenea, o creștere a vârstei de pensionare, pentru a reflecta longevitatea mai mare a europenilor și necesitatea de a se asigura că sistemele de pensii sunt durabile din punct de vedere social. Pentru a garanta caracterul adecvat și durabil pe termen lung al sistemelor de pensii, toate statele membre, printre care și Grecia, se confruntă cu provocarea de a ridica vârsta efectivă la care oamenii își încetează activitatea și de a asigura ocuparea forței de muncă pentru ca mai mulți oameni să lucreze mai mult timp. În cazul Greciei, acest lucru ar putea implica o creștere a vârstei de pensionare în sistemele publice.

*
* *

Întrebarea nr. 41 adresată de Tadeusz Zwiefka (H-0291/09)

Subiect: Rezultatele celei de-a doua reuniuni a subcomitetului UE-Egipt pentru ”Chestiuni politice: drepturile omului și democrația - Aspecte internaționale și regionale” din 7-8 iulie 2009 cu privire la „Al-Manar TV”

Difuzarea canalului de televiziune terorist clandestin „Al-Manar TV” în Europa de către furnizorul egiptean de televiziune prin satelit Nilesat continuă să constituie o încălcare directă a planului de acțiune UE-Egipt și reprezintă o amenințare de radicalizare pentru securitatea europeană. În răspunsul său la întrebarea H-0011/09, Comisia a declarat că subcomitetul pentru chestiuni politice cu Egiptul reprezintă „mecanismul

corespunzător” pentru suprimarea difuzării canalului „Al-Manar TV” de către Nilesat. A discutat Comisia chestiunea difuzării canalului „Al-Manar TV” cu Egiptul în cadrul celei de-a doua reuniuni a subcomitetului UE-Egipt pentru „Chestiuni politice: drepturile omului și democrația - Aspecte internaționale și regionale” din 7-8 iulie 2009? Ar putea Comisia să indice ce angajamente și-a asumat Egiptul în vederea suprimării difuzării canalului „Al-Manar TV” prin Nilesat?

Răspuns

(RO) Comisia ar dori să îi mulțumească distinsului deputat pentru întrebarea sa privind reuniunea recentă a subcomitetului UE-Egipt pentru chestiuni politice și furnizorul egiptean de televiziune prin satelit NileSat, care difuzează postul Al-Manar.

Comisia înțelege îngrijorarea distinsului deputat cu privire la faptul că materialul difuzat de Al-Manar ar putea fi echivalent cu incitare la ură.

Atât Egiptul, cât și UE se angajează, astfel cum se prevede în Planul comun de acțiune stabilit în 2007 în cadrul politicii europene de vecinătate, să „coopereze pentru a combate toate formele de discriminare, intoleranță, rasism și xenofobie și, în special, ura sau discursul defăimător pe motive de religie, convingeri, rasă sau origine...”. Comisia se angajează, de asemenea, să consolideze rolul mass-media în combaterea acestor fenomene.

Cea de a doua reuniune a subcomitetului UE-Egipt pentru chestiuni politice, desfășurată la Cairo în iulie, a reprezentat un pas înainte către consolidarea relațiilor politice cu Egiptul și instituirea de încredere în procesul dialogului politic.

În cadrul reuniunii, Comisia a ridicat, într-adevăr, problema difuzării programelor postului de televiziune Al-Manar prin NileSat. Comisia și-a exprimat preocuparea cu privire la conținutul acestui post, care contravine legislației UE împotriva discursurilor care incită la ură și subminează eforturile UE și ale Egiptului de a promova pacea și securitatea în regiune.

Cu această ocazie, Egiptul nu a oferit comentarii și nu și-a asumat niciun angajament pentru a înceta difuzarea programelor postului Al-Manar TV prin NileSat.

Comisia va continua să urmărească îndeaproape această problemă și poate să o ridice cu altă ocazie, în cadrul dialogurilor politice periodice ale UE cu Egiptul.

*
* *

Întrebarea nr. 42 adresată de Ryszard Czarnecki (H-0293/09)

Subiect: Incălcarea dreptului comunitar de către cluburile sportive

Comisia are de gând să reacționeze, și dacă da în ce fel, la încălcările dreptului comunitar în materie de egalitate de tratament între cetățenii diverselor state membre ale Uniunii Europene pe care le-au comis autoritățile daneze împiedicând cetățeni polonezi și olandezi, aflați în posesia unor bilete valabile, să asiste la meciul de calificare pentru Liga Europa dintre Brøndby IF și KP Legia Varșovia? Este vorba despre un act de discriminare. Accesul la meci le-a fost refuzat, de asemenea, unor persoane care dețineau cărți de identitate belgiene. În plus, la rândul lor, oficialii belgieni ai FC Bruges au refuzat să vândă bilete unor polonezi, funcționari ai Comisiei Europene și ai Parlamentului European, pentru meciul de săptămâna trecută dintre FC Bruges și Lech Poznań (27 august 2009). Și acesta este un exemplu flagrant de discriminare bazată pe țara de origine. Asta înseamnă că regulile adoptate de cluburile sportive, ca de exemplu în Danemarca și Belgia, prevalează asupra normelor Uniunii Europene?

Răspuns

(RO) În ceea ce privește pretinsa interdicție de intrare impusă de autoritățile daneze unor cetățeni polonezi și olandezi, aflați în posesia unor bilete valabile să asiste la meciul de calificare pentru Liga Europa dintre Brøndby Copenhagen și Legia Warszawa, Comisia ar saluta clarificarea, pentru a stabili dacă interdicția se referea la intrarea în țară sau pe stadion, precum și dacă acest lucru a fost impus, într-adevăr, de autoritățile de stat sau de organizatorii meciului. De asemenea, ar fi foarte util să se cunoască motivele invocate de autorități sau de organizatorii meciului atunci când le-au interzis persoanelor în cauză să asiste la meci.

În acest context, trebuie remarcat faptul că din jurisprudența⁽¹⁸⁾ constantă a Curții Europene de Justiție rezultă că articolul 49 din Tratatul CE, care garantează libera prestare a serviciilor pe teritoriul UE, include, de asemenea, libertatea beneficiarilor de servicii de a se deplasa într-un alt stat membru pentru a primi un serviciu acolo, fără a fi împiedicați de niciun fel restricții, cu excepția cazului în care aceste restricții pot fi justificate prin motive imperative de interes general, precum securitatea sau ordinea publică, și dacă acestea sunt proporționale. Acest principiu este consacrat, de asemenea, în articolul 20 din Directiva privind serviciile 2006/123/CE⁽¹⁹⁾ (care trebuie să fie transpusă de către statele membre până la 28 decembrie 2009 cel târziu), potrivit căreia statele membre trebuie să se asigure

i) că beneficiarul nu este supus unor cerințe discriminatorii bazate pe cetățenie ori naționalitate sau pe locul de reședință ori sediul acestuia

și

ii) că condițiile generale de acces la un serviciu care sunt puse la dispoziția publicului de către prestator nu conțin condiții discriminatorii referitoare la cetățenie ori naționalitate sau locul de reședință ori sediul beneficiarului, însă fără a aduce atingere posibilității prevederii unor diferențe între condițiile de acces în cazul în care acele diferențe sunt justificate în mod direct prin criterii obiective.

În ceea ce privește dreptul cetățenilor UE la liberă circulație și ședere, Directiva 2004/38/CE⁽²⁰⁾ acordă statelor membre dreptul de a refuza intrarea cetățenilor UE pe un teritoriu numai pe motive de ordine publică, securitate publică sau sănătate publică. Măsurile restrictive trebuie să respecte principiul proporționalității și trebuie să se bazeze exclusiv pe comportamentul personal al cetățenilor UE în cauză, care trebuie să reprezinte o amenințare reală, prezentă și suficient de gravă la adresa unui interes fundamental al societății.

Prin urmare, din cele de mai sus nu reiese că o interdicție de intrare constituie neapărat o discriminare ilegală sau o restricție nejustificată în temeiul dreptului comunitar. Merită menționat faptul că potrivit regulamentelor Uniunii Asociațiilor Europene de Fotbal (UEFA) a Ligii Campionilor, clubul de origine este cel responsabil de ordine și securitate înainte, în timpul și după terminarea meciului.

Prin urmare, pentru a stabili dacă presupusul comportament al autorităților daneze sau organizatorul meciului a încălcat dreptul comunitar este nevoie de o cunoaștere mai exactă a circumstanțelor cazului respectiv.

În ceea ce privește presupusul refuz al Club Brugge de a vinde bilete cetățenilor polonezi, funcționari ai instituțiilor UE, pentru meciul dintre Club Brugge și Lech Poznan, argumentele de mai sus cu privire la nediscriminare și la restricțiile ilegale privind libera prestare a serviciilor se aplică într-un mod similar. Din nou, este nevoie de mai multe detalii pentru a evalua conformitatea presupusului comportament cu legislația CE.

*
* *

Întrebarea nr. 43 adresată de Antonio Cancian (H-0294/09)

Subiect: Violențele împotriva creștinilor din Pakistan

În luna august a acestui an am asistat la o escaladă a violenței fundamentalistilor islamici împotriva creștinilor din Punjab (Pakistan). Autoritățile locale s-au arătat tolerante față de extremiști, care invocă articolul 295 din codul civil pakistanez, articol denumit și „legea privind blasfemia”. Comunitatea internațională și comunitatea catolică au condamnat „acest atac lipsit de sens la adresa comunității creștine” și pledează pentru eliminarea acestor dispoziții legislative inumane. Ce poziție intenționează Comisia să adopte, în raport cu acordul de cooperare cu Pakistanul (Decizia 2004/870/CE⁽²¹⁾), pentru a garanta respectarea clauzei democratice în vederea protejării drepturilor omului ale minorităților religioase?

(18) CEJ 186/87 Cowan v Trésor Publique, C-45/93, Comisia v Spania.

(19) Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne, JO L 376, 27.12.2006.

(20) Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, JO L 158, 30.4.2004.

(21) JO L 378, 23.12.2004, p. 2/22.

Răspuns

(RO) Comisia este conștientă de incidentele din Gojra, iar violența împotriva creștinilor de acolo nu poate fi descrisă decât ca îngrozitoare. Totuși, Comisia ar dori să menționeze de la bun început că nu doar creștinii, ci și alte minorități, printre care Shia și Ahmadi, suferă din cauza violenței extremiste din Pakistan.

Comisia a ridicat problema minorităților religioase în cadrul comisiilor mixte și ca parte a dialogului troiciei. Aceasta va continua să ridice această problemă cu Pakistanul cu orice ocazie, în cadrul dialogului privind drepturile omului.

Oficialii pakistanezi sunt pe deplin conștienți de faptul că atrocități precum cele din Gojra nu numai că provoacă o suferință personală imensă, ci și pătează imaginea Pakistanului. Comisia înțelege că guvernul a luat măsuri ca răspuns la incidente, inclusiv despăgubirea pentru orice pierdere de proprietate, precum și înființarea unei comisii de anchetă. Aceasta va urmări îndeaproape situația, în special progresele înregistrate în ceea ce privește deferirea vinovaților justiției.

De asemenea, în repetate rânduri Comisia a adus în discuția cu guvernul pakistanez legile privind blasfemia, în cadrul dialogului privind drepturile omului. Comisia înțelege că, în termeni absoluți, majoritatea celor acuzați în conformitate cu legislația aparțin credinței musulmane. Cu toate acestea, Comisia este conștientă de faptul că legile privind blasfemia au fost adesea aplicate împotriva minorităților religioase, și i s-a dat de înțeles că acuzațiile false au fost folosite ca un instrument pentru a soluționa litigiile private sau pentru câștigul personal.

Incidentele din Gojra au dat naștere la noi solicitări în societatea civilă din Pakistan de a reforma sau abroga legile privind blasfemia. Comisia ar saluta astfel de inițiative și va transmite acest mesaj guvernului pakistanez.

Articolul 1 din Acordul de cooperare dintre Comunitatea Europeană și Republica Islamică Pakistan privind parteneriatul și dezvoltarea se referă la respectarea drepturilor omului și a principiilor democratice ca elemente esențiale ale acordului. Cu ocazia summit-ului din 17 iunie 2009, atât UE, cât și Pakistanul, au subliniat importanța unui dialog deschis și constructiv în cadrul organismelor privind drepturile omului. Acordul de cooperare constituie baza pentru un astfel de dialog, iar Comisia consideră că trebuie să continue să implice Pakistanul în problemele privind drepturile omului.

*
* *

Întrebarea nr. 44 adresată de Hans-Peter Martin (H-0296/09)

Subiect: Schimbări în temeiul Tratatului de la Lisabona

În cazul intrării în vigoare (cu întârziere) a Tratatului de la Lisabona, actualii comisari vor putea pretinde pensii mai mari sau alte plăți suplimentare?

Răspuns

(RO) Tratatul de la Lisabona nu a schimbat sistemul de pensii pentru comisari, care se bazează pe Regulamentul 422/67/CEE din 25 iulie 1967 ⁽²²⁾.

În conformitate cu prezentul regulament, un comisar dobândește drepturi de pensie de-a lungul mandatului său. Prin urmare, dacă mandatului său este prelungit, drepturile sale vor crește până la sfârșitul efectiv al termenului.

În mod similar, în temeiul aceluiași regulament, indemnizația tranzitorie la care comisarii au dreptul în cei trei ani de la sfârșitul mandatului lor ar putea crește pentru anumiți comisari, care, ca urmare a extinderii mandatului lor, ajung la durata necesară pentru a fi incluși într-o altă categorie de drepturi (articolul 7 alineatul (1) din regulament).

*
* *

(22) Regulamentul nr. 422/67/CEE, nr. 5/67/Euratom din 25 iulie 1967 al Consiliului de stabilire a regimului financiar al președintelui și membrilor Comisiei, al președintelui, judecătorilor, avocaților generali și grefierului Curții de Justiție, JO 187 din 8.8.1967.